

ADEVĂRUL

DESPRE

MASONI

*ADEVĂRATA
FAȚĂ A MASONERIEI.
DESPRE CEI CE URĂSC DE MOARTE
CREȘTINISMUL (ORTODOXIA)*

Radu Iacoboaie

PITEȘTI
2013

Deși cunosc care a fost soarta celor care au îndrăznit să spună adevărul despre francmasonerie și comunism, sau au militat în slujba țării lor (precum dramaturgul Schiller, poetul Goethe care s-a dezis de masonerie, Alexandru Ioan Cuza, **Mihai Eminescu**, Nicolae Labiș, Mitropolitul Irineu Mihălcescu, Octavian Goga, Corneliu Zelea Codreanu, scriitorul Ioan Petru Culianu, senatorul Antonie Iorgovan, președinții americani Abraham Lincoln și J.F. Kennedy – ultimul pronunțându-se pentru încetarea războiului din Vietnam și împotriva societăților secrete, precum și mulți, mulți alții), îmi asum orice risc pentru că sunt în definitiv un creștin ortodox. Moartea nu este nicidecum capătul drumului, ci o punte către veșnicie și începutul unui nou drum.

„În clipa când vom privi moartea ca pe o perspectivă a splendorii vom deveni cu adevărat creștini...” Iată, ce cuvinte înălțătoare a lăsat posterității părintele Mitropolit Bartolomeu Anania, care vedea moartea ca o punte spre veșnicie. Sfinția sa mai spunea: *„noi nu credem în moarte, ci în Înviere!”* și că *„a ști este bine, a înțelege este frumos, dar a participa este ceea ce ne lipsește cel mai mult...”* Este vorba, fără putință de tăgadă, despre **trăirea autentică a ortodoxiei**.

**DOAMNE, APRINDE IARĂȘI EVLAVIA ÎN NOI,
PE CARE AU AVUT-O PRIMII TĂI CREȘTINI
ȘI AJUTĂ-NE SĂ FIM LA JUDECATA DE APOI
ÎNCUNUNAȚI DE TINE ȘI MULT MAI SENINI.**

**NE ÎNTĂREȘTE PE NOI ÎN CREDINȚĂ PE VECIE,
GUSTÂND MEREU DIN OSPĂȚUL TĂU CERESC
IAR VIATA TOATĂ SĂ ȚI-O JERTFIM DOAR ȚIE,
ZDROBIND PĂCATUL ȘI DUHUL CEL LUMESC.**

INTRODUCERE. DESPRE CEI CE URĂSC DE MOARTE CREȘTINISMUL (ORTODOXIA)

Dacă vom întreba pe mulți dintre tinerii și adulții de astăzi, chiar pe unii dintre studenți, despre **comunism, globalizare, reeducare, manipulare, spălarea creierului, francmasonerie, ecumenism**, vom primi cu certitudine multe răspunsuri complet nesatisfăcătoare. Percepția lor va reflecta destul de fidel cultura maselor, poziția partizană a mass mediei aservită globalizării, care deformează adevărul (inclusiv pe cel istoric), îl cenzurează și adeseori seamănă multă confuzie și falsitate în mintea oamenilor.

Iată de ce ne propunem în lucrarea de față să limpezim cât se poate de mult lucrurile, prezentând publicului larg o succintă analiză a acestor problematice.

Originile masoneriei se pierd în timpuri străvechi. Istoria consemnează apariția propriu-zisă a acesteia odată cu crearea primelor loji masonice în Marea Britanie în 1717. Adică, puțin după decapitarea în anul 1714 la Istanbul a ultimului domnitor ortodox, Constantin Brâncoveanu, împreună cu cei patru fii ai săi și sfetnicul său de taină Ianache.

Ideologia masonilor își are fundamentul în vechea învățătură a **fariseilor și cărturarilor** Vechiului Testament (unii dintre rabini) și ulterior în Talmudul evreiesc (un compendiu de 63 de volume, plin de învățături împotriva creștinilor). Acei farisei și cărturari, care nu L-au acceptat atunci ca Mesia sau Mântuitor al lumii pe Iisus Hristos, au cerut condamnarea Lui la moarte și răstignirea Lui cu mai bine de 2000 de ani în urmă. Ei sunt primii **dușmani ai lui Hristos**. Ei au dat bani lui Iuda, dar și soldaților romani, care păzeau mormântul Lui, ca să spună tuturor că au venit ucenicii Lui și i-au furat trupul.

În ceea ce privește organizarea, există o ascendență a masoneriei în puternicul **Ordin al Cavalerilor Templieri**, creat mai târziu pentru protecția pelerinilor ortodocși și care s-a transformat într-un adevărat clan distrugător, cu averi uriașe, concurându-i chiar pe mulți regi ai timpurilor lor. De asemenea, **cavalerii cruciați** (cu excepția primei cruciade), care trebuiau să apere sau în alte situații să recucerească Locurile Sfinte (Ierusalimul și altele), au deturnat cruciadele înspre jafuri și ucideri (mai ales când au jefuit sălbatic cetatea creștină Constantinopol), atitudini desigur total opuse învățăturilor propovăduite de creștinism.

Potrivit cotidianului Adevărul din 13 octombrie 2007 (articolul intitulat „*Templierii, absolviți de vină după șapte secole*”, semnat de Arina Avram, pp.11-12), „templierii fuseseră acuzați de erezie pentru **ceremonia de inițiere care implica <<scuiparea crucii>>, <<negarea lui Iisus>>, sărutarea <<dosului>>, buricului și gurii celor care propuneau novicii**. (...) Timp de 200 de ani, Cavalerii Templieri au fost mai puternici decât mulți regi. (...) În afară de scuiparea crucii și <<săruturile ilegale>> printre capetele de acuzare mai figurau **sodomia și adorarea <<idolilor>>** (în proces, când au fost judecați și executați templierii din Franța, în timpul regelui Filip al V-lea - n.a.). De fapt, articolul voia să-i reabiliteze pe acești predecesori ai masonilor de astăzi, precum a procedat și Papa de la Vatican.

Ceea ce aș dori să mai precizez aici, este interesul sporit al masonilor de a veni la „suprafață”, de a se face vizibili, cum spun ei - discreți. Au apărut unii dintre ei tot mai des la televiziuni, vorbind despre „ajutorul” pe care îl dau ei societății fără a cere nimic în schimb.

În general, ei afirmă că la originea lor se află Ordinul Cavalerilor Templieri, cavaleri care au apărut în jurul anului 1100, după prima cruciadă, „cu scopul inițial de apărare a pelerinilor pe drumul spre Ierusalim”. Despre aceștia se știe că au acumulat averi uriașe și „timp de mai mult de 200 de ani... au fost mai puternici decât mulți regi”. De asemenea, dintre ei mulți au devenit cavalerii cruciați din cruciade, ori cruciații au jefuit în mai multe rânduri populațiile autohtone, „au masacrat și decapitat mii de oameni”...

Trebuie precizat că există în România organizația Ordinul Cavalerilor Templieri, **înființată în 2002, în timpul regimului masonului Ion Iliescu.**

Indiscutabil, este dificilă descoperirea adevărului, atunci când este falsificat (o parte de adevăr și mai multe părți de minciună). Ceea ce intrigă încă de la bun început în articolul de mai sus sunt **informațiile foarte sumare** despre „pergamamentul rătăcit care ascundea informațiile despre procesul templierilor”, iar din fotocopia documentului nu se înțelege absolut nimic, scrisul fiind total ilizibil (cu caractere foarte mici).

Ar fi foarte interesant de aflat în ce condiții și cum s-a produs „absolvirea templierilor” de către însuși Papa Clement al V-lea, după șase ani de la proces și de ce ritualul de inițiere nu-l mai considera blasfemiator. Interesantă ar fi și descifrarea denumirii ordinului. Nu cumva există vreo legătură între Cavalerii Templieri și Templul lui Solomon, venerat de masoni? Apoi, reabilitarea acestora ar fi justificată de începerea reconstruirii acestui vestit templu, despre care vorbesc unele profeții. De asemenea, nu trebuie pierdut din vedere nici faptul că ritualul lor de inițiere se aseamănă foarte mult cu cel practicat la intrarea în francmasonerie. Iar, Filip, duce de Orleans a fost implicat în mare măsură în readucerea în prim-planul vieții politice a francmasoneriei, cea care a declanșat și condus sângeroasa revoluție franceză din 1789.

În opinia mea, acest demers început de catolici, la nivel înalt (de a-i reabilita pe templieri), se subscrie politicii Vaticanului și lumii catolice în general, de a face **concesii** (atât de multe, de-a lungul vremii), și nu oricui, ci masoneriei, care astăzi dorește să-și construiască un trecut legitim, o imagine și un trecut pe măsura lor. Iar reabilitarea cavalerilor templieri se dovedește a fi o necesitate de prim ordin. Apoi, alegerea lui Francisc ca Papă în 2013, în premieră, din rândul **Ordinului Iezuiților**... (un puternic ordin de-a lungul istoriei, cuprinzând călugării zeloși și fideli Papei).

Nu întâmplător, potrivit masonului Olimpian Ungherea (fost colonel dar și activist PCR), cel mai bun Papă, cu care masonii au avut relațiile cele mai bune, este Papa Ioan Paul al II-lea, trecut de catolici deja în rândul sfinților. De ce oare? Pentru că, în data de 13 octombrie 2007, exact când s-au împlinit 7 secole de la această execuție, **Papa Ioan Paul al II-lea i-a absolvit de vina lor pe templieri**, folosindu-se de un document „rătăcit” și descoperit în arhiva Vaticanului, care arăta chipurile, că Papa Clement al V-lea îi găsisse fără de vină (în 1314, la 7 ani după incident), că „templierii nu erau eretici”!

Evreii sioniști, care au îmbrățișat teza poporului ales din Vechiul Testament, sunt cei care au conceput francmasoneria, adresată celorlalte neamuri, ca organizație ocultă care să lupte eficient împotriva creștinismului și să impună prin diverse mijloace oculte dominația lor asupra întregii lumi.

Aceste capcane diabolice ale masoneriei nu sunt chiar atât de ușor de identificat și de combătut pentru că sunt curse abile diavolești. Vom încerca să le enumerăm pe cele mai importante dintre ele: **ocultismul (inițierea în francmasonerie), comunismul, globalismul (globalizarea treptată și forțată), politicianismul, ecumenismul, sectarismul, materialismul, evoluționismul, consumerismul, formalismul în credință, practica avorturilor, planificarea familială (folosirea metodelor contraceptive și abortive), pornografia, prostituția, homosexualitatea, drogurile, euthanasia, sinuciderea asistată, jocurile virtuale și agresive pe calculator, cursurile de sexologie (începând din grădiniță!), magia (ezoterismul, vrăjitoria), spiritismul, astrologia (credința în zodiacuri), chiromanția sau ghicitul în palmă, ghicitul în cafea și în cărți, interpretarea viselor, deschiderea psaltirii, yoga, terapiile alternative cu bioenergie etc.**

Oricât de banală li s-ar părea unora afirmația, lumea contemporană este realmente grav bolnavă. Boala este una suflătoare și ea avansează rapid către cancer. Lumea de astăzi este infectată de **VIRUSUL MATERIALISMULUI**, microb care ne ucide lent sufletul și trupul de care este legat, condamnându-l prin căutarea plăcerilor și bunurilor pământești la osânda veșnică a muncilor și durerilor Iadului. Iar singurul antidot al acestei maladii este **ÎNTOARCEREA LA DUMNEZEU ȘI LA BISERICA SA – ORTODOXIA**.

Materialismul satanic în esența lui, este așadar cel care conduce această lume spre autodistrugere și moarte spirituală. Omul materialist se sinucide lent și devine un om mort suflător, un om mortificat și

împietrit. El nu mai are sentimente. Are doar o voință mai puternică și o rațiune proprie bolnavă. Nu întâmplător unii autori au pomenit de sintagma „morții vii”. Pentru că, deși vii, oamenii materialişti sunt cu adevărat morți în ceea ce privește spiritul. În timp ce creștinii, sunt dimpotrivă asemenea lumânărilor care ard și luminează, îndepărtând tot întunericul din jur, prin flacăra credinței lor adevărate în Dumnezeu.

Despre fiecare dintre aceste capcane diabolice ale masoneriei, menționate mai sus, se pot scrie desigur multe lucruri argumentând de ce sau cum dăunează omului contemporan. Și fără excepție credem că sunt combătute de Biserica Ortodoxă prin glasul monahilor și preoților care păstrează neschimbată și astăzi dreapta credință și morala creștină în acord cu învățătura Sfinților Părinți.

De asemenea se pot spune multe și despre noile directive care vin din partea marilor organisme internaționale (O.N.U., U.E., U.N.E.S.C.O. ș.a.) precum: **acceptarea homosexualității și altor perversiuni sexuale** (ca relații firești, normale și care ar trebui să fie mai ales impuse prin lege), **legalizarea incestului, legalizarea prostituției, legalizarea drogurilor ușoare, introducerea disciplinei numită educație sexuală ca materie obligatorie de studiat în gimnaziu și chiar în anii de grădiniță** (care incită practic la relații sexuale timpurii, distrag atenția de la studiu, cauzează decepții și chiar depresii, precum și infecții transmisibile pe care copiii nu le anunță și nu le tratează, oboseală etc.), **eliminarea simbolurilor religioase din instituțiile publice, eliminarea orelor de religie, accesul femeilor în Sfântul Munte Athos ș.a.m.d.**

De unde putem trage concluzia logică și evidentă că se fac eforturi intense pentru introducerea unei noi „moralități”, unui nou mod de viață pentru descreștinarea lumii.

Având în vedere faptul că masoneria a fost dintotdeauna o organizație anticreștină condusă de anumiți lideri evrei, ultranaționaliști sau extremiști (urmași ai celor care au cerut cândva în Ierusalim răstignirea Mântuitorului nostru Iisus Hristos), n-ar fi o naivitate imensă să credem că francmasoneria (adică masoneria extinsă, înglobând și pe cei care nu sunt evrei) ar fi ceea ce se pretinde a fi: o organizație filantropică (cu Fundații caritabile) și o simplă „asociație voluntară de prieteni” (așadar inofensivă) care urmărește „progresul omenirii” și „salvarea omenirii”?

Știm noi oare, că sub paravanul unor ajutoare bănești substanțiale și burse de studii se ascund interese și intenții dintre cele mai obscure cu puțință mergând până la satisfacerea unor cereri imorale sau inițierea într-o lojă masonică? Știm noi oare, că așa cum au recunoscut chiar unii maeștri ce fac propagandă francmasoneriei, **aceasta a complotat mereu împotriva Bisericii lui Hristos?** Știm noi că până și cele mai multe secte din lume, inclusiv Biserica Satanistă sunt opera lor, fiind sponsorizate să racoleze cât mai mulți credincioși ortodocși? Până la urmă, masoneria nu este decât biserica sau sinagoga lui satan, în opoziție să zicem cu Oastea Domnului cea adevărată, cu Mișcarea Legionară, care a împlinit în mare parte visul lui Mihai Eminescu (acela de creare a unei organizații care să lupte împotriva Alianței Izraelite Universale, cum se numea atunci un important forum al masoneriei).

Masonii așteaptă cu nerăbdare momentul lor de glorie, clipa dezlănțuirii lor demonice potrivit Cărții Apocalipsei (asemenea aceleia din Revoluția Franceză din 1789, când ghilotina a secerat multe vieți și a curs mult sânge nevinovat), momentul când, după ungerea lui Antihrist ca împărat al lumii de către Papa de la Vatican, își vor dezvălui adevărata lor față, **ca dușmani ai lui Hristos și unelte ale diavolului**. Atunci, pentru o scurtă vreme (trei ani, dar despre care se spune că vor trece repede, că așa va îngădui Dumnezeu), creștinii vor fi prizonieri precum la începuturile creștinismului sau mai mult. Deja, știm că **ei au conceput deja Biblia ecumenică**, cea care va servi ca fundament religiei unice preconizate.

Trăim vremuri care preced acea domnie înfricoșătoare a lui Antihrist, de care ne vorbește Cartea Apocalipsei. De aceea ne trebuie multă luciditate și vigilență. Să luăm aminte mai mult la ceea ce se întâmplă în jurul nostru și să luptăm mai mult cu patimile noastre. Chiar dacă suntem simpli mireni, toți avem datoria de a mărturisi Adevărul, când este atacat. E datoria fiecărui ortodox să-și apere cetatea când aceasta este asediată de vrăjmași.

Ieromonahul Teofan ne spune: „Este foarte important să ne rugăm tot timpul să facem voia lui Dumnezeu. (...) Trebuie văzut ce vrea Dumnezeu cu fiecare dintre noi la momentul respectiv. Aici este marea taină a vieții noastre! (...) **Dumnezeu poate așteaptă de la mine anumite fapte concrete, prin care să-mi arăt credința.** (...) Nu este firesc să fim complexați și lipsiți de curaj. Lupta împotriva introducerii actelor biometrice este și o luptă pentru apărarea statului democratic. Cred că, dacă vom tăcea acum, vom fi călcați în picioare (adică vom fi zdrobiți și nu vom mai putea reacționa nici în grup, nici individual – n.a.) și, mai mult decât atât, vom răspunde în fața lui Dumnezeu fiindcă nu am mărturisit adevărul.” Și în același timp, ne îndeamnă să ne luăm un mic canon zilnic de rugăciune pentru țara noastră și pentru frații noștri ortodocși implicați deja în lupta deschisă pentru apărarea credinței noastre strămoșești.

Mărturisesc că a sosit timpul să renunțăm la viața comodă și mai ales la formalism. Oare nu cumva conștiința, care este glasul lui Dumnezeu în noi, a amorțit sau a căzut într-un somn de moarte? Nu este o atitudine egoistă și mai ales iresponsabilă? Formalismul nu este altceva decât resemnare și moarte spirituală. Este racordarea la o credință moartă și nelucrătoare. Este inerție și apatie. Oare fariseii de altădată și cei de astăzi nu au practicat și ei formalismul? Desigur, fiecare a avut uneori și momente de slăbiciune, de răcire a credinței. Chiar preoții și monahii sunt încercați uneori, ademeniți de formalism și de gânduri lumești în rugăciunile lor. **Credința calduță nu mai este credință.** Este o credință moartă și nefolositoare. Credința adevărată presupune un minimum de efort și jertfă din partea noastră. Este simplu să ne numim ortodocși și să lăsăm fiecare ca ortodoxia să fie apărată mereu, mereu de alții. Oare ortodocșii cu numele mai pot fi considerați oare ortodocși?

Ne amintim poate de Mihai Eminescu care a criticat adeseori „formele fără fond” dar mai ales de pilda vie a Mântuitorului, când i-a numit pe farisei „morminte vărute” dar pline de putreziciune. Aceștia sunt de fapt cei care au cerut răstignirea Lui.

Ne amintim poate și de expresia mai rar întâlnită, aceea de „**morți vii**”. Deși pare un nonsens, ei definesc acei oameni care au murit sufletește, zăcând în patimi grele. Sunt oamenii nefericiți, cărora nu le pasă de nimeni și de nimic, înrobiți iubirii de sine și de valorile materiale.

În condițiile în care există tot mai multe mijloace de spălare a creierului, tot felul de droguri care anesteziază simțul critic și obiectiv anihilând toate puterile sufletești ale omului, ne putem explica de ce „morții vii” sunt tot mai numeroși. Ei sunt cei s-au lăsat pradă duhului lumesc, care lucrează prin tot soiul de concepții materialiste și evoluționiste (în fond anticreștine). Dacă luăm numai materialismul, vedem că acesta este în esența lui satanic, fie că vorbim de materialismul dialectic și istoric propovăduit în comunism, fie că avem în vedere noua formă a materialismului societății de consum impus astăzi de capitalismul corporatist și globalizant.

Cum altfel i-am putea numi și pe sataniști sau masoni (unii, cu grad mai mare, adoratori pe față ai lui satana!) sau pe toți cei care au îmbrățișat cultul morții? Ei sunt cei care corup din umbră tineretul, învățându-l „să-și trăiască viața” cu intensitate, să afișeze în intimitatea lor și nu numai, postere înfricoșătoare, simboluri reprezentând craniile, oase încrucișate, pentagrama sau crucea inversă ori pătrată și stilizată pe inelele de la deget etc. **Pentagrama sau steaua în cinci colțuri este simbol satanist, mai ales când are două vârfuli în sus.** La fel și semnul cu două degete ridicate, ca semn al victoriei. În reprezentarea obișnuită de stea, este preînchipuit omul cu brațele întinse consacrat de filosofia umanistă și idolatrizând astfel omul. Ce să mai spunem și de cei care răspândesc în lume virusul sinuciderii (în grup sau individual) sau chiar a sinuciderii de tip asistat (în clinici sau cabinete particulare, unde omul este „ajutat” sau consiliat pentru a se sinucide)?

Astăzi observăm că se fac **multiple pregătiri pentru instaurarea dictaturii globale a Antihristului**, adică a celui care îl urăște de moarte pe Fiul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos.

Într-un interviu relativ recent, marele duhovnic din grupul Rugul aprins de la mănăstirea Antim

Ivireanul din București, părintele Sofian Boghiu, ne vorbea despre cursul acesta al răului din lume, care împinge omenirea spre distrugere, dar și despre loja satanică a masoneriei (vezi și alte aspecte, accesând pe Google Romania cuvintele cheie **masonii dușmanii lui Hristos**). Părintele recunoștea faptul că noi creștinii nu putem face mare lucru pentru a împiedica acest lucru, dar că este imperios necesar **să ne întărim în credință și s-o mărturisim** prin faptele noastre.

E adevărat că Apocalipsa este în curs de desfășurare și că vremea Antihristului și de prigoană fățișă a creștinilor se apropie tot mai mult. Deja se fac multe pregătiri în acest sens. Unirea religiilor urmează un grafic prestabilit. Se va face în două etape. Mai întâi, se vor uni ortodocșii cu catolicii și protestanții (vezi rugăciunile care se fac în unele biserici sau alte așezăminte în comun în ultimii ani și multe altele...). Mai apoi, aceștia se vor uni cu credincioșii aparținând altor religii, adică cu evreii, musulmanii, budiștii ș.a. Iar noua religie se va închina nu lui Dumnezeu desigur, ci lui Lucifer (numele satanei de dinaintea căderii din rai). Se pare că protestanții (sectanții) vor fi primii care vor accepta Biblia ecumenică (universală).

De altfel, nici nu e de mirare. **Legătura dintre sectanți și masoni a fost dovedită de multă vreme.** Este vădită nu numai de importantul sprijin financiar de care se bucură pretutindeni și de predicatorii școliți în prestigioase universități masonice, ci și de ura de moarte neafișată încă față de ortodocși, adevărații creștini (a fi creștin înseamnă de fapt, a-L avea în viața noastră ca model suprem pe Domnul Iisus Hristos). Ori, această ură ascunsă împotriva ortodocșilor contravine flagrant legii iubirii propovăduite de Mântuitor. Iar masonii și cei care-i manevrează din umbră și pe ei, evreii sioniști, duc această ură la extrem, întrucât sunt cei mai înverșunați **dușmani ai lui Hristos și ai Adevărului („lupi în piei de oaie”)**. Ei sunt cei care duc de multă vreme un război viclean și crud împotriva creștinismului și pentru descreștinarea lumii. Tocmai de aceea, preoții și monahii ortodocși nu au voie să intre în rândul francmasonilor. Pentru că erezia aceasta cumplită este cea mai periculoasă dintre toate.

Pregătiri pentru viitoarea dictatură globală se fac la toate nivelurile, mai ales la nivel politic. Un exemplu concret este implementarea de către Uniunea Europeană a unor așa zise programe de Dezvoltare Regională, cum ar fi proiectul **Creșterea nivelului de securitate**. Potrivit acestuia, se vor amplasa numeroase camere de supraveghere video (în sistem radio Wirelles) în cele mai importante locuri publice (căi de comunicație, instituții publice etc.), motivându-se necesitatea lor prin reducerea substanțială a infracționalității și prevenirii infracțiunilor (furturilor, tâlhăriilor, traficul de droguri ș.a.).

La prima vedere, am putea spune că totul este în regulă. Dar, nu trebuie să pierdem din vedere faptul că această supraveghere electronică servește mai degrabă altor interese. Pe lângă supravegherea individuală cu cip-uri RFID (în actele de identitate, pașapoarte, carduri, biocipuri), această supraveghere video permanentă are rațiunea ascunsă publicului larg, în **preîntâmpinarea și înăbușirea oricărei revolte ale populației împotriva guvernanților sau sistemului.**

În România, proiectul amintit mai sus, este deja în derulare. S-au făcut și unele conferințe publice (cum ar fi în municipiul Curtea de Argeș, 30 aprilie a.c.), dar nu am observat voci critice.

Și ne putem întreba pe bună dreptate, de ce sunt alocați atâția bani europeni pentru un asemenea proiect, care nu este urgent și necesar (întrucât există realmente o infracționalitate redusă, confirmată de rapoartele din ultimii ani ale poliției, jandarmeriei și altor instituții) și se respinge de către Uniunea Europeană și guvernanții noștri redresarea și reorganizarea unor companii de stat precum Arpechim și Olchim. Nu sunt mai importante oare mai degrabă problemele sociale ale acestor salariați, de care depinde chiar și soarta multora dintre familiile lor?

Dacă ar fi să surprindem doar în câteva cuvinte esența problematicii abordate (francmasoneria), putem afirma că evreii sioniști (extremiști, masoni) au conceput francmasoneria mondială și au creat sectele religioase pentru a desființa treptat creștinismul (ortodoxia), statele naționale și valorile tradiționale, în vederea impunerii Noii Ordini Mondiale, care schimbă totul: o

religie unică, o dictatură globală sub paravanul unei așa zise republici universale și non-valorile modernismului și globalizării (un mod de viață opus celui creștin, cultivarea viciilor, libertinajul, homosexualitatea, erotismul, violența, materialismul etc. etc.). *Tot ei au impus prin guvernul înțesat de masoni în anul 2002 (pe timpul lui Ion Iliescu și Adrian Năstase) legea care interzice negarea sau contestarea în public a Holocaustului (evreiesc) în România! Tot ei au cerut, în numele victimelor - „evreii exterminați” și despăgubiri de peste 9 miliarde de euro... (vezi mai ales fișierul Materiale alese de pe Internet despre masonerie)*

Ne exprimăm regretul profund pentru căderea în **erezia ecumenismului (erezia masonică!)** a unora dintre înalții clerici ai Bisericii Ortodoxe Române (precum: Patriarhul BOR **Daniel**, Mitropolitul Banatului **Nicolae Corneanu**, arhiepiscopul Buzăului și Vrancei **Ciprian Cămpineanu**, episcopul de Oradea **Sofronie Drincec**, episcopul Caransebeșului **Lucian**, episcopul Aradului **Timotei**, episcopul de Tulcea **Visarion Bălțat**, episcopul Italiei **Siluan**, episcopul Spaniei și Portugaliei **Timotei**, foarte probabil și Mitropolitul Ardealului **Laurențiu Streza**, arhiepiscopul Argeșului și Muscelului **Calinic**, arhiepiscopul Tomisului **Teodosie**, mitropolitul Moldovei **Teofan Savu** ș.a.), precum și a unora dintre preoți (cum ar fi: Gheorghe Popa și Ioan Vicovan, reprezentanți ai mitropolitului Teofan al Moldovei, Vasile Sârcu, Mihai Octavian Bălan și Ovidiu Sârcu din Episcopia Romanului și Bacăului, Dănuț Gheorghe Benga și Neamțu Victor din Brașov, aparținând de Mitropolia Ardealului, Laurențiu Lazăr, Ioan Ghiurco și Origen Sabău din Episcopia Oradei) și mireni, care acceptă rugăciunile în comun cu ereticii și introducerea actelor biometrice. Numele acestora le găsiți detaliat în fișierul *Materiale alese de pe Internet despre masonerie* (mai exact, Lista rușinii clericilor ce s-au rugat împreună cu ereticii...).

Ca să ne dăm seama de gravitatea faptelor de mai sus, potrivit canoanelor ortodoxe, trebuie precizat că lăcașurile sfinte unde s-au oficiat asemenea rugăciuni, trebuie sfințite din nou!

Chiar și înălțarea Catedralei Mântuirii Neamului nu este legitimată precum se spune, neapărat de faptul că actuala Catedrală Patriarhală ar fi neîncăpătoare sau că noi nu avem o Catedrală măreață precum au alte popoare. Noi credem că scopul acesteia este cu totul altul: un loc special și grandios în care să se officieze slujbe și rugăciuni în comun pentru ortodocși, catolici și protestanți, iar mai târziu unde se vor adăuga și credincioșii altor religii (mozaică, islamică, budistă), precum și confesiuni sectare.

Spunem cele de mai sus pentru că, potrivit tradiției noastre ortodoxe și învățăturilor ortodoxe, lăcașurile închinat lui Dumnezeu nu trebuie să se remarce prin grandoare și măreție, ci dimpotrivă, să îndemne pe creștinii ortodocși către rugăciune adevărată, simplitate și smerenie. Priviți numai specificul și stilul arhitectonic al mănăstirilor și bisericilor noastre...

Nu putem decât să-i compătimim și să ne rugăm pentru ei, pentru masoni și ceilalți sectanți să le descopere bunul Dumnezeu credința cea adevărată sau să-i întoarcă la credința dreptmăritoare. Adevărata fericire nu poate exista celebrând și venerând știința, omul și materialismul ateu. Adevărata fericire nu este nici alături de Lucifer și îngerii săi izgoniți din rai (venerați de masonii în grad mai înalt), adică de satana, care este vrăjmașul lui Dumnezeu de multe veacuri, pentru că nu cere iertare Atotputernicului și se împotrivește voii lui Dumnezeu. În spatele atrăgătoare devize a Revoluției Franceze din 1789 „Libertate, Egalitate, Fraternitate”, se ascundea tot sclavia omului față de diavol, inegalitatea și singurătatea/nefericirea.

Adevărata fericire este numai alături de Hristos. El, Care este „Calea, Adevărul și Viața”, ne-a dăruit posibilitatea întoarcerii în rai (mântuirii), ajutorul Său, adevărata pace și liniște sufletească.

Frați ortodocși, fie că ne convine sau nu, Apocalipsa își urmează cursul ei. Datoria noastră este să ne păzim de toate cursele diavolești și de a mărturisi Adevărul chiar cu prețul vieții noastre, după cum ne îndemna și ne îndeamnă părintele arhimandrit și marele duhovnic Justin Pârvu. **Numai prin credință puternică și statornică în Dumnezeu, prin lucrarea faptelor bune după voia lui Dumnezeu și mărturia noastră dreaptă în Hristos ne vom putea mântui sufletele noastre.** Amin.

MASONII MAI CUNOSCUȚI DIN ROMÂNIA

Doar câțiva **masoni** din România: „Eugen Ovidiu Chirovici (*fost consilier personal al lui Adrian Năstase! Și impus apoi în Partidul Conservator!*), **Dan Voiculescu** (*președintele fondator și onorific al Partidului Conservator*), **Ion Iliescu** (*președintele onorific al Partidului Social Democrat*), Crin Antonescu (*președintele Partidului Național Liberal*), **Mugur Isărescu** (*guvernatorul BNR*), **Adrian Năstase**, Viorel Hrebenciuc, Petre Roman (*fiul rabinului Ernst Neulander*), Marko Bela (*UDMR*), "Regele" Mihai I, Prințul Radu, Sorin Frunzăverde, Ilie Sârbu, Laszlo Tokes, Silviu Prigoană, Mircea Dogaru, Mircea Badea, Omar Haissam, Olimpian Ungherea (*purtător de cuvânt al Marii Loje Naționale a României, fost propagandist torționar în Comitetul Central al PCR*), Horia Nestorescu- Bălcești, scriitorii Pavel Coruț, Dan Puric, Radu Comănescu, Emilian M. Dobrescu, Teșu Solomovici, Zoe Petre ș.a., Oreste T., Șerban Huidu, Virgil Ianțu, Cătălin Crișan, Marcel Pavel, Horațiu Mălăele, Florin Busuioc..." Dintre cei adormiți: regele Carol al II-lea, evreica Ana Pauker, Mihail Sadoveanu, Jean Constantin, Toma Caragiu ș.a. (din documentarul video Masonii din România ș.a.).

Lista lor este desigur cu mult mai lungă, evidențiată și în rapoartele SRI-ului, care nici ele nu pot fi complete, datorită caracterului secret al masoneriei și abilei organizări a acesteia. Exemple: foștii prim-miniștri Călin Popescu Tăriceanu și Radu Vasile, Victor Ponta, Mihai Răzvan Ungureanu, Theodor Stolojan, Gigi Becali, foarte probabil Dan Diaconescu...

Cornel Dan Niculae menționează într-un volum pe: Ion Iliescu, foștii prim-miniștri Petre Roman și Adrian Năstase, Viorel Hrebenciuc, Mircea Geoană, Gelu Voican Voiculescu, Silviu Brucan, Adrian Severin, foștii miniștri ai Apărării Victor-Athanasie Stănculescu și Victor Babiuc, guvernatorul BNR - Mugur Isărescu, senatorul Nicolae Alexandru, miniștrii Dan Ioan Popescu și Radu Sârbu, Corneliu Ruse, Șerban Mihăilescu, Răzvan Theodorescu, Ionuț Costea, Dana Barb (sora lui Adrian Năstase), Radu Cornea, scriitorul Alexandru Paleologu, Radu Vasile, Sorin Moisescu, Ion Ilie Mania, Gheorghe Ștan, Andrei Florin Ionescu, Dragoș Andrei, Ilie Șimon, Șandru Ion, Mircea Gheordunescu, cunoscuții masoni Mihail Sadoveanu, Horia Hulubei, Mihai Ralea, N. D. Cocea, Victor Eftimiu, liderul masoneriei române din exil Marcel Shapira, Dan Amedeo Lăzărescu, colonelul Costel Iancu, Nicu Filip, maiorul Viorel Danacu, Mihai Musceleanu, Andre Szakvary, Ion Adlerberg, istoricul D. G. Șerbănescu.

Este bine cred să ne cunoaștem și dușmanii din umbră, mai mult sau mai puțin vizibili. În România și nu numai, masoni precum Horia Nestorescu-Bălcești (director al Centrului Național de Studii Francmasonice) ne spun că ei au alte scopuri și nu se implică în politică. Noi putem afirma exact contrariul afirmând adevărul. **Masoneria se implică mai ales în politică pentru a-și atinge obiectivele mărețe stabilite.** Chiar unii politicieni și-au declarat uneori apartenența la francmasonerie. Alții au fost recunoscuți într-un fel sau altul și dovediți ca masoni.

Încercăm să oferim aici și alte câteva nume foarte importante poate deja cunoscute publicului larg informat: Dan Voiculescu, foștii prim-miniștri Radu Vasile, Nicolae Văcăroiu, Mugur Isărescu și Călin Popescu Tăriceanu, Ion Angelescu (fost ambasador la Cairo), Teodor Meleșcanu, Dinu Patriciu, Silviu Prigoană, Gigi Becali, Mihai Răzvan Ungureanu, Doru Ioan Tărăcilă, Ioan Rus, Gavril Iosif Chiuzbaian (fost ministru de justiție), Ioan Talpeș, Andrei Pleșu, Ion Caramitru, Corneliu Ruse, Șerban Mihăilescu, Ionuț Costea etc.

Apoi, din diplomație și servicii: Virgil Ardelean, Dumitru Prunariu, Mihail Popescu Gheorghe Carp. Din ministerul sănătății: Irinel Popescu, Mircea Popescu, Alexandru Ciocâlțeu, Eugen Pascal Ciofu, Petru Calistru, Ovidiu Bejenaru (potrivit postului OTV).

Mai putem aminti pe înfocatul sionist Ellie Wiesel, dar și Moses Rosen, Tiberiu Roth, Teșu Solomovici (care a scris *România iudaică*, și încă pe banii Ministerului Culturii!), Mark Meyer, Tom

Lantoș, Alexandru Bittner, Ronald Lauder, Mark Rich, Stephan Löwy, Hugo Weinstein, Motti Zisser, Tonya Halpern, Eliahu Rasin, Eli Papouchado, Bernard Shraer, Yoah Stern, Eric Rudosh, Liviu (Alfred) Mandler, Fredy Robinson, Sorin Beraru (Shmuel Bergovici), Moshe Pesah, Shimon Nahor, Sammy Ofer, Dan Fisher, Vladimir (Vova) Cohn ș.a.

Mai putem adăuga potrivit și altor surse pe Ion Rațiu, afaceristul Sorin Ovidiu Vântu (care recent a vândut trustul media Realitatea lui Elan Schwartzberg), Constantin Bălăceanu Stolnici, Olimpian Ungherea, generalii Gheorghe Carp și Mihail Popescu, Virgil Ardelean, Florentin Calapod, Sergiu Cunescu, Alina Mungiu Pippidi, ziariști precum Cristian Tudor Popescu și Sorin Roșca Stănescu etc.

Apoi, înfocatul sionist Elie Wiesel, dar și Moses Rosen, Tiberiu Roth, Teșu Solomovici (care a scris România iudaică, și încă pe banii Ministerului Culturii!), Mark Meyer, Tom Lantoș, Alexandru Bittner, Ronald Lauder, Mark Rich, Stephan Löwy, Hugo Weinstein, Motti Zisser, Tonya Halpern, Eliahu Rasin, Eli Papouchado, Bernard Shraer, Yoah Stern, Eric Rudosh, Liviu (Alfred) Mandler, Fredy Robinson, Sorin Beraru (Shmuel Bergovici), Moshe Pesah, Shimon Nahor, Sammy Ofer, Dan Fisher, Vladimir (Vova) Cohn ș.a.

Mult mai multe nume veți descoperi, accesând blogul lui Victor Roncea (lista cu cei 330 de venerabili, cu venerabilii din București) dar și fișierul *Materiale alese de pe internet despre masonerie*, cuprinzând un raport al SRI din 2010, un istoric al masoneriei și multe altele).

EXEMPLE DE STRUCTURI SAU LOJE MASONICE

Există în lume peste 2500 de organizații guvernamentale și neguvernamentale, asociații, fundații subordonate direct sau indirect sionismului și francmasoneriei. Ierarhia ocultei mondiale este reprezentată de piramida masonică. Referindu-ne la **fața nevăzută a masoneriei** mondiale, credem că în vârful ei tronează „ochiul atotvăzător” al lui Lucifer, satana însuși. Urmează apoi Consiliul celor 13 (Înțelepții Sionului sau Consiliul Druizilor/rabinilor talmudiști), Consiliul celor 33 (mari bancheri, politicieni, afaceriști etc.), Comitetul celor 300 (Olimpienii), Ordinul B’NAI B’RITH (Fiii Alianței sau Fiii Legământului, cea mai mare lojă, cu peste 500 000 de **evrei sioniști** în toată lumea), apoi cele francmasonice: Ordinul Marele Orient (lojă procomunistă cu filiale în multe țări, condusă de evrei), Ritul Scoțian, Cluburile Rotary International și Lions, Clubul de la Roma, Vaticanul, Cavalerii Iezuiți, Cavalerii de Malta (ioaniți), Propaganda Due (prescurtată P2, procomunistă, care i-a adus servicii importante de imagine lui Nicolae Ceaușescu) etc.

Fața văzută a masoneriei cuprinde însă **Grupul BILDERBERG (considerat guvernul nevăzut al lumii!), Consiliul Afacerilor Externe (prescurtat CFR, Consiliul pentru Relații Externe a lui Rockefeller, care înglobează și Clubul de la Roma), Comisia Trilaterală (G3), marile loji naționale (la noi, Marea Lojă Națională din România), Ordinul Cavalerilor Templieri, Asociația Cavalerilor Cruciați, ASPEN, Fundația Söros etc. Alte organizații internaționale precum ONU, Consiliul European, FMI, Banca Mondială și multe altele, sunt puternic penetrate și conduse din umbră de masonerie. Astfel, o parte din membrii acestora sunt oarecum vizibili. Dar există bineînțeles și fața nevăzută în care Papa de la Vatican are un loc de frunte, fiind un antemergător al Antihristului și conducător al Noii Ordini Mondiale.**

Merită menționat și faptul că Ordinul B’nai B’rith a fost înființat la New York în 13 octombrie 1843 de către 12 evrei sioniști iar în simbolistica masonică, cifra 13 a avut și are un loc aparte (vedem chiar și în planul superstițiilor populare). Putem observa, că multe întruniri și acțiuni importante ale masonilor au avut loc cu predilecție în zilele de 13. Tot într-o astfel de zi a fost ars pe rug în Franța liderul mason Jacques de Molay.

Celor neîncredători încă în existența reală a francmasoneriei le recomandăm să cerceteze presa și simbolistica masonică, să consulte imagini cu temple masonice din SUA, Franța și alte țări, care sunt într-o anume măsură chiar deschise publicului larg, în scopul acreditării teoriei false, potrivit căreia masoneria este o societate neimplicată politic, umanistă, deschisă și discretă, caritabilă etc.

Unii autori au evidențiat dimpotrivă, că masoneria este cea mai coruptă organizație și cea mai periculoasă. Și cum să nu fie așa, dacă se comportă ca **un stat în stat**, întrebuințează mijloace oculte și subversive și atentează la desființarea statelor, culturii și tradițiilor acestora? Cine promovează fățiş și ocult Noua Ordine Mondială, cu un guvern unic și o religie unică?

Ne mai întrebăm de ce astăzi Fundația Söros, condusă de un multimiliardar cu funcții în mai multe mari organizații masonice, racolează în multe țări tineri dotați intelectual, cărora le oferă „gratis” burse în străinătate? Sau de ce în ultima vreme se implică în proiecte în parteneriat cu televiziunea română publică (TVR1 și celelalte) iar filmele în special abundă acum în erotism dus până la pornografie și violență extremă? De ce scade mereu calitatea programelor destinate publicului larg (maselor)? De ce odraslele masonilor au acces la cele mai bune școli și universități în timp ce pentru ceilalți tineri nivelul învățământului de stat și privat scade continuu?

RECOMANDĂM ȘI VIZIONAREA UNOR DOCUMENTARE DE PE INTERNET...

Informații utile și interesante prin conținutul și forma lor de prezentare despre activitatea francmasoneriei, le puteți descoperi și pe Internet, accesând unele documentare de scurt metraj. Însă, trebuie alese cu mare grijă deoarece au apărut destule link-uri, postate de masoni, sectanți și yoghini, cu toții adepți ai globalizării și ai Noii Ordini Mondiale (precum prezentatorul Oreste, scriitorul Pavel Coruț, chiar și Dan Puric, și mulți alții).

Recomandăm vizionarea următoarelor documentare video, accesându-le cel mai bine direct pe Google sau YouTube:

fight4romania (link-uri: **Mesaj, Mesaje din trecut, Manipularea și controlul minții, Trezirea La Nivel Global A Inceput!, Masonii din România, Despre erezia New Age - Pr. Gheorghe Anitulesei (despre caracatița noii religii globale), Teodor Stănescu - despre masonerie (și documentarele video, prin link dreapta) Monahul Teodot - Mănăstirea Petru Vodă. Adevăruri tulburătoare Moartea lui Antonie Iorgovan, comandă masonică (cu opinii pro și contra - n.a.) Antonie Iorgovan despre masonerie, Nicolae Paulescu (mai multe documentare; a tradus Protocoalele Înțelepților Sionului), Cu ce te alegi dacă (nu) votezi?, Masoneria demascată. Ieromonahul Amfilohie spune adevărul, România încotro?, România ținta sionistă, Lupta pentru România, 5 probleme care vor afecta viitorul României, Pr. Arsenie Boca - viitorul României, Președintele Care a Mărturisit ADEVĂRUL, J.F. Kennedy - Mesaj, Discursul lui Kennedy, DOSARE SECRETE - Războiul Izraeliților cu România [1/14], Adevărul despre Masoni și Noua Ordine Mondială. (ultimul interviu al lui Aaron Russo), america - cine conduce lumea [1,2], Eminescu - jurnalist politic omorât la comandă (de masonerie - n.a.), Asasinarea lui Eminescu - Adevăruri tulburătoare, SENZAȚIONAL! MISTERUL MORȚII LUI EMINESCU, Un geniu sacrificat - Ioan Petru Culianu (asasinat de masonerie, „critic academic profund al mentalității occidentale și al modelului occidental, care este impus acum silnic, la scară planetară”, critic al „așa-zisei științe moderne”), Adevărul despre moartea Patriarhului TEOCTIST, (de către masonerie - n.a., prin echipa doctorului Ionel Sinescu, în august 2007, pentru declarațiile vizând respingerea homosexualilor și U.E.), Adevărul despre Moartea Patriarhului. Cea mai completă anchetă din presa română asupra morții Patriarhului Teoctist, Reeducarea de la Pitești [1,2], Demascarea. Adevărul despre „Experimentul Pitești”, Moartea lui Nicolae Labis - Documentar,**

Istoricul Cristian Troncota: Corneliu Codreanu a fost asasinat (de masonerie)
Adevărul din spatele mișcării legionare (TV+ Suceava),
C.Z.C. În viziunea lui Ion Cristoiu,
Personalități celebre din Mișcarea Legionară,
Mișcarea Legionară (de la buciumul),
Mișcarea Legionară - Moștenire sau blestem,
Mircea Nicolau - despre asasinarea lui N. Iorga (de către NKVD - n.a.),
felina: Asasinarea lui Octavian Goga (otrăvit de masoni - n.a.),
Condamnarea la Moarte a lui Nicolae Ceausescu,
Agenți KGB și GRU în România (1/4),
Agenți ai Moscovei în România,
Ioan Vlăduca - Despre evoluționism, masonerie și alte teme interesante,
MAI BINE MORT DECÂT COMUNIST,
Unde se duc banii din împrumuturile de la FMI și Banca Mondială,
Evreul mason grad 33 Itzac (Isărescu) a falimentat Romania,
Patriarhul Daniel - Masonul,
Adrian Năstase, sacrificat ritualic de frații săi masoni... (pe blogul lui Victor Roncea),
LOJA PRO RUSĂ Ultimatum Francmason - ANTIBĂSESCU,
Supărarea lui Băsescu pe masoni,
Dovezile că Lumea este condusă din umbră de MASONI! INCONTESTABIL!,
Masonii sataniști care conduc lumea.avi,
Aaron Russo - Planurile Masoneriei pentru Noua Ordine Mondială 666,
Părintele Justin - despre viitorul război și lipsa de mărturisire a generației actuale,
Omul lui Dumnezeu (I) (despre Părintele Arsenie Boca - n.a.),
Iadul în Centrul pământului,
Un altfel de discurs,
Lăsați-ne să fim români.

Pentru exemplificare, vom reproduce doar două fragmente scurte:

„*Cu alte cuvinte, sunt înafara Constituției, sunt înafara spiritului democratic, sunt în afara valorilor care înalță ființa umană. (...) Pentru că asta e rolul lor până la urmă, să controleze prin aceste mijloace oculte și guverne și parlamente și justiție și poliție și jandarmerie și gardă de la prefectură și orice, tot ce mișcă, tot ce zboară. **Totul trebuie să fie controlat de masonerie. Dacă se poate și divinitatea. Este un paravan la șmecherie, la mafii, la asocieri până la urmă. Dacă este să căutăm crima organizată, ea este foarte bine așezată în aceste structuri masonice.**” (din documentarele Moartea lui Antonie Iorgovan, comandă masonică și Antonie Iorgovan despre masonerie)*

„<<Război de moarte creștinismului!>> Răcnește un mason. <<Trebuie să extirpăm lepra devorantă a creștinismului!>> Țipă altul. Și-s numai oameni de stat, numai oameni din conducere. Va veni vremea, cobește un înverșunat mason, când crucile și icoanele vor fi aruncate în foc, potirele și vasele sfinte schimbate în unelte folositoare...>> Prin conferințe nu se salvează țara. Ci **printr-o atitudine eroică, creștinească și bărbătească. Este singura soluție de a ieși într-adevăr din impas. Nu există altă cale. Această democrație, invenția de aur a masoneriei este cea mai mare înșelăciune. (...) A tăcea în condițiile astea, intelectuali și profesori, și călugări și creștini, este cea mai mare crimă pentru noi.**” (din documentarul Masoneria demascată. Ieromonahul Amfilohie spune adevărul).

Iată și un comentariu anonim: „*Planurile iudeo-masonice au reușit să impună frica, tăcerea și compromisul în societatea românească. <<Frica generează frica, iar cinstea sufletească, mărturisirea și rugăciunea generează curaj.>>*”

DOCUMENTARE PE INTERNET PRIVIND CIP-URILE ȘI EREZIA MASONICĂ A ECUMENISMULUI

**666 Pecetea Fiarei (despre bio-cip-urile de la Veri-Chip),
Noile pașapoarte cu cip biometric sunt lucrarea diavolului,
Cardul și cipul e botezul lui satan,
Despre CIPURI- EMISIUNE OTV (1/5) (cu maica Ecaterina Fermo și Danion Vasile),
Emisiune B1TV - 21.02.2009 Microcip, RFID, 666 (cu maica Ecaterina Fermo...),
MITING ANTICIP 14 MARTIE 2013 (cu Danion Vasile),
Mitingul anti-cip al preoților, călugărilor și mirenilor (Roncea, 14.03.2013),
MITING ANTI-CIP. București, 14 martie 2013, orele 12, Palatul Parlamentului,
Părintele Justin Pârvu este alături de cei prigonți pentru atitudinea lor anti-cip,
Cât de sigure sunt cipurile biometrice [RFID] (cu păr. Filoteu și Victor Roncea),
CIP-urile sunt definitive, nu temporare, nesigure și abuzive [RFID],
Cardul de sănătate te transformă în donatorul propriilor organe, cu sau fără
consimțământ,
Noile Buletine cu CHIP RFID,
Despre Cipurile Implantabile 666 și 11 Septembrie - Aaron Russo,
Membrii guvernului și parlamentarii NU SUNT obligați să poarte CIP-uri biometrice,
Părintele Ioan de la Rarău ne vorbește despre actele biometrice,
Despre 666, Sfârșitul Lumii, Antihrist - "Îngerul Digital" Prima parte,
ÎNGERUL DIGITAL - Semnul fiarei [1/14],
Părintele Justin Pârvu - Despre erezia ecumenismului,
Ecumenismul este o erezie - erezia secolului XX (cu P.S. Iustinian),
Elder Arsenie Papacioc - Despre erezia ecumenismului,
Pr. Amfilohie Brânză - despre ecumenism.**

NOTĂ: listele acestea nu sunt exhaustive, complete. Pot fi identificate și altele.

MESAJ PE INTERNET DE LA „fight4romania”

De-a lungul istoriei oamenii s-au zbatut pentru libertatea lor, s-au zbatut pentru libertatea de a vota și libertatea de a-și decide propriul viitor. **Democrația trebuie să fie rezultatul voinței poporului**, prin urmare, **deciziile guvernului trebuie să fie în concordanță cu vocea poporului**. Actualul sistem nu este unul perfect, vocea noastră nu e auzită, iar **cei pe care îi votăm nu ne reprezintă**.

De câte ori ați auzit în dezbaterile publice ca "actuala clasă politică nu reprezintă interesul cetățenilor" sau "actuala clasă politică reprezintă **grupuri de interese**"? Majoritatea românilor nu au încredere în actuala clasă politică din următoarele motive:

1) Rata șomajului este în continuă creștere cu toate că la fiecare campanie electorală politicieni populiști promit ca o să trăim mai bine. După nici 24 de luni de la alegeri suntem invitați de proprii "reprezentanți" să ne părăsim țara dacă dorim să trăim bine sau în cel mai fericit caz suntem trimiși să muncim mai bine pe un salariu de mizerie. Întrebare: unde să muncim domnilor politicieni?

2) Pierderea încrederii în instituțiile statului. Zi de zi actuali politicieni încalcă legea și constituția țării fără ca nici unul dintre ei să plătească pentru acest lucru. Toate acestea se întâmplă deliberat, singurul lor scop fiind acela de a distruge încrederea oamenilor în instituțiile statului.

3) Lipsa educației. La fiecare schimbare de guvern sistemul de învățământ este "îmbunătățit" . Intenția actualei clasei politice este de a avea un popor sărac și cât mai puțin educat. Nu este întâmplător că sistemul de învățământ suferă schimbări stranii de la o legislatura la alta.

4) Erodarea valorilor. Valorile societății românești sunt marginalizate, ignorate, scopul fiind unul singur : pierderea identității naționale.

5) Îndatorarea următoarelor generații fără ca nimeni să știe pentru ce exact amănăm viitorul copiilor noștri.

Având în vedere cele menționate mai sus, considerăm că este de datoria noastră să strângem rândurile și să încercăm să schimbăm actualul sistem din temelii.

IATĂ CU CE SE LAUDĂ ASTĂZI FRANCMASONII...

În Occident mai ales este la modă în ultimii ani să se facă propagandă în favoarea francmasoneriei. Apar tot felul de conferențieri, în același timp autodenunându-se maeștri, care fac eforturi ca studenții și alte categorii de oameni să fie „bine informați”, „bine educați”, desigur în spiritul laicizant al „corectitudinii politice”.

În articolul său sugestiv intitulat „Ora de francmasonerie”, apărut în revista „Permanențe” nr.3 din martie 2008, Marian Costache prezenta cam cu ce se mândresc cel mai mult francmasonii înșiși. Și arăta că, în primul rând cu „marii gânditori” ai lumii, cu mulți filosofi mari din ultimele secole, care „au influențat întregul decurs al omenirii”, ceea ce este exagerat în mod voit.

Credem că merită să reproducem un fragment din acest articol:

„- Nu numai că toți fără nicio excepție, **președinții Statelor Unite au fost francmasoni**, dar toți cei care s-au prezentat și se prezintă în alegeri pentru această funcție au făcut și fac parte din oculta francmasonică; - Francmasoneria este o tehnică care își permite să se amestece în experiența și în calea credinței intermediare dintre om și Dumnezeu; - **Dacă nu toate, aproape toate sectele creștinești, Martorii lui Iehova, Mormonii, Evangheliștii, Penticostalii, etc. au fost și sunt operele francmasoneriei**; - **Chiar și Luther, unul dintre marii reformatori ai protestantismului**, a fost membru al lojei engleze încă cu câteva sute de ani înainte de secolul 18; - În cadrul francmasoneriei sunt **membri din toate domeniile și au diferite profesii, ambasadori, bancheri, profesori, politicieni, medici, jurnaliști, avocați, judecători, ba chiar și preoți și clerici ai Bisericii Catolice sau ai altor biserici etc.**; - Numai în Statele Unite ale Americii sunt peste trei milioane de masoni, iar ei sunt prezenți și numeroși în toate țările lumii; - Francmasoneria este strâns legată de marile finanțe ale globului; - Membrii ei fac parte din diferite religii, chiar dacă **o mare parte dintre ei au fost și sunt evrei**; - Ea s-a constituit și se constituie ca o asociație voluntară de prieteni; - În timpul comunismului au existat **numeroși francmasoni comuniști**, atât în URSS cât și în celelalte țări vecine și foste comuniste; - **Revoluția Americană, Revoluția Franceză, ca și alte revoluții de altfel** (adică cea rusească – n.ed.) au fost mai întâi discutate, elaborate, dezbătute și chiar programate în interiorul lojelor; - **Multe reforme politice, liberale, republicane, și chiar religioase, au fost și sunt mai întâi dezbătute, analizate și elaborate în cadrul lojelor**; - Lojele au fost și sunt niște «laboratoare» ale societăților politice și secrete; - Nu puține idei evolutive și ideologii politice (vezi comunismul în special și globalizarea – n.a.), ca și numeroase partide politice de masă, s-au creat mai întâi în cadrul lojelor; - După ce sunt bine dezbătute și bine analizate în cadrul lojelor, temele, studiile și teoriile ideologice născute aici, sunt puse în practică și experimentate; - Un mason se definește ca fiind «un om de bine care respectă legea morală» și întotdeauna este obligat să se supună legii morale; - Francmasoneria luptă pentru protejarea democrației căci protecția democrației este o experiență de lungă durată și are o lungă istorie; (...) Au existat și există și anti-francmasoni. Aceștia, în cea mai mare parte, au fost și sunt catolicii care au văzut și văd un complot, existent de altfel, al francmasonilor împotriva bisericii înființate de Iisus Christos. Pentru a încerca să mai calmeze spiritele, nu puțini clerici și cardinali au fost inițiați în cadrul lojelor. (...) **Francmasoneria a complotat și continuă să comploteze împotriva Bisericii Lui Christos...**”

Desigur nu este ușor a analiza care din aceste afirmații sunt adevărate. Cine poate să creadă că francmasoneria este o „asociație voluntară de prieteni”, cât timp cu greu pot părăsi organizația și nu au voie să dezvăluie nimic pentru că ar plăti cu viața? Apoi, credem că nu toți candidații la președinția SUA și toți președinții acestui stat au făcut voia masoneriei sau au fost francmasoni, cum este de pildă cazul lui J. F. Kennedy.

Ei spun că respectă „legea morală”. Dar moralitatea se bazează desigur pe conștiință. Iar

conștiința este cum s-a mai spus glasul lui Dumnezeu care ne mustră când greșim. Așadar, din moment ce francmasoneria se opune Bisericii Lui Hristos, despre care morală și conștiință poate fi vorba? De fapt, nu cumva la ei tronează pentru cei proaspăt inițiați libera cugetare iar mai târziu obediența față de religia satanistă?

Un adevăr dureros este că au cumpărat și cooptat personalități publice și în special pe unii clerici și preoți. Este elocvent de pildă cazul actualului papă Benedict al XVI-lea, care în octombrie 2007, pe baza unui așa-zis document rătăcit și descoperit de profesoara Barbara Frale, a absolvit de orice vină pe Cavalerii Templieri, considerând că de fapt papa din acea vreme (Clement al V-lea) i-ar fi absolvit de blasfemiile de care erau acuzați (ritualul de intrare în ordin implicând scuiparea crucii, negarea lui Iisus, sărutarea dosului etc). Nu se pomenește nimic însă de alte capete de acuzare importante în procesul desfășurat în fața regelui francez Filip al IV-lea precum **sodomia și adorarea idolilor**.

Merită să consultați articolul „Templierii, absolviți de vină după șapte secole” din Adevărul de Seară, pp.12-13, în care se mai spune: „Timp de mai mult de 200 de ani, Cavalerii Templieri (pe care îi revendică unii francmasoni) au fost mai puternici decât mulți regi. S-au remarcat atât datorită excepționalelor abilități în luptă, cât și grație discreției de care au dat dovadă. (...) El (Ian Sinclair) crede că extraordinara lor bogăție ar fi putut fi cauza pentru care regele Filip al IV-lea al Franței și Papa Clement al V-lea au ordonat execuția tuturor templierilor francezi la sfârșitul anului 1307.”

În același timp actualul papă gira apariția unui volum într-un tiraj redus („Proces împotriva templierilor”), care „încearcă să facă lumină asupra legendarului grup de călugări luptători, învăluit în mister”.

Ordinul acesta al Cavalerilor Templieri a fost fondat din câte știm în secolul XII având drept menire protecția pelerinilor care călătoreau la Locurile Sfinte din Ierusalim și împrejurimi. Desigur, dintr-o asemenea activitate nu se puteau îmbogăți atât de mult. Iar istoria confirmă că după primele două cruciade de eliberare a acestor ținuturi de sub ocupația musulmanilor, următoarele au avut ca scop jaful. Nu acești cavaleri cruciați sunt cei care în 1097 au pătruns în Constantinople (întemeiat de împăratul creștin Constantin) unde au masacrat și decapitat mii de oameni? Și spun unii autori că a fost un jaf care a ținut mult timp (datorită bogățiilor imense) iar pătrunderea lor în oraș s-a făcut cu sprijinul unor grupuri de evrei.

Spicuind și din revista Presa Ortodoxă nr.7/2009 (pp.55-56), cum am putea traduce recomandările aceluiași papă care spunea recent, că se simte „nevoia urgentă de o adevărată autoritate politică mondială”, care „să fie recunoscută pe plan universal și să fie investită cu puteri efective” și „să aibă puterea de a determina **conformarea** tuturor părților față de deciziile sale, precum și față de măsurile coordonate adoptate de diferitele foruri internaționale”. Oare acest gir important față de forurile globalizatoare și conlucrarea cu președintele SUA nu vădesc cel puțin colaborarea cu imensa și teribila organizație a francmasoneriei?

DESPRE OBIECTIVELE SIONISMULUI MONDIAL

Masoneria atacă nu numai Biserica Ortodoxă, ci și fiecare stat din lume, toate instituțiile tradiționale, manevrând totul după bunul plac acestea pentru a întrona Noua Ordine Mondială.

Sub influența unor ideologii satanice, evreii sioniști (cei care conduc la vârful francmasoneriei), avizi după puterea mondială și dominarea tuturor popoarelor (conform dogmei străvechi a poporului ales), **sunt cei care au inventat sistemele totalitare ucigașe** precum:

- NAZISMUL (înarmându-l pe Adolf Hitler și organizând sistematic exodul în masă al evreilor, după război, spre statul Israel fondat în 1948);

- COMUNISMUL (care din 1917 a secerat în întreaga lume peste 320 de milioane de vieți omenești!; iar alte miliarde de oameni au trecut prin torturi și închisori, privațiuni greu de imaginat și de cuantificat etc.);

- GLOBALISMUL ACTUAL (care are ca țintă dictatura mondială, acționând fățiș și pe căi oculte în scopul unificării/înglobării statelor lumii la nivel economic, politic și religios - prin ECUMENISM etc).

Să reținem că **ecumenismul**, care este expresia ideologiei masonice în plan religios, numit de părintele profesor Dumitru Stăniloae „produs al masoneriei”, constituie **un adevărat cal troian pentru Ortodoxie**, o capcană abilă întinsă credincioșilor ortodocși de pretutindeni, sub masca toleranței și dialogului ecumenic.

Noi putem explica acum cu luciditate și claritate, de ce sunt distructive și malefice comunismul și globalismul actual, atât de asemănătoare în fondul lor, fiind impregnate cu o ideologie profund anticreștină. Ceea ce s-a schimbat mult astăzi este forma, în special forma de constrângere.

Dacă în comunism exista la noi o constrângere directă, un regim de teroare și exterminare fizică (regimul lui Gheorghe Gheorghiu-Dej), urmat apoi de un regim de privațiuni, de teroare și tortură psihică prin inocularea fricii colective (regimul lui Nicolae Ceaușescu), în globalism constrângerea este indirectă și disimulată, însă mult mai eficientă, folosindu-se de noile tehnologii împotriva omului. Și este într-adevăr mult mai greu să te împotrivesți unui dușman nevăzut, care te supraveghează și îți strecoară lent și perfid otrava lui. Reeducarea ce s-a experimentat la Pitești, apoi la Gherla și Aiud, omenirea o trăiește astăzi sub o nouă formă la nivel mondial!

Iar tinerii trebuie să conștientizeze până nu este prea târziu, că actualul globalism (capitalism de tip corporatist) promovat de către sionismul internațional este chiar mai distructiv decât comunismul (ambele sisteme fiind în esența lor antidemocratice și satanice), urmărind disoluția statului până la desființare, familiei, valorilor creștine și naționale, precum și faptul că tocmai prin reeducarea și manipularea lor (prin mass-media în special) se va edifica lumea globalizată de mâine și dictatura mondială preconizată.

Prin GLOBALIZARE se impune treptat nu numai controlul absolut, imprimarea unor pseudovalori, ci și alienarea, înstrăinarea omului față de ceilalți semeni și față de Dumnezeu, încât el să cadă cât mai mult în deznădejde și chiar sinucidere.

Putem spune că OMUL NOU GLOBALIZAT este: desacralizat/ateu, apatrid, depersonalizat, consumerist, însingurat (deși printre oameni), ușor de manipulat, fără simț critic/obiectiv.

Frați ortodocși, asemenea altor instituții importante ale statului, și **familia creștină** este atacată. Statul însuși nu o mai sprijină ca înainte. Familia se destramă astăzi mai ales prin: DESFRÂNARE (adulterul, concubinajul, patima beției și alte patimi, necinstirea zilelor de post și posturilor de peste an), AVORTURI (chirurgicale, hormonale/pilule contraceptive de generație nouă etc.), PAZA DE A NU AVEA COPII (calendar, paza bărbatului/onanie, malahia, prezervativul, diafragma, legarea trompelor, steriletul etc.)

Biserica Ortodoxă nici nu îngăduie astfel de practici și nici planificarea familială și fecundarea in vitro (care presupune în mod evident onania). Aceștia sunt într-adevăr **URIAȘII CARE SAPĂ LA TEMELIA FAMILIEI!**

Redăm mai jos **cele mai importante obiective ale sionismului, care se folosește de francmasonerie:**

1 – Unificarea treptată și completă a tuturor statelor lumii prin crearea unui imperiu global sub pretextul și denumirea falsă de republică universală (desființând sau pervertind în acest scop instituțiile naționale precum armata, Biserica, serviciile secrete, justiția, învățământul etc., prin așa-zise reforme, pentru a fi în acord cu Noua Ordine Mondială);

2 – Cenzurarea și manipularea mass mediei (inclusiv prin intoxicații și diversiuni), desființarea libertății mass mediei prin ingerințele patronilor și suprimarea dreptului la liberă exprimare (cu crearea unei aparențe de democrație);

3 – Suprimarea libertății individuale și manipularea cetățenilor (inclusiv în cazul votării politicienilor) prin supravegherea permanentă (acte și cipuri biometrice), prin numeroase tehnici de manipulare (scopul lor fiind evident spălarea creierului și menținerea maselor și tinerilor în ignoranță, comoditate și pasivitate);

4 – Reducerea drastică a numărului populației de pe glob la circa două miliarde (de la circa 8 miliarde în prezent) prin: promovarea avorturilor și metodelor contraceptive, plantele modificate genetic, aditivii alimentari toxici, alimentele iradiate (în cuptoarele cu microunde), virușii creați în laborator, sterilizarea populației, vaccinuri periculoase care reduc imunitatea, războaie și conflicte, terorism dirijat etc.;

5 – Pervertirea generală a tinerilor și abolirea modului de viață creștin ortodox (opus celui promovat de comunism și globalism), prin desființarea treptată a familiei și moralei creștine, prin libertinaj, droguri, tutun, abuz de alcool etc.;

6 – Instaurarea dictaturii materialismului și consumerismului ca mod de viață „modern” și „progresist”, promovarea teoriilor evoluționiste și neoevoluționiste, umaniste și ateiste (folosindu-se în acest scop în special de televiziune, presă și internet)...

ADEVĂRATA FATĂ A MASONERIEI... DESPRE CRIMELE MASONERIEI...

Dacă privim puțin în istorie, într-adevăr impactul în societate a masoneriei este colosal din 1717 încoace (mai precis de la Revoluția sângeroasă din Franța din 1789 și Războiul civil din America de Nord), dar nu putem spune că a avut un impact mai mare decât creștinismul, de la apariția lui cu mai bine de 2000 de ani în urmă. **Masoneria a apărut de la început ca o organizație secretă opusă creștinismului, în special celui autentic (ortodox), ortodoxia fiind considerată inamicul nr.1 al masoneriei**, deși catolicii au fost cei care i-au prigunit uneori, excomunicându-i prin bule papale, mergând până la torturarea și arderea lor pe rug (inclusiv a unor oameni de știință). Interesant este faptul, că masonii află mult mai târziu că sunt **dușmani ai lui Hristos** (abia după ce au înaintat în grad) și nu se mai pot retrage, de teama represaliilor (știind că „din masonerie ieși doar cu picioarele înainte”, adică în patru scânduri).

Încercăm să subliniem aici **crimele masoneriei** (săvârșite conform principiului talmudic „*Pe cel mai bun dintre creștini, ucide-l!*”). Și voi avea în vedere distincția făcută de Florin Mătescu, care a scris „Holocaustul roșu”, care consideră pe bună dreptate că există masoni cu opțiuni diferite, unii comuniști și alții pro capitaliști.

Masoneria roșie comunistă (cu sistemul său diabolic, reflectat mai ales între anii 1948-1952, perioada de maximă colaborare a comuniștilor români cu masoneria, când a avut loc și reeducarea sălbatică și răzbunătoare de la Pitești, Aiud, Gherla ș.a.; cu un comunism ateu conceput de altfel de masonerie) are la activ de la Revoluția bolșevică din Rusia din 1917 încoace, deja peste 320 de milioane de victime în întreaga lume! Este părerea unor reputați istorici, nu este o supoziție sau afirmație personală.

Adeptă a socialismului și comunismului, masoneria roșie este prezentă în România prin politicieni și afaceriști din PSD, PC și PRM, precum Ion Iliescu, Adrian Năstase, Viorel Hrebenciuc, Miron Mitrea, Adrian Severin, Mircea Geoană, Dan Voiculescu, Corneliu Vadim Tudor, Gigi Becali și mulți alții.

Masoneria neagră capitalistă (care adună credincioșii din toate religiile, și este promotoare a ecumenismului, un „produs al masoneriei”, potrivit marelui teolog român Dumitru Stăniloae, calul troian pentru ortodoxie) are și ea victimele ei, atât în trecutul îndepărtat cât și în cel apropiat. De exemplu: **asasinarea unor mari oameni de cultură, politicieni, jurnaliști** (precum Mihai Eminescu, poetul Nicolae Labiș, poetul și prim-ministrul Octavian Goga, Nicolae Iorga, Virgil Madgearu, Corneliu Zelea Codreanu și mulți lideri ai Mișcării Legionare, senatorul și profesorul de drept constituțional Antonie Iorgovan, Patriarhul Teoctist și alți mitropoliți și episcopi, dinainte de 1989, colonelul Gheorghe Troșca și generalul Nuță în timpul loviturii de stat din decembrie 1989 ș.a.). Abdicarea forțată și plecarea în exil a domnitorului Alexandru Ioan Cuza, prin lovitura de stat din 1 februarie 1866, este tot opera lor, deși masonii îl includ în rândul lor.

Masoneria neagră sau de rit scoțian, adeptă a capitalismului de tip neo-liberal, este și ea prezentă prin politicieni și afaceriști din PNL și alte partide, precum Dinu Patriciu, Călin Popescu Tăriceanu, Silviu Prigoană, Ludovic Orban, Crin Antonescu, Norica Nicolai, Theodor Meleșcanu și mulți alții.

Dar, aceste crime abominabile nu pot fi atribuite în parte formal, doar uneia dintre aceste două ramuri ale masoneriei. Ele au „ajutat” ambelor părți, masoneriei. De altfel, există și alte împărțiri, cum ar fi distincția: masoneria națională (francmasoneria, cuprinzând cetățeni de etnii diferite) și masoneria propriu-zisă (de factură sionistă evreiască, cuprinzând doar evrei), cea din urmă situându-se deasupra francmasoneriei, iar la vârf având pe cei 13 Înțelepți ai Sionului).

Deși, masonii afirmă că sunt discreți (adică, nu au nici un fel de secrete, decât inițierea în francmasonerie), că sunt în legalitate (din 2004, când a fost declarată pe timpul masonului Ion Iliescu

societate de utilitate publică), că ei ajută societatea și progresul (cum ar fi sponsorizarea prin burse a unor studenți a studiilor lor în străinătate), că ei nu se implică în politică ș.a.m.d., realitatea este cu totul și cu totul alta.

Adevărul este că sunt în continuare tot secreți (nimeni nu are acces la întâlnirile lor de taină, cu atât mai puțin presa și televiziunea, cu mici excepții bineînțeles, când prezintă doar ceea ce vor ei să prezinte opiniei publice), că săvârșesc liturghii negre (cu invocarea lui Lucifer, ceea ce nu ar accepta mulți dintre români), că legea din 2004 este neconstituțională (remarcă acest lucru chiar unul dintre părinții fondatori ai Constituției României din 1991, Antonie Iorgovan), că studenții români „ajutați” sunt practic determinați să devină ei înșiși masoni și vin înapoi cu multe idei și mentalități masonice, că se implică cu precădere în politică (prin lovituri de stat atent regizate, numite apoi „revoluții”), în economie (împrumuturi de la FMI, Banca Mondială, Organizația Mondială a Comerțului etc., cu măsuri care trebuie îndeplinite de guvernării români), în afaceri necurate (de genul afacerilor oneroase cu statul, foarte profitabile, cămătăriei, jocurilor speculative la bursă, traficului de armament și droguri, prostituției), dar și în sfera socială (impunerea drepturilor cât mai largi homosexualilor, scoaterea religiei din școli și a însemnelor religioase din spațiul public, renunțarea la indemnizațiile de stat pentru preoți și la sprijinirea materială a cultelor religioase și a patrimoniului acestora, controlul asupra mass mediei centrale, a educației, sănătății, culturii etc.). Sunt doar câteva aspecte pe care le evidențiem aici.

Având în vedere oamenii propulsați la putere în decembrie 1989 (precum Ion Iliescu, Nicolae Militaru, Gelu Voican Voiculescu, Petre Roman, Silviu Brucan și mulți alții), metodele de acțiune și de manipulare din marile orașe ale României (aceleași peste tot, indicând organizarea lor concertată), necesitatea legitimării „revoluției ” prin cei peste 1000 de morți și peste 3000 de răniți (că „așa e la revoluție!”, declara atunci în particular Ion Iliescu), execuția rapidă a cuplului Ceaușescu (în ziua sărbătorii ortodoxe Nașterea Domnului Iisus Hristos și printr-un simulacru de proces stalinist), anchetarea dosarelor „Revoluției” de procurorul Dan Voinea care a făcut rechizitoriul în acest proces (dosare nefinalizate până în ziua de astăzi, cu autori/criminali necunoscuți, neexistând încă o versiune oficială despre cei care au fost numii „teroriști”), provocarea evenimentelor de la Timișoara și București (cu ajutorului pastorului protestant și mason Laszlo Tokes și agitatorilor infiltrați în mulțime), crearea de către Iliescu a Institutului Revoluției, campania murdară de denigrare a dizidenților, înăbușirea protestului studenților și intelectualilor din Piața Universității, mineriadele și alte motive, suntem îndreptățiți să afirmăm că **în decembrie 1989 am asistat în România la o lovitură de stat masonică** (programată, dirijată și executată de masoneria comunistă, cea rusă colaborând cu masoneria română). De alfel, Ion Iliescu, Adrian Năstase, Dan Voiculescu și mulți alții sunt masoni!

Astfel putem explica multe lucruri care s-au întâmplat atunci dar și după 1989: profanarea trupului colonelului **Gheorghe Troșca**, în fața Ministerului Apărării Naționale (unde fusese intenționat chemat să o aperse!; decapitat, cu țigara pusă în gură, prezentat ca „terorist!”; unii și-au făcut nevoile peste el!), asasinarea șefului său, **generalul Nuță** (a cărui helicotper a fost doborât cu ordin de sus). Responsabil de aceste crime este generalul și masonul Nicolae Militaru, care fusese proaspăt investit de noua eminentă Ion Iliescu ca noul ministru al Apărării și prezentat prima oară la televiziune, de către un obscur căpitan. Colonelul Troșca este cel care l-a deconspirat pe Nicolae Militaru ca agent sovietic (colaborator cu GRU, agenția de spionaj a armatei sovietice).

Masoneria este vinovată de asasinarea prin iradiere (cu uraniu, atașat unui fotoliu, metodă folosită de sovietici și împotriva lui Gheorghe Gheorghiu-Dej) a senatorului Antonie Iorgovan, care după ce a prezentat public poziția sa critică față de masonerie, a decedat în urma unui cancer galopant de pancreatită.

Masoneria a acționat ocult și în cazul morții **Patriarhului Teoctist** (al Bisericii Ortodoxe Române), în august 2007, pentru că Prea Fericitul și nu încuviințase marșurile homosexualilor în Capitală (acordarea drepturilor depline acestora, fiind una din condițiile aderării României la UE) și se exprimase public cu

scepticism în privința viitorului nostru în această uniune. „Greșelile” doctorului Ionel Sinescu și echipei sale (cele două operații), sunt impardonabile pentru statutul lor de chirurghi. Eșecul banalei operații de prostată a fost pus pe seama vârstei sale înaintate...

Masonii se laudă că au în rândurile lor elite din toate domeniile. Să înțelegem așadar, că și în cazul medicilor (chiar chirurghi) sunt unii, care au făcut pact cu diavolul. Cazul Patriarhului Teoctist nu este desigur singular, dacă s-a îndrăznit la acest nivel. Există și alte metode de a ucide, cum ar fi prescrierea unor medicamente în mod greșit și intenționat. Trebuie să avem în vedere și noile carduri de sănătate obligatorii (pe care vor fi stocate informații importante despre boli, tratamentele făcute, etc.), care prezintă riscul de a putea fi citite cu scanere practice de oricine dispune de asemenea tehnologii. Iar masoneria nu dispune doar de resurse materiale uriașe, ci și de oameni care îi pot executa orbește ordinele oricând este nevoie.

Nu putem uita asasinarea de către masonerie, în 1963, a președintelui american **John Fitzgerald Kennedy**, care s-a pronunțat public cu convingere împotriva societăților secrete. Nu știm dacă mass media nu a cenzurat atunci drastic discursul său. Știm doar că s-a concentrat pe găsirea vinovatului și a luat în calcul alte ipoteze (criza din Cuba, războiul din Vietnam etc.). Iar vinovat a fost găsit un nebun pe care l-au judecat și condamnat pentru a liniști opinia publică. Deși, cercetările au stabilit că s-a tras printr-un foc încrucișat ș.a. Mai știm că fratele său, Robert Kennedy, a fost ucis la scurt timp și toți apropiații președintelui Kennedy au avut de suferit ulterior într-un fel sau altul.

Corneliu Zelea Codreanu și întreaga conducerea a Mișcării Legionare a fost decapitată în 1938. Codreanu fusese în prealabil arestat pentru că s-a exprimat critic la adresa lui Nicolae Iorga (fostul lider naționalist, reputatul istoric căzut în mrejele Camarilei Regale). Iar Codreanu este deputatul care a cerut în Parlament scoaterea în afara legii a masoneriei, în același an când Sinodul Bisericii Ortodoxe Române condamnase masoneria.

Masoneria este vinovată de **torturarea și uciderea a mii de legionari din întreaga țară**, atât pe timpul regelui mason Carol al II-lea, cât și în timpul guvernării mareșalului Antonescu, de ruperea relațiilor dintre mareșalul Antonescu și legionari în 1941, prin inventarea poveștii rebeliunii legionare. Masonii i-au propus lui Antonescu să pretindă să fie acceptat și numit șeful sau Căpitanul Legiunii. Mareșalul a fost puternic influențat de prietenul său Ică Antonescu (avocat evreu, posibil mason, cel care îl apărase cândva într-un proces de bigamie).

Extrem de interesantă mi se pare totodată și preocuparea „celor din umbră” pentru ascunderea adevărului față de publicul larg, îndeosebi a celui referitor la Mișcarea legionară din România și prezentarea ei într-o perspectivă cât mai inadecvată și ostilă (fascism, extremism, fanatism etc. etc.), atât înainte de 1989 cât și după această dată. În realitate, legionarii lui Corneliu Zelea-Codreanu au fost spre deosebire de alte formațiuni mai radicale, cum a fost cea a lui A. C. Cuza, mult mai ponderați, realiști și responsabili, datorită spiritului lor civic și creștin, suportând după cum spun numeroase documente istorice, umilințe și brutalități, care nouă, celor de astăzi, ni s-ar părea incredibile (cu mult mai grave decât scenele bine cunoscute ale mineriadelor postdecembriste și tulburărilor de la Târgu Mureș).

Atunci, cine are încă interesul de a-i asimila pe legionari, precum au făcut și comuniștii, cu extremiștii cuziști sau de alte culori politice, unii finanțați și conduși chiar de către masoni? În realitate, ei au fost, exceptându-i pe cei care s-au infiltrat (cu sprijinul KGB-ului sovietic), **adevărați eroi ai luptei anticomuniste și antimasonice**. Acesta este adevărul, domnilor. Dacă ei ar fi fost într-adevăr extremiști, cu siguranță că n-ar fi intrat în rândul lor atât de mulți intelectuali români (dintre care unii foarte cunoscuți), nu s-ar fi produs acel impact social formidabil (ajungând o forță redutabilă și cu adeziuni atât de mari în rândul românilor), n-ar fi ajuns la guvernare alături de Antonescu ș.a.m.d. Dacă un francmason reactivat, precum Alexandru Paleologu, îl „glorifica” pe regele Carol al II-lea (unul dintre conducătorii cei mai iresponsabili ai României, care în finalul „carierii” a cedat fără luptă în

1940 aproape jumătate din teritoriul ei) și îi îndemna pe tineri să nu tragă concluzia „greșită” că legionarii ar fi fost buni, din moment ce comuniștii erau văzuți acum ca răi, și că legionarii erau cei profund încrâncenați, fanatici și extremiști, nu înseamnă că este și opinia pe care noi trebuie s-o acceptăm fără rezerve.

Masoneria este vinovată de **ororile și crimele comunismului de pretutindeni**, știut fiind faptul că acest comunism a fost implementat încă de la început prin elemente alogene (străini, în cea mai mare parte de origine evreiască). Comisarii sovietici i-au instruit îndeaproape și pe comuniștii români și i-au supravegheat atent prin agenii săi infiltrați în Securitate, armată, etc. Răzbunarea masoneriei pe legionari o observăm mai ales în cazul reeducării de la Pitești, extinsă ulterior și în alte închisori și lagăre comuniste.

Comunismul a inoculat masiv frica. Masoneria de astăzi generează frică. Mass media tace aproape în întregime. Chiar președintele american asasinat de brațul lung al masoneriei, J. F. Kennedy, ne vorbea de uriașele resurse pe care le acumulase oculta, de controlul pe care încearcă să-l exercite aceasta la orice nivel și în orice domeniu. Știm și faptul că masonii sunt prezenți realmente printre marii funcționari de stat, politicieni, magistrați, avocați, jurnaliști, sociologi, economiști, filozofi ș.a.m.d. Influența lor se extinde până la controlul absolut asupra individului (actele biometrice cu CIP, cipurile implantabile, armele psihotronice), nu doar până la nivelul formării unui mental colectiv globalizat, a unui nou mod de viață (folosind în acest scop mass media, sistemul de educație etc.): „*Cei ce manipulează acest mecanism ascuns al societății reprezintă un guvern invizibil care deține puterea în țara noastră... mințile noastre sunt modelate, gusturile noastre sunt formate, ideile ne sunt sugerate, în general de către oameni de care nu am auzit niciodată.*” (Bernays, 1991)

Este adevărat că puțini români au auzit vreodată despre masonerie. Și mai puțini știu despre planurile ei malefice și influențele pe care le exercită în societate. Iar **despre crimele masoneriei se știe cel mai puțin**. Și mai puțini îndrăznesc să expună altora sau public aceste adevăruri pentru a-i demasca. Cu toate acestea, trebuie să știm că „*Cel ce luptă chiar singur, pentru Dumnezeu, nu va fi învins niciodată.*”

DESPRE GLOBALIZARE SAU GLOBALISM (manipularea maselor, reeducare, spălarea creierului)

Globalizarea nu reprezintă - așa cum se spune - o etapă a unui proces istoric firesc din evoluția omenirii, un fenomen de "modernizare", un așa-zis spațiu intercultural și multicultural, între religii, ori între națiuni, sau între civilizații. Nu este nici rezultanta științei și tehnologiei, care astăzi ne unesc mai mult ca oricând într-un timp foarte scurt, dar în mod indirect. Ea este altceva. **Este vorba de o nouă himeră sau utopie, utilizată în mod diabolic pentru a ne forța să trăim într-o lume atee sau imorală, izolați unii de alții în fapt și să acceptăm necondiționat manipularea și sclavia modernă.** Arhitecții acestei noi lumi, a Noii Ordini Mondiale, au lansat deja (mai ales prin mișcarea New Age sau Noua Eră) directivele «națiunii universale» și ale guvernului mondial «al păcii». Adepții masoneriei pun astăzi la cale dominația absolută a lumii întregi și a fiecărui individ în parte, ca într-un sinistru joc de șah, în care aproape toți oamenii nu sunt decât simpli pioni de sacrificiu.

Politica a devenit pentru cei puternici (cu capital impresionant), un fel de joc de cărți, în care cărțile sunt destinele oamenilor, considerați simple zero-uri. Sărăcii au devenit un fel de deșeuri sociale, cu care nu prea știi ce să faci, unde să le mai arunci... Însăși proiectul comunist a eșuat mai ales, datorită unor oameni importanți care s-au opus masoneriei. Este vorba de președintele John Fitzgerald Kennedy, care a inițiat programul ambițios spațial și Ronald Reagan, care a supralicitat programul înarmării. Economia sovietică n-a mai putut ține pasul și n-a putut să reziste competiției cu americanii. Este atunci o întâmplare că primul a fost asasinat iar celălalt a trecut prin câteva încercări serioase de asasinare?...

Personal cred că nu întâmplător ne sunt devalorizate tradițiile și culturile naționale, iar în locul lor ne sunt **inoculate** anumite opțiuni de viață și orientări precum pragmatismul, oportunismul, carierismul și materialismul societății de consum. Studiați anumite filosofii, cum este pragmatismul, utilitarismul, materialismul, existențialismul, pozitivismul și altele, și veți vedea că ele au marcat și continuă să aibă numeroși adepți sau tot mai mulți adepți în zilele noastre. Ca și în cazul „supra-statului” preconizat, cultura nouă, de tip Coca-cola sau McDonald’s, cultivă și ea un gen de "supraom" - **homo globalis** -, sau individul:

- apatrid (deznaționalizat sau separat complet de țara lui natală și devenit apoi cosmopolit sau cetățean al «națiunii universale»...);
- depersonalizat (adică devenit aproape identic cu oricare altul, șters, lipsit de inițiativă, conformist);
- obedient sau sclav (supus întrutotul celor care-i furnizează confortul său (inclusiv creditele „avantajoase” și mijloacele de existență));
- desacralizat (înstrăinat de Dumnezeu, ateu sau liber-cugetător, sau de ce nu, chiar mason, sau mason de „grad superior” – închinător pe față lui Lucifer);
- consumerist (fidel și supus necondiționat „spiritului de consum” inoculat de cei care își permit să-i creeze «nevoile»);
- însingurat (deși trăiește printre mulți oameni și "comunică" destul de mult cu ei).

Chiar și numai aceste șase trăsături de bază enumerate aici, ne pot trimite cu gândul la simbolistica masonică. El este ușor de manipulat neavând simț critic.

Dacă avem în vedere **mijloacele și efectele globalizării**, vom remarca fără îndoială câteva mai importante: manipularea și intoxicarea informației, răspândirea unor filosofii materialiste (nihilismul, pragmatismul și altele), relativizarea adevărului, nivelarea sau «omogenizarea» culturilor naționale, uniformizarea gândirii tuturor oamenilor și a modului lor de viață, transferul centrului de greutate dinspre viața spirituală spre cea strict materială, schimbări grave în structura vieții sociale (disoluția

instituției familiei, prin încurajarea căsătoriilor încheiate din interes material și care eșuează în numeroase divorțuri; încurajarea căsătoriilor heterosexuale și a adopțiilor de către acești homosexuali și lesbiene, etc.); schimbări dramatice în viața economică a țărilor îndatorate marilor instituții financiare internaționale; desființarea companiilor mici și mijlocii viabile și care oferă angajaților lor drepturi firești și o protecție socială reală, de către companii specializate în acest sens (precum «pirații corporatiști»), sprijinirea directă și indirectă de către stat a masoneriei (adevărata Mafie) cu bani de la buget (lojele fiind declarate societăți de utilitate publică, în România!) etc.etc. Iar, toate acestea au loc cu un incredibil simț al detașării față de moralitate și dreptate.

Această omenire, după cum putem observa și noi înșine, devine într-adevăr tot mai incapabilă de a mai distinge clar între adevăr și minciună. Omul zilelor noastre ajunge să le confunde adesea, să le amestece și este chiar «ajutat», să devină un infirm sufletește, să-și piardă atât **curajul**, cât și **limpezimea minții** (adică două trăsături importante ale creștinului), tocmai pentru a deveni cât mai maleabil și manipulabil, până la anularea totală și dacă se poate definitivă a personalității sale, a voinței sale (adică se ajunge la subjugare sau sclavie!).

Dar, această morală la care atentează masonii, reprezintă în fond și la urma urmei morala iubirii și a comuniunii dintre oameni (nu a urii sataniste), învățătura adusă de Fiul lui Dumnezeu în scopul mântuirii noastre, care constă în desprinderea de patimile noastre. **Morala creștină este însăși esența creștinismului!** Or, fără morala creștină, cunoscută și trăită efectiv în viața noastră cotidiană, ajungem foarte ușor în ghearele apostaziei, ale ateismului deghizat în laicism și secularism, ba chiar ale satanismului masonic. Ajungem să ne răzvrătim unii față de alții, să ne învrăjbim, să purtăm un război nevăzut împotriva Creatorului, întrebuițând ca principale „arme moderne” **indiferența, individualismul și raționalismul**, în atmosfera dominantă a materialismului societății de consum.

Dar dincolo de denumirea sa prea vagă sau ambiguă, **globalizarea este în opinia mea personală cea mai mare amenințare la adresa umanității de până acum, deși ea promovează în aparență valori pozitive ca și comunismul: unitatea, toleranța, umanismul, pacea, libertatea...** Aceste valori arată bine doar pe hârtie, întrucât în practică sau în realitate nu sunt acordate națiunilor și nici tuturor indivizilor, ci rămân doar la nivel declarativ, simple utopii în spatele cărora se ascunde setea nestăvilitei de dominație a unui grup foarte restrâns de oameni, dar cu o putere de decizie și de influență uriașă.

De pildă, libertatea omului este tot mai limitată și supravegheată, în vreme ce toate marile companii (în frunte cu cele transnaționale) și unele minorități (sexuale, naționale...) își sporesc neîncetat drepturile și își diminuează obligațiile (aspect evidențiat în procesele juridice). Astfel, grupurile de interese de acest fel, au tot mai multă putere și tot mai multă influență, fiind foarte greu de contracarat, chiar de către autoritățile statale.

Ceea ce cred că se impune astăzi ca o necesitate stringentă este împiedicarea declinului accentuat al spiritului public. Trebuie combătute toate confuziile și dezinformările mass-mediei, care reprezintă cu adevărat o forță și o categorie privilegiată, dar care din păcate se supune adeseori unor interese economice, politice sau de altă natură. Aceste interese produc o ruptură gravă în sânul societății de astăzi. Acestea au impus crearea unei realități virtuale pentru cei bogați și a alteia dramatice și reale pentru majoritatea tot mai săracă...

În opinia noastră, credem că tot ceea ce ține de globalizare intră și trebuie să intre sub incidența liberului acces la informațiile de interes public, ca și în cazul condamnării comunismului. Ambele sisteme trebuie cunoscute mai întâi de către specialiști (istorici, sociologi, politologi etc.) până în cele mai mici detalii și condamnate de către autorități cu hotărâre și pentru totdeauna. Așa cum renunțarea la comunism și la mentalitățile acestuia cere cu necesitate reforme și legi în toate domeniile (mai ales legea lustrației și legea deconspirării „poliției politice”), tot astfel trebuie să procedăm și în cazul globalizării,

după ce vom fi cunoscut pericolul pe care îl reprezintă pentru fiecare individ, adică pentru fiecare dintre noi și pentru toate națiunile în care democrația mai înseamnă ceva.

Merită să subliniem de asemenea faptul că, în esență, comunismul și globalizarea și-au propus (în ceea ce privește individul, la nivel psihologic) același lucru: «spălarea creierului». Chiar dacă acest subiect este luat în derâdere, după cum am remarcat în ultima vreme, de către anumiți actori, pentru a preîntâmpina dezvoltările de acest gen, sper că voi fi totuși destul de convingător.

Ca să înțelegem mai bine despre ce este vorba, trebuie să pătrundem puțin mai departe în culisele **ideologiei perfide a globalizării**. În numele unor idealuri atât de nobile (afișate și în vitrina comunismului de altfel), precum: pacea între popoare, umanismul și toleranța, libertatea și drepturile omului, democrația, se săvârșesc în continuare și astăzi, datorită adepților globalizării nenumărate dezinformări, manipulări, abuzuri, fărâdelegi (și uneori, în extremis, chiar crime) iar omul este constrâns în felurite chipuri și prin diverse mijloace neortodoxe (dar extrem de subversive) să renunțe la drepturile și libertățile sale fundamentale. Adică, poporul nu mai contează în fapt.

Spălarea creierului reprezintă în sine o operație foarte minuțios pregătită, de pervertire a gândirii umane, de răsturnare a valorilor sale (în concordanță cu stilul filosofiei lui Nietzsche), o operație în sine diabolică, un adevărat atentat asupra libertății, culturii și spiritualității omului! Cineva se întreba chiar, dacă nu cumva noi trăim acum, efectiv, un nou „experiment Pitești”, ceea ce este desigur foarte probabil, cu mențiunea că poate într-o nouă formă, generalizată! Pentru că, asistăm la nivelarea sau uniformizarea gândirii și comportamentului uman, la nivelarea statelor lumii, în scopul înglobării (absorbirii) lente a acestora într-un vast imperiu. Unde este atunci „unitatea în diversitate”?

«Spălarea creierului» presupune în fond o serie de schimbări, care constau în distrugerea premeditată a oricărei specificități de structură a individului și colectivităților umane, ștergerea oricăror diferențe, și ceea ce este mai important, este faptul că atentează la principiul diversității creației lui Dumnezeu.

Nu întâmplător, ați observat poate, că sunt tot mai mulți cei care își pun în ultima vreme problema identității naționale. De ce? Pentru că sunt îngrijorați de ritmul accelerat de degradare morală și spirituală, de noua „cultură” și opinia lor este răspunsul onest și responsabil față de încercarea **impunerii unui model de viață tuturor și a unei gândiri de tip „șablon” la nivel global**. Este rezistența omului liber în fața distrugerii identității individuale și naționale, observând schimbările și mutațiile care se produc astăzi în toate domeniile. Ei sunt cei care observă fenomenul degradării omului sub toate aspectele vieții sale, a culturii și civilizației noastre.

Adevărul despre comunism nu poate fi ascuns. Deși, cei care s-au opus sistemului comunist au fost torturați și omorâți chiar adeseori, **libertatea nu le-a putut fi luată sau ucisă**.

Amintindu-ne astăzi de „Experimentul Pitești”, să spunem mai întâi că acesta a îngrozit pe mulți oameni, fiind **un atentat samavolnic și diabolic nu numai asupra trupului ci și sufletului**. Și totuși, puțini tineri sau adulți au auzit și înțeles ce s-a petrecut la Pitești cu studenții și intelectualii încarcerati acolo, supuși într-un mod sălbatic schingiuirilor, umilirilor, înfometării și înfricoșării.

Să mai precizăm că fenomenul Pitești a fost și este considerat încă, de către mulți autori, cel mai diabolic și cel mai cumplit experiment care a avut loc în spațiul concentraționar al țărilor Europei de Est înrobite comunismului. La Pitești, a fost decimată într-un fel sau altul, mergându-se până la forțarea sinuciderilor, floarea studențimii române, studențime care reprezenta factorul cel mai dinamic al societății, care desigur nu putea să agreeze ideologia extremistă a comunismului.

După cum mărturisește însuși unul dintre supraviețuitorii acestui experiment petrecut între anii 1949-1952, dl. Traian Popescu - „**Experimentul urmărea ca prin torturi fizice și morale asupra victimelor să se obțină transformarea lor, ștergerea conștiinței etnice – de apartenență la un neam și o cultură.**” Torturile și presiunile psihice permanente, timp de luni de zile sau ani au încercat în mod

ambitios să-i transforme pe oponenții comunismului (majoritatea fiind tineri din Frățiile de Cruce, viitori legionari) în oameni fideli și utili regimului. **În fapt, Piteștiul era conceput ca un „Laborator”, de unde rezultatele și metodele urmau să fie extinse la toate închisorile comuniste, apoi în întreaga țară și chiar mai departe, pe baza unui minuțios și științific program.**

Reeducarea deținutului a constat în „**inversarea omului față de sine însuși**” și pregătirea lui în scopul de a-l determina să reeduce la rândul său pe alții. S-a încercat practic schimbarea structurii sufletești, caracterului și educației primite până atunci. S-a dorit ștergerea identității și inocularea alteia, a omului de tip „nou”, care să adere la „valorile” comunismului. Cu alte cuvinte, a încercat să impună **metoda spălării creierului prin tortură** iar ea a dat greș pentru că nu a putut fi ascunsă lumii în întregime. Se știe că mulți s-au mântuit astfel, devenind martiri și sfinți.

Oricât de incredibil ar părea la prima vedere, omenirea trăiește la ora actuală un nou „Pitești”. Desigur, într-o formă mai aparte, dar asemănătoare. S-a renunțat la brutalitatea torturii pe față sălbatică în favoarea unei alte torturi, mai rafinate, prin constrângere și manipulare, prin cenzura discretă și supravegherea omului. Sub paravanul luptei împotriva terorismului internațional.

Când vorbim despre spălarea creierului, vorbim în primul rând despre manipulare și dezinformare. Omul își spală creierul desigur și prin yoga și prin aderarea la secte religioase (circa 6000 în întreaga lume!), prin exacerbarea simțurilor și viciilor, prin erotismul fără limite și deviațiile sexuale, prin încurajarea libertății totale și violenței, prin stimularea abuzului de alcool, consumului de droguri și tutun, prin **impunerea așa-zisei morale a banului și succesului**, prin căutarea traiului cât mai comod și lipsit de griji.

Spălarea creierului se folosește din plin de mijloacele de informare în masă, pe care în mare parte masoneria le are la dispoziție. Ea este orientată astăzi spre formarea noului tip de om – **homo globalis** sau individul: apatrid (deznaționalizat sau separat complet de țara lui natală și devenit apoi cosmopolit sau cetățean al <<națiunii universale>>...); depersonalizat (adică devenit aproape identic cu oricare altul, șters, lipsit de inițiativă, conformist); obedient sau sclav (supus întrutotul celor care-i furnizează confortul său, inclusiv creditele „avantajoase” și mijloacele de existență); desacralizat (înstrăinat de Dumnezeu, secularizat, ateu sau liber-cugetător, sau de ce nu, chiar mason de grad „superior” – închinător pe față lui Lucifer); consumerist (fidel și supus necondiționat „spiritului de consum”, inoculat de către cei care își permit să-i creeze „nevoile”); însingurat (deși trăiește printre mulți oameni și „comunică” destul de mult cu ei).

Această nouă identitate, globală este răspândită astăzi în rândul tuturor oamenilor. De către cine și în ce scop? Desigur, la ordinul artizanilor globalizării, care sunt promotorii Noii Ordini Mondiale și Noii Ere. La ordinul masoneriei și grupului Bilderberg (fața totuși văzută a masoneriei) în care activează vestitele familii Rockefeller și Rotschild, mari bancheri și afaceriști, care și-au propus nici mai mult, nici mai puțin, să creeze un imperiu global în numele Antihristului. Se dorește astfel: **un guvern mondial, o singură religie (care ar prelua chipurile ce este bun din toate religiile), un singur mod de viață și de gândire.**

Prin reeducarea tinerilor se va edifica lumea globalizată de mâine. Astăzi această reeducare se realizează atât prin vechile metode de manipulare a maselor, dar și prin altele noi, cum este și parapsihologia (reînvierea practicilor magice păgâne). Tinerilor le este inhibată gena gândirii și acțiunea. Ei sunt determinați să nu mai gândească singuri, să nu-și mai pună niciodată întrebări fundamentale, cum ar fi cele privind sensul vieții și lumea în care trăim. Și împotriva lor se utilizează, când se împotrivesc, războiul economic și psihologic, șantajul și uneori altele mai dure.

Acaparatorii sau obsedații de putere și bani se folosesc desigur de internet, televiziune și radio. Cu ajutorul lor în special, se realizează manipularea alegerilor, dezinformarea și diversivările asupra opiniei publice. Prezentarea tendențioasă a informațiilor sau știrilor interne și externe creează aproape o imposibilitate pentru a se mai putea discerne între ceea ce este bine și ceea ce este rău, care informații sunt

reale și care sunt false și prelucrate. Un scriitor grec spunea chiar că „se lucrează consecvent la îndobitocirea omenirii!”

Astăzi, noi ar trebui să înțelegem că marii bancheri și afaceriști au sponsorizat ambele tabere din toate războaiele ultimelor veacuri urmărind cu ambiție nemăsurată banii și puterea. Prin dominarea lumii și tuturor indivizilor în parte, se ajunge fără îndoială la apusul libertății omului.

Cineva a pus întrebarea următoare: „**Va fi generația de acum (a internetului – n.a.) capabilă, în fapt, prin faptă, să răspundă noilor provocări? Mult mai perfide și, infinit, mai periculoase decât forța brută a bolșevicilor de început de secol XX.**”

Într-o lume influențată tot mai mult de închinătorii la idoli, dominată autoritar de cultul sau dictatura banului și a confortului material, mijloace prin care omul este supus mult mai lesne globalizării, **cultura și gândirea tind să fie înlocuite prin noi forme sau ambalaje strălucitoare ale civilizației și lipsei capacității de analiză (de cântărire a lucrurilor).** Încep să conteze tot mai mult diplomația și «bunele maniere». De asemenea, cultura capătă tot mai mult un caracter decorativ, popular sau de masă (ca și în timpul nazismului și comunismului), devenind o „**cultură de consum**”, cum este deja cea nouă de tip american (ruptă aproape complet de tradiție, și respingând cu aroganță cultura tradițională europeană). Totul capătă un caracter comercial și sunt evidente pentru noi mai ales «produsele culturale» din mass-media actuală (în special reclamele publicitare). Analizați ori de câte ori aveți ocazia reclamele care se difuzează și **mesajul lor ascuns sau profund.** Ce părere aveți de pildă, despre cea pe care am observat-o pe un panou imens, care înfățișează un trup de femeie cu un ciocan în loc de cap și unul de bărbat cu un cui în loc de cap? Reclama aceasta se face pentru diverse materiale de construcții, dar să nu credeți că este singura de acest gen...

Cultura adevărată este abandonată mai mult ca oricând pentru un alt mod de existență: căutarea plăcerilor, îndeosebi fizice. Cultura de cartier și fotbalul, manelele și viața de lux (fără griji) câștigă tot mai mult teren. Noul tip de «cultură» se răspândește astăzi în mod vertiginos în toată lumea, cucerindu-i în primul rând pe **tineri** (viitorii consumatori de mâine), mai ales prin intermediul majorității filmelor, emisiunilor și reclamelor americane.

În fața acestui flagel al globalizării, considerat de către tot mai mulți intelectuali a fi unul extrem de negativ și periculos, depășind în amploare și subtilități chiar pe cel al comunismului (și el tragic experiment, cu pretenții hegemonice la nivel mondial), **va trebui să ne repliem, să adoptăm o poziție legitimă de apărare și să luăm cu toții atitudine.** Amintiți-vă că, cu ani în urmă, filosoful Emil Cioran atrăgea deja atenția asupra pericolului reprezentat de **internaționalism:** „*Internaționalismul este o expresie a culturii de masă. [...] Cultura de masă este antispirituală, antilibertară, antiindividualistă. Este suficient să ne gândim la bolșevism sau la hitlerism, fenomene de masă, (de manipulare mai ales, ideologică - n.a.), pe cât de diferite în conținut, pe atât de asemănătoare în formă.*” (în „Schimbarea la față a României”, Ed.Humanitas, București, 2001, pp.35-98). El nu se referă la egocentrism, spunând că este „antiindividualistă”, ci are în vedere ștergerea identității sau anularea personalității individului, pierdut într-o masă.

În fond, globalizarea nu este altceva decât o nouă formă de internaționalism și de colonialism corporatist, un tip de capitalism imperialist (radical sau sălbatic) și, în mod incredibil, un extremism deghizat în rolul de pacificator.

Indiscutabil, noi alunecăm astăzi tot mai mult pe panta globalizării, adică trecem dintr-o extremă într-alta, ceea ce este într-adevăr o mare și adevărată dramă. O nouă tiranie (prima de o asemenea ambiție și anvergură, transpusă în practică) se profilează la orizont, dacă n-a început deja, condusă din umbră de către marii posesori și mânuitori de uriașe capitaluri și cu influență în toată lumea politică. Aceștia desigur nu-și pot permite luxul sau decența de a suporta democrația reală și ca atare nu sunt deloc interesați de respectarea cu adevărat a drepturilor omului, inventate tocmai de

strămoșii lor (dar în scop propagandistic!). Ei sunt izbitor de asemănători, în acest sens, cu comuniștii, care aveau și ei demagogia lor, precum și mijloace moderne de manipulare în masă. În aceste condiții, democrația reală devine desigur chiar lipsită de orice sens și aplicabilitate iar **ipocrizia (fariseismul) este ridicată la rangul de politică de stat.**

Câteva întrebări se impun aproape de la sine. Unde este atunci mult trâmbițata libertate a omului? Unde este adevărul? Suntem constrânși să respectăm cu toții, la nesfârșit, regulile impuse de noul joc din «satul global»? Chiar nu mai prezintă omul nici o valoare în sine și este disprețuit atât de mult, încât nu însemnează un simplu „animal social”, ca în vremuri străvechi, ci cel mult un obiect sau un număr oarecare pentru statistică? Numai așa se explică necesitatea buletinelor electronice (conținând semnul fiarei, cifra 666) și preconizata **implantare a microcipurilor** în fiecare individ, ceea ce pe unii americani nu-i deranjează, optând pentru „siguranța” lor și a copiilor lor (sau din alte interese pragmatice...).

Mai observăm că globalizarea cultivă astăzi libertăți excesive față de anumite minorități în detrimentul majorității, minorități care de fapt sunt manipulate, pentru a se realiza un obiectiv central: desființarea statelor naționale.

În opinia mea, **denigrarea marilor eroi ai neamului nostru se subscie îngropării valorilor naționale, care stau în calea făuririi noului tip de om și a «națiunii universale».** Dar, din fericire pentru noi, nimeni și nimic nu poate împiedica adevărul ca să iasă la lumină, oricât ar fi de bine ascuns sau de adânc îngropat.

Cum este posibil, ca într-un manual de istorie pentru clasa a XII-a (probabil și în altele), să apară enunțuri de genul: FRANCMASONERIE = asociație cu caracter filantropic, în parte secretă, ai cărei membri se recunosc prin anumite semne, embleme și simboluri? Am ajuns noi să credem că ea este cumva morală? Este ca și cum am spune că sistemul comunist a fost în slujba omului și a fost mai degrabă bun decât rău (adică invers decât în realitate). Nu înțelegem oare că filantropia afișată este un simplu paravan și că n-are decât un rol de a face prozelitism și de a racola noi adepți din rândul naivilor? Nu am aflat încă adevărul cutremurător, că adepții aceștia „liber-cugetători”, grupați într-un club ascuns și elitist, cu reguli foarte stricte (ca în cadrul Mafiei), practică de fapt un anticreștinism, o obediență strictă (mai severă decât în armată) în cadrul celor 33 de grade masonice, de la care urmează cultul direct al lui Lucifer? Nu realizăm că în fond, masoneria (grupând un cerc restrâns de evrei) sau francmasoneria (cercul amintit, dar mai larg, înglobând și alte etnii), alcătuiesc Biserica lui Antichrist? N-a fost el și este încă Lucifer, îngerul negru decăzut, despre care se vorbește în Biblie și care n-a renunțat niciodată a fi adversarul înverșunat al lui Dumnezeu și creației Sale?

Am rămas profund uimit, după ce inițial am dorit să citez din cartea „Melancolia democrației”, scrisă de Pascal Bruckner (un autor titrat, ca să zic așa, în domeniul sociologiei și politicii) și în ciuda faptului că „opera” sa era protejată „copyright”, când am răsfoit „la întâmplare” dintr-un alt volum al acestui autor... M-a atras desigur titlul său: „Iubirea față de aproapele”. Când mă uit prin el, ce credeți că am descoperit? N-o să vă vină să credeți: cea mai mare blasfemie la adresa iubirii creștine. O iubire exact pe dos, o gloriificare a „sexualității sacre” (pentru care pledează gnosticii și yoghinii de astăzi), un cult al eroticului fără frontiere... Nu cred că ați putea găsi în orice altă carte de literatură (cărțile Sandrei Brown sunt „inocente” în comparație cu aceasta!), expresii, perversiuni și obscenități mai mari decât aici... Dacă aveți îndoieli asupra acestei afirmații, ați putea să vă convingeți singur, doar dacă sunteți sigur că puteți risca și suporta „șocul”. Sigur că aceste lucruri nu m-au interesat, nu m-au fascinat, dar ajungând pe mâinile tinerilor, sunt convins că ar avea în multe cazuri, **consecințe extrem de grave asupra formării lor spirituale și însăși modului lor de viață și de gândire.** Mai trebuie să precizez că unul din personajele principale ale romanului este tocmai o amantă, o femeie talmudistă, având deci concepții profund anticreștine...

Mai putem observa că, femeile în general și cei mai mulți tineri din ziua de astăzi poartă amprenta schimbărilor din lume în gradul cel mai ridicat. Iar aceste schimbări globalizatoare s-au produs și se produc mai ales **la nivelul mentalului colectiv și stilului de viață individual**, sub indirecta dirijare și manipulare a așa-zisei elite mondiale (alcătuită după avere, putere, influență), formate din indivizi extrem de aroganți, care sunt foarte siguri că pot face tot ceea ce vor și își propun, cărora nu le pasă câtuși de puțin de suferințele altora și de dorințele oamenilor, fie chiar uniți în comunități locale și naționale.

Aceste schimbări vizează așadar în special **reeducarea femeilor și tinerilor**, prin ștergerea identității lor, mentalităților și obiceiurilor tradiționale și imprimarea forțată sau nu a altora, așa-zis moderne. Vom vedea astfel că aproape toată mass-media și învățământul de stat acționează în acest sens. Vom observa că pretutindeni se derulează un diabolic proces de **restructurare din temelii a ființei umane** (îndobitocire), încă de la cea mai fragedă vîrstă a copilului. Uitați-vă numai cum suntem tratați inuman ca simpli sclavi consumatori, care trebuie să înghită pe nemestecate și fără discernămînt toate serviciile și produsele impuse prin publicitatea mass-mediei aservite intereselor companiilor transnaționale. Nici ca alegători, cu drept de vot, nu mai contăm.

E suficient să cercetați puțin programele TV, emisiunile de la radio, revistele și cărțile, mai ales cele cărora li se face o mai mare publicitate (și care evident costă mulți bani, dar care desigur nu sunt pentru ei o problemă) și veți constata și dumneavoastră că majoritatea covârșitoare a acestora și-au fixat ca țintă femeile și tinerii. Femeile, pentru că frecventează mai des magazinele și supermarketurile, sunt interesate de industria cosmeticelor etc. Iar tinerii, pentru că din primii ani de viață pot fi cu ușurință orientați și influențați în dorințele lor neavînd discernămîntul necesar. Și care părinți de astăzi pot refuza mereu ceea ce își doresc copiii lor?

Reeducarea vizează în primul rînd femeile și tinerii, avînd în vedere faptul că rolul femeii în societate este foarte important, mai ales în ceea ce privește educația oferită copiilor. Iar prin îndepărtarea lor de tradiție și de valorile creștine autentice (ale ortodoxiei) sau prin pasarea responsabilității educației școlii sau societății, se grăbește procesul de secularizare și globalizare. Noile generații devin tot mai rebele și descoperă mai greu comuniunea cu Dumnezeu.

Oare câte femei sau părinți mai asigură o educație creștină copiilor lor? Oare de ce se preocupă atît de mult să le ofere dacă s-ar putea totul sub aspect material și pentru toată viața, să le satisfacă toate mofturile posibile și imposibile? De ce neglijează aproape complet sau în totalitate nevoile lor afective și spirituale?

Din păcate ceea ce am semănat, acum adunăm. Tot mai mulți copii nu mai ascultă nici de părinți, nici de educatori și profesori, nici de sfaturile preoților și persoanelor vîrstnice. Adeseori se transformă într-un gen de tirani. Iar atunci cînd își caută modele, și le însușesc privind la televizor ori navigînd pe internet, devenind fani unor idoli, care sunt de fapt creația mass-mediei necreștine. În mai tot ceea ce fac, caută ce este „cool”, adică la modă.

Însă moda este impusă tot de mijloacele de informare în masă, care nu îndrăznesc să condamne pe față fumatul, consumul excesiv de alcool și drogurile, libertinajul ș.a.m.d., ci dimpotrivă le încurajează într-o manieră mai mult sau mai puțin vădită. Aceste vicii duc la depersonalizare, alienare, depresie și în final la sinucidere.

Să luăm de pildă numai cazul sinuciderii recente a solistei Mădălina Manole, care prin comentariile apărute în mass-media a umplut de compasiune inimile a multor români. Însă s-a omis să se spună ceea ce era mai important. E vorba de suflet și de credință. E foarte trist faptul că un om poate ajunge atît de ușor la suicid (păcat foarte greu, care nu se iartă) pentru simplul motiv al pierderii frumuseții fizice și iubirii de sine. Da, pentru că în mesajul lăsat se insistă pe aspectul fizic, cuvînt reprodus cu majuscule.

Astfel de evenimente indică fără putință de tăgadă un simptom grav la bolii care macină astăzi societatea contemporană, și anume necredința. Atâtea patimi devastatoare își fac loc acolo unde a dispărut credința în Dumnezeu și în ajutorul divin. Iar deznădejdea se pare că se răsfrânge asupra a tot mai multor oameni.

Spațiul nu-mi permite să demonstrez aici **profunda imoralitate a apartenenței la masonerie**. Știm însă că ea **propagă în societate materialismul, erotismul, violența, feminismul, modernismul, arta de avangardă și alte curente**. Dar se poate deduce și din antagonismul dintre masoni și creștini. Primii se închină Satanei și sunt în general inconștienți în această privință, iar creștinii își poartă crucea lor dată pe măsură de Dumnezeu și se închină numai Lui. Primii se închină și se supun legii urii, în timp ce creștinii dimpotrivă, au legea iubirii față de aproapele lor și nu pot iubi umanitatea la modul abstract, ci îl iubesc pe Dumnezeu, își iubesc familia, comunitatea locală, patria și neamul.

Un creștin se deosebește în mod fundamental de un mason, prin aceea că el nu-și poate permite sau nu-și îngăduie faptul de a urî și de a dori răul altuia. El poate urî cel mult păcatul, orice fel de păcat. De pildă, deși el poate avea multe informații despre masonerie sau oculă mondială (că ea a manevrat revoluțiile sângeroase din istoria omenirii, războaiele mari dintre națiuni și în interiorul lor, că ne-a adus modernismul, Renașterea, democrația, drepturile omului, care au importante scăderi ș.a.m.d.) și le poate percepe el însuși în evenimentele la care asistă sau participă, totuși nu este capabil de ură. Chiar dacă, în România există în prezent peste 189 de Ateliere și alte grupări ale masonilor, cu peste 6000 de membri activi, creștinii ortodocși (considerați inamicul nr.1 de către ei!) n-au recurs la intoleranță și la măsuri drastice într-o țară în care tradiția ortodoxă face parte integrantă din ființa poporului român și constituie specificul său național. Iar nu întâmplător, Bucovina (cu mănăstirile sale) a fost desemnată brandul României...

Numai masonii sunt capabili de ură și ei se aseamănă izbitor atunci cu toți fanaticii și extremiștii, atât de stânga (comuniștii), cât și de dreapta (ultra-liberalii sau capitaliștii globaliști). De ce se ating aceste extreme uneori, în ciuda deosebirilor? Datorită... intereselor comune ale celor două părți: masoneriei „roșii”/comuniste și masoneriei „negre”/de rit scoțian. Și mă opresc aici...

Prin urmare, privind și analizând toate aceste lucruri mai cu seamă dintr-o perspectivă creștin-ortodoxă, atât integrarea în Uniunea Europeană, cât și proiectul malefic al Globalizării, noi trebuie să devenim mult mai vigilenți și lucizi, mult mai activi, dar...fără a ne tulbura sufletește, adică așa după cum spunea un părinte din Grecia: să trăim „cu neliniștea cea bună”.

Trebuie să fim convinși, că această **nouă și mare provocare pentru lumea contemporană** poate fi - și eu cred că este - o nouă încercare a credinței noastre. Ca și în comunism, astăzi ni se oferă din nou **o mare șansă de mântuire pentru mulți dintre noi**, pentru ca ... să se „umple cerul de sfinți”. Aceasta nu poate în definitiv, decât să ne bucure, cel puțin pe noi, creștinii de astăzi, sau pe noi cei care suntem pe cale să devenim adevărați creștini.

În fond, singura teamă pe care o poate accepta un creștin este numai **frica de Dumnezeu și de Judecata de Apoi**. Este frica de păcat, prin călcarea poruncilor și frica de consecințele sale. Nu de moarte trebuie așadar să ne temem noi, adică de trecerea la cele veșnice (în fond, cel mai important moment al vieții fiecăruia, pe care trebuie să-l întâmpinăm cu deplină demnitate și seninătate), ci ar trebui să ne temem doar de imposibilitatea mântuirii sufletului și comuniunii noastre cu Dumnezeu.

Nutresc speranța că salvarea lumii va veni prin **Ortodoxie**, care va reuși să spiritualizeze Occidentul, aflat astăzi într-o mare criză morală și cu un vid existențial nemăsurat...

Concluzionând, globalizarea constituie într-adevăr **un subiect complex, aflat abia la începutul unor investigații serioase**. Spre deosebire de comunism, ea nu face acum obiectul unor cercetări, inclusiv științifice, în mass-media. Ea ridică astăzi tot mai multe semne de întrebare și semnale de alarmă, mai ales în rândul intelectualilor de pretutindeni. Observați cât de mult suferă de pildă, cultura?

Iar acest domeniu, în care putem include (sau la care putem adăuga) spiritualitatea este un obiectiv extrem de important în cadrul globalizării! Rezultatul acestui „război” împotriva omului (persoanei) depinde de victoria globalizării culturale! Totul se desfășoară prin voința unora (peste voința noastră adeseori), pentru a impune **individul**, adică omul desprins de Dumnezeu, plin de sine (egoist) și plin de alte „calități”!

Eu m-am oprit, în tot ce-am „cules” și în scurtele comentarii făcute în legătură cu diverse subiecte care se leagă de globalizare, mai ales la **originile ei (promotorii – sioniștii, masonii, etc.)**, planurile acesteia vizând aspectele culturale, spirituale și psihologice. Dar implicațiile globalizării actuale sunt uriașe, în plan politic și economic, ba mai mult, după cum am mai scris (dezvoltând subiectul), ating însăși întreg ecosistemul.

Dar, privind atent problema, dintr-o perspectivă creștin-ortodoxă, atât integrarea în Uniunea Europeană, cât și proiectul malefic al Globalizării, ne dăm seama că trebuie să devenim mult mai activi și lucizi, fără a ne tulbura sufletește, adică așa cum spunea un părinte din Grecia: să trăim „cu neliniștea cea bună”. Trebuie să fim convinși, că această **nouă și mare provocare pentru lumea contemporană** poate fi o nouă probă de foc a credinței noastre. Ca și în comunism, ni se oferă astfel **o șansă de mântuire pentru mulți dintre noi**, pentru ca din nou, să se „umple cerul de sfinți”. Aceasta nu poate decât să ne bucure, cel puțin pe noi, creștinii de astăzi.

NIMIC MAI FALS DECÂT AȘA ZISA NEIMPLICARE POLITICĂ A MASONERIEI!

Deși există unii masoni care neagă astăzi orice fel de implicare a masoneriei în viața politică a statelor lumii, întâlnim și cazuri de masoni care se mândreau tocmai cu implicarea acestei organizații oculte în schimbările survenite în istoria omenirii (mai ales schimbări politice) și în „evoluția” acesteia.

Putem noi să nu recunoaștem acum brațul lung al masoneriei în cadrul desfășurării Revoluției franceze din 1789, revoluțiilor pașoptiste din 1848, Revoluției bolșevice din Rusia în 1917, în cele două războaie mondiale, urmate imediat de crearea organismelor internaționale, precum Liga Națiunilor, ONU, marilor bănci FMI, Banca Mondială, NATO, ulterior UE ș.a.m.d.?

Revoluția bolșevică a fost de fapt o lovitură de stat, ca și lovitură de stat de la 23 august 1944 din România. Așa zisa revoluție din decembrie 1989 a fost tot lovitură de stat. Toate trei au fost înfăptuite de masoneria comunistă. Vedem în acestea o atentă regizare și planificare.

Dacă ne oprim doar asupra evenimentelor sângeroase din decembrie 1989, înțelegem acum mai lesne de ce trebuia urgent executat dictatorul Ceaușescu. Pentru a nu se putea pronunța în mod public asupra implicării masoneriei, în special a celei sovietice. Ceaușescu pomenise deja în trecut de implicarea „agenturilor străine” în evenimentele de la Timișoara. Fusese o vreme chiar membru al Lojei masonice P2 (Propaganda Due). Apoi, se putea afla și cine i-a forțat mâna lui Ceaușescu să achite în anii '80 datoriile externe (FMI) înfometând poporul român, dar și alte lucruri interesante despre Ion Iliescu, generalul Militaru și acoliții lor (toți aceștia colaborând cu Moscova, implicit cu masoneria sovietică).

Masoneria nu putea să lase puterea în mâinile unor revoluționari patrioți și cinstiți. Interesele sale în plan economic erau uriașe (România fiind o piață de desfacere relativ mare). Iată de ce trebuia ca Ion Iliescu, pregătit din vreme, să devină președinte iar FSN să câștige alegerile în primăvara anului 1990. Împotriva contestatarilor din Piața Universității au fost aduși de către Ion Iliescu mineri la București! Au urmat și alte mineriade care au șifonat grav imaginea României în lume...

Planul fusese conceput înainte. Marile întreprinderi urmau a fi demolate iar pe aceste terenuri să se construiască mall-uri și supermarketuri în toată țara. Șomajul și inflația trebuiau să determine exodul emigrării forței de muncă în statele bogate din Occident. Totul era aranjat astfel pentru sporirea resurselor economice ale acestora, cu precădere ale celor deținute de masonerie.

Chiar președintele Traian Băsescu recunoștea printr-un comunicat de presă (pe marginea comentariilor fostului director al SIE, dl. Ioan Talpeș) implicarea oculte mondiale în suspendarea sa din 2012. Se pomenea acolo de vizita șefului masoneriei din Rusia, Alexandr Kondyakov în România, chiar cu două zile înainte de suspendarea sa din funcție în fața Parlamentului! O vizită deci, deloc întâmplătoare și cu consecințe. Traian Băsescu a stat vreme de două luni suspendat.

De unde aversiunea masoneriei împotriva președintelui? Nu este ușor de înțeles, dacă nu analizăm puțin poziția domniei sale în planul politicii externe față de SUA (parteneriatul strategic cu americanii, incluzând scutul antirachetă de la Deveselu) și Republica Moldova (relațiile tot mai strânse cu aceasta în vederea aderării acesteia la UE). Ori, credem că Rusia nu dorește nici intrarea Moldovei în UE, nici posibilă unire dintre Moldova și România.

Mai putem observa și împotrivirea francmasoneriei autohtone, datorită eforturilor președintelui în planul politicii interne de a se realiza reforma în justiție (asumându-și rolul de președinte activ/jucător, discursurile domniei sale vizând obținerea independenței reale a procurorilor și judecătorilor, față de factorul politic). Numai dacă amintim aversiunea fostului colaborator sau agent sub acoperire al Securității, Dan Voiculescu (șeful Comisiei din Parlament pentru suspendarea sa), ori condamnarea lui Adrian Năstase (mason de rang înalt) și este suficient.

Vom spune încă de la început, că regimul comunist a marcat în istoria poporului român paginile cele mai întunecate de până acum. Ideologia lui utopică și satanică a fost încă de la început îmbrăcată într-un ambalaj atrăgător. El a instaurat prin principiul luptei de clasă și al urii, dominația muncitorilor sau a clasei muncitoare (în fapt, a activiștilor și securiștilor, care beneficiau de numeroase privilegii: salarii mai consistente, acces facil la alimentele de bază și servicii, concedii gratuite în stațiuni, locuințe de serviciu, diurne, cazări și deplasări gratuite în țară și străinătate etc.), în detrimentul tuturor celorlalte categorii sociale. Aceștia de fapt, nici nu credeau sincer în ideologia comunistă, destinată să manipuleze masele populare și transformată într-o adevărată religie de partid.

Comunismul a impus românilor dominația urii și minciunii (prin propaganda de partid, care avea voie să modifice în interesul partidului până și datele statistice, cum ar fi raportările false din agricultură și din alte sectoare), să ascundă informații de interes public (accidente grave, regimul de exterminare din închisori, lagăre de muncă și locuri de deportare etc.).

Comunismul a instaurat dominația fricii prin sistemul său totalitar, controlând autoritar viața românilor (mergând până la controlul vieții intime a membrilor de partid). Frica era instrumentul care a fost inoculat mereu și premeditat de Securitate, înlocuind cu succes regimul dur de la instaurarea forțată a comunismului de tip sovietic. Informatori ai Securității erau numeroși și pretutindeni iar delațiunea a mers până la trădarea membrilor din propria familie, a rudelor apropiate și prietenilor și spovedanii deconspirate de către unii preoți sau duhovnici, infiltrați de Securitate sau supuși șantajului și amenințărilor.

Comunismul a impus o utopie evidentă astăzi (egalitatea indivizilor, libertatea și fraternitatea pentru toți, deviză a masoneriei încă de la Revoluția franceză din 1789). Dar erau oare aplicate cu adevărat aceste principii? Erau comuniștii egali cu restul cetățenilor din moment ce aveau atâtea privilegii?

Comunismul a impus și un sistem imoral bazat în realitate pe ipocrizie, necinste, șantaj, impostură. Regimul comunist avea nevoie pentru cadrele sale de oameni oportuniști, necinstiți, dispuși la compromisuri (deci, ușor de manipulat și șantajat), mediocri (pentru a nu descoperi eventual viiciile comunismului!), lichele și chiar oameni certați cândva cu legea. Pentru avansarea într-o funcție mai mare, adeseori se impunea obținerea carnetului de partid ca o condiție de bază. Nu era aceasta o formă de șantaj?

Comunismul este un sistem diabolic conceput anume de către masoneria mondială pentru a dărâma lumea veche fundamentată pe valorile creștinismului, dar și pentru ruina țărilor ortodoxe în special și subjugarea lor politică, socială și economică. Este una din formele internaționalismului, care urmărește NOUA ORDINE MONDIALĂ. Nu întâmplător, una din devizele sale mai importante era și este: Proletari din toate țările, uniți-vă!).

Comunismul și capitalismul corporatist sunt de fapt cele două fețe ale globalizării, urmărind în esență aceleași deziderate: puterea supremă, controlul absolut asupra indivizilor, unificarea tuturor religiilor și statelor lumii, nivelarea sau omogenizarea modului de viață și a mentalului colectiv (contrar principiului divin al diversității și armoniei), reducerea drastică a populației (vezi comunismul din China, dar și sistemul de planificare și contracepție din Vest și nu numai) ș.a.m.d.

În mod evident, **puțini români știu că acest comunism a distrus până în prezent viețile a peste 300 de milioane de oameni din întreaga lume și că numai în România, numărul victimelor comunismului (torturați, o parte uciși în închisori și lagăre de muncă) a depășit cifra de 2 450 000.** Comunismul a fost impus cu forța României de către emisarii și comisarii sovietici sub presiunea tancurilor (armatei de ocupație, care s-a retras abia după 20 de ani, timp în care am plătit datorii de război imense, fără a se fi luat în calcul jertfele armatei române după 23 august 1944). Comuniștii bolșevici din Rusia au confiscat și folosit în mod ilegal tezaurul României adus la Moscova în 1916 prin demersurile rusofilului Nicolae Titulescu (idolatrizat de comuniștii români) și liberalului I. C. Brătianu, tezaur de o valoare greu de apreciat, estimat la câteva zeci de miliarde de dolari în prezent!

Se vorbește mult prea puțin astăzi și despre perioada comunizării României după modelul sovietic

patentat, despre întemnițarea, deportarea și decimarea încă de la început a elitelor poporului român (sute de ofițeri superiori din armată și servicii secrete, numeroși intelectuali, preoți, țărani frunțași, toți politicienii opozanți. **Ori, aceste crime oribile și orori ale comunismului nu trebuie nicicând uitate!** Nu cerem să fie trași la răspundere penală toți cei vinovați, ci doar să nu uităm trecutul și jertfele înaintașilor noștri.

Să ne amintim cum s-a făcut de pildă, colectivizarea forțată, cu arme și tunuri, precum la Vadul Roșca în județul Vrancea. Acolo, în 1957, Nicolae Ceaușescu, în calitate de secretar al partidului și responsabil cu colectivizarea în agricultură, a ordonat armatei să tragă în țărani! Numărul victimelor nu este cunoscut. Și nu este doar un caz singular.

Să ne amintim de demolarea unui număr important de biserici și mănăstiri (unele chiar jefuite, aruncate în aer sau incendiate de sovietici, altele servind ca depozite, Case de Cultură, muzee, săli sportive, restaurante, camere de hotel și de depravare!, staul de oi! etc.), nu doar în Basarabia și Bucovina de nord, ci și în România, așezăminte sociale (precum spitalul Brâncovenesc, asupra căruia Safta Brâncoveanu pusese un blestem de moarte într-o zi de sărbătoare!, consemnat în piatră, pentru cel care va îndrăzni să-l distrugă) și izgonirea din mănăstiri a peste 5000 de călugări prin Decretul din 1959. Să nu uităm că peste 2000 de preoți ortodocși au fost torturați și uciși în închisori pentru refuzul lor de a pactiza cu regimul satanic comunist.

Conform volumului „Opresiunea cultelor religioase din România în timpul dictaturii comuniste. Simpozion 2002; Pitești”, editat de Fundația Culturală Memoria, Filiala Argeș, Pitești, 2003, aflăm de înlocuirea abuzivă a peste 30 de episcopi și arestul la domiciliu sau la un schit. Aflăm de otrăvirea patriarhului Nicodim Munteanu în 1948, uciderea mitropoliților Irineu Mihălcescu (tot în 1948) și Efreim Enăchescu, a episcopului Grigore Leu (ucis la Jilava). Mai aflăm de profanarea mai multor cimitire ale soldaților români și multe altele.

Comunismul nu a apărut întâmplător. El a fost conceput de masonerie și aplicat de masoneria roșie (comunistă) și cu scopul ca valorile creștine și naționale autentice să fie extirpate și înlocuite de mentalități materialiste și atee. Știința a fost așezată deasupra religiei iar toate învățăturile ortodoxiei au fost respinse ca fiind superstiții. V.I. Lenin, primul lider al comuniștilor din Rusia (la ordinul căruia a fost executată întreaga familie a țarului Nicolae al II-lea, iar trupurile le-au fost arse cu vitriol!) numea religia drept opium pentru popor. Este o simplă întâmplare faptul că ideologul Karl Marx, membru al Bisericii Sataniste și-a pierdut mințile înainte de a muri, alergând și strigând în gura mare că el este Dumnezeu?

Nu este întâmplătoare nici implicarea sectelor protestante (manevrate din umbră tot de masoneria capitalist-corporatistă împotriva ortodoxiei) în declanșarea evenimentelor sângeroase din decembrie 1989 la Timișoara. Pastorul Laszlo Tokes era membru al sectei baptiștilor. Nu este întâmplătoare campania mediatică împotriva comunismului a unor lideri protestanți (precum scriitorul Richard Wurmbrandt), tocmai pentru a racola numeroși adepți din rândul celor atei, care încercau după prăbușirea oficială a comunismului să descopere credința în Dumnezeu.

Comunismul nu a fost sacrificat însă în zadar. El și-a îndeplinit scopul. Mulți români și-au părăsit atunci credința devenind atei ori credincioși doar cu numele și ulterior s-au înrolat în rândul sectanților.

Sărăcia generală în care a fost adusă România a înlesnit posibilitatea foștilor nomenclaturiști să-și păstreze pârgurile puterii politice și economice.

Masoneria s-a folosit de acest sistem comunist, așa cum altădată s-a folosit și de naționalism (declanșând și manevrând revoluțiile de la 1848 din Europa) pentru a se produce dezintegrarea imperiilor (știut fiind că regimurile autoritare nu era pe placul ei, nu puteau fi penetrate cu ușurință de masoni).

Deși comunismul a pregătit terenul pentru aservirea economică a României unor grupuri de interese mondiale și locale (prin închiderea și demolarea marilor întreprinderi, pentru a fi create ulterior tot felul de supermarketuri și mall-uri care scoteau și scot din țară capitaluri uriașe) și a condus la globalizarea sufocantă

și subversivă de astăzi (care are în general mijloace de coerciție asupra indivizilor diferite de cele comuniste și utilizate chiar și de marile trusturi de media aservite masoneriei), **în plan duhovnicesc el a suferit o mare înfrângere**. Pentru că, a umplut cerul de sfinți, prin Botezul sângelui, prin jertfa lor mucenicească bineplăcută lui Dumnezeu...

ROMÂNIA ȘI ATACURILE SIONISMULUI

Mișcarea sionistă din țara noastră a reapărut o dată cu crearea Asociației Sioniste din România în anul 2002 (în timpul guvernării PSD).

De fapt, ce înțelegem noi prin sionism? Este acea formă de extremism religios a unora dintre evrei, a acelora care nu au renunțat la teza poporului ales de Dumnezeu și care se cred încă îndreptățiți ca popor să domine pe toate celelalte popoare.

Prin sionism însă se susține și cauza statului Israel, mai ales de către SUA, prin orice mijloace și în orice împrejurări. Profetiile spun că în Ierusalim va apărea Mesia așteptat încă de evrei și va fi întronat în Templul lui Solomon (care trebuie rezidit).

Evreii sioniști consideră că Ierusalimul trebuie să fie centrul lumii și pretind chiar că se trag din evreii biblici (iudeii) care aveau Vechiul Testament (Tora). În realitate, originea lor se află în evreii khazari (95% dintre evreii actuali), care s-au format în nordul Mării Caspice, unde au fost exilați în mare parte de către Tiberius, fiul împăratului Vespasian în anul 70 d.Hr., pentru revoltele lor dese împotriva stăpânirii romane. Fiind cucerii apoi de către ruși, s-au putut răspândi uniți în mai mari sau mai mici comunități în Europa și Statele Unite.

În fond, sionismul este forma de exprimare a imperialismului și mesianismului evreiesc, ultimul de acest gen, după atâtea alte imperii cunoscute în istoria omenirii. Dar este un mesianism dus la extrem și programat sistematic până la îndeplinirea obiectivului central: **cucerirea puterii mondiale și a tuturor statelor lumii.**

Se știe că evreii, conduși de evreii sioniști (care au ca îndreptar Talmudul, o compilație de 63 de volume, adăugate Vechiului Testament, cu multe îndemnuri pe față anticreștine) au spoliat pretutindeni averile statelor în care au fost primiți. România nu a făcut excepție, ci dimpotrivă. Nu se pot contabiliza pierderile aduse statului român (implicit contribuabililor români) prin cămătărie, prin nenumărate afaceri ilegale și exploatarea păturilor sărace ale populației.

Există relativ foarte puține lucrări care tratează problemele legate de sionism, mafia mondială și crima organizată din România, rețelele firmelor evreiești. Dar despre mari afaceri evreiești și despre sionism, despre acțiunile lor în ultimele secole, ne vorbește bine documentat Cornel Dan Niculae în volumul său „Războiul nevăzut al evreilor sioniști cu românii”, apărut în anul 2003.

Astfel, aflăm despre dedesubturile multor afaceri, cum ar fi: falimentarea puternicei bănci Marmorosch Blank & Co după 1930, devalizarea Bancorex-ului și Băncii Internaționale a Religiiilor, preluarea mafiotă a Băncii Dacia Felix de către viitoarea Eurombank, vânzarea sub valoarea reală a Bancpost către General Electric Capital Corporation (condusă de evreii americani), acapararea Băncii de Dezvoltare de consorțiul evreiesc francez Société Générale, încercarea de mai mulți ani de exploatare a zăcămintelor mari de aur și argint de la Roșia Montană de către Gold Corporation controlată de magnatul evreu Mark Rich (cu cetățenie americană și israeliană) în pofida numeroaselor proteste și împotriviri (20% dintre localnici nu și-au vândut proprietățile, chiar pentru sume mari oferite; statului român revenindu-i doar 2% din beneficii în 15 ani!), preluarea posturilor de televiziune Pro TV, Prima TV, Tele7ABC, B1, **penetrarea în proporție de 80-90% a postului național TVR1**, conducerea TVR Internațional, ziarele Libertatea (grupul Ringier), Evenimentul zilei (concernul „german” evreiesc Bertelsmann), afacerea cu afișele electorale dintre Ion Iliescu și evreul parizian Adrian Costea, privatizarea companiilor PETROM și Romtelecom, spolierea agriculturii românești și valul de revendicări de terenuri și imobile de către evrei, ruinarea industriei de apărare românești (de la un export de 750 milioane în 1989 la 31 milioane dolari în 2001), sabotarea avioanelor MIG pentru a fi achiziționate alte avioane și sistemul electronic de ghidare israelian Socat, cedarea Întreprinderii de Avioane de la Ghimbav-Brașov firmei Bell Helicopters-Textron

(incluzând afacerea Dracula, cu 96 elicoptere Cobra, rebotezate Dracula), păcălirea serviciilor secrete românești cu echipamente de interceptare în sistemul GSM, privatizările din stațiunile Neptun și Olimp, privatizarea Hotelului București ș.a.

Sunt menționate nume importante din rândul politicianilor, afaceriștilor, militarilor și funcționarilor, ziariștilor...

Pentru masoneria evreiască, România a reprezentat mereu o pradă bogată și o țintă pentru atacurile lor, deoarece încă de pe vremea lui Eminescu românii s-au opus creării statului Palestina în această zonă și exploatării românilor de către acești venetici. Iar ei s-au răzbunat cumplit ori de câte ori au avut ocazia să preia frâiele puterii în statul român: pe timpul regelui mason Carol al II-lea, în timpul lui Ion Antonescu prin apropiții săi, după instalarea comunismului, cu precădere în anii 1949-1952 (când s-a derulat „Experimentul Pitești” cu acordul lui Stalin), apoi după 22 decembrie 1989 și până la sfârșitul lui 2004.

Dacă evreii sioniști ar avea puterea, cu siguranță ar face posibilă avizarea proiectului de la Roșia Montană prin care s-ar decapita cei patru munți, localitățile din zonă, s-ar muta locuitorii, cimitirele, bisericile și siturile arheologice, s-ar construi un bazin uriaș de decantare a cianurilor (o bombă ecologică, pentru că nu se poate garanta siguranța acestuia), s-ar deteriora iremediabil flora, fauna și peisajul zonei etc.

Este incredibilă influența nefastă pe care au avut-o evreii sioniști asupra țării noastre în ultimele secole. Cine ar putea contabiliza efectele acțiunilor îndreptate împotriva intereselor României și românilor afectați? Peste tot aceștia au dominat sau au încercat să domine viața popoarelor care au făcut greșeala să-i primească și să-i tolereze.

Istoria abundă prin relatări despre abuzurile și practicile neloiale ale evreilor cămătari și comercianți, ba chiar și a unor medici care au fost complici în asasinare (otrăviri). Puține cărți și documente însă se mai păstrează. Filmul „Neguțătorul din Veneția”, care ne prezintă un cămătar evreu ahtiat după bani, a fost interzis în unele țări.

După cum au și recunoscut chiar unii dintre ei, comunismul reprezintă o creație evreiască și a fost instalat încă de la început prin evreii masoni. Acest comunism a produs deja peste 320 de milioane de victime de când a apărut în lume. Ba chiar și astăzi există numeroși oameni care suferă torturi și sunt uciși pentru demnitatea și nevoia lor de libertate. Numai în China s-au înregistrat în ultimii ani zeci de milioane de victime. O carte recent apărută (scrisă de un chinez anonim) ne dezvăluie lucruri cutremurătoare și necunoscute opiniei publice mondiale.

Credem că GLOBALIZAREA a început cu adevărat odată cu instaurarea comunismului. Apoi au început să fie create marile organizații internaționale: Liga Națiunilor, ONU, NATO și celelalte. În 1948 apare statul Israel, cu un puternic lobby și sprijin american și britanic (englezii erau datori evreilor pentru atragerea Statelor Unite în război de partea lor). Înfocații sioniști evrei (naționaliști și religioși în aparență doar) aveau nevoie de crearea acestui stat, nu pentru a rezolva problema evreilor de pretutindeni (care o duceau oricum mai bine în alte țări), ci pentru ambițiile lor nemăsurate.

Conștienți sau nu, ei împlinesc profețiile legate de înscăunarea unui împărat al lumii (antihristul) în Templul lui Solomon din Ierusalim. S-au cumpărat prin interpuși aproape toate proprietățile din zonă. Sunt pregătite deja materialele pentru a fi înălțat. Singura problemă este moscheea lui Omar, care ocupă locul original al templului (masonii și-l doresc pentru că pe vremea lui Solomon, Israelul a cunoscut cea mai mare bogăție și pe care o doresc din nou).

OCULTA MONDIALĂ PROMOVEAZĂ INTERNAȚIONALISMUL ȘI NOUA ORDINE MONDIALĂ

Am putea observa, că odată cu apariția în istoria omenirii a comunismului ca sistem politic cu ideologia sa marxist-leninistă au proliferat și organizațiile regionale în Europa (Liga Națiunilor ș.a.) iar apoi numeroasele organisme internaționale sau mondialiste (ONU, NATO, FMI, Banca Mondială, Organizația Mondială a Comerțului etc.). Naționalismul a fost abandonat și înlocuit cu internaționalismul. S-a urmărit mereu ștergerea identității naționale și culturale, dispariția frontierelor și statelor, a armatelor naționale, pentru a se impune un viitor stat global atotputernic.

De fapt, comunismul și globalismul/globalizarea reprezintă cele două fețe ale internaționalismului. „Aceeși Mărie, cu altă pălărie!”

Amintiți-vă că filosoful Emil Cioran atrăgea deja atenția asupra pericolului reprezentat de internaționalism: *„Internaționalismul este o expresie a culturii de masă. (...) **Cultura de masă este antispirituală, antilibertară, antiindividualistă.** Este suficient să ne gândim la bolșevism sau la hitlerism, fenomene de masă, pe cât de diferite în conținut, pe atât de asemănătoare în formă.”* („Schimbarea la față a României”, Ed.Humanitas, București, 2001, pp.35-98). Și nu se face aici referire la egocentrism, spunând că este „antiindividualistă”, ci se are în vedere omogenizarea, ștergerea identității sau anularea personalității individului, absorbit și pierdut în masă.

În fond, globalismul/globalizarea nu este altceva decât o nouă formă de internaționalism, de colonialism corporatist, un capitalism de tip imperialist (total, radical sau sălbatic) promovând un extremism (ca și comunismul) dar deghizat în pacificator.

Este bine cred să ne cunoaștem și dușmanii din umbră, mai mult sau mai puțin vizibili. În România și nu numai, masoni precum Horia Nestorescu-Bălcești (director al Centrului Național de Studii Francmasonice) ne spun că ei au alte scopuri și nu se implică în politică. Noi putem afirma exact contrariul afirmând adevărul. Masoneria se implică mai ales în politică pentru a-și atinge obiectivele mărețe stabilite. Chiar unii politicieni și-au declarat uneori apartenența la francmasonerie. Alții au fost recunoscuți într-un fel sau altul și dovediți ca masoni.

Interesant este faptul că arhiva cu documentele din anii 1939-1945, ale fostului președinte al Federației Comunităților Evreiești din România Wilhelm Filderman, nu a fost și nu este accesibilă istoricilor și publicului. Prin aceasta s-a încercat a se ascunde faptul că guvernul lui IonAntonescu i-a protejat în mod real pe românii de etnie evreiască și România a reprezentat un important loc de refugiu pentru alți evrei din Europa (numărul lor fiind de peste 200 000 după unii autori). Prin urmare, evreii din România nu au avut de suferit ci chiar dimpotrivă. Știm că unii au plătit sume de bani sau au prestat munci pentru a nu merge pe front. S-a construit chiar și un teatru evreiesc. De ce însă unii evrei, evreii sioniști, au cu totul altă părere?

Filosoful mason Francis Bacon nu greșea prea mult spunând că *„Informația înseamnă putere”*. Numai că și puterea vine de la Dumnezeu. Diavolul are putere numai asupra celor care i-au căzut în plasă și care nu vor să se mai ridice. Și vedem astăzi tot fenomenul acesta de informatizare, care presupune crearea unei imense baze de date, prin care suntem cu toții inventariați, îndosariați (precum opera Securitatea în regimul comunist sau mai înainte regimul nazist cu ajutorul companiei IBM, pentru a-i controla pe evrei în special).

Ba, mai mult, sunt avute în vedere pe viitor și bunurile mobile și imobile, orice transfer sau operațiune, adică va fi urmărit tot ceea ce facem fiecare dintre noi, mai ales însă cei care vor încerca să se opună dictaturii. Dacă s-ar putea, sioniștii ar fi în stare să ne afle și să ne controleze până și gândurile (așa cum au încercat și uneori au reușit securiștii în închisoarea de la Pitești în anii 1949-1952).

Microcipurile care vor fi implantate de bună voie sau forțat în corpul uman vor avea și acest rol diabolic. Atunci poate nu ne mai miră faptul că scriitorul H. G. Wells afirma încă de multă vreme: „**Foarte mulți oameni vor urî NOUA ORDINE MONDIALĂ și vor muri protestând împotriva ei**”. Considerăm că, mai bine ne este nouă să murim cu demnitate decât să acceptăm ordinea antihristului și să ne lepădăm de Dumnezeu.

Interesant este și faptul că în România, pentru acest proiect pilot al introducerii pașapoartelor biometrice a fost ales ca loc județul Argeș (un „bazin electoral” al PSD-ului, condus de un lider al acestui partid, Constantin Nicolescu, acuzat în prezent și cercetat de DNA pentru mai multe acte de corupție: favorizarea încheierii unor contracte ilegale, deturnarea unor fonduri publice, etc). Coincidența este însă prea mare, dacă avem în vedere și faptul că, până și episcopul locului, Î.P.S. Calinic, a pledat în ultimii ani pentru introducerea actelor biometrice, nevăzând în acestea niciun pericol!

În fața acestui flagel al globalismului, considerat de către tot mai mulți intelectuali a fi unul extrem de negativ și periculos, depășind în amploare și perfidie chiar pe cel al comunismului (și el tragic experiment, cu pretenții hegemonice la nivel mondial), **va trebui să ne repliem, să adoptăm o poziție legitimă de apărare și să luăm cu toții atitudine.**

MASONERIA ÎNCEARCĂ SĂ PREIA CONTROLUL ASUPRA PREȘEDINȚIEI ȘI INSTITUȚIILOR IMPORTANTE PRECUM: SRI, SIE, CONSILIUL SUPREM DE APĂRARE AL ȚĂRII, MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE Ș.A.

Ceea ce se petrece astăzi în politica românească, la începutul integrării efective în Uniunea Europeană, se traduce în ultimă instanță prin încercarea masoneriei (cu sprijinul masonilor autohtoni) de a elimina pe toți cei care i-ar putea sta în cale, adică pe cei care urmăresc interesul național, iar nu pe cel privat sau al grupurilor de interese (din care fac parte, de pildă Dan Voiculescu, Dinu Patriciu și Sorin Ovidiu Vântu, trei afaceriști versați și foarte înstăriți, dintre care primul amintit este și politician). Scopul masoneriei, prin suspendarea președintelui Traian Băsescu este de a-l scoate definitiv din politică și de a ocupa poziții cheie (de decizie) în mai multe instituții, care cooperează cu justiția română și o ajută să lupte împotriva corupției.

De altfel, va trebui să ținem seama că dl. Băsescu a recomandat tuturor să fie atenți la cei care vor apărea în mass-media și vor vorbi despre aceste evenimente. Oare de ce? Pentru că, o mare parte din mass-media și din clasa politică (după cum s-a văzut) este înregimentată în masonerie sau aduce servicii acesteia.

Eu personal m-am convins de acest lucru, urmărind comentariile și reacțiile unora, precum: ale președintelui Asociației Prodemia, dl. Cristian Pârvulescu (mason de rit scoțian, care a publicat printre altele și un eseu în volumul „Masoneria. *Spiritul unei națiuni*”, ediție îngrijită de Olimpian Ungherea, apărută la Editura Phobos, București, 2006), personalitate arhicunoscută la televiziune, politolog redutabil; ale prim-ministrului Călin Popescu Tăriceanu (care a încercat, public, să-l forțeze pe dl. Băsescu să-și dea demisia, precizând că domnia sa n-ar avea dreptul moral să mai candideze!); ale ziaristului Cristian Tudor Popescu (cunoscutul ziarist liber-cugetător de la cotidianul Gândul și președintele Clubului Român de Presă din fosta Casa Scânteii) sau ale lui Adrian Ursu (coleg cu dl. Popescu la ziarul Gândul, care s-a arătat profund dezamăgit de faptul că președintele nu și-a dat demisia; și câți oare ca el, n-au rămas la fel de supărați?) ș.a.

Într-adevăr, a sosit un moment în care putem separa apele, să vedem cine rămâne adept al valorilor comunismului sau valorilor europene absolute și cine nu.

Domnul președinte spunea recent că vrea o Românie modernă. Nu cred că și-a dorit ori își dorește o Românie absorbită în UE (înghițită de un pește mai mare, dezintegrată) și supusă globalizării, ci o țară independentă și parteneră într-un proiect economic european.

M-am tot întrebat, ce se urmărește efectiv prin demersul de suspendare a președintelui, acțiune care a surprins cred o Europă întreagă și a alarmat oarecum investitorii străini, care se vor gândi probabil mai mult înainte de a-și lansa investițiile în România. Miza este uriașă.

Pe de altă parte, devine tot mai evidentă încercarea de aservire a justiției (cea care începuse în ultima vreme, să creeze probleme serioase celor vinovați). Deja, am remarcat câteva eliberări condiționate a unor infractori de notorietate iar cazurile se vor înmulți, la presiunile care se fac acum. Cu alte cuvinte, se contracarează planul președintelui Băsescu, de a lăsa instituțiile statului să-și facă datoria legală.

În momentul de față, se încearcă adoptarea unor legi pe care le vrea masoneria europeană (atât cea comunistă, cât și cea capitalistă), începând cu înființarea Agenției Naționale de Integritate (în varianta PSD-ului și altor partide de stânga și de extrema stânga), modificarea Codului penal și a Codului de procedură penală, care să permită legalizarea prostituției și alte asemenea „reformate” (înlocuirea procurorului oricând cu un altul!; forme subtile de cenzură și de îngădire a dreptului la

libera exprimare!), pe care dl. Băsescu nu le-ar fi semnat. Pe perioada suspendării, aceste legi pot fi promulgate iar ulterior ar fi nevoie de abrogarea lor, ceea ce parlamentarii actuali nu ar vota ulterior. Astfel, președintele ar fi pus în situația faptului împlinit...

Ce aş mai putea adăuga? Faptul că, președintele Traian Băsescu a ținut să precizeze la încheierea discursului său din Parlament: „**Acest Raport reprezintă act oficial al statului român**”. Iar, domnul Văcăroiu (președintele Senatului), în replică parcă, a încheiat ședința vorbind despre faptul că „**acest Raport este asumat de președinte**”, dar „**mai este mult de studiat**” în ceea ce privește cei 45 de ani de comunism, sugerând astfel că nu reprezintă într-adevăr și opinia Parlamentului!...

Ceea ce a urmat, după numai câteva luni, confirmă cele afirmate mai sus. Cei mai mulți parlamentari (322, mai precis) au votat împreună pentru suspendarea președintelui, celui care, de la nivelul funcției sale, a cerut victimelor comunismului scuze în numele statului român, dând totodată un puternic impuls condamnării comunismului și mentalităților acestuia.

Chiar dacă sunt unele inexactități istorice, pe care le-au promovat unii dintre membrii Comisiei Tismăneanu (adepti, în mod destul de evident ai capitalismului internaționalist, neo-protestantismului și sionismului), cum ar fi condamnarea persecuției avortului (interzis de Ceaușescu, nu din motive religioase, ci pentru a înmulți populația României!) și a persecuției mișcării sioniste (?!), în ansamblul său Raportul a fost totuși unul corect, este un început al reformei clasei politice din România, „aruncarea balastului comunist” (neagreat pe bună dreptate în Occident și în Uniunea Europeană) și un mare pas înainte făcut pentru aflarea și consolidarea adevărului și moralității. Aceeași părere, cred că o au și alți intelectuali români.

Comunismul n-a murit încă, „nu ne-a uitat el pe noi”. Aceasta rezultă și din implicarea actuală a masoneriei comuniste mondiale, care se pare că vine nu numai dinspre Rusia, cea care se opune străngerii relațiilor dintre România și Republica Moldova. Cine ar putea garanta că nu mai există acel „fir roșu” dintre București și Moscova, deschis de Ion Iliescu (o linie de comunicație privată protejată și descoperită de jurnaliștii de la „România liberă”)?

Faptul că **masoneria a cerut capul lui Băsescu și a fost implicată în toată această poveste a suspendării președintelui din 2012**, este dovedit mai ales de vizita făcută în România, cu câteva zile înainte de votul din Parlament, a șefului masoneriei ruse, **Aleksandr Kondyakov**. Acesta s-a întâlnit atunci cu șefii liberalilor (premierul **Tăriceanu** și președintele Camerei Deputaților, **Bogdan Olteanu**), dar și cu alți lideri marcanți social-democrați, precum **Ion Iliescu**, **Adrian Năstase**. A avut întâlnire și cu **Radu Stroe** (președintele Comisiei parlamentare de control al SRI!), precum și cu **Cozmin Gușă** (cu care se cunoaște de vreo 7 ani de zile). E firesc să ne întrebăm ce a avut de discutat, în ajunul suspendării președintelui, cu toți aceștia și probabil și cu alții. Pentru că declarațiile acestuia, conform cărora în această vizită ar fi reprezentat interesele magnaților din lumea petrolului Igor Jiușin și Oleg Deripaska, sau că ar fi oferit consultanță PNL-ului, nu se susțin și nu sunt credibile, în contextul politic respectiv.

Dar cine este în fond acest Aleksandr Kondyakov? Ei bine, cotidianul „România liberă” din 8 mai 2007 (pag.3) ne prezintă o fotografie interesantă, în care stau la masă câteva persoane importante: Alfred Koska (lider al masoneriei din Germania), Eugen Chirovici (șeful masoneriei române) și Aleksandr Kondyakov. Potrivit aceleiași surse și site-ului Centrului European de Studii Politice, Kondyakov este **fost ofiter KGB**, lider al firmei de consultanță politică Novocom (fost consultant al președinților Putin și Voronin!), dar și **Mare Secretar al Marii Loji a Rusiei**. A lucrat la Agenția de știri TASS și a fost consilier al șefului Comitetului pentru organizațiile de tineret ale URSS...

ROMÂNIA NU VA FI ÎNGENUNCHEATĂ DIN NOU DE MASONERIE! NU PUTEM ACCEPTA SCLAVIA NIMĂNUI!

„Noi trăim într-o tragedie istorică, care a început în secolul nostru pe la mijlocul deceniului al patrulea”, afirma recent binecunoscutul scriitor Gabriel Liiceanu în emisiunea „Alb și negru”, pe postul TV Realitatea. Discutând cu Andrei Pleșu, domnia sa remarcă pe drept cuvânt unele puncte nevralgice ale societății românești postdecembriste: lipsa oricărei ideologii (idealuri), absența din prim planul vieții publice a persoanelor cu autoritate morală de necontestat, dezertarea unor asemenea persoane de la obligațiile morale pe care le au, „mineriada” împotriva reperelor/modelelor autentice din societate. Se regreta mai ales faptul că sunt prea puțini cei care se încumetă să emită judecăți de valoare, adică să separe binele de rău, albul de negru iar societatea a fost nevoită să se zbată în fel de fel de nuanțe de gri, în existența ei cenușie.

Trebuie să recunoaștem, că noi românii am avut și avem mulți oameni valoroși, care au trăit sau trăiesc în condiții precare și sunt destui printre aceștia care au și sfârșit tragic. Unii dintre ei, precum Mihai Eminescu și Alexandru Ioan Cuza au intrat în conflict direct cu interesele masoneriei. Tocmai de aceea am ales ca principali subiecți ai acestui volum masonii, pentru că în opinia mea, problemele pe care le ridică ei în fiecare stat sunt de o gravitate nebănuț de mare. Masoneria și sionismul mondial atentează la siguranța națională a României, ca și în cazul tuturor statelor naționale. Cu toate acestea, autoritățile nu iau măsuri iar însăși acest subiect al masoneriei se banalizează sau se minimalizează ori se mușamalizează cu totul prin cenzură.

Analizând la rece toate datele de care dispunem până acum, putem trage concluzia, că în România am asistat de fapt, după 1989, la o rivalitate tot mai acerbă între masoneria comunistă („roșie”) și masoneria globalistă (comunitaristă, „neagră” sau de rit scoțian). Poate v-ați întrebat și dumneavoastră de ce „este nevoie” de două ramuri ale masoneriei. Există, din punctul meu de vedere, un răspuns cât de cât acceptabil și anume că, diavolul a aplicat acel principiu al său „divide et impera” nu numai pentru a le stăpâni mai bine dar și pentru a-și asigura continuitatea, de pildă în politică. A înlăturat adesea alternativa la guvernare, prin rotația partidelor susținute de el. Când interesele lor coincideau, s-au sprijinit reciproc (de exemplu, cum au procedat nu o dată la noi, PSD-ul și PRM-ul).

Ce se dorește în momentul actual în România? Am ajuns la cuvintele părintelui Ioanichie Bălan, care ne avertiza că „dacă nu vom fi patrioți, în curând România va fi îngenuncheată din afară”. România este în opinia mea pe cale de a deveni o colonie la discreția masoneriei mondiale, dacă n-a fost deja cucerită prin tot arsenalul de care aceasta dispune.

Eu cred, de asemenea, că a început la noi o vastă campanie în favoarea restaurării monarhiei, atât prin emisiunea amintită „Mari români”, cât și prin noi cicluri de emisiuni, cum este și „Dinastia. Rolul dinastiei Hohenzollern în făurirea României moderne.” Se adaugă o bună parte a presei și a altor mijloace. Mă îndoiesc de faptul că regalitatea ne-ar aduce vreun beneficiu substanțial în sens pozitiv. Ar strânge relațiile cu Uniunea Europeană și atât. Am câștiga oare un prestigiu mai mare în lume? Îmi amintesc de admirația francmasonului Alexandru Paleologu față de regele Carol al II-lea, de trădarea lui Antonescu de către regele Mihai I aliat cu comuniștii și de alte aspecte de acest gen și nu pot să cred că regele Mihai I, care s-a implicat în integrarea noastră europeană, n-a intrat în contact strâns cu masoneria și nu dorește restaurarea monarhiei, fie și pentru urmașii săi.

Din punctul nostru de vedere, România avea șanse infinite mai mari să devină un stat puternic, total independent și respectat, dacă n-ar fi existat acea monstruoasă coaliție masonică, care l-a detronat pe domnitorul Unirii Principatelor și l-a exilat. A-l alege în locul său pe uzurpatorul și masonul Carol I,

adus pe furis în țară de câțiva politicieni români masoni puși pe căpătuială și transformat în român, acest lucru mi se pare un lucru strigător la cer!

Cunosc aspectul că foarte mulți români nu sunt prea interesați de a afla mai multe despre masonerie, ca de altfel și despre comunism. Îi solicită prea mult un asemenea subiect, îi plictisește de-a dreptul sau nu au timp pentru „fleacuri”. Dar, nu am scris aceste rânduri neapărat pentru ei, ci pentru toți aceia care vor să fie **informați** și cărora **nu le este indiferent** ce se întâmplă în România și sunt sigur că mai există asemenea români printre noi. De asemenea, le este util autorităților care veghează asupra suveranității noastre statale.

Prin urmare, fac un apel neîntârziat către toți românii, care vor să trăiască și să moară ca români dimpreună cu urmașii lor, să se solidarizeze cum n-au făcut-o poate niciodată în viața lor și să pună în dezbatere publică imoralitatea și distructivitatea francmasoneriei, indiferent de care fel. Totodată, să ceară nominalizarea tuturor securiștilor și activiștilor de partid, dar și îngrădirea accesului lor la funcțiile publice. Să facem măcar un proces moral al comunismului atât de necesar revigorării societății românești.

Astăzi putem vorbi fără teama de a greși, despre imoralitatea profundă a globalizării și apartenenței la francmasonerie, precum și despre impactul pe care masoneria îl are asupra Ortodoxiei (prin ecumenism și alte mijloace). Alte lucrări, cu mult mai multe desigur, aparțin unor autori masoni, sprijiniți financiar și logistic foarte mult de confrății lor.

Puterea masoneriei rezidă în mare măsură tocmai în imperiul său financiar, în caracterul ei ocult și în serviciile ei de informații. Organizațiile acesteia, numeroase și puternice, sunt în continuare invizibile pentru public, chiar dacă unii masoni vorbesc de contrariul acestui fapt.

Mass-media românească, ca și în celelalte țări ale lumii, este într-o proporție covârșitoare înrolată sau aservită în masonerie. Este și firesc, dacă luăm în calcul miza uriașă în acest „joc” al globalizării și importanța acesteia în cadrul societății.

Globalizarea reprezintă în viziunea mea un nou experiment diabolic la scară planetară (vezi și emisiunea Mari români de la TVR1), care are scopul ei bine definit de autorii ei (hegemonia mondială).

Globalismul este un comunism mascat, «îmbunătățit», ridicat la un alt stadiu. **Orice intelectual poate vedea cu ochii minții sale procesul actual de îndobitocire intensivă a omenirii. Iar mijlocul principal folosit în acest scop este mass media, în care televiziunea ocupă deja locul cel mai important.**

Nu putem să nu remarcăm legătura (și continuitatea) dintre filozofia englezului Thomas Hobbes și a continuatorilor săi John Locke și Jean-Jacques Rousseau, pe linia gândirii care promovează iraționalismul și materialismul societății de consum de mai târziu. I s-au atribuit lui Jean-Jacques Rousseau multe paternități și contribuții care au dus la evoluția omenirii, dar acestea au fost de multe ori exagerate de exegeții săi. De pildă, «contractul social» al lui Rousseau, care nu-i aparține de fapt. Nu știm sigur dacă a fost sau nu mason, dar filozofia sa a servit perfect intereselor oculte și totalitarismului de mai târziu. **Nu întâmplător, vom descoperi în scrierile politice ale lui Eminescu reproșuri aduse filozofului francez și teoriei contractului social, și nu întâmplător poetul nostru național și marele nostru gânditor a avut parte de o agonie prelungită și un sfârșit tragic, pentru ideile și convingerile sale.**

Filosofia celor amintiți mai sus a servit mai târziu utilitarismului, acea doctrină sau atitudine morală care consideră că «utilul sau ceea ce ne poate aduce maximum de fericire» trebuie să fie principiul suprem al acțiunilor noastre. Această tradiție își are începuturile în filozofia lui Epicur și a fost susținută de Thomas Hobbes, Helvétius și Jeremy Bentham. **Astăzi, utilitarismul a îmbrăcat forma materialismului societății de consum, care exclude prin prezența sa aproape în**

totalitate morala și religia și impune o religie a banului (denumit de un autor «sângele corporațiilor multinaționale»).

Dar nici comunismul nu s-a abătut de la această filosofie. Desigur, oculta mondială se poate lăuda cu inițierea și ”stoparea” experimentului comunist, experiment care a fost efectuat pornindu-se probabil de la cercetările psihologilor, cum ar fi principiile psihologiei mulțimilor, de care s-a ocupat profesorul Gustave Le Bon în cartea „Psihologia maselor”. Manevrarea psihologică a grupurilor de oameni a operat și la căderea comunismului. Manipularea și dezinformarea, diversiunea și teroarea au constituit metode de lucru eficiente pentru realizarea planurilor masoneriei.

Întrebat fiind dacă deține un doctorat în psihologie, fostul președinte al României, Ion Iliescu, recunoscut ca liber cugetător a răspuns, bineînțeles râzând: «*Doctoratul meu ... nu este teoria, ci practica*».

EXISTĂ TERORISM INTERNAȚIONAL SAU IMPERIALISM AMERICAN DIRIJAT DE MASONERIE?

Se vorbește în ultimii ani tot mai mult despre așa-zisul „terorism internațional” și despre războiul dus împotriva acestuia. În agenda politicii internaționale a unor state, în special a Statelor Unite ale Americii, acesta este chiar principalul subiect. Nu mai vorbim despre sumele exorbitante care au fost alocate pentru a combate acest „flagel”.

Dar nu se mai vorbește absolut deloc despre imperialism, cum ar fi cel american și pe care îl incriminau înainte doar comuniștii, în virtutea propagandei lor. De parcă nici n-ar exista sau n-ar avea nicio importanță. Cât despre imixtiunea masoneriei în ceea ce privește acest imperialism contemporan (sau neocolonialism), aceasta ar părea doar rodul unor speculații sau conspirații mondiale nedovedite.

Și totuși, mai mult ca oricând, putem constata noi înșine că nu așa stau lucrurile. Aparențele ne înșală tot mai des. De fapt, ce știm noi despre „terorismul internațional”? Evident, doar ceea ce ne prezintă tendențios, televiziunea și presa, adică principalele mijloace de informare în masă, conduse aproape în totalitate ... de Masonerie. Dar ce știm noi despre Masonerie? Aproape nimic sau ... chiar nimic. Ori, Masoneria este astăzi o organizație puternică și secretă, cu ramificații în întreaga lume, cuprinzând nenumărate asociații și fundații, precum și conducătorii a nenumărate secte religioase protestante și neoprotestante, unii dintre catolici, greco-catolici, romano-catolici ș.a.m.d. Iar principalul ei obiectiv este dominarea întregii omeniri și controlul strict asupra fiecărui individ în parte.

Masoneria are într-adevăr o structură de tip piramidal iar gradele inferioare nu cunosc nimic din ceea ce se întâmplă la nivelele sau gradele superioare. Marele ei vicleșug nu constă neapărat în faptul că masonul este inițiat treptat în grad „ca să nu sufere un șoc când ar afla că se-nchină lui Lucifer”, cum se arată într-un material pe Internet. Masonul este inițiat treptat în această „religie universală” (ecumenistă și luciferică) sau în „Biserica lui Antihrist”, pentru a fi controlat strict și dirijat de către superiori, astfel încât secretele masoneriei să nu poată fi divulgate, acestea vizând ritualurile, dar mai ales planurile sale diabolice și anticreștine.

Masoneria nu poate fi transparentă, nu pentru că ar condamna-o neapărat toți, dacă i-ar cunoaște toate secretele. Ea nu poate fi decât ocultă, cum a fost dintotdeauna. Plăcerea jocului din umbră sau din culise este o trăsătură substanțială și specifică acesteia. Ea va putea acționa în largul său, devenind într-adevăr „discretă”, doar când majoritatea covârșitoare a cetățenilor sau întreaga omenire va experimenta „spiritul universal” sau, cu alte cuvinte masonic. Când <<spălarea creierului>> va fi reușit într-o proporție năucitoare, adică totală.

Revenind la „terorismul internațional”, principalul obiectiv de pe agenda unor state în frunte cu SUA, ne punem întrebarea dacă el există într-adevăr. Există destui autori care au remarcat caracterul fictiv al acestuia. Pe plan mondial, nu există nici până astăzi o definiție a „terorismului internațional”, unanimă sau împărtășită de majoritatea statelor lumii. Aceasta pentru că, nu putem considera că acei care luptă pentru independența națională, sunt într-adevăr „teroriști internaționali”.

Faptul că nu există „terorism internațional” este atestat și prin exemplul așa-zişilor „teroriști” care s-au dezlănțuit după capturarea liderului comunist Nicolae Ceaușescu, despre care astăzi nu avem ... nici un fel de date. Puținii care au fost prinși atunci, au fost imediat eliberați, la ordinul viitorului președinte Ion Iliescu, pentru a se șterge toate „urmele” palpabile ale loviturii de stat.

De fapt, constatăm că „terorismul internațional” a devenit important abia după prăbușirea

turnurilor gemene din New York în septembrie 2001, dată de la care s-au investit resurse umane și materiale uriașe pentru a-l eradica. Și cu toate acestea, liderul arhicunoscut Osama bin Laden (instruit în agenția de spionaj și contraspionaj americană C.I.A.) nu a fost încă capturat iar atentatele continuă furibund atât în Irak, cât și în Afganistan. În atare condiții, invazia americană în aceste state și crearea unor baze americane pe teritoriul acestora continuă, fiind „justificate” în ochii celor care conduc operațiunile militare sau/și de altă natură. Nu mai vorbim despre exploatarea petrolului irakian, într-o lume în care resursele naturale sunt disputate tot mai acerb de către economiile statelor lumii, îndeosebi a celor puternic industrializate.

Invenția „terorismului internațional” se datorează, în realitate, intereselor Masoneriei. De frica acestor „teroriști” („fundamentalisti” sau „extremiști” islamici), toți cetățenii lumii vor fi obligați și forțați să poarte microcipuri, pentru a fi controlați/supravegheați tot timpul și oriunde. De ce? Pentru că principalul obiectiv al Masoneriei este supunerea necondiționată a întregii omeniri și a tuturor indivizilor. Acesta este și obiectivul Antihristului, în slujba căruia se află Masoneria sau Francmasoneria.

În schimb, putem vorbi mai degrabă despre existența imperialismului sau expansionismului american. De altfel, Statele Unite ale Americii reprezintă de mai bine de o sută de ani, principala forță economică și militară a lumii.

În condițiile în care destui autori au vorbit clar despre subjugarea acestui stat de către evreii sioniști (având puternice centre în New York, Washington și altele) și Masonerie iar Israelul a fost permanent susținut economic și militar (încât nu-i de mirare că însăși Mossad-ul, serviciile secrete israeliene a devenit poate cel mai puternic din întreaga lume!), atunci putem vorbi într-adevăr despre un imperialism american, dar supus masonilor, adică despre imperialismul masonic.

În sprijinul tezei de mai sus, stau intervențiile nenumărate în alte state (Vietnam, Iugoslavia, Afganistan, Irak etc.). Mărturie stau și astăzi mari construcții din Belgrad, capitala Serbiei de astăzi și din alte multe alte zone, încă într-o stare deplorabilă de ruină și nefolosință. Dar, mai mult, sacrificarea a nenumărate vieți omenești (inclusiv a soldaților americani!) este rezultatul politicii agresive și expansioniste pusă în slujba intereselor Masoneriei. Nu mai este un secret astăzi faptul că, în Iugoslavia, refuzul demn al ortodocșilor sârbi de a se uni cu catolicii sub conducerea evidentă a papei, a justificat (oare?!) ... bombardamentele ucigașe ale americanilor.

Un ultim argument este unul chiar de ordin logic. Pentru a domina lumea, Masoneria avea nevoie neapărat de puterea imensă a Statelor Unite ale Americii, principalul actor pe scena lumii sau cel denumit arbitrar „jandarmul păcii” (ceea ce este în realitate un nonsens, câtă vreme politica externă a unui stat utilizează împotriva altora principiul forței!).

NOI, ROMÂNII, AM ÎNVĂȚAT OARE CEVA DIN EXPERIMENTUL MALEFIC AL COMUNISMULUI?

Ați observat poate faptul că, în ultima vreme, o mare parte din mass media, controlată din umbră de francmasonerie, încurajează tot mai mult nostalgiile după epoca de tristă amintire, numită epoca de aur sau epoca Ceaușescu și totodată atacurile subversive la adresa preoților ortodocși și Bisericii Ortodoxe Române?

Opinia publică este manipulată în așa fel încât tot mai mulți români să regrete acele timpuri (locurile de muncă și locuințele cu chirie primite de la Ceaușescu?!, fiind aproape singurele aspecte avute în vedere și subliniate). Însuși cuplul Ceaușescu devine în mass media, în special la unele canale TV un cuplu celebru de personaje mondene, un fel de VIP-uri de actualitate!

De asemenea, sondajele nerealiste și făcute la comandă, ar indica chipurile scăderea încrederii populației în Biserică... Știrile despre preoți ortodocși, care au săvârșit fapte de corupție sau reprobabile, precum și despre afacerile altora sau ale Bisericii se înmulțesc. Însuși modul tendențios de prezentare a acestor știri ne indică o denigrare premeditată a Bisericii, de altfel una din instituțiile cele mai importante ale statului, încă de la reforma acesteia în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, patriot român care a murit departe de țară după 7 ani de exil forțat.

Și ne întrebăm firește, dacă nu cumva noi, românii, am preluat învățămintele de rigoare după ce am trecut prin experimentul diabolic al comunismului...

Vedem cum tinerii de astăzi sunt determinați să asimileze noi „adevăruri istorice” (prin noile manuale de istorie și mass media), care cuprind mai degrabă o biografie romanțată, incompletă și falsă a acestuia. Se vorbește despre regimul lui Ceaușescu dar se omite cu bună știință regimul mai dur de dinainte, al lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a desființat partidele, a umplut închisorile cu deținuți politici până în 1964 din rândul elitelor din toate domeniile de activitate, care a făcut naționalizarea proprietăților private, colectivizarea, etc.

Chiar și noile documentare (precum Utopia impusă) se limitează în a sublinia chestiunile de suprafață (de genul: statul la cozi, rațiile alimentare, raționalizarea energiei etc.). Se amintesc în acestea unele greșeli ale regimului Ceaușescu, care a luat măsurile acestea de austeritate, chipurile pentru a lichida datoriile externe (deși Fondul Monetar Internațional este adevăratul vinovat, această organizație masonică fiind cea care practic l-a obligat să returneze cât mai repede împrumuturile!, grăbind în felul acesta căderea comunismului și în România).

Din păcate, semnale negative ne vin și de la forurile superioare ale Bisericii (Patriarhia Română în special), precum întârzierea prelungită a canonizării martirilor temnițelor comuniste, torturați și uciși, aruncați adeseori în gropi comune neștiute. Observați cum, până și la Sf. Liturghie, în unele biserici și regiuni, nu mai sunt pomeniți la Sf. Daruri acești apărători și luptători neînfricați ai credinței ortodoxe și demnității naționale, care fac cinste poporului român și neamului românesc. Preoții nici nu mai fac în general activitate misionară, nu mai mărturisesc adevărul despre comunism și despre ceea ce se întâmplă astăzi la noi și în lume. Sunt împiedicați de hotărâri ale Sinodului, ale patriarhului și ale unor episcopi să-și îndeplinească această sfântă datorie a mărturisirii Adevărului, se subînțelege - a lui Hristos, de teama unor represalii ulterioare (mergând până la pierderea parohiei și caterisire).

Pe de altă parte, mass media centrală nu mai dorește să dezvăluie crimele comunismului decât arareori, acest demers conducând la uitare și nepăsare, marginalizează subiectul, ca și când nu ar mai fi un subiect important sau de actualitate ori îl trimite chiar în derizoriu și vulgaritate. Iar atunci când se vorbește despre comunism, totul este expus într-o manieră ipocrită, falsă și neprofesionistă. **De fapt, nu se dorește cunoașterea reală a adevărului istoric despre comunism, mai ales de către noile generații de tineri!**

Să nu uităm faptul că mulți dizidenți de după 1989 (precum Doina Cornea, Dumitru Mazilu, Paul

Goma, Octavian Paler și mulți alții), jurnaliști, scriitori, ba chiar politicieni care au criticat pe față comunismul (precum Sorin Ticu Dumitrescu, care a dorit o adevărată Lege a lustrației, adică a interzicerii accesului foștilor activiști și securiști la funcții și demnități publice și alte măsuri binevenite pentru însănătoșirea societății) au fost ei înșiși denigrați, discreditați, marginalizați și reduși în felul acesta la tăcere.

Și vă întrebați poate de ce s-a întâmplat acest lucru. Răspunsul este unul singur. **Masoneria neagră din Occident (capitalist-corporatistă) a dorit prăbușirea comunismului, opera lor de bază de altfel, doar la suprafață („aceeași Mărie, cu altă pălărie!”) și menținerea la putere a vechilor nomenclaturiști** (securiști și activiști, mulți devenind după 1989 patroni foarte bogați și influenți, precum Dan Voiculescu), înlocuind doar proprietatea de stat cu cea privată și operând alte diverse liberalizări.

Există numeroase dovezi astăzi, despre implicarea directă a masonilor în Revoluția bolșevică din 1917, dar și în căderea blocului comunist din Est, precum cea a fostului lider al URSS, Mihail Gorbaciov. Tot ei au ordonat și execuția rapidă a cuplului Ceaușescu în ziua Nașterii Mântuitorului. Se știe de pildă, printre multe altele, că Silviu Brucan (evreu de origine, cu numele schimbat sau românizat, din Saul Bruckner), fost propagandist al PCR și ulterior formator al opiniei publice, analist politic, a cerut în mod expres acest lucru. Ei au pus la cale lovitura de stat care l-a propulsat la putere pe fostul activist și secretar de partid Ion Iliescu în fruntea liderilor CFSN, îmbrăcând-o ulterior în forma Revoluției și creând chiar și Institutul Revoluției!...

PE CINE MAI BÂNTUIE HIMERA COMUNISMULUI?

O știre de pe HotNews și apărută ulterior în revista Rost (nr.85/2010, pp.28-29) ne reamintește de cenzura din timpul comunismului: „*La câteva zile după premiera mondială a lungmetrajului lui Constantin Popescu, «Portretul luptătorului la tinerețe», Institutul pentru Studiarea Holocaustului «Ellie Wiesel» și Asociația pentru Studiarea Istoriei Romilor au cerut nu doar directorului Berlinalei Dieter Kosslick, dar și membrilor juriului Competiției Oficiale interzicerea filmului. (...) Semnatarii, Marco Katz, Alexandru Florian și Florin Manole le comunică destinatarilor faptul că eroul filmului lui Constantin Popescu, Ion Gavrilă Ogoranu, «a făcut parte din Mișcarea Legionară din România, Frăția de Cruce Negoiul, fiind un militant al acestei organizații cu caracter fascist, antisemit și rasist.» De asemenea, ei susțin că filmul face propagandă în favoarea activiștilor de dreapta.*”

Lecturând cu atenție rândurile de mai sus, observăm faptul că acest film despre un tânăr legionar, care a luptat în rezistența anticomunistă după lovitura de stat de la 23 august 1944, nu a fost de fapt pe placul acelor evrei care păstrează o opțiune net procomunistă și înregimentați sau aflați în solda oculței mondiale. A interzice un film care nu convine unora este în mod evident un act samavolnic și antidemocratic de cenzură.

Lucrurile nu stau deloc astfel. Acest erou al luptei anticomuniste a partizanilor din munți și care a trecut de curând la cele veșnice, nu merită a fi denigrat. Mișcarea Legionară nu a fost nicidecum o organizație cu caracter fascist, antisemit și rasist, dovadă fiind în primul rând neincriminarea acesteia de către Tribunalul de la Nürnberg după încheierea celui de-al doilea război mondial. Sunt și multe alte argumente în acest sens, dar nu ne permite spațiul. Ea a fost în esență o mișcare socială și naționalistă, un răspuns dat de către patrioții români față de pericolul și invazia comunismului bolșevic (sovietic), internaționalist și apatrid, creat și implementat de francmasoneria mondială (condusă la vârf de un cerc de evrei sioniști, partizani încă a tezei poporului ales, adică evreu) pentru slăbirea credinței ortodoxe și sărăcirea țărilor ortodoxe. Nu întâmplător a purtat de la început denumirea de Legiunea Arhanghelului Mihail, cel care după cum bine știm, l-a izgonit din rai pe Lucifer cu toate cetele care l-au urmat.

Apoi, filmul nu face deloc «propagandă» ajutând la restabilirea adevărului istoric. Activiștii de partid din timpul regimului comunist sunt cei care realizau acest lucru, mai ales prin intermediul mass mediei, pentru a preaslăvi la infinit realizările socialismului, partidului unic și ale lui Nicolae Ceaușescu, când de fapt erau toate roade ale muncii susținute din partea poporului român.

Comuniștii au distrus viața a sute de mii de români. Au umplut o mulțime de închisori și lagăre de muncă, cu români nevinovați, însuflețiți de iubirea de țară și de Dumnezeu. La Pitești au chinuit studenții. La Gherla, pe muncitori. La Sighet, pe deținuții politici. Dacă ne referim doar la închisoarea Aiud, rezervată intelectualilor și preoților, prin această temniță au trecut, potrivit unui pliant, 240 de generali ai elitei Armatei Române și „mulți intelectuali de marcă precum poeții Radu Gyr și Vasile Voiculescu, filozoful Mircea Vulcănescu, Prof. G. Manu, creatorul curentului gândirist Nichifor Crainic, la care se adaugă Părintele Dumitru Stăniloae, Părintele Galeriu, Părintele Calciu-Dumitreasa, Părintele Iustin Pârvu, Părintele Dimitrie Bejan, Părintele Arsenie Papacioc, Părintele Daniil Tudor, Părintele Ilie Lăcătușu și mulți, mulți alții”.

CÂT TIMP VOM MAI AȘTEPTA CANONIZAREA SFINȚILOR ÎNCHISORILOR, MARTIRI AI POPORULUI ROMÂN DIN TEMNIȚELE COMUNISTE?

Am pornit să scriu aceste rânduri de la întrebarea absolut legitimă ridicată de dl. Marius Ștefan într-o revistă: „*Vom aștepta 300 de ani ca să afle copiii noștri că cei decapitați de comunism sunt SFINȚI ȘI MĂRTURISITORI...?*” Autorul concluziona: „*ROMÂNIA NU ESTE CE SE VEDE! Dar dacă noi dormim, copiii noștri vor deschide ochii în întuneric...*”

Ce știu copiii noștri despre comunism, despre nenumăratele torturi și crime abominabile din închisorile și lagărele de muncă forțată comuniste? De ce nu se dorește cunoașterea adevărului întreg despre comunism și nu s-a dorit la noi îndepărtarea practicilor și mentalităților comuniste? De ce în atâția ani nu s-a reușit măcar adoptarea Legii lustrației, care ar fi interzis foștilor nomenclaturiști să mai ocupe funcții publice?

În câteva cuvinte, vom spune următoarele. Comunismul a însemnat înainte de toate o religie distructivă și satanică, care a promovat în aparență binele și interesul național. Este regimul dictatorial care a sădit în oameni ura (lupta de clasă), minciuna și ipocrizia, iar pentru a se putea menține a recurs la teroare și violență. Ce s-a întâmplat la Pitești, apoi la Gherla, Aiud și în alte închisori comuniste depășește de multe ori chiar puterea noastră de imaginație. Prin torturi îndelungate s-a încercat reeducarea deținuților de către alți deținuți sau „schimbarea minții” prin reevaluarea sistemului de valori, prin lepădarea credinței creștine și îmbrățișarea concepțiilor comuniste, bazate pe ateism și idolatrie față de partidul unic.

Nenumărați români nevinovați, unii reprezentând elitele neamului nostru, au cunoscut bătăi și torturi groaznice, injurii și alte acțiuni doar pentru vina de a fi buni patrioți și creștini. Mulți au fost uciși și îngropați în gropi comune, comuniștii nereușind să-i convingă și să-i atragă de partea regimului.

Un mărturisitor al vremurilor de astăzi, Danion Vasile, ne atrăgea atenția încă din 2008 astfel: „*Chiar dacă până acum sfinții din închisorile comuniste, care au pățimit pentru Hristos în România, nu au fost canonizați (de către Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române - n.a.), am venit să vă cer să-i canonizăm în inimile noastre. Pentru că dacă vom ști să-i iubim ca pe niște sfinți mucenici, atunci Dumnezeu va rândui și canonizarea lor de către Biserică. (cum ar fi Valeriu Gafencu, Ioan Ianolide și mulți alți mucenici - n.a.) (...) Pentru că sfinții închisorilor ne-au învățat să fim demni, să fim curajoși și, când dușmanul lui Hristos vorbește, să vorbim și noi. Să nu ne fie frică. Pentru că **secretul prigonitorilor este tocmai trezirea fricii în sufletele celor prigonii.** (...) Și bine ar fi fost ca și în țara noastră să fie o luptă fățișă împotriva comunismului, nu numai dusă de către mireni sau de către călugări sau de către preoți, ci și de către ierarhie și de către conducerea ierarhiei, așa cum s-a întâmplat în Rusia. (...) M-am dus la el (la părintele Justin Pârvu - n.a.) și l-am întrebat ce e de făcut. Pentru că prigonitorii credinței lucrează astăzi mult mai parșiv și puțini știu să le stea împotriva. Și părintele Justin a răspuns: «În vremea de astăzi, în care preoții se feresc să dea mărturia cea bună, în care călugării se feresc să dea mărturia cea bună, **mirenii trebuie să iasă la mărturisit.** (...) **Comuniștii sunt dușmanii Bisericii, ai țării și ai familiei.** Eu, să mă lepăd de Hristos? Niciodată!», a mărturisit părintele Dimitrie Gagastakis (din Grecia - n.a.), pe care l-au condamnat la moarte pentru că nu a vrut să pactizeze cu comuniștii. (...) Cu adevărat, fraților, pentru sfinți mucenicia e o bucurie!”*

Glorie eternă și cinstire tuturor mucenicilor din închisorile comuniste, care nu au renunțat la demnitatea și libertatea lor de conștiință și au luptat pentru Adevăr.

NU UITAȚI EXPERIMENTUL DE LA PITEȘTI! REEDUCAREA DE AICI – O ACȚIUNE VĂDIT ANTILEGIONARĂ

Este demn de reținut faptul că în România a avut loc un experiment halucinant și demonic, care s-a petrecut în închisoarea **Pitești** și extins apoi la Gherla și Aiud în perioada anilor 1949-1952. Acest experiment poate suporta comparație doar cu dezlănțuirea satanică din Revoluția Franceză din 1789. Ceea ce s-a petrecut la noi sfidează orice imaginație și această ură cumplită este desigur de neînțeles pentru rațiunea umană.

Deținuții politici din aceste închisori au fost cobaii unui experiment malefic, care consta în transformarea omului creștin în opusul său și înlocuirea moralei creștine cu ideologia comunistă. Mai mult, s-a urmărit distrugerea fizică și psihică totală a celor care refuzau colaborarea și compromisul, fiind omorâți prin torturi groaznice și executați. Puțini au reușit să se sinucidă spre a scăpa de dureri și suferințe. Practic, ei au fost supuși unei spălări a creierului și reeducați prin torturi fizice și psihice cu caracter PERMANENT pentru a deveni buni comuniști și torționari la rândul lor pentru alți camarazi.

Cât de crudă și demonică a fost această reeducare la noi (în China cel puțin, tortura se rezuma la presiunile psihologice), reiese și din faptul că Eugen Țurcanu a inventat el însuși noi metode de tortură pe care le-a și consemnat în peste 2000 de pagini, în care făcea considerații și analize asupra puterii de rezistență la tortură și mijloacelor de a zdrobi această rezistență. Reiese și din caracterul acestora (care țineau chiar de patologia mintală), din liturghiile negre (adică liturghiile creștine, dar făcute anapoda sau invers), din blasfemiile teribile din perioada posturilor, din obligarea deținuților de a-și mânca propriile fecale și a-și bea urina, din însetarea lor programată după administrarea prealabilă în mod forțat a unor băuturi foarte sărate etc. etc.).

În volumul „Mărturisiri din mlaștina disperării”, fostul deținut Dumitru Bordeianu precizează foarte bine și fazele acestei reeducări la care erau supuși:

„1 - Demascarea externă (denunțarea tuturor legăturilor pe care le păstra în afara închisorii, ca și complicitățile); 2 - Demascarea internă (denunțarea celor care l-au ajutat să reziste în interiorul închisorii, atât din rândul deținuților, cât și din administrația închisorii); 3 – Demascarea morală publică (călcarea în picioare a tot ce avea mai sfânt, în primul rând familia, pe Dumnezeu – dacă era credincios, soția sau iubita, prietenii, pe el însuși); 4 – Reeducarea celui mai bun prieten al său dintre deținuți (schingiuirea lui cu mâinile sale).” Dacă deținutul nu dădea dovezi convingătoare, relua de la capăt reeducarea cu cele patru faze ale sale, care însemnau alte săptămâni de tortură cumplită.

Mai trebuie precizat și faptul că această reeducare, care se dorea a fi extinsă la toate închisorile din România, a fost concepută în mod expres împotriva tinerilor naționaliști creștini, îndeosebi celor aparținând Frățiilor de Cruce, organizații care constituiau pepiniera Mișcării Legionare. Nu este nici întâmplător faptul că a fost impusă la noi prin agenți ai oculte mondiale comuniste precum Ana Pauker, Teohari Georgescu, generalul Nicolski (multă vreme Șeful Securității) și chiar ofițeri sovietici care asigurau instruirea și supravegherea operațiunii.

Interesant este și faptul că, până și închisoarea aleasă, cea de la Pitești, fusese construită pe timpul lui Armand Călinescu pe una din proprietățile acestuia, special pentru tineretul legionar pe care îl ura de moarte. Aceasta era ideală pentru experimentul reeducării datorită izolării, pentru a nu fi auzite gemetele și strigătele de durere ale celor torturați aici zi și noapte.

Apoi, în echipa de torționari a lui Țurcanu intraseră și doi evrei arestați înainte pentru activitate SIONISTĂ (deci agenți ai oculte mondiale) Fuchs și Steier/Steiner, care spre deosebire de alții care au fost executați mai târziu după procesul din 1954 (în care culmea, erau învinuiți tot legionarii, cei din străinătate!), au fost absolviți de orice vină. Care a fost așadar misiunea lor? (evident supravegherea îndeplinirii planului!)

Oprirea experimentului reeducării a avut loc și la noi și în China în același an (1952), puțin înainte de moartea lui Stalin, când începuse și epurarea evreilor din structurile de partid datorită asasinării unor lideri de către medici evrei. De aceea și grupul evreilor conduși de Ana Pauker și Teohari Georgescu au căzut în dizgrația secretarului general al PCR, Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Care a fost motivația sau sensul acestui terifiant experiment de distrugere? Masoneria roșie (comunistă) avea de răzbunat toți anii pe care comuniștii români i-au petrecut în ilegalitate. PCR fusese înființat la Moscova și interzis în România din 1924 pentru că acționa ca structură aflată direct în slujba unei puteri străine și care pe deasupra milita pentru dezmembrarea statului român, acuzat de imperialism.

Ori legionarii, încă de la înființarea Legiunii Arhanghelului Mihail, s-au declarat împotriva bolșevismului și francmasoneriei. Mai târziu, când legionarii deveniseră iminenți câștigători ai alegerilor datorită popularității și naționalismului lor, Căpitanul lor Corneliu Zelea Codreanu, ca deputat ceruse în 1937 în Parlament scoaterea în afara legii a francmasoneriei! În același an, în care Mitropolitul Nicolae Bălan întocmise un raport asupra oculte și Sinodul Bisericii Ortodoxe Române îl aprobase (aflat în vigoare și astăzi).

Nu întâmplător, așa-zisa rebeliune din ianuarie 1941 (în fapt lovitura de stat a lui Antonescu față de legionari) a avut loc la numai două săptămâni după confiscarea arhivelor francmasoneriei din România de către legionari! Acest lucru demonstrează colaborarea lui Antonescu cu oculta (cândva fusese atașat militar la Londra!) și dorința de a conduce el însuși Legiunea nefiind legionar. Astfel se explică toată această prigoană sălbatică împotriva legionarilor, care au fost arestați în masă și torturați, trimiși pe front în linia întâi și mai ales în misiuni sinucigase (cum erau capturarea unor ofițeri ruși etc.).

În volumul său „Pitești. Cronica unei sinucideri asistate” (Ed. a II-a, Polirom, 2010), dl. Alin Mureșan scrie: *„De ce a avut loc această macabră acțiune la noi? România avea o puternică mișcare naționalistă care încurca planurile Moscovei de a comuniza țara (întârziind practic venirea la putere a comuniștilor români cu peste două decenii - n.a.) (...) Comuniștii propovăduiau ura de clasă, ateismul și internaționalismul (net opus naționalismului - n.a.), pe când studenții (închiși la Pitești - n.a.) mizau pe credință și iubirea de țară! (...) Considerăm că ceea ce s-a întâmplat în Pitești (și apoi în alte închisori din România) se înscria într-un plan bine pus la punct de supunere și transformare a poporului român. (...) Astfel, vârfurile studențești au devenit pericolul imediat, cei care urmau să le ia locul, în mod natural, vechilor elite.”*

Autorul sugerează poate implicarea masoneriei în experimentul reeducării de la Pitești, implicare în opinia noastră de netăgăduit și care evidențiază religia comunismului (ateu doar la suprafață, demonic în substanță) în flagrantă opoziție cu cea creștină.

Implicat direct în acele evenimente dureroase (închis aici în perioada 22.04.1949-29.08.1951), Dumitru Bordeianu sublinia în volumul său „Mărturisiri din mlaștina disperării” (Ed. a II-a, Ed. Scara, București, 2001): *„Fenomenul Pitești-Gherla nu este numai unul ieșit din comun ci, din punctul meu de vedere, este un fenomen mistic, pentru că acolo lupta s-a dat între cei ce-L slujeau pe Dumnezeu și cei posedăți de duhurile satanei. (...) Răfuiala a fost numai cu tineretul legionar. Numai acesta a fost vizat în planul lor, nu un altul, neorganizat. Ceilalți tineri care au fost arestați au fost cazuri individuale. Comuniștii cunoșteau bine organizarea și activitatea tineretului legionar printre studenți și elevi. (...) Prin «reeducare», cel rău și slugile sale s-au strâns să nimicească cel mai scump dar al lui Dumnezeu: libertatea conștiinței, care nu ține seama de nicio îngrădire materială, trupească. În aceste pușcării ale Antihristului lupta a fost duhovnicească; scopul nu a fost exterminarea fizică, lucru ușor de îndeplinit, ci **uciderea sufletului** (de altfel, victimele nici nu aveau voie să moară, sinuciderea fiind cea mai gravă infracțiune - n.a.). (...) Comunismul nu este decât prezența satanei pe pământ. Comuniștii au făcut din ideologia lor o religie, care, în opoziție cu aceea creștină, este religia urii, a minciunii și a crimei ridicate la rangul de «virtuți»; și nu se răspândește decât prin minciună, neîncredere, teroare și frică.*

Pe plan spiritual, scopul său este dezumanizarea omului, iar pe plan material: mizerie, foamete și lipsă. Cum s-ar explica altfel atâta ură, bestialitate, cinism și plăcere sadică de a-ți chinui semenul și a-l ucide? (...) A zis ispittorul: «Dar ia întindeți mâna și atinge-Te de osul și de carnea lui! Să vedem dacă nu Te va blestema în față!» (Iov, 2,5)."

Ei bine, puțini români știu cam ce s-a întâmplat în închisoarea de la Pitești din acea vreme dintre anii 1949-1951, în care s-a folosit un întreg arsenal de metode de tortură împotriva deținuților politici și notat într-un dosar cu un cinism incredibil de către tortionarul șef Eugen Țurcanu. Numai dacă amintim în treacăt tortura prin însetare (după obligarea deținuților de a consuma lichide foarte sărate), tortura prin înfometare, bătăile crunte fără oprire și îndelungate, obligarea de a ingera materiile fecale proprii și ale altora, obligarea deținuților de a face tot soiul de obscenități și blasfemii (cum ar fi denigrarea lui Dumnezeu, a Maicii Domnului și sfinților, mai cu seamă în timpul sărbătorilor creștine), obligarea de a-și face demascarea și a denigrării propriilor rude și a prietenilor, ba lovirea și torturarea prietenilor și a altor deținuți, ne arată dimensiunile reale ale dezastrului umanitar de la Pitești.

Analizând retrospectiv toate acestea, precum și alte orori ale comunismului, singura explicație plauzibilă pentru ceea ce s-a întâmplat la Pitești este **răzburarea masoneriei pe Mișcarea Legionară**, care s-a opus mereu comunismului și **împiedicarea aflării adevărului despre comunism**. Legionarii au fost vânați mulți ani la rând mai mult decât în timpul regelui mason Carol al II-lea. La Pitești au fost închise elitele studențești, pentru a fi anihilate și pentru a se construi mai ușor o societate nouă bazată pe alte valori și precepte.

Faptul că deținuții tortionari Iosif Fuchs și Steier (evrei de origine) au fost protejați încă de la început de Eugen Țurcanu iar ulterior au scăpat oricărei condamnări, ne arată că masoneria nu avea încredere deplină în cei implicați, în comuniștii români și a supravegheat ea însăși acest experiment important de aproape.

Reeducarea a fost stopată abia când masoneria nu mai putea ascunde acest experiment extins ulterior și în alte închisori (unde nu exista însă gradul de izolare de la Pitești, iar cazul uciderii doctorului Ion Simionescu din Peninsula la Canal ajunsese să fie cunoscut și în străinătate) și când grupul de comuniști din jurul Anei Pauker (pe adevăratul ei nume evreiesc Anna Rabinsohn), Teohari Georgescu (alias evreul Burăh Teșcovici) și Vasile Luca (alias Laszlo Luka) a căzut în dizgrația regimului comunist de la București, care voia mai multă autonomie față de Moscova.

Totul a fost mușamalizat prin condamnarea la moarte a lotului Țurcanu și incriminarea Mișcării Legionare (care chipurile a încercat astfel să destabilizeze din exterior și din interior regimul comunist), deoarece însăși deținuții tortionari ai lui Țurcanu (aleși dinainte) au avut un trecut legionar sau avuseseră contacte cu această mișcare. Adevărații autori morali, care au ordonat și condus experimentul au scăpat... Însă istoria îi va condamna.

Pe cei mai mulți îi putem dezvălui astăzi: generalii aflați la conducerea Securității, Alexandru Nicolschi (alias Boris Grunberg, prezent încă uneori la televiziune după 1989!) și Gheorghe Pintilie (alias Pantiușa Bodnarenko), totodată agenți ruși NKVD, Marin Jianu de la Ministerul de Interne, coloneii Tudor Sepeanu și Zeller, generalul Dulgheru (alias Dulberger), ofițerii Iosif Nemeș, Ion Marina și Gheorghe Sucigan, directorul Alexandru Dumitrescu, gardienii Augustin Vășcan și Alexandru Georgescu. O anume implicare există și din partea rușilor Josef Kișinevski (alias Jakob Broitman) și Alexandr Mihailovici Saharovski (conducătorul „operațiunii Gaianeh” - comunizarea prin teroare).

Despre acest vast program de îndoctrinare și de spălare a creierelor, citim în articolul Moara sufletelor (revista Axa nr. 39/16-31 mai 2010, p.18) semnat de Lavinia-Elena Ciurez: „*Ideea îi aparține pedagogului sovietic Makarenko (1888-1939), specialist în delicvența juvenilă și partizan al reeducării deținuților tineri cu ajutorul deținuților mai vechi (idee dezvoltată la Pitești - n.a.) (...) Cred că fenomenul Pitești este exemplul perfect conceput pentru a forma un «om nou» și tehnicile ce pot fi*

folosite pentru a modela oamenii. Aceste argumente pot să explice situația în care se află societatea românească la ora actuală și se dorește a fi o alarmă pentru întreaga lume ca istoria să nu se mai repete și să se învețe ceva din trecut."

Nu fără temeii, comparându-l cu alte forme de reprimare, experimentul Pitești a fost numit de către scriitorul rus Alexandr Soljenițin „**cea mai cumplită barbarie a lumii contemporane**".

Nu putem respinge declarația lui Dumitru Bordeianu, deținut care a trăit personal calvarul de la Pitești dintre anii 1949-1951, precum că aici ținta principală a constituit-o studențimea cu convingeri sau apartenență legionară. Experimentul acesta de tristă amintire a fost urzit din umbră de oculta mondială și reeducarea experimentată aici a servit reeducării globale contemporane. Nu zadarnic, părintele Iustin Pârveu, unul dintre cei mai mari duhovnici ai României, trecut prin chinurile temnițelor comuniste, ne vorbea despre pericolul acesta al unui „Pitești mondial”.

Reeducarea de la Pitești, constând mai ales în torturarea deținuților de către alți deținuți instruiți anume în acest scop (reeducați) și procesul complex de demascare și autodemascare (pentru obținerea de către Securitate a unor noi informații, dar și pentru a suprima pe toți legionarii și simpatizanții lor din țară, pentru schimbarea convingerilor personale și crearea unui „om nou”, opus celui dorit de Mișcarea Legionară), a fost *în fapt un act teribil de răzbunare* din partea evreilor sioniști (mai precis, ramurii masonilor comuniști), cei care conduc francmasoneria mondială și care sunt cu adevărat urmași ai vechilor iudei care L-au răstignit pe Fiul lui Dumnezeu.

Evreii sioniști sunt aceia care încă îl așteaptă pe Mesia, de fapt pe Antihrist (în traducere, cel care luptă împotriva lui Hristos), cei care astăzi se străduiesc să rezidească Templul lui Solomon și măreția Ierusalimului pământesc de altădată, cei care doresc a-l întrona pe Antihrist ca împărat al întregii lumi. Pentru mai multe detalii, vom consulta însăși profețiile din Cartea Apocalipsei după Sf. Evanghelie a Apostolului Ioan.

Permiteți-mi să redau numai câteva mici fragmente din cartea „Imn pentru crucea purtată” (vol I, p.50), în care autorul acesteia, alt deținut, Virgil Maxim, consemnează următoarele: „Evreii sunt deconspirați ca *Sinagogă a Satanei* cum o indică Sf. Ap. Pavel, prin care se lucrează în lume toate fărădelegile. De aceea, la originea tuturor acțiunilor antilegionare stau evreii. Dar *se va cere de la neamul acesta (evreiesc) tot sângele proorocilor vărsat pe pământ*, așa cum zice Mântuitorul.”

În continuare, autorul adaugă: „O mărturisire recentă a lui David Kaufman pune în evidență, această acțiune nefastă în lume. Ea este conținută în niște scrisori adresate unui legionar, Traian Popescu (trecut și el prin Pitești). *Mai bine să mai țină regimul comunist încă o sută de ani, decât să spurcați pământul României vreodată cu ultimele fosile ce mai supraviețuiesc pe ici, pe colo (a se înțelege că ei au încercat să-i extermine pe toți legionarii, creștini și naționaliști – n. a.). De noi nu ați scăpat și nu veți scăpa niciodată deoarece tot noi conducem America și toată lumea.* A doua mărturisire deconspiră nu numai acțiunea, dar și agresivitatea acestui popor: *Cum ați nesocotit voi, mă proști bătrâni, imensa noastră forță, desfășurată în lume sub toate timpurile. (...) Învingem pe linie de țară: Israelul. Învingem pe linie de internațională ocultă și secretă: Francmasoneria. Învingem pe linie de internațională muncitorească: comunismul.* (Urmează și alte mărturisiri cu privire la Hristos, batjocorit și insultat în tot felul de expresii triviale greu de suportat nu numai de suflet, dar chiar și de hârtie)

Credem că merită să reproducem un fragment din articolul d-nei Tamara Gheorghiu, intitulat „Teroarea roșie. Temnițele comuniste”, publicat în revista Axa nr.39/16-31 mai 2010, care evidențiază sălbăticia de-a dreptul diabolică din închisoarea Pitești dintre anii 1949-1951: (citind totul cu mare atenție!):

„Documentele oficiale din timpul *procesului* organizat de autorități în toamna anului 1954 (atât de târziu, având timp să mușamalizeze totul, scăpându-i pe cei mai vinovați – n.a.) menționau câteva din metodele de tortură folosite în timpul *reeducării* (deci, nemăsluite, fiind oficiale – n.a.):

- bătaia deținuților cu ciomege cu vână de bou, curele, frânghii, picioare de la paturi, cozi de mătură;

- ținerea deținuților în poziții chinuitoare timp îndelungat cu ochii la bec, într-un picior, cu bagaje de la 20 la 40 de kg pe spate;

- statul cu fața la perete pe șezut cu mâinile întinse la picior;

- smulgerea părului din cap, a mustăților cu mâna pe viu sau cu ajutorul unui aparat confecționat dintr-un nastur;

- strivirea degetelor de la mâini și picioare prin folosirea unui instrument special confecționat de ei;

- punerea unei cantități exagerat de mare de sare în mâncare fără să le dea apă deținuților;

- obligarea deținuților sub teroare de a mânca în poziții incomode fără să folosească mâinile, de a mânca mâncarea fierbinte, direct și fără să o mestece, opărindu-și limba și esofagul, dezlipindu-li-se pielea de pe limbă și buze;

- obligarea deținuților sub tortură să mănânce materii fecale, fie ale lor, fie ale altor deținuți;

- să bea urină;

- punerea deținuților să se bată cap în cap unii cu alții, până li se umflau capetele și cădeau în nesimțire;

- dezbrăcarea deținuților complet, după care erau trecuți printr-un cerc de bățauși care îi loveau până cădeau leșinați, apoi erau călcați în picioare și bătuți cu diferite corpuri tari și cu picioarele până le rupeau coastele și își pierdeau cunoștința;

- apăsare pe coșul pieptului de către mai mulți deodată, lovirea deținuților cu bocancii și cu cărămizi peste piept, față sau alte părți sensibile ale corpului (ceafă, tâmple, organe sexuale);

- punerea deținuților cu capul în closet și cu picioarele în sus.

Din cauza acestor torturi sistematice aplicate deținuților, au fost înregistrate numeroase cazuri de deces...”

În final, mai trebuie făcute unele precizări importante. Subliniem că aceste tipuri de tortură sunt doar **câteva** din cele întrebuițate la Pitești. Eugen Țurcanu însuși avea notat un dosar cu circa 2000 de torturi, probabil toate experimentate de echipa lui! Nu se pomenesc în aceste documente oficiale acele forme de tortură adresate de această dată sufletului și fiind mult mai dureroase, prin care erau forțați „să-și schimbe mintea” (cu alte cuvinte, li se spăla creierul): **orgiile și blasfemiile anticreștine (împotriva lui Dumnezeu și a lui Hristos, împotriva Maicii Domnului și sfinților, chiar în timpul Posturilor mai importante!), greu de imaginat și de reprodus pentru acele obscenități, obligarea demascării și autodemascării prin care își renegau toate valorile în care au crezut până atunci (educația), propria familie, prin care își trădau rudele și prietenii, injuriile permanente ale torționarilor și gardienilor, obligarea de a asista la chinurile celor apropiați (lucru foarte greu de suportat pentru oricine!)**...

Tocmai de aceea, marele Alexandru Soljenițin din Rusia și alții au mărturisit că nici ei, sub teroarea cruntă a bolșevicilor dezlănțuită începând din 1917, nu au avut parte de așa ceva! Ne întrebăm poate de ce s-au experimentat aceste torturi tocmai în România. Iar răspunsul îl vom găsi într-un alt articol, scris înaintea acestuia.

DE LA EXPERIMENTUL REEDUCĂRII LA ROBOTIZAREA OMULUI CONTEMPORAN

Actuala globalizare pe care o trăiește omenirea a început de fapt odată cu promovarea comunismului, care a reprezentat istoric o etapă necesară în cadrul unui vast program de distrugere în masă la nivel mondial, care să impună crearea unui stat global atotputernic.

Niciun imperiu și nicio dictatură nu au reușit vreodată ceea ce comunismul și globalizarea capitalistă (corporatistă) și-au propus ca obiectiv primordial: **controlul și puterea absolută asupra întregii omeniri**. Imperialismul transpune chiar și din acel slogan prezent mereu în presa comunistă „Proletari din toate țările, uniți-vă!”

După cum ne-au avertizat tot mai numeroși oameni de cultură și specialiști în domeniile lor, ne îndreptăm către o așa-zisă republică universală, în fapt către o dictatură teribilă a unui imperiu global. Și cum întotdeauna un regim totalitar a debutat cu o supraveghere minuțioasă și înlăturarea oricăror opozanți (deci și a democrației), astăzi se depun mari eforturi în direcția implementării sistemelor de supraveghere și control bazate pe biometrie (cipurile RFID și biocipurile, adică cele care se vor implanta în corpul uman!).

Noi trebuie să ne aducem aminte că s-a lucrat intens la îndobitocirea omenirii în ultimele secole, mai ales odată cu răspândirea teoriilor lui Karl Marx, Charles Darwin, Friedrich Nietzsche și Sigmund Freud, care au contestat în lucrările lor implicite sau explicite morala creștină și creștinismul în general, împingând omul către comunism, ateism, respectiv evoluționism, materialism și revoluția sexuală.

Comunismul a avut ca țintă principală războiul împotriva creștinismului și sărăcirea țărilor ortodoxe. El a făcut deja în lume peste 320 de milioane de victime iar alte miliarde de oameni au avut de suferit înțemnițări, torturi, privațiuni și alte șicane diverse.

Noi știm acum că în comunism se urmărea obediența deplină, îndobitocirea și sclavia omului. Nu erai lăsat să gândești și să te exprimi liber, ba mai mult trebuia să îi demaști pe „dușmanii poporului” sau „dușmanii de clasă”. Exista și acel slogan „Noi muncim, nu gândim!” Adică, nu trebuia să gândești tu însuși, nu trebuia să pui întrebări incomode, nu aveai voie să critici cătuși de puțin realitatea, sistemul comunist și oamenii partidului.

După cum vom observa, oculta mondială s-a implicat activ și direct și în lovitura de stat din 22-28 decembrie 1989 din România. Mărturie stă nedescoperirea așa-zișilor teroriști, care au ucis circa 1000 de români și au rănit alte mii în toată țara. Mărturie este și răzburarea generalului Nicolae Militaru (agent sovietic dovedit încă din vremea lui Ceaușescu) împotriva celor care i-au dovedit în trecut trădarea și din cauza căroră a fost retrogradat și marginalizat. E suficient poate doar să amintim cazul profanării cadavrelor militarilor din USLA (brigada de luptă antitero!), uciși la comandă în fața chiar a Ministerului Apărării Naționale de către alți militari, la ordinul generalului Militaru. Pe ei s-a scris „teroriști”, peste care s-au urinat unii iar colonelului Gheorghe Troșca, care fusese decapitat, i s-a așezat chiar o țigară în gură!...

Un fost deținut afirma: „**Re-educarea a fost pregătită de ocultă (moscovită, românească și internațională) pentru tineretul legionar.** Horia Sima spunea că distrugerea pepinierii – Frățiile de Cruce – de unde venea elita legionară, a fost unul din obiectivele asasinilor de la Pitești. (...) S-a urmărit nu numai distrugerea Mișcării Legionare ca formațiune politică, ci **s-au folosit de o metodă pe care, probabil, o vor reedita.** (...) Fenomenul Pitești-Gherla nu este numai unul ieșit din comun ci, din punctul meu de vedere, este un fenomen mistic, pentru că acolo lupta s-a dat între cei ce-L slujeau pe Dumnezeu și cei posedați de duhurile satanei. (...) **Comunismul nu este decât prezența satanei pe pământ. Comuniștii au făcut din ideologia lor o religie, care în opoziție cu cea creștină, este religia urii, a minciunii și a crimei, ridicate la rangul de <<virtuți>>; și nu se răspândește decât prin minciună, neîncredere, teroare și frică.** (...) În comunism, vrei nu vrei, trebuie să spui și să faci numai ceea ce ți se ordonă. Nu trebuie să gândești,

nu trebuie să judeci, voința și libertatea nu mai există. Iar, dacă nu, pentru consolidarea puterii sunt închisori, gulaguri, lagăre, canale, deportări, domiciliu obligatoriu și degradarea, siluirea conștiinței, pierderea demnității umane, **robotizarea și dirijarea tuturor acțiunilor**. Așa s-a făcut comunismul dumnezeu.” (Dumitru Bordeianu, vol. Mărturisiri din mlaștina disperării, Ed. Scara, București, 2001, pp.5-14).

Observăm desigur că reeducarea de astăzi nu mai îmbracă formele violente din trecut dar că ea există! Este omniprezentă prin controlul și dirijarea programelor publice de învățământ, prin manipularea mediatică (propaganda concepțiilor și teoriilor consumiste, materialiste, evoluționiste, libertinajului, drogurilor, exacerbarea toleranței și drepturilor omului, propaganda în favoarea avortului etc.; prezentate drept cuceriri ale civilizației moderne și progresiste!).

Omenirea a regresat practic spiritual începând cu mult lăudata epocă a Renașterii, când a început să fie proslăvit în locul lui Dumnezeu omul. Încât s-a ajuns astăzi la un proces perfid de **robotizare în masă**, adică de dezumanizare, prin care omul devine programabil și dirijabil de către alt om, prin care i se anulează omului personalitatea, voința, libertatea și sentimentele. Ca și reeducarea, robotizarea este în mod evident parte a unui vast proiect diabolic îndreptat împotriva omului de către urătorul de veacuri și milenii a acestuia.

COMUNISMUL NU DISPARE CU UNA CU DOUĂ!

Se împlinesc anul acesta 23 de ani de la răsturnarea regimului dictatorial ceaușist, printr-o lovitură de stat atent plănuită și executată de elemente antiromânești din țară și din străinătate (în special din fostul URSS), care a confiscat rapid revoluția spontană din marile orașe ale României și regizată din exterior chiar și prin încercarea de arestare a pastorului protestant Laszlo Tokes la Timișoara. Iar tot mai mulți români ajung să uite cu totul de toate ororile și greutățile din perioada comunismului, gândindu-se doar la lipsa siguranței unui loc de muncă și a „siguranței zilei de mâine” din zilele noastre, a lipsei de perspectivă a tinerilor.

Cine crede că în România comunismul a sucombat definitiv și irevocabil se amăgește singur. Trebuie să înțelegem astăzi mai întâi că mentalitățile și practicile din timpul celor aproape 45 de ani de comunism au marcat pe foarte mulți români, chiar și pe unii de bună credință, care visau într-adevăr egalitatea și dreptatea socială („echitatea socialistă”). S-au transmis în unele cazuri și urmașilor lor. Mulți politicieni postdecembriști au preluat asemenea „modele” și au lărgit sfera corupției și incompetenței din țara noastră, luând decizii care au afectat soarta și viitorul poporului român, nivelul de trai și viața fiecăruia dintre noi.

Un exemplu este chiar intrarea României în Uniunea Europeană fără consultarea prealabilă a poporului român printr-un referendum. Vedem că, comunismul și globalismul sunt de fapt, cele două fațete ale medaliei, pentru că ambele luptă în felul lor caracteristic împotriva valorilor creștine și naționale, împotriva statului român (național), încercând să suprimă cu totul iubirea de neam (patriotismul curat, naționalismul autentic) și a credinței creștine.

Doar metodele s-au schimbat. S-a renunțat la metodele brutale din partea regimului dictatorial (arestări, torturi, cenzură pe față, restricții precum interzicerea libertății circulației peste hotare și a comerțului liber, etc.). În globalismul actual, s-au dezvoltat alte strategii de manipulare (prin intermediul mass-mediei aservite) și șantaj (genul împrumuturilor de la FMI și Banca Mondială, care puneau condiții autorităților!), a unor strategii noi de urmărire și control prin buletinele electronice cu cip, biocipuri (asemănătoare cu dosarele întocmite de Securitate), mergând până la mijloace sofisticate din sfera psihotronicii.

Ne putem întreba firește dacă Uniunea Europeană a adus României măcar o parte din bunăstarea multvisată de o parte dintre români. La șase ani de la aderare, constatăm că țara noastră contribuie la bugetul european cu mai mulți bani decât primește prin absorbția de fonduri europene (atât de slabă și uneori blocată prin politica UE și diverse aranjamente, clientelism politic, etc.), că peste 1200 de mari întreprinderi au fost falimentate sau vândute la un preț mult subevaluat, ori închise pentru a fi vândut ulterior pământul la un preț foarte mare, în special unora dintre supermarketurile care au răsărit ca ciupercile în ultimii ani, că s-au privatizat companii de stat strategice pentru economia națională, că statul român s-a îndatorat excesiv, că ne otrăvim populația cu alimente bogate în aditivi și coloranți artificiali (de sinteză, toxici pentru organism, unii chiar cancerigeni), că importăm mult mai mult decât producem, că mulți români s-au îndatorat la bănci și nu își mai pot plăti ratele și creditele ș.a.m.d.

Observăm că **nivelul de trai al majorității covârșitoare a românilor scade continuu.** Prețurile s-au egalizat în UE dar salariile și pensiile românilor sunt cu mult inferioare (de circa 150-200 de euro)! Unul din cinci români a fost nevoit să plece la lucru în străinătate. Nu pentru a călători și vizita alte meleaguri, ci pentru a supraviețui ei înșiși și pentru a-și ajuta rudele care se zbat în sărăcie!

Mai observăm că multe familii s-au destrămat din cauza depărtării dintre soți, datorită faptului că unul dintre ei lucra în străinătate. Mulți copii au suferit și suferă de pe urma acestor realități triste. În schimb, vedem cum cresc mereu taxele și impozitele (în quantum și ca număr). Scumpirea prețului la

gaze și electricitate antrenează noi valuri de scumpiri. Multe firme falimentează. Se reduc locurile de muncă. Criza din UE se accentuează.

Ce mai pot face în acest caz bieții români în această bătălie tot mai acerbă pentru supraviețuire? Ne întoarcem astăzi oare la lupta „pentru cel mai mare castron de mâncare” și sărăcia cruntă din timpul comunismului? Pentru că, trebuie să recunoaștem adevărul că, puțini români în afara comuniștilor au dus-o cu adevărat bine înainte de 1989...

CINE SUNT CEI CARE AU TRANSFORMAT POLITICA DINTR-O ARTĂ A GUVERNĂRII ÎNTR-O ARTĂ A COMPROMISULUI?

Începând cu anul 1938, odată cu instaurarea în România a dictaturii personale a regelui Carol al II-lea de Hohenzollern (el însuși mare maestru în masoneria română), a început și la noi un proces de consolidare a puterii masoneriei, condusă de un grup de evrei. Acest fapt s-a produs după ce anterior, cu un an înainte, masoneria fusese condamnată atât prin Hotărârea Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (în vigoare și astăzi), cât și în Parlament prin glasul unor politicieni curajoși precum Corneliu Zelea Codreanu.

Putem remarca după această dată o prigoană a creștinilor fără precedent și o deteriorare foarte gravă a politicii și regimului democratic în România. Se poate vorbi astfel despre ascensiunea partizanilor comunismului/socialismului (masoneriei roșii, atee) cu sprijinul masiv sovietic (și al unor evrei sau cetățeni de altă etnie, formând Securitatea) și mai târziu, despre ascensiunea adepților capitalismului corporatist (masoneriei negre sau de rit scoțian, permisivă față de religie). Astfel, am avut parte de o primă etapă pregătitoare, cea a regimului comunist între anii 1946-1989 (care a produs mutații importante la nivelul gândirii și mentalităților, dar și o sărăcie generalizată și deprimantă) și o alta de „tranziție spre capitalism” din 1989 până în prezent, care a fost și este dureroasă, frustrantă și deturnată spre o dictatură mondială.

Dacă analizăm cu atenție scena politică din România și evenimentele social-politice, economice și culturale, chiar și sfera spiritualității, observăm că politica a devenit realmente ceea ce n-ar trebui să fie, adică o artă a compromisului, a promisiunilor fără acoperire, a minciunii, a ipocriziei și neseriozității. Foarte puțini politicieni au arătat într-adevăr că le pasă de români și de soarta poporului român. Și nu întâmplător, participarea la vot a scăzut treptat și constant iar sondajele au scos în evidență lipsa de încredere a românilor în clasa politică, în timp ce Biserica și Armata au fost și sunt instituțiile lor preferate.

S-a scris mereu despre faptul că politicienii s-au folosit de funcțiile publice pentru a se îmbogăți. Dar în ciuda acestui fapt, acei politicieni care au făcut diverse compromisuri și-au văzut liniștiți de treburile lor, protejați fiind de oligarhia creată și de imunitatea parlamentară. Ei au fost și sunt în solda unor mari afaceriști și persoane din oculta mondială și locală. Justiția a fost în mare parte cumpărată și ea, devreme ce nu am avut și nu avem decât cazuri cu totul izolate și ne semnificative privind condamnarea unor politicieni sau afaceriști. Cum s-a spus adeseori, avem desigur corupție dar nu avem corupți.

După lovitură de stat din decembrie 1989, când masoneria a organizat minuțios totul și a creat aparențele unei revoluții spontane, nu este deloc întâmplător că prima lege care s-a adoptat a fost **liberalizarea avorturilor**. Abia astăzi realizăm ce a însemnat pentru România adoptarea unei astfel de legi care permitea uciderea în mod legal a copiilor nenăscuți. Aceste crime au cântărit mult pentru soarta poporului român, care se recunoaște în proporție de peste 80% ortodox. Ori Biserica a condamnat întotdeauna acest cumplit păcat. Iar catastrofele naturale și greutățile prin care am trecut și trecem, nu sunt decât rezultatul politicii iresponsabile a unor conducători vânduți masoneriei, care au uitat de interesul general și de moralitatea creștină.

Mai recent, a început în forță și această invazie a microcipurilor, mergând deja în România până la adoptarea implantului cu biocip din rațiuni medicale. Nu este nici de astă dată întâmplător că suntem țara care adoptă în premieră introducerea microcipurilor în varianta completă și fără niciun amendament,

expunând informațiile digitale ale românilor unor străini și știind că nu există siguranța că vor putea fi protejate pe deplin vreodată!

Ar mai trebui făcută precizarea că la noi și în întreaga lume de altfel, masoneria este mult prea puțin cunoscută publicului larg și rareori transpare în mass-media vreun comentariu la adresa ei. După cum se știe, acest imens conglomerat de organizații internaționale și locale (tot felul de loji masonice, fundații și asociații), este prezent în toată lumea ca stat în stat, ca societate de utilitate publică deoarece printre altele se ocupă și de... acțiuni caritabile. Însă oare câți oameni conștientizează faptul că este vorba de o organizație mai periculoasă și mai puternică decât însăși mafia, că este profund anticreștină și subversivă atentând la siguranța și independența fiecărui stat de pe glob? Oare câți își dau seama de implicarea directă a masoneriei prin mass-media în regresul omenirii (deși ei afirmă contrariul, adică susținând meritul lor în afirmarea „progresului”), în degradarea și nivelarea valorilor creștine și naționale?

Recentele alegeri pentru Parlamentul european din 7 iunie a.c., au condus la o situație de-a dreptul stranie și penibilă. După ce s-a înregistrat un turism electoral destul de consistent și au existat numeroase contestații de fraude electorale, partidul de extrema stângă (comunist) PRM a obținut în mod neașteptat trei mandate de europarlamentar din cele 33 ale României, printre care C.V.Tudor și Gigi Becali, adică doi politicieni foarte controversați și care amestecă în discursurile lor înflăcărate politica cu creștinismul!

Păreră mea este că, bizuindu-se pe mult populism, demagogie și religie de formă, misiunea celor doi și a d-lui Tănăsescu va fi de a șifona grav imaginea României în Europa, dar mai mult, ea poate compromite imaginea ortodoxiei noastre, prin asocierea directă cu extremismul. Altfel spus, avem „șansa” de a fi catalogați tot mai mult ca extremiști, fanatici, ciudați etc. Ori, din punctul meu de vedere, nu putem vorbi despre aceștia ca fiind personalități reprezentative pentru România sau pentru ortodoxie.

Prin câteva acte de caritate făcute adeseori în văzul lumii și ostentativ, sau discursuri emoționante, nu poți face dovada unor principii morale ferme și nu se poate obține încrederea populației. Iar retorica lor ieftină de psihologi ai maselor nu poate convinge. Poate doar pe oamenii mai puțin informați, care „învață” numai de la televizor sau sunt prea creduli, care nu cântăresc lucrurile puțin și cu judecata lor proprie. Doar astfel de persoane ar putea gira astfel de reprezentanți!

CUM S-A IMPLICAT OCULTA ÎN CAMPANIA ELECTORALĂ A UNIUNII SOCIAL LIBERALE?

Ocultă mondială s-a implicat mereu în politică în ciuda declarațiilor sale înșelătoare. Altfel, cum ar mai influențat evenimentele și istoria omenirii, după cum se laudă atât de mult? Agenții acesteia s-au infiltrat peste tot și mai în toate partidele. Simbolurile masonice ne arată uneori acest lucru. De pildă, sigla Partidului Alianței Socialiste (un partid comunist până și după denumire) este soarele, un vechi simbol masonic folosit și preluat de la egipteni. Iar Lucifer adorat pe față de masonii de rang înalt nu a fost oare primul dintre îngeri și cel mai luminos? Iar comunismul nu a fost în fond o doctrină demonică și atât de frumoasă la înfățișare?

Observăm mai întâi, că față de precedentele alegeri, Uniunea Social Liberală (care până și prin această titulatură ne trimite cu gândul la alte uniuni, în special URSS sau Uniunea Sovietică, Uniunea Europeană, deși vedem că nu se dă în vânt după respectarea principiilor de drept după care se conduce aceasta din urmă) a dispus de resurse financiare uriașe pentru a-și face campania electorală atât la alegerile locale, cât și la cele parlamentare din anul 2012.

De ce s-au cheltuit oare atâția bani și s-a irosit atâta energie? Ce credeți? Nu pentru a face totul pentru câștigarea alegerilor, cu orice preț? Miza era în fapt desigur uriașă: puterea de a face legi și de a da ordonanțe de guvern după bunul plac și pentru anume grupuri de interese, revizuirea Constituției după bunul plac ca și în 2003, fonduri europene numai bune de deturnat, refuzul de a mai rămâne în opoziție și teama pentru posibila desființare a alianței lor ș.a.m.d.

Nu întâmplător s-a recurs adeseori la minciună și atacuri murdare la persoană față de Alianța România Dreaptă și Partidul Poporului – Dan Diaconescu, principalii adversari politici. Nu degeaba PSD a sprijinit parlamentarii aflați în incompatibilitate și pe cei cu dosare penale nefinalizate. Nu fără rost a uzitat de psihologia marketingului, care se aplică produselor și consumatorilor acestora. Nu s-a spus oare că reclama este sufletul comerțului? Iar pentru a spori încrederea în candidații lor, au fost alăturați aceștia imaginii și reputației primarilor sau președinților de Consilii Județene, care deja au fost aleși la locale în luna iunie.

Este relevant cazul de pildă doctorului Rădulescu Cătălin-Marian (fost deputat) de la Colegiul 9 din Pitești. Într-un pliant semnat de un grup consistent de femei membre PSD, descoperim că de fapt, nu reprezintă valorile PSD-ului, având „grave probleme de moralitate”, ba fiind și „violent, acuzat de sechestrare și viol”. Nu știm câtă crezare să acordăm acestor afirmații dar ele ridică desigur semne mari de întrebare pentru cel care dorește și își permite să ne reprezinte în Parlamentul României.

Într-un alt pliant, conceput tocmai de USL (tip broșură), i se deconspiră însă adevărata sa identitate mizându-se probabil pe ignoranța românilor pe tema masoneriei. Aflăm încă de la început CV-ul său, în care descoperim că din anul 2009 este Cavaler al Ordinului Sfântului Ioan din Ierusalim al Cavalerilor de Malta (!) iar din 2011 - vicepreședinte al PSD din Diaspora. Ori, indubitabil acest ordin este unul masonic (deci anticreștin). Nu ne mai miră faptul că în perioada 1990-1991 a activat ca purtător de cuvânt și secretar al CFSN Argeș și președinte al FSN Argeș. Adică, cu vechi state de plată în PSD (fost PDSR și FSN) alături de tovarășul Ion Iliescu.

Ca exemplu de denigrare a adversarului (cu referire la Alianța România Dreaptă, principalul adversar), descoperim un alt pliant: „Ei au avut nevoie de o Românie slabă. Ți-au pârjolit agricultura, ți-au furat banii, ți-au vândut resursele, ți-au confiscat justiția, ți-au prăbușit economia, ți-au distrus învățământul, ți-au alungat doctorii. Dacă revin, te ARD la buzunare! Aceeași MAFIE, același LIDER, aceeași AROGANȚĂ: Băsescu, Boc, Udrea, Anastase, Blaga, Blejnar, Videanu, Berceanu”.

Oare, lucrurile prezentate mai sus stau chiar astfel? Istoria recentă ne arată cu totul altceva

altceva. Aproape toate acestea se regăsesc chiar în guvernările anterioare ale PSD-ului și unele chiar în guvernarea lui Victor Ponta...

Dar, cea mai evidentă implicare a masoneriei în politica românească recentă este plecarea unui grup important de membri PDL, în frunte cu liderul și masonul declarat Sorin Frunzăverde în barca USL-ului (PNL), schimbând astfel raportul de forțe și majoritatea parlamentară și dând posibilitatea suspendării în Parlament a președintelui Traian Băsescu! Precum și vizita șefului masoneriei rusești la București doar cu două zile înainte de votarea în Parlament a acestei suspendări...

TOCMAI REGALITATEA VA SALVA ROMÂNIA?

Aruncând doar o scurtă privire peste anele istoriei noastre, marcate adeseori de evenimente dramatice pentru poporul român, nu putem trece cu vederea ceea ce s-a întâmplat în ziua de 23 august 1944, când printr-o lovitură de stat atent regizată de către comuniștii instruiți în prealabil de comisarii sovietici și la care a aderat și tânărul rege mason Mihai, a fost arestat la Palatul Regal mareșalul Ion Antonescu, conducătorul de facto al statului român.

Recompensa acordată Alteței Sale Regale pentru colaborare a fost acordarea unui răgaz de timp, până la 30 decembrie 1947, când regele a fost silit să abdice și să plece în exil cu toți apropiații săi din Casa Regală, dar și cu o avere destul de consistentă menită a-i atenua nemulțumirile firești de altfel.

Credem că regele a fost înlăturat deoarece comuniștii aveau în plan instaurarea unui nou regim (totalitar) și a unei revoluții a proletariatului după modelul bolșevic. Prin urmare, trebuiau să anihileze în viziunea lor toate rămășițele regimului burghezo-moșieresc, mai cu seamă pluripartidismul și monarhia instaurând astfel Republica Populară Română. În plus, Casa Regală a României avea legături dinastice cu Casa de Hohenzollern din Austria și nu se dorea ca țările occidentale să cunoască realitățile dureroase din România, precum: torturarea și exterminarea elitelor din toate domeniile, care nu erau de acord cu noul regim, cu imixtiunea Rusiei în treburile noastre interne, etc.; colectivizarea forțată și multe altele.

Poporul român i-a iertat regelui Mihai rătăcirea din tinerețe. I-au fost înapoiate proprietățile la presiuni externe. Însă credem că s-a pierdut definitiv încrederea noastră în capacitatea monarhiei de a salva România, chiar dacă nu cu mult timp în urmă au fost rupte în mod oficial legăturile dinastice cu Casa de Hohenzollern, una dintre familiile cele mai bogate din Europa.

Ne miră faptul, că se încearcă acum o resuscitare a monarhiei. Spre exemplu, după decernarea titlului de Doctor Honoris Causa regelui Mihai I, de către o universitate din București, la începutul lunii noiembrie a.c., a venit și rândul Principesei Moștenitoare Margareta să-l primească, de data aceasta din partea Universității din Pitești, deși nu a fost prezentă la festivitate, „pentru contribuții esențiale la dezvoltarea culturii și societății românești”. Sau, poate mai degrabă pentru activitatea din cadrul Organizației Națiunilor Unite și Organizației Mondiale a Agriculturii... Nu este insignifiant faptul că Principesa Margareta este licențiată în Științe Politice, Sociologie și Drept Internațional la Universitatea din Edinburgh din Scoția.

Aceste fapte nu ni se par deloc întâmplătoare, ținând cont mai ales de contextul actual al viitoarelor alegeri parlamentare și prognozatei revizuirii a Constituției. Credem că se intenționează cu adevărat modificarea Constituției în viitorul apropiat și eventual organizarea unui referendum privind monarhia constituțională. Avantajul pentru Uniunea Social Liberală în special, ar fi reducerea atribuțiilor regelui (un rol onorific mai mult, decorativ) și o imagine puțin îmbunătățită pentru România (un oarecare și discutabil prestigiu).

Nu în ultimul rând, noi nu mai credem în neutralitatea și imparțialitatea Casei Regale. Ne amintim desigur de regimul de teroare al lui Carol al II-lea, care și-a instaurat în 1938 dictatura personală, dizolvând partidele și făcând represalii cumplite asupra celor din Mișcarea Legionară, al cărei partid era Garda de Fier, și care fusese pe punctul de a câștiga alegerile! Mai mult, la ordinul expres al masoneriei, a decapitat cu multă cruzime elitele Mișcării Legionare, în frunte cu Corneliu Zelea Codreanu, cel care îndrăznise în Parlament să ceară scoaterea în afara legii a francmasoneriei! În același timp, Biserica Ortodoxă Română condamnase această organizație ocultă.

După părerea noastră, monarhia nu mai are nicio șansă în România. În schimb, credem că nu este neavenită introducerea unei noi forme de guvernare, a unui regim prezidențial asemănător celui din SUA și din alte state, în care președintele are puteri sporite, reprezentând și puterea executivă. Ori, în

România din păcate, în momentul de față există de fapt doi poli de putere. Nesincronizarea dintre președinte și premier, proveniți din partide diferite, este unul dintre blocajele care împiedică reformele și o sursă de instabilitate politică.

Pe bună dreptate se întreabă d-l Mihai Golescu: „... se vrea să se dea de la Pitești semnalul că monarhia constituțională ar fi cea mai bună soluție? Iar semnalul acesta continuă să fie dat din sfera spirituală, a elitelor culturale, de vreme ce tot o universitate din Capitală acorda același titlu M. S. Regele Mihai?” Același autor remarcă într-un articol că eventual „se resimte din nou nevoia unei reconcilieri naționale în evoluția postdecembristă a României”, după gravele derapaje din toate domeniile de activitate de după 1989.

Interesant este faptul că tocmai județul Argeș, unde s-a dorit introducerea actelor biometrice în premieră, unde corupția a fost mereu un adevărat flagel (vezi nenumăratele anchete ale D.N.A. și altele) și este locul unde sunt înmormântați fondatorii regalității românești, aici a existat un Armand Călinescu încă la loc de cinste, vinovat de torturarea și uciderea a mii de legionari din toată țara. Tot aici a existat reeducarea elitelor studentești într-o închisoare construită pe proprietatea acestuia...

EXISTĂ O LEGĂTURĂ ÎNTRE TITLUL DE DOCTOR HONORIS CAUSA, ECUMENISM, CASA REGALĂ DIN ROMÂNIA ȘI OCULTA MONDIALĂ

Pornind de la faptul că, înalta distincție de Doctor Honoris Causa a fost acordată până acum de Universitatea din Pitești doar în cazul fostului Patriarh Teoctist și ÎPS Calinic al Argeșului și Muscelului, ne întrebăm firește dacă a meritat să fie înmănată recent, la începutul lunii noiembrie a.c., părintelui catolic Roberto Giraldo și Principesei Moștenitoare Margareta. Și ce anume i-a determinat pe Nicolae Brânzea (președintele Senatului acestei instituții) și pe rectorul Ionel Didea să se pronunțe atât de elogios la adresa distinselor persoane menționate acordându-le acest titlu de onoare?

Desigur anumite rațiuni există. Vedem că, la primul eveniment, a fost decorat preotul catolic și profesor universitar Roberto Giraldo (director al Institutului de Studii Ecumenice *San Bernardino* din Veneția), care între anii 2008-2011 a ținut cursuri studenților și masteranzilor teologi piteșteni și a fost inițiatorul dialogului teologic, concretizat prin întâlnirile și *manifestările științifice* de la Vila Florica din Ștefănești și Curtea de Argeș (potrivit cotidianului Argeșul, 2 noiembrie a.c., p.2, în care apare articolul semnat de M. Neagoe).

Cu această ocazie, domnul Nicolae Brânzea, pomenit mai sus, declara: „Prezența părintelui profesor în acest parteneriat ecumenic are drept scop împlinirea poruncii Mântuitorului întregii lumi de a iubi pe aproapele. Părintele profesor Roberto Giraldo este întruchiparea celor mai prețioase virtuți pe care le cultivă morala creștină și bisericile surori, Ortodoxă și Romano-Catolică.” (sublinierea ne aparține – n.a.)

Din declarația de mai sus, transpare în mod evident ecumenismul, această doctrină perfidă și foarte ambițioasă, care aspiră la unificarea tuturor religiilor într-una singură, potrivit directivelor statului global promovat de către francmasoneria mondială. Despre ecumenism, „produsul masoneriei”, cum îl denumea părintele profesor și marele nostru teolog român și ortodox, Dumitru Stăniloae, se pot spune multe. Subliniem aici, doar faptul că Biserica Ortodoxă (veche de peste 2000 de ani) și Biserica Romano-Catolică (apărută după anul 1054, care a adus multe inovații învățăturilor de credință și rânduielilor bisericesti) nu sunt nicidecum surori. Noi spunem mereu în Crezul ortodox: credem numai „Întru **una** Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică”, cu alte cuvinte în Biserica lui Hristos, păstrătoarea de-a pururi a dreptei credințe.

Oare nu este interesantă și participarea unor invitați, precum Aurel Pavel (decanul Facultății de Teologie din Sibiu, despre care știm că a promovat în ultimii ani ecumenismul în România), ÎPS Calinic din păcate (despre care aflăm din presa locală, ziarul Jurnal de Argeș din 10-16 octombrie 2012, că a colaborat cu Securitatea sub numele de cod Zamfir, turnându-i îndeosebi pe trei mari duhovnici: Arsenie Papacioc, Adrian Făgețeanu și Benedict Ghiuș, din gruparea Rugul Aprins, de la mănăstirea Antim din București), Dorinel Frunză (desigur director în cadrul Secretariatului de Stat pentru Culte) și Cristian Soare (prefectul de Argeș)?

Într-un alt articol, din Argeșul (3-4 noiembrie a.c., p.12), intitulat sugestiv „Dar de suflet și de iubire pentru Casa Regală”, același autor M. Neagoe vede în acordarea prestigiosului titlu academic Principesei Margareta (de altfel, lipsind de la acest eveniment și reprezentată de Principele Radu) un „gest de normalitate și respect”, pentru Casa Regală.

Spicuim doar din declarația aceluiași Nicolae Brânzea, președintele Senatului Universității piteștene: „Casa Regală este un simbol al apartenenței statului român la valorile Europei. Majestatea sa Regele Mihai I rămâne o emblemă a rezistenței și valorilor libertății...”, precum și din cea a rectorului Ionel Didea: „Marile familii ale Goleștilor, Brătienilor, oameni politici precum Ion Mihalache, Armand

Călinescu rămân repere ale legăturilor de sânge între ceea ce a însemnat Casa Regală și valorile societății românești”.

Mai putem aminti că titlul a fost justificat „pentru contribuții esențiale la dezvoltarea culturii și societății românești” și că auditoriul a aplaudat îndelung după discursul Principelui Radu.

Dar, ca să repunem adevărul în drepturile lui, vom spune că Armand Călinescu (căruia un colegiu tehnic și o importantă stradă centrală din Pitești îi poartă încă numele!), a fost coautor și executant al ordinului de asasinare a întregii conduceri a Mișcării Legionare (unică în istoria României, prin doctrina creștină și naționalistă, pusă în slujba poporului român și cunoscută prin anticomunismul acesteia), în frunte cu deputatul Corneliu Zelea Codreanu (cel care a avut curajul de a cere în Parlament scoaterea în afara legii a francmasoneriei). În pădurea Tâncăbești, sub pretextul evadării de sub escortă (deși fiecare deținut era flancat de un jandarm), au fost sugrumați cu funii, potrivit unui adevărat ritual masonic. Trupurile le-au fost arse cu vitriol și acoperite cu un strat gros de ciment.

Vom spune asemenea, că pe domeniul lui Armand Călinescu s-a construit închisoarea de tristă faimă de la Pitești.

DOUĂ PERICOLE DE O GRAVITATE EXCEPȚIONALĂ PENTRU ROMÂNIA: AVORTURILE ȘI MICROCIPURILE!

Deși s-au scris multe articole și am avut conferințe și campanii împotriva avortului pentru sensibilizarea publicului larg, credem că situația nu s-a îmbunătățit ci dimpotrivă. România încă mai este pe unul dintre primele locuri în Europa în ceea ce privește numărul de avorturi raportat la numărul de cetățeni. Statisticile arată că, după 1989 s-au înregistrat aproximativ 1 milion de avorturi chirurgicale pe an! Asta înseamnă că până în prezent avem circa 20 de milioane de copii nenăscuți uciși în abatoarele ginecologice! Dacă adăugăm și avorturile hormonale, prin folosirea metodelor anticoncepționale, numărul este desigur cu mult mai mare.

Problema avorturilor credem că ține în mare măsură de informare (mass-media a minimalizat totuși acest subiect), dar și de neimplicarea statului în stoparea și combaterea acestui flagel. După cum bine știm, prima lege votată în România a fost tocmai liberalizarea avorturilor! Atâta vreme, cât există cabinete de planificare familială, campanii pentru promovarea anticoncepționalelor de tot felul iar facultățile de medicină pregătesc cadre medicale care să efectueze chiuretaje, nu credem că putem vorbi de o îmbunătățire a situației existente.

Avorturile nu sunt nici măcar o problemă doar de natură religioasă (Biserica Ortodoxă considerând pe bună dreptate avortul drept o crimă). Copiii nenăscuți, ca orice ființe umane au tot dreptul la viață din momentul concepției! Acești copii nu sunt „produse de concepție” sau „ghemotoace de celule”, după cum afirmă iresponsabil unii partizani ai avorturilor.

Avorturile sunt un atentat grav nu numai la adresa vieții (copiii fiind un dar al vieții și fructul iubirii, cei care dau sens iubirii), ci și un atentat grav la sănătatea omului. Se vorbește atât de puțin despre leziunile și suferința femeilor care avortează, despre sindromul postoperatoriu, despre sterilitatea dobândită de unele femei, despre ultimele cercetări care demonstrează legătura directă dintre utilizarea pilulelor anticoncepționale și depresie. Oare câte femei nu au avut după avort coșmaruri toată viața lor?

Avorturile constituie și o problemă socială serioasă. Multe cupluri ajung să se despartă datorită lipsei consimțământului reciproc. Apoi, se poate vorbi și despre sporul negativ demografic, cunoscând faptul că la ora actuală, în România, se nasc tot mai puțini copii și mor tot mai mulți oameni în vârstă.

Pe plan internațional există convenții și tratate care privesc drepturile omului și chiar dreptul copilului dar nu există legi internaționale care să interzică avorturile și să ocrotească dreptul copilului nenăscut la viață.

Prin urmare aș vrea să pun câteva întrebări. De ce nu este ocrotit acest drept la viață al copilului dinainte de naștere? Cum vă explicați astăzi **exacerbarea sexualității**, prin apariția disciplinei sexologiei, a planning-ului familial, a programelor de **educație sexuală** (încă de la nivelul grădiniței!)?! Cum vă explicați mentalitatea modernă a concubinajului, de experimentare a sexului înainte de căsătorie, a „căsătoriei de probă”? Cum se face că există organizații care militează astăzi pentru **promovarea în masă a anticoncepționalelor**, ca pe ceva foarte firesc? Nu realizează ele oare că acestea sunt abortive? Sau ce sunt campaniile de „informare” a femeilor, îndeosebi din lumea rurală, pentru folosirea lor și a prezervativelor? Ori, utilizarea prezervativului este o metodă contraceptivă, refuzul de a colabora cu Dumnezeu și este o formă de onanie (masturbare, malahie).

E timpul să ne trezim la realitate. Să ne trezim conștiința în cazul în care ea este amortită sau anesteziată de-a binelea. Și ce este conștiința altceva decât glasul lui Dumnezeu sădit în om, care ne mustră părintește atunci când greșim sau săvârșim păcatul? Regretatul părinte Ilie Cleopa, viețuitor în mănăstirea Sihăstria, ne spunea: **„Toate păcatele sunt păcate, dar pruncuciderea (adică avortul) este mai mare decât toate. O femeie care a făcut un singur avort, este oprită de la Sfânta împărtășanie 20 de ani.**

Este ucidere de om.”

Iar într-un volum editat în 2009 de Fundația Sfinții Mariri Brâncoveni intitulat „Cu ce preț” (după păr. Arhim. Arsenie Papacioc „Cea mai completă scriere despre avort și contracepție”) se spune: „Femeia însărcinată este ființa cea mai nobilă din câte există. Femeia care moare născând viață, este socotită martiră. Cea care moare în timpul avortului, pierde două vieți deodată. Copilului avortat nu i se ia numai dreptul la viață, ci și dreptul la Botez și la lumina lui Dumnezeu. Îi ucidem nu numai trupul, ci și sufletul, crima fiind îndoită. De aceea, un copil, dacă nu este dorit, trebuie ajutat să se nască și apoi dăruit spre înfiere, sau spre altă formă de a trăi și a primi Sfântul Botez. Astfel se evită încărcarea conștiinței cu un așa de mare păcat. (...) Potrivit moralei creștine, avortul este un păcat strigător la cer, una dintre cele mai grele și apăsătoare năpaste. «Acest păcat întruchipează trei mari păcate laolaltă: NECREDINȚA, DESFRÂNAREA și UCIDERE». (Pr. Prof. Ilie Moldovan)”

Astăzi, canoanele părinților duhovnici sunt desigur mai blânde, poate și datorită ispitelor mai mari din vremurile noastre, dar căința pentru păcatul săvârșit trebuie să fie adevărată și fapta să fie răscumpărată prin multe fapte bune.

Nu trebuie să neglijăm nici aspectul că ambii parteneri (femeia și bărbatul) sunt la fel de responsabili pentru complicitatea la crima avortului. Totuși, femeia este cea care se poate opune până în ultimul moment.

Este strigător la cer că în Marea Britanie și în alte țări, multe mii de embrioni umani au fost și sunt utilizați în laboratoarele de experimentare! Cum să nu te indignezi când afli că, „embrioni” umani, aflați în surplus, au fost utilizați chiar și pentru obținerea de produse cosmetice! Închipuiți-vă și dumneavoastră până unde au mers lucrurile!

Cât privește microcipurile, acestea nu spunem că sunt rele în sine, cu excepția faptului când scopul lor este unul rău. Dacă ele sunt aplicate omului, apare însă o problemă care ne privește pe toți. Pentru că aici este vorba despre **controlul total asupra omului** și de **suveranitatea statului**. Nu putem rămâne indiferenți față de lichidarea libertății individuale (de exprimare, de conștiință ș.a.) și independenței statului. Sunt până la urmă valori centrale ale democrației.

Din moment ce democrația este tot mai aproape de un faliment total pentru că se dorește astăzi acest lucru, putem deja întrezări noua formă de guvernare: **dictatura sau imperialismul la scară planetară**. Un alt totalitarism, o nouă formă de sclavie, de tip modern, tehnicizată, globală și fără precedent. Iar primul pas spre această dictatură universală este controlul omului de pretutindeni prin microcipuri și crearea unei baze de date cât mai complete despre fiecare (inclusiv situația materială, convingeri etc.). În fața unei asemenea rețele globale, omul este practic forțat să se supună pentru a supraviețui și nu se mai poate împotrivi.

Ca și în cazul comunismului, acest globalism/imperialism își propune implicit zdrobirea creștinismului autentic, adică ortodoxiei. Nu în același tip brutal ca înainte, ci într-un mod **discret**, tipic de altfel pentru activitățile subversive ale oculței mondiale (masoneriei), care dintotdeauna (de la cavalerii templieri, care au ajuns să fure, să jefuiască, să scuie pe cruce și să practice homosexualitatea etc. și până la masonii contemporani infiltrați peste tot) au urât de moarte creștinismul slujind satanismul dimpreună cu urmașii celor care l-au răstignit pe Mântuitorul nostru al tuturor, Iisus Hristos.

Ori, **microcipurile constituie într-adevăr instrumentul ideal și discret pentru a instaura dominația lui Antihrist**, care este iminentă și pregătită în toată lumea. Nu mai vorbim de faptul că pecetea lui sau numărul fiarei 666 este prezentă atât în codul de bare de pe produsele din hipermarket-uri, cât și în aceste microcipuri. Tot acestea sunt deja folosite pentru crearea roboților humanoizi (aflați într-un stadiu avansat al cercetării), viitorii soldați și asasini cibernetici. În circa 6 ani, am fost informați că armata americană va fi înzestrată cu asemenea roboți având doar jumătate din efectiv format din oameni. Poate părea desigur incredibil dar uitați-vă și la progresul uimitor pe care îl înregistrează an de an domeniile informaticii, electronicii și robotizării. Și trebuie spus că, oricum cercetările neoficiale sunt cu circa 15 ani

înainte față de cele pe care ajungem să le cunoaștem noi prin mass-media.

Pentru cei care nu au încă cunoștință de apariția microcipurilor sau de scopul acestora, trebuie să facem câteva precizări absolut necesare. Microcipurile reprezintă la ora actuală cele mai performante dispozitive electronice, ajungând să fie reduse în prezent sub 1 mm, putând fi introduse chiar sub pielea umană sau a animalelor printr-o simplă injecție cu o seringă. Acestea au capacitatea de a stoca un număr impresionant de informații și de a le transmite pe calea undelor radio către un aparat de citire de la distanță (scanner). Mai mult, ele pot fi localizate oricând prin satelit (prin sistemul GPS) și pot permite chiar ascultarea posesorilor. În cazul biocipurilor, care se preconizează a fi implantate oamenilor de pe întreaga planetă, s-a ajuns până acolo încât pot elibera și unele cantități infime de substanțe chimice purtătorilor, cărora li se provoacă la comandă anumite stări fiziologice necontrolabile până la suferințe greu de imaginat și de suportat!

Ca orice invenție a omului, dar știind că orice act creator al său este totuși inspirat de divinitate, microcipurile ar putea avea desigur și unele aplicații pozitive, ca și în cazul energiei nucleare sau atomice, dinamitei, etc. Numai că de această dată, aplicațiile acestora sunt mai mari, multe dintre ele înfricoșătoare și încă greu de contabilizat.

Se pare că microcipul a apărut inițial ca o încercare a oamenilor de știință de a mări performanțele telefoanelor mobile, prin reducerea dimensiunii și calității lor. Însă putem observa că această invenție importantă este astăzi deturnată spre aplicații nedorite de nimeni, și anume către urmărirea omului de către om de la distanță! Dacă ar fi vorba numai de cazul infractorilor periculoși pentru societate sau de cel al „teroriștilor”, poate că am accepta fără prea mari rezerve, dar a impune prin lege tuturor cetățenilor unui stat sau la nivel de federație de state să poarte microcipuri (în acte, viitoarele carduri și chiar sub piele!) considerăm că este deja mult prea mult, o măsură absolut aberantă și neîntemeiată, îndreptată împotriva omului și drepturilor sale fundamentale.

În primul rând, o asemenea măsură reprezintă, după cum am afirmat deja, un atentat grosolan și fără precedent la adresa demnității umane. Nu mai este vorba doar de asimilarea omului cu un număr sau cu o simplă marfă prin Codul Numeric Personal (deși omul este chip și asemănare cu Dumnezeu), ci de o însemnare asemănătoare cu cea care se face la animale! Învocându-se protejarea de furt sau răpire, se încearcă deja implantul unui microcip la nou-născuți! Iar noi toți suntem codificați și amprentați ca pe o bandă de infractori!

În al doilea rând, este vorba despre lipsirea omului de libertate și despre transformarea societății contemporane într-o uriașă închisoare, într-o societate atomizată, în care fiecare cetățean este rupt de comunitate și se alienează, fiind permanent supravegheat de vigilentul ochi electronic. Iar ortodocșii, care au fost și până acum loviți crunt de experimentul masonic al comunismului, vor fi în continuare supuși unei prigoane și discriminări din partea oculte mondiale. Și vor suporta consecințele și cei care se vor pronunța împotriva sistemului informatic, care a ales nu întâmplător simbolul de recunoaștere la codul cu bare tocmai simbolul anticreștin sau semnul Fiarei, care este 666. Prin urmare, libertatea de expresie se va reduce până la anulare.

În al treilea rând și pentru creștini este cel mai important lucru, acceptarea treptată a actelor cu microcip ne va lipsi de harul și ajutorul lui Dumnezeu (constituind o cădere sau un păcat) iar acceptarea implantului pe mâna dreaptă sau pe frunte va constitui cu certitudine lepădare de Dumnezeu! Să ne ferească bunul Dumnezeu de aceasta! Și atunci ne punem firește întrebarea dacă va mai exista mântuire. Pentru că unui creștin nu-i este indiferent dacă va ajunge în Rai sau în Iad.

Data de 11 septembrie 2001, când a avut loc regretabilul atac asupra turnurilor gemene din New York va rămâne în analele istoriei ca momentul declanșator al luptei internaționale împotriva „terorismului”, prin adoptarea în Statele Unite ale Americii și apoi în alte state a unor legi tot mai restrictive în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

Totodată, s-au alocat din banii publici sume imense poliției și în special serviciilor de spionaj. Au început să fie injectați mai ales în noua industrie a cipurilor, care va cunoaște în continuare o dezvoltare susținută. Când de fapt, așa-ziii teroriști au fost inventați și sprijiniți, cu scopul clar de a fi impuse legi restrictive la adresa omului de pretutindeni și să fie exploatare bogatele resurse de petrol din Irak. Un paravan confortabil pentru atingerea scopurilor oculte mondiale!

Nu ne permite desigur spațiul, să demonstrăm aici teza absolut falsă a „terorismului internațional” îndreptat împotriva SUA și statelor „democratice”, exercitat de așa-zise „organizații extremiste sau fundamentaliste islamice”, când de fapt acestea au fost antrenate tocmai de agenți CIA.

Utilizarea microcipului pe fiecare om reprezintă în fond activarea unui sistem de supraveghere mondial și începutul controlului total, care este premergător întotdeauna unei dictaturi ce se instaurează și care, nu poate tolera nici cea mai mică împotrivire.

De altfel, Apocalipsa din Sfânta Scriptură ne vorbește de mult timp despre Antihrist și scurta lui domnie asupra lumii întregi până la A Doua Venire a lui Hristos. Sunt multe semne care ne arată, că s-au apropiat într-adevăr vremurile de pe urmă iar pentru creștini, care reprezintă o țință predilectă pentru stăpânitorii din umbră ai acestei lumi, sunt cu mult mai vizibile.

Imaginați-vă măcar o clipă până unde pot merge aplicațiile acestor microcipuri și câtă libertate îi mai rămâne omului și dacă mai are resurse să-și păstreze intactă credința. Imaginați-vă ce s-ar fi întâmplat dacă aceste cuceriri ale științei ar fi încăput pe mâna unor dictatori precum Stalin, Hitler, Ceaușescu și alții, care s-au prăbușit totuși.

Ei bine, aceste microcipuri sunt pentru unii absolut necesare, pentru că ele asigură într-adevăr suportul unei dictaturi puternice la nivel global. Noi nu am avut niciodată un imperiu mondial dar iată că astăzi, acest vis bolnav poate deveni o realitate pentru toți. Însă noi, creștinii nu ne vom resemna. Vom lupta cât timp se mai poate. Nu vrem să ajungem în ghearele disperării.

Noi știm că nicio împărăție pe pământ nu este veșnică și dispăre până la urmă. Nici împărăția lui Antihrist, când va veni în viitorul cel mai apropiat, nu va rezista, după cum ne spune Apocalipsa, care n-a mințit până acum și nu minte.

După părerea noastră, situația în care ne aflăm la nivelul întregii omeniri se înrăutățește permanent. Recent, am aflat de la știrile unui post de televiziune că membrii Grupului Bilderberg și fostul președinte american Bill Clinton sunt acuzați de personalități din Occident de declanșarea crizei mondiale și de exploatarea ei financiară. N-ar fi o noutate, având în vedere faptul că toate reuniunile la nivel înalt al acestui grup sunt secrete (presa neavând acces) iar membrii acestuia sunt cunoscuți ca aparținând la lojile masonice. Iar multe state s-au îndatorat la mari instituții financiare internaționale, cum este FMI, instituții care sunt controlate și dirijate discret de către oculta mondială.

Indiscutabil, problema utilizării la om și roboți a microcipurilor devine o chestiune de o importanță covârșitoare pentru viitorul omenirii și intrarea într-o nouă epocă, cea a tehnologiei RFID. Să ne gândim doar la implicațiile utilizării roboților militari (sau mercenari, asasini cibernetici). De aceea, se caută astăzi dezvoltarea unor tehnologii laser, prin care să se poată respinge posibilul atac al unor unități militare robotizate. Am ajuns astfel, să vedem în viitorul apropiat materializarea unor secvențe din filmul „Războiul stelelor”, film regizat de un american de origine evreiască și al cărei denumire a fost preluată chiar de vastul proiect militar american „Inițiativa Strategică” vizând sateliții militari și nu numai...

Fără îndoială, viitorul război neconvențional se va purta cu o vastă rețea electronică performantă, utilizându-se cu precădere roboții umanoizi, sateliții militari și agenți care au implanturi cu microcipuri. Să nu credeți că n-au apărut încă forme rudimentare de androizi. Într-una din știrile de la televiziune a fost prezentat un robot „de sex feminin” din Japonia, care putea vorbi și se putea deplasa, putând chiar mișca mușchii feței și clipi din ochi. Cu atât mai mult, în laboratoare oculte din întreaga lume, în care

tehnologia este cu mult înaintea celei care mai apare în mass-media (chiar și cu decalaj de 15 ani, cum au apreciat unii!), ne putem imagina sau nu noile arme tehnologice care pot servi intereselor marilor corporații și lojilor masonice de a controla și înrobi omenirea, aducând după sine sfârșitul lumii.

Este posibil ca peste 6 ani, dacă nu și mai devreme, să avem o nouă ordine mondială (pe care o promeează îndeosebi masonii), un guvern mondial, o singură religie oficială, un control total asupra omenirii și desigur, ultima prigoană împotriva tuturor creștinilor...

În concluzie, ar trebui poate să ne răspundem la unele întrebări absolut legitime și de bun simț. A fost într-adevăr necesară aderarea României (proces început de aripa lui Iliescu și Năstase din PSD) la Uniunea Europeană? S-au urmărit numai avantajele materiale, fondurile europene? Este astăzi o prioritate și o necesitate intrarea României în Spațiul Schengen, în care este legală urmărirea tuturor cetățenilor prin microcipuri? Suntem conștienți de pericolul extrem al utilizării microcipurilor la om? De ce suntem condiționați (șantajați) cu sumele alocate României și deschiderea pieței muncii pentru români, de introducerea acestor acte electronice? Puteți accepta acest control fără precedent, la care se adaugă nenumăratele camere de luat vederi din spațiul public, urmărirea întregii corespondențe de pe internet și convorbirilor telefonice? Puteți accepta pe viitor și implantul biocipurilor pe mâna dreaptă sau pe frunte? Ați accepta acest lucru știind că este lepădare de Dumnezeu? Cine sunt cei care pregătesc asiduu înscăunarea lui Antihrist ca împărat al lumii?

Mi se pare destul de relevant următorul material descoperit mai demult pe internet:

„Aaron Russo un director de la Hollywood a discutat cu Nick Rockefeller (membru marcant al unei loje masonice – n.a.) care i-a spus cu câteva luni înainte de atacurile asupra turnurilor gemene că va urma un eveniment care va atrage invazia Irakului și Afganistanului și care are drept scop reducerea numărului populației pe glob și crearea unei populații care de frica așa zișilor teroriști să poarte microcipuri. Aaron Russo a fost indignat de ideea unei populații aduse la sclavie prin purtarea microcipurilor dar Nick Rockefeller l-a întrebat de ce îi pasă de robi. Apoi l-a întrebat pe Nick Rockefeller care este scopul a toate acestea? ”Voi aveți toți banii din lume de care aveți nevoie, aveți puterea de care aveți nevoie, care e scopul? Care e sfârșitul?” Nick Rockefeller a răspuns: ”Scopul final este ca toți să poarte microcipuri pentru a putea controla întreaga societate pentru ca bancherii și elita să controleze lumea”. Nick i-a mai spus că un alt scop al invadării Irakului este și petrolul irakian și crearea unei baze în Irak. Rockefeller i-a mai spus că va vedea soldați căutându-l în grote, peșteri, în Afganistan și Pakistan pe Osama bin Laden dar asta va fi ”un război fără sfârșit al terorii unde nu este nici un inamic real și totul este o uriașă farsă așa încât guvernul să controleze poporul american...”

În opinia noastră, având în vedere că s-au scris volume pe tema masoneriei și ofensivei acesteia împotriva statelor naționale, valorilor naționale și creștine, culturii și spiritualității autentice, vom face următoarele precizări.

Problema introducerii la om a microcipurilor este într-adevăr una extrem de gravă din toate considerentele. Iar argumentele în favoarea lor sunt de-a dreptul puerile și insignifiante. În comparație cu ele, armele nucleare sunt mai prejos deoarece ele au ca efect doar distrugerea fizică și atât. Pe când microcipurile pot anihila nu numai comunitățile locale, dar chiar și sufletul, îndepărtându-ne definitiv de Dumnezeu. Cele mai periculoase aplicații ale cip-urilor sunt: controlul strict al omului și utilizarea roboților împotriva omului!

Cipurile sunt necesare pentru iminentul imperiu global, pe care masoneria urmărește a-l instaura în viitorul cel mai apropiat. De fapt, criza actuală mondială a fost creată anume, ca o mare diversiune și păcăleală, pentru a abate atenția opiniei publice de la probleme majore, cum este și cea a introducerii microcipurilor la om. Pe fondul acestei crize, oamenii pot fi forțați să admită orice, numai să revină la confortul și bunăstarea existente înainte de criză. Și mai are această criză și interesul financiar, fiind o sursă de îmbogățire atât pentru marile bănci internaționale, cât și pentru corporațiile care vor

implementa tehnologia RFID. Precum și interesul de a lovi în economia țărilor, impunându-le drept condiții pentru împrumuturi luarea unor măsuri concrete (constituind în mod cert un amestec în treburile interne ale acestor state!).

Prin lovituri de stat, războaie, crize economice (dar și spirituale, culturale), masonii se pregătesc pentru a impune dictatura cea mai teribilă din toată istoria omenirii! Ei sunt adevărații slujitori ai satanei, care i-au și depus un jurământ de credință și de supunere necondiționată.

Spuneți tuturor și lumii întregi adevărul despre cipurile RFID și despre toate planurile masonice. E timpul să-L mărturisim pe Hristos! Cine nu ia aminte acum la semnele vremurilor de pe urmă și nu va trăi ca un adevărat creștin, se va căi amarnic și zadarnic mai târziu! Pentru că Împărăția cerurilor și A Doua Venire a lui Hristos sunt tot mai aproape. Să luptăm mai mult împotriva slăbiciunilor, păcatelor și patimilor noastre.

Indiferența noastră ne va ucide și ne va costa foarte scump. Există fără putință de tăgadă o conspirație împotriva statelor lumii și creștinilor în mod special. Știind că, masoneria este direct responsabilă în declanșarea crizelor, războaielor (aprovizionând cu armament ambele tabere) și și-a propus de multă vreme îndobitocirea și înrobirea omenirii, nu vă amăgiți singuri că ea ar fi o asociere de organizații transparente, discrete (cum se autodenumesc) și inofensive. Sunt cu mult mai distructive decât cele cunoscute sub denumirea de Mafia.

Să înțelegem că, numai împreună și cu ajutorul lui Dumnezeu, putem lupta pentru libertatea, demnitatea, mântuirea noastră și a copiilor noștri. Conducătorii noștri în special, să se jertfească precum domnitorul Ștefan cel Mare și Sfânt, care a luptat câteva decenii pentru neatârarea Moldovei și mărturisirea (în filmul lui Mircea Drăgan): „Cine nu se pune pe sine jertfă în acest veac de restriște (de invazie a păgânismului - n.a), nu-i vrednic a fi numit conducător (sau creștin - n.a.), ci este cel din urmă mișel...”

Într-un alt scurt material de pe internet, se spune: „Masoneria este o organizație secretă. Are o conducere de tip piramidal, iar gradele inferioare nu cunosc ce se-ntâmplă la nivelele superioare. Acesta este și vicleșugul. Masonul este inițiat treptat în grad, ca să nu sufere un șoc când ar afla că se-nchină lui Lucifer. Dacă masoneria ar fi transparentă și s-ar cunoaște toate secretele, atunci toți ar condamna-o...” Din câte se cunoaște, de la gradul 33 în sus, respectivii se închină conștient și pe față chiar satanei...

INVAZIA ECONOMICĂ ȘI CULTURALĂ A OCCIDENTULUI

Experimentul comunismului n-a fost până la urmă doar un experiment. Comunismul a fost impus forțat în Rusia și apoi în țările Europei de Est cu obiectivul clar de a ruina economic și cultural aceste țări ortodoxe în perspectiva globalizării. Așa prevedeau însăși planurile întocmite din timp de către mai marii lojelor masonice.

Astăzi putem observa o nouă invazie a Occidentului (actul al doilea), pe terenul pregătit de comuniști, care în fapt nici nu credeau cu adevărat în valorile comunismului, ci în cele ale partidului și conducătorului. Comuniștii erau de fapt, în toată regula capitaliști „cu față umană”.

Lovitura de grație dată economiilor țărilor din Est a fost prăbușirea piețelor de desfacere ale acestora și invadarea lor de către concurența capitalistă. Momentul prăbușirii comunismului a fost regizat cu grijă și speculat la maximum. Așa se explică închiderea a nenumărate unități economice, dintre care unele chiar eficiente și cu dotări destul de bune. Așa se explică sărăcia tot mai pronunțată a păturilor largi ale populației, condamnată la șomaj sau la unica speranță – plecarea la muncă în străinătate. Iar aceasta din urmă a fost prevăzută și încurajată de masonerie, pentru a spori bogăția Occidentului prin mâna de lucru ieftină a muncitorilor, care acceptau să lucreze aproape în orice condiții și în cele mai proaste și mai puțin căutate locuri de muncă.

Pe fondul sărăciei generalizate au venit „salvatorii”, adică investitorii strategici din străinătate, care și-au mai tăiat o porție din tort, adică din bugetul public. Profitul a luat cel mai adesea calea către Occident, nemaifiind reinvestit în România.

De asemenea, legislația privind concurența neloială s-a aplicat defectuos sau nu s-a aplicat deloc. Monopolurile au înflorit de la un an la altul. Aici se încadrează și hipermarketurile de tipul Metro, Carrefour și alte mall-uri, în care peste 80% din produse sunt din import. Și acestea nu sunt de oriunde, ci chiar din Uniunea Europeană în care tocmai am intrat. Am devenit o nouă piață de desfacere pentru produsele ei.

În schimb, producătorii autohtoni sunt tot mai mult defavorizați și descurajați, nu numai prin prețurile concurenței (de pildă, de dumping, practicate de marile companii – prețuri mici la început, poate sub costul de producție, pentru formarea unei clientele), ci și prin impunerea unor taxe aberante: taxa de raft, taxa de vizibilitate ori a unor prețuri mici (pentru produsele textile etc.). Aceasta se repercutează negativ desigur și asupra angajaților, care sunt menținuți într-o salarizare necorespunzătoare și indecentă față de nevoile lor reale.

Întrebarea care se pune astfel, este cum protejăm noi economia națională și pe producătorii români în fața invaziei produselor străine? Pentru că am ajuns să importăm aproape orice iar producătorii noștri dau faliment după faliment. Cum ne putem proteja salariații, pentru a nu pleca și ei în străinătate, în vreme ce marile companii înregistrează profituri fabuloase și își creează mereu locuri de muncă? Suntem obligați să ne desființăm toate firmele noastre pentru a le face loc celor străine? Să dăm lovitura de grație economiei și chiar familiei, care se dezmembrează mai mult ca oricând prin plecarea unor membri ai săi în alte țări?

De asemenea, nu putem să ne facem că nu observăm intensă ofensivă culturală a Occidentului. Ni se servește practic modelul cultural al acestuia. Și unde? Tocmai în marile magazine, în care își fac cumpărăturile tot mai mulți oameni, atrași de prețurile mai scăzute la multe din produsele alimentare sau electrocasnice, ori pur și simplu de această plăcere... de a cumpăra (la modă astăzi, pentru multe dintre femei).

Nu știu dacă ați încercat sau nu să răsfoiți puțin paginile revistelor și volumelor luxoase din supermagazinele de astăzi. Nu cred că ați găsi vreo carte de învățătură ortodoxă, vreo carte critică la adresa masoneriei sau de istorie adevărată (de pildă, care să trateze obiectiv fenomenul Mișcării legionare din perioada interbelică ș.a.). Nici măcar nu veți găsi vreo referire la Ortodoxie în cărțile ce tratează istoria

lumii! În schimb, veți găsi din plin autori scoși de la naftalină (precum Karl Marx, Friedrich Engels, Albert Camus, Che Guevara (un terorist comunist) ș.a.) ori care au aderat la masonerie. Veți găsi, dacă veți citi cu atenție, nenumărate erori în ceea ce privește istoria, religiile lumii. Veți găsi o întreagă apologie a darwinismului sau evoluționismului, care pariază pe puterea supremă a cunoașterii omului.

Cât privește teoriile evoluționiste, am dedicat aproape un întreg volum din antologia comentată „Ofensiva masoneriei și împotriva Ortodoxiei”, intitulat „Ofensiva materialismului împotriva tinerilor și familiei! *Masoneria mondială și subminarea creștinismului prin teoriile evoluționiste («filosofia» lui Antihrist). Despre manipularea opiniei publice și tinerilor, prin televiziune și internet*”.

În esență, aceste teorii evoluționiste prezente atât de mult în mass-media și nu întâmplător (în emisiuni documentare pe Discovery, National Geographic etc., în cărți și chiar în manualele școlare!), nu au nicio bază științifică solidă. Savanți de renume și în general cercetătorii au renunțat demult la acestea. Nici până în prezent nu s-a adus măcar o singură dovadă a faptului că o specie a putut evolua într-o altă specie. Cu atât este mai aberant să credem sau să admitem că omul, încunarea Creației lui Dumnezeu și „administratorul acestui pământ cu toate vietățile sale”, este urmașul maimuțelor, care și ele se trag din reptile și din... „ciorba” universală primordială.

Din punctul nostru de vedere, este revoltător faptul că aceste hipermarketuri lucrează pentru Occident, pentru prosperitatea acestuia și al grupurilor de interese desigur, ruinând pe tot mai mulți dintre micii comercianți sau producători mai mici sau mai mari din România (pe care statul îi impozitează dar nu îi și protejează) și transformându-ne încet pe toți, în consumatori fideli ai unui stil nou de viață și unui nou tip de cultură – **pseudocultura globalizării**.

E timpul să ne apărăm de toate principiile societății de consum. E timpul să înțelegem că materialismul de tip comunist a fost doar cosmetizat și reambalat pentru a edifica o nouă societate, în care toți oamenii se prefac că sunt mulțumiți și fericiți, pentru că le este teamă să protesteze câtuși de puțin, pentru că și-ar pierde locul de muncă și multe altele. Așadar, trebuie să recunoaștem că materialismul este imoral și anticreștin, fie și numai pentru faptul că impune dictatura valorilor materiale și a pragmatismului.

Comunismul arăta și el o profundă considerație materiei și filosofiilor umaniste. Și știm că această **utopie** a cunoscut falimentul, cel puțin într-o parte a lumii. **Este paradoxal că în numele valorilor „înalte” ale comunismului s-au săvârșit cele mai numeroase și odioase abuzuri și crime din istoria omenirii.** Iată de ce, și în cazul actualei globalizări (iar internaționalismul și unirea proletariatului comunist din întreaga lume era tot o formă de globalism), se cuvine să fim cel puțin sceptici și vigilenți. Putem fi transformați destul de ușor într-o imensă masă de manevră, plină de spiritul turmei și deci, numai bună de exploatat.

Atât comunismul, cât și capitalismul globalist au în comun anticreștinismul și spiritul masonic.

Dacă nu sunteți de acord cu această afirmație, vă invit să vizitați câteva hipermarketuri și să analizați cărțile de istorie și literatură, chiar volumele care tratează subiectul masoneriei. Veți vedea că ele promovează masoneria.

Am putea spune, fără teama de a greși că masoneria reprezintă pentru Antihrist ceea ce este Biserica pentru Iisus Hristos. Privită din exterior, ea este o imensă organizație, cu nenumărate ramificații (asociații cum sunt și lojele masonice, fundații și ONG-uri) și sateliți (sectele de orice fel, politicienii cumpărați etc.). O caracatiță împotriva căreia nu putem lupta în mod evident decât împreună și strâns uniți în jurul Bisericii lui Hristos.

OFENSIVA MASONERIEI ÎMPOTRIVA TINERETULUI ȘI ORTODOXIEI

Indiscutabil, **coruperea tineretului** (acuzatie falsă în cazul lui Socrate!) este poate cel mai important obiectiv al **oculte mondiale**, pentru că „noile generații” vor putea fi astfel desprinse de rădăcinile lor culturale și spirituale, adică de tradițiile înaintașilor. Acceptăm ca noile generații să devină inapte pentru gândire și acțiune independentă, să accepte <<spălarea creierului>> de bună voie?

Aceste modeste rânduri încearcă să scoată în evidență mai ales **satanismul proiectului globalizării** și în mod particular, incredibila operațiune (în aparență doar incredibilă, sau la o privire desigur superficială) a **«spălării creierului»**, la care și-au dat concursul și numeroase secte religioase și alte grupări și organizații.

Însă, indiferent de mijloacele sau motivele oculte, **nici un individ normal nu va accepta, în cunoștință de cauză, să fie anulat ca personalitate** distinctă și subiect al istoriei (care, cel puțin teoretic, poate face istorie), să se desprindă de neamul său (și de trecutul său) și să devină obedient față de o putere inumană și rece. Prin urmare, trebuie să știm și cum putem lupta împotriva acestei aserviri la nivel colectiv și individual, și să-i avertizăm totodată și pe semenii noștri. Boala inoculată – **indiferența sau nepăsarea față de toți și de toate** – poate fi învinsă de fiecare dintre noi, dar cu ajutorul nemijlocit al lui Dumnezeu. Putem să ne învingem astfel propriul nostru egoism și să ne dăruim celorlalți. „Dăruind vei dobândi”, spunea nu demult părintele Nicolae Steinhardt.

Trăim într-o societate înclinată tot mai mult spre superficialitate (datorită influenței globalizării culturale, născută ca proiect în America și extinsă în toată lumea!), tot mai confuză și dezorientată (datorită pierderii reperelor sale spirituale și culturale). Pe acest teren „moale”, este grefată astăzi pretutindeni, **idelogia extremistă a globalizării**. O susțin din plin marile corporații și companii transnaționale, care au inventat **un nou materialism: cel al societății de consum (consumerismul)**. S-a născut astfel o nouă „morală”: a banilor și succesului, de o calitate extrem de îndoielnică, pornindu-se de la vechile și actualele idei protestante și neoprotestante.

În esență, comunismul și globalizarea se reduc în ultimă instanță, la **materialism** (ca mod de viață și gândire) și au ca principal mijloc și scop: **«spălarea creierului»** la nivel individual și colectiv! Iar pentru a înțelege mai bine aceste probleme legate de un război psihologic teribil, va trebui să pătrundem puțin această ideologie perfidă (demonică) a globalizării (la fel ca și în cazul comunismului, „**un regim ilegal și criminal**”, numit astfel și în Raportul de condamnare a comunismului, prezentat de dl. președinte Traian Băsescu, în fața Camerelor reunite ale Parlamentului, pe 18 decembrie 2006).

Fac aici o paranteză mai mare. Este cazul să precizez că acest act oficial de condamnare a comunismului, primul de acest gen, venit din partea unui șef de stat, reprezintă în opinia mea cel mai important act politic (benefic pentru România) după actul Unirii de la 1918. El nu a adus foarte multe elemente noi, dar această sinteză (raport) întocmită de un număr relativ mare de personalități din lumea științifică și culturală, argumentează foarte explicit **de ce trebuie condamnat comunismul**. El nu face referire la anumite persoane, și nici nu și-a propus să pedepsească pe cineva anume. Dar, el poate sta și va sta cu siguranță la baza multor alte acțiuni și măsuri, pe care le așteaptă societatea civilă (al cărei merit în promovarea acestui raport este incontestabil și meritoriu!) dar și societatea în ansamblul ei. De pildă, se așteaptă manuale de istorie, care să țină cont de adevărul istoric despre comunism, se așteaptă (în sfârșit) o lege a lustrației, care să împiedice accesul foștilor activiști și securiști la funcții publice etc. Chiar președintele Traian Băsescu a menționat o serie de alte asemenea acte „secundare”.

S-ar putea spune multe despre felul în care opoziția (PRM-ul și PSD-ul, îndeosebi) a boicotat discursul președintelui. O lume întreagă, care a urmărit evenimentul, a rămas consternată de atitudinea

violentă (verbală) și de fluierăturile „ca pe stadion” (doar că aici au fost permanente, însă dl. Bănescu a trecut peste asta cu greu, dar a trecut!). Atitudinea furioasă a liderului PRM (Corneliu Vadim Tudor) a întârziat de la bun început momentul discursului președintelui, a creat o stare de tensiune și a răbufnit apoi în câteva rânduri, într-un mod incalificabil. Unele insulte adresate în special unor membri din comisia Tismăneanu, care a redactat acest raport, nici n-ar putea fi reproduse. Desigur, „noua mineriadă” va afecta imaginea României, dar îl va afecta desigur și la viitoarele alegeri. Lipsa de respect față de președintele în exercițiu (pe care l-a insultat în fel și chip: „Incultule!... Mincinosule!...Afară!...etc.) și față de alți invitați de seamă de peste hotare în primul rând (pe care i-a ignorat cu totul), apoi față de cei care au lucrat la întocmirea raportului (pe care i-a numit „viermi nenorociți”, întocmai cum comuniștii îi tratau pe cei aserviți lor) este de-a dreptul incredibilă. Și totuși, totul a fost cât se poate de real. Reală a fost și absența lui Ion Iliescu și a multor senatori și deputați din opoziție.

Nu trebuie să trecem cu vederea nici faptul că, în calitate de conducător al ședinței, dl. Nicolae Văcăroiu (șantajat probabil) i-a permis să se „etaleze” (fără a lua măsurile care s-ar fi impus pentru asigurarea liniștii și ordinii) și, mai mult decât atât, în final, să precizeze foarte clar că, cei 45 de ani de comunism merită un efort mai mare de studiu și, de asemenea, să reitereze teza lui Ion Iliescu privind înfăptuirea Revoluției române din 1989 de către poporul român fără imixtiunea unor trupe speciale din afara țării (în ciuda evidenței și tuturor informațiilor despre „turiștii sovietici” veniți cu mașini personale și în grupuri organizate). Ori, se știe că teoria loviturii de stat, organizată de liderul sovietic și cu sprijinul altor state devine astăzi tot mai credibilă. Cum spunea și istoricul Alex Mihai Stoenescu, cuvintele lui Nicolae Ceaușescu referitoare la „agenturile străine” capătă abia astăzi o valoare istorică. Și ar mai trebui să ținem cont și de faptul, că teroriștii n-au fost identificați nici până astăzi. Prin urmare, dl. Văcăroiu a dorit musai să facă și o disculpă a fostului președinte Ion Iliescu, anchetat în dosarul mineriadei din primăvara lui 1990 și suspectat de pregătirea și conducerea unei lovituri de stat. Și unde? Taman în public, la un eveniment de maximă audiență!

Din punctul meu de vedere, această „exorcizare a răului” demonstrează cu asupra de măsură apartenența la comunism a Partidului România Mare și a Partidului Social-Democrat (partide, într-adevăr de stânga: primul de extremă stângă, ca și vechiul PCR, al doilea de centru-stânga). Desigur, nu toți membrii acestora... Însă, Uniunea Europeană, ne vrea fără „balastul” mentalităților și practicilor comuniste, fără oameni care s-au compromis grav în politică sau afaceri, etc. Ar fi foarte bine să rămână la aceste intenții și în viitor. Spun aceasta, pentru că în raport, se vorbește la un moment dat și în trecut, de persecutarea „sioniștilor” de către regimul lui Ceaușescu, și de „vânzarea evreilor și germanilor” (în țările lor). Ori, știind că statului român i s-a cerut pe nedrept peste 9 miliarde de dolari drept despăgubiri, pentru cei 280 000 de evrei exterminați (de care amintea Adrian Cioroianu, nu întâmplător, în emisiunea „Mari români” de la TVR 1) și care sunt de fapt, evreii salvați de către Ion Antonescu, iar Ion Iliescu a acordat cetățenia unui număr de circa 300 000 de evrei, eu cred că s-a dorit condamnarea comunismului și pentru a se înlesni (printr-o lege ulterioară) recuperarea proprietăților sau acordarea de despăgubiri din partea statului român, celor care au plecat din România. Există deci, și un interes pragmatic. Știind că aceștia au dat singuri bani pentru a putea părăsi România lui Ceaușescu, devenită „naționalistă”, se ridică semne de întrebare asupra actualelor pretenții și poate datorită faptului că totul ar putea fi o mare afacere, făcută doar în numele lor.

Revenind la ceea ce spuneam înainte, eu cred că, în numele unor idealuri nobile (afișate și în vitrina comunismului de altfel), precum: pacea între popoare, umanismul și toleranța, libertatea și drepturile omului, se săvârșesc în continuare și astăzi, datorită adepților globalizării, dezinformării, manipulării, abuzuri, fărădelegi (și uneori, în extremis, chiar crime) iar omul este constrâns în felurite chipuri și prin diverse mijloace neortodoxe (dar extrem de subversive) să renunțe la drepturile și

libertățile sale fundamentale. Spălarea creierului nu este desigur, o lucrare propriu-zisă de spălare obișnuită, așa cum ar înțelege poate unii. Ea reprezintă o operație minuțios pregătită de alții, de perversitate a gândirii, o operație în sine diabolică, un adevărat atentat asupra culturii și spiritualității omului! Cineva se întreba chiar, dacă nu cumva noi trăim acum, efectiv, un nou „experiment Pitești”, ceea ce este foarte probabil, cu mențiunea că într-o nouă formă!. Iar globalizarea este nivelarea gândirii și comportamentului uman, și mai mult decât atât, este nivelarea la nivel global a statelor lumii în scopul înglobării lente și forțate a acestora într-un vast imperiu.

«Spălarea creierului» presupune în fond o serie de schimbări, care constau în distrugerea premeditată a oricărei specificități de structură (personalitatea proprie, nonconformismul...) a individului și colectivităților umane, ștergerea oricăror diferențe, și ceea ce este mai important, atentează la principiul diversității creației lui Dumnezeu.

Nu întâmplător, ați observat poate, că sunt tot mai mulți cei care își pun în ultima vreme problema identității naționale. Este răspunsul lor onest și responsabil față de încercarea impunerii unui model de viață și de gândire de tip „șablon” la nivel global. Este rezistența omului în fața distrugerii identității individuale și naționale. Ei simt și înțeleg schimbările și mutațiile care se produc în toate domeniile.

MANIPULAREA ȘI REEDUCAREA PRIN TELEVIZIUNE ȘI ALTE MIJLOACE

Iată și „cele zece porunci ale societății de consum”, prezentate de scriitorul Matei Vișniec într-un număr din „România liberă”:

1. Tu, fiule, **nu vei mai fi un cetățean lucid**, ci un pasionat consumator.
2. Îți vei dori cu aviditate tot ce vezi în vitrine, pe panourile publicitare și în casa aproapelui tău.
3. Pentru a intra în posesia a tot ce vezi vei munci cu disperare și vei avea ca principal țel să câștigi cât mai mulți bani.
4. Nu vei fi fericit decât atunci când vei consuma mai mult decât aproapele tău și când cei din jur vor vedea cât de mult consumi.
5. **Modelul tău de viață va fi dictat de ceea ce vei vedea la televizor.**
6. Eroii tăi vor fi vedetele la modă, cu ei te vei identifica și ca ei vei dori să fii.
7. Dar mai mult decât orice, modelul tău va fi societatea de consum americană. Ca un american, îți vei dori să consumi de patru ori mai multă energie decât ceilalți oameni de pe planetă, și vei arunca zilnic două kilograme și jumătate de deșeuri la gunoi, adică de cinci ori mai mult decât ceilalți oameni de pe planetă.
8. Fascinat cum vei fi de societatea americană, nu vei gândi niciodată cu creierul tău și nu te vei gândi în nici un caz la viitor.
9. Nu vei avea alt Dumnezeu decât bucuria de a fi recunoscut ca un mare producător de gunoaie, de gaze poluante și de deșeuri toxice.
10. Iar când planeta pe care ai trăit își va da duhul stoarsă de vlagă și devenită o pubelă cosmică, vei muri cu zâmbetul pe buze, împăcat cu tine însuși, ca un consumator care și-a făcut datoria.

«Spălarea creierului» (folosindu-se în mod special televiziunea) și pervertirea moralei creștine (prin proză, poezie, teatru, muzică – gen hard rock..., pictură – gen cubism...) sunt două mari realități crunte ale „vremurilor de fier” pe care le trăim. De pildă, impresionismul confunda arta cu însăși realitatea vieții! Nu mai conta stilul...

Dar pentru că, manipularea în masă nu era destul de eficientă, s-au creat și alte droguri mai sofisticate, oculte.

Ei bine, **aceste noi droguri ieșite din tiparele convenționale, sunt cu atât mai periculoase cu cât oamenii nu sunt conștienți de existența lor și de nocivitatea lor**. Acestea atacă mai întâi sufletul și mintea, aducând bolile sufletești care sunt cu mult mai grave decât cele trupești.

Cercetări mai recente demonstrează fără echivoc că TELEVIZIUNEA este un veritabil sedativ și drog. Ea are efecte de relaxare la început precum medicamentele cu efecte calmante, pentru ca mai târziu să inducă stări specifice hipnozei.

Vedem cum televiziunea exploatează la maximum puterea imaginii, cum recurge la efecte tot mai speciale care să impresioneze. Fiind un mijloc ușor de procurat și prezent peste tot, ea a devenit un instrument ideal manipulării în masă și uniformizării (omogenizării) modului de viață și de gândire al oamenilor de pretutindeni.

V-ați pus întrebarea de ce ne desprindem tot mai greu de televizor și internet? Doar pentru că le considerăm moderne, s-au banalizat și sunt indispensabile? De ce ne lăsăm captivați și vrăjiți ore în șir fără măcar să învățăm ceva sau să ne informăm cu adevărat? Sau de ce nu le respingem deși suntem conștienți că sunt încărcate de erotism, violență, practici magice etc.?

În mare parte, putem constata că televiziunea și internetul nu asigură o informare corectă și reală, ci mai degrabă o dezinformare și o intoxicare, că multe din mesajele lor îndeamnă la apostazie, la lepădarea de credință. În vreme ce, spiritualitatea ortodoxă, tradițiile și cultura clasică și autentică sunt reduse mereu la modul cel mai drastic, sunt minimalizate și tot mai ignorate. De pildă, marșul homosexualilor se bucură de atenția presei, în vreme ce marșurile împotriva avortului sau în favoarea familiei creștine trec aproape neobservate!

INTERNETUL și JOCURILE AGRESIVE SAU VIRTUALE DE PE CALCULATOR au devenit și ele droguri pentru mulți tineri de azi, concepute anume pentru refugiul sau evadarea din perimetrul vieții reale într-un spațiu unde nu există responsabilități și reguli morale bine definite. Oare câți dintre ei ajung să conștientizeze faptul că li se inoculează violența ca mod de viață, erotismul obsesiv ca centru al existenței (ca scop în sine) și chiar practicile ocultе?

Ar trebui să ne întrebăm de ce la început, televiziunea, internetul și jocurile pe calculator păreau foarte utile, interesante, chiar educative pe alocuri și ce nu mai sunt astăzi la fel, ci dimpotrivă. Oare nu pentru a le accepta mai ușor, considerându-le pozitive? De fapt, ceea ce a urmat este o deturnare, care a avut loc treptat. Spațiul micului ecran a fost și este invadat de tot ceea ce este mai rău pentru sufletul omenesc.

Această invazie a răului în spațiul public le-a transformat pe nesimțite în mijloace de înrobire și îndobitocire, în adevărate mașini de spălare a creierului. Este greu de spus în ce măsură a fost afectată pînă acum gândirea și evoluția omenirii în ultimele decenii.

Aceste droguri pot fi încadrate în categoria **armelor psihotronice în masă**, pentru că ele operează asupra psihicului uman, producînd modificări importante. De ce credeți că, în 1979, Uniunea Sovietică încerca pe atunci să obțină un tratat internațional de interzicere a armelor electromagnetice și a celor cu radiație acustică infrasonoră, în cadrul ședințelor O.N.U.? Pentru că rămăseseră la vremea respectivă în urmă cu cercetările și voiau să recupereze decalajul față de SUA și alte state.

Însă pe noi ne interesează faptul că aceste arme există și evoluează, că sunt direcționate împotriva omului, pentru a-l aservi și a-l lipsi de libertate. Ori Dumnezeu i-a dăruit din iubire omului libertatea pentru a se bucura de ea.

La 1600 de ani de la trecerea în veșnicie a Sf. Ioan Gură de Aur, unul din marii sfinți părinți ai Bisericii, Ortodoxia și întreaga creștinătate se confruntă astăzi cu un val de erezii păgâne (printre care și erezia francmasonică, legată de cavalerii templieri!), cu tot mai perfide teorii și tentații materialiste de natură demonică. Pretutindeni în lume observăm o rușinoasă degradare a omului și fenomenul îngrijorător al scăderii drastice a orizontului său spiritual și cultural. Iar aceste schimbări importante nu sunt nicidecum rodul întâmplării sau firești.

Atât comunismul cât și globalizarea (capitalismul internaționalist) au în comun un lucru desigur foarte important, de substanță: **filozofia materialismului**. Sigur, că acesta păstrează nuanțe diferite în cele două sisteme amintite, dar esența lui rămâne aceeași. În fond, este vorba despre o filosofie pur omenească prin care omul îl exclude din viața și gândirea sa pe Creatorul său și al universului. Și așa putea asemăna materialismul, această ideologie care așează înaintea spiritului materia (implicit știința atotputernică și omul), cu un vizitator nepoftit care se strecoară insidios și obraznic în casa noastră și în viața noastră, pe care apoi cu multă greutate îl putem scoate afară. Și totuși, dacă ne gândim mai bine, ateismul rămâne ateism, orice haină ar purta. Astăzi însă, îmbrăcăminteaa acestei „credințe” (în puterea omului și a științei sale) o constituie religia. Spre exemplu, masonii de rit scoțian se dau drept religioși și poate că sunt în felul lor (după cum a rezultat și din emisiunea despre ei, difuzată la TVR 1 și analizată de autor), dar Dumnezeu nu poate fi decât UNUL SINGUR ADEVĂRAT. Iar Dumnezeul lor nu este în nici un caz Cel pe care îl îmbrățișează creștinismul și mai ales, creștinismul ortodox. Ei au un rit special, cu jurăminte teribile, cu obiceiul învederat de a răsturna orice adevăr de credință creștină, și în plus,

declară categoric că, au deplina libertate de conștiință sau, cu alte cuvinte, libera cugetare!...

Prin urmare, nu e de mirare faptul că, **materialismul sau cum a mai fost denumit „filosofia lui Antihrist”, are un scop bine definit și urmărit, și anume acela de a submina creștinismul, cu spiritualitatea sa profundă, obligându-l să se „reformeze”, pentru a fi actual (!). De ce „trebuie” să se întâmple asta, după atâtea secole de creștinism, nu ne explică nimeni, de parcă este secret de stat. Poate pentru că, măsurile directe sau atacul fățiș împotriva creștinismului n-au dat în timp roadele scontate, ci dimpotrivă, au dat naștere la mulți martiri și sfinți. S-a trecut astfel, de la un război pe față la unul ocult sau indirect, care se pare că aduce deja rezultate notabile (vezi tinerii de astăzi și noile lor preocupări). Ca teatru de război, s-a ales **gândirea omului**, care prin anumite mijloace puțin cunoscute nouă și extrem de cinice și perfide, poate fi într-adevăr modificată în sensul dorit de oamenii din umbră, cei aflați în culisele puterii și care își închipuie că pot stăpâni totul și au lumea întreagă la picioarele lor.**

De fapt, ceea ce se dorește este „gândirea tip șablon”, potrivită unui mod de viață colectiv. Fiecare individ în parte, trebuie împiedicat să-și dezvolte o personalitate distinctă de cea a masei (despre care Gustave Le Bon spunea că-i este net inferioară) și el este obligat să i se supună acesteia întrutotul. Libertatea lui, mai există? Ei bine, ea nu mai există decât pe hârtie, pentru că i-a fost confiscată aproape în întregime de „celebrii” manipulatori din umbră, care i se închină slugarnici lui Lucifer, îngerul decăzut și urător de oameni.

Prin urmare, **materialismul este o armă manipulativă și distructivă**. Conținutul său este desigur mai larg decât cel care apare în limbajul uzual, care l-a demonetizat, fiind mai accesibil înțelegerii creștinilor, tocmai datorită naturii sale. De fapt, în vorbirea curentă se folosesc mai mult derivatele acestuia: „materialist” (materialiști) și „materialistă” (materialiste).

Din păcate, astăzi influența materialismului este de netăgăduit. Se vede acest lucru mai ales când se pun în discuție inițiative personale care nu convin „spiritului vremii” (ateu/materialist). Se observă în conduita și gândirea tinerilor de astăzi, care s-au abrutizat și acționează înainte de a cugeta. Se creează percepția prin care unii cred cu destulă naivitate, că peste tot banul dictează și că „banii contează” („banii vorbesc”), ceea ce, după părerea mea este cât se poate de fals și dăunător. În realitate, oamenii sunt cei care contează, iar nu banii...

Am scris aceste rânduri în special pentru tineri (și pentru cei care se ocupă de educația lor), convins că, **tinerii sunt cei mai agresați de mijloacele materialismului** (diverse forme de publicitate și de dezinformare, obiceiuri/moda, etc.), în fața cărora nu le este deloc ușor să reziste. **Tinerii sunt practic cei mai expuși virusului materialist**, pentru că „imunitatea” lor este tot mai redusă. Cum însă, familia și în special cea creștin-ortodoxă este cea care le asigură tinerilor imunitatea necesară, în condițiile în care ea este **atacată din toate părțile (homosexualitatea fiind doar un aspect) iar statul o protejează mai mult de formă sau deloc, atunci este explicabil declinul acesteia în condițiile promovării constante a unor „reforme”, care caută să o desființeze cu totul.**

După cum remarca un domn din Franța, reclama stradală este agresivă și prezentă peste tot. Te lovești de ea peste tot. Ori, tinerii cad pradă mai ușor acestor tentații, așa cum copiii își doresc aproape tot ceea ce văd. Apoi, ce să mai vorbim de mesajele acestora, de multe ori cu un anume subânțeles (mesaje subliminale), care pătrund în gândirea și comportamentul lor, fără ca ei să-și dea seama și fără a avea discernământul necesar datorită vârstei.

Am insistat în ultima parte a volumului doi (din antologie) asupra manipulării opiniei publice și mai ales a tineretului, prin televiziune și internet, deoarece efectele acestora sunt într-adevăr devastatoare. În niciun caz, nu am acuzat aceste mijloace de informare în bloc (toate posturile TV și toate programele acestora, sau toate informațiile de pe internet) și nici nu le-am demonizat. Nu am făcut decât să atrag atenția asupra influenței și puterii lor imense de persuasiune, asupra manipulării unei părți importante din mass-media (îndeosebi cele internaționale).

Ar fi incredibil dacă toată mass-media ar practica astăzi manipularea și intoxicarea opiniei publice. Dar există multe cazuri flagrante, dintre care aș aminti aici doar câteva: **campaniile din presa internațională (în general, evreiască sau condusă de evrei) duse împotriva intereselor și imaginii României** (insistând asupra aspectelor negative legate de problematica rromilor, copiii instituționalizați, adopțiile internaționale, corupției, xenofobiei etc.etc.), **campaniile din presa SUA și apoi internațională care denunțau lumii lagărele create de sârbi pentru etnicii bosniaci, croați ș.a. (?)**, datorită cărora armata americană a intervenit în forță și a bombardat fără milă Iugoslavia (ulterior descoperindu-se inexistența acestor lagăre și motivația etniilor de a-și crea state independente), și nu în ultimul rând **articolele privind agresarea cetățenilor americani din Kuwait, fapt care a justificat (?) primul război împotriva Irakului**, declanșat tot de americani, **ipoteza privind existența „mijloacelor de distrugere în masă” din Irak și iminenta lor utilizare (?)**, care a justificat cea de-a doua intervenție (unde în ultimii patru ani au murit peste 3000 de soldați americani, au fost răniți mult mai mulți și au pierit în atentate peste 50.000 de civili irakieni!; iar atentatele continuă în forță și astăzi). Apoi, pe plan local, ne putem „mândri” cu **manipularea opiniei publice din România în timpul Revoluției din decembrie’89** și după aceea, mai cu seamă în timpul manifestațiilor împotriva FSN-ului lui Ion Iliescu din **Piața Universității** din primăvara lui 1990, manipularea privind **evenimentele de la Târgu-Mureș**, care au legitimat înființarea SRI cu cadrele fostei Securități, manipularea privind adevărul despre **mineriadele** cerute de Ion Iliescu (în care s-au distrus sediile partidelor din opoziția democratică, unde s-au găsit „arme”, „droguri”, „mașini de scris” etc.)...

Trebuie menționat aspectul că mediatizarea incorectă a unor astfel de evenimente au avut urmări și consecințe concrete și nefaste pentru politica internă și externă a unor state! Prezența unor cercuri evreiești (masonice sau pro-masonice) în fruntea acestor campanii de presă și televiziune, mai ales împotriva României, se explică prin resentimentele acestora față de țara noastră, care, la sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX, a reușit să împiedice materializarea proiectului de creare a unui stat evreiesc în jumătatea estică a teritoriului românesc! Așa se explică și interesele uriașe ale acestora față de România (ca „districtul 9”, după cele 7 din SUA și cel din Germania!) Așa se explică acordarea cetățeniei române unui număr de 300.000 de evrei, de către fostul președinte Ion Iliescu și despre toate acestea și multe altele am menționat în chiar primul volum.

Occidentul este și astăzi pentru foarte mulți tineri o atracție irezistibilă. Este locul celebrului vis american, care îți schimbă viața și prin care poți ajunge de pildă, dacă muncești, din simplu vânzător de ziare, miliardar. Ceea ce, în practică se dovedește a fi până la urmă chiar un vis, adică ține din păcate de domeniul fantasticului, pentru că sunt cazuri rarissime!

Occidentul nu este totuși așa de roz pe cât pare. Relevant în acest sens, mi se pare mesajul pe care cineva l-a expedit din SUA. Respectivul mărturisea că are acolo, din punct de vedere material tot ce-și dorește (casă, mașină, salariu foarte bun, benzină de la firmă etc.), dar că s-a săturat de viața de acolo, pentru că alimentele sunt modificate genetic, totul este show (spectacol) ș.a.m.d. Este o lume artificială în care un creștin ortodox nu se regăsește, în care relațiile sociale sunt superficiale și reci (oficiale), în care ipocrizia este ca la ea acasă. Iar asemenea mărturii nu sunt deloc singulare astăzi.

Eu nu-i îndemn pe tineri să lucreze în străinătate sau să emigreze. Vreau doar să le mai temperez elanul, pentru a nu trăi mai târziu mari dezamăgiri și să fie pregătiți dinainte. Mai frumos decât acasă nu poate fi nicăieri, dar dacă nu ai posibilitatea să lucrezi aici, atunci ești nevoit să încerci în altă parte. Bine ar fi să nu uite apoi de țara natală și de semenii lor aflați în suferință, și să revină cu dorința de a realiza lucruri mari.

Dar, oriunde s-ar afla, tinerii trebuie să conștientizeze că libertatea lor e un dar al omului primit de la Dumnezeu, un bun de mare preț și nu trebuie să renunțe la el. De asemenea, nu trebuie să cultive libertinajul, ca formă excesivă a acesteia. Ei trebuie s-o apere ori de câte ori le este amenințată și s-o

păstreze intactă. **Libertatea de gândire** este de fapt acel liber arbitru, pe care l-a sădit în om Dumnezeu și pe care demonii se străduiesc de atunci în toate chipurile să i-l răpească omului, pentru a-l transforma într-un sclav înrobii plăcerilor sale trupești și sufletești.

Astăzi, se vorbește tot mai mult de „libertatea de conștiință”, care la o privire mai atentă este o alăturare forțată a două concepte diferite (libertatea omului și conștiința de sorginte divină) și un nonsens! De fapt, prin această alăturare, se provoacă mai multă confuzie. Mai degrabă sugerează „eliberarea omului de conștiința lui” (care-l muștră, când face rău cuiva), „libera cugetare” (libertatea față de religie sau orice religie) și ateismul, pentru că în fond, această conștiință nu poate fi altfel decât liberă. Nu e de mirare, că asociația botezată **Solidaritatea pentru Libertatea de Conștiință**, condusă de Remus Cernea, luptă insistent împotriva icoanelor și simbolurilor religioase din spațiul public (care agresează copiii, mai ales ai ateilor?!), că a reușit să împiedice aplicarea legii privind construirea Catedralei Mântuirii Neamului în Parcul Carol (inițind o adevărată campanie mediatică în acest sens) și că... apare la p.49, în cadrul site-ului de pe internet www.masonii.ro, site deținut de marele afacerist Silviu Prigoană! (la „Pagina românească despre ateism”/ www.ateii.ro). Personal, nu vă pot recomanda vizitarea acestui site, pentru că ideologia masonică este într-adevăr o erezie puternică și perfidă, încât poate influența negativ îndeosebi pe cei nepregătiți. Nu m-a surprins până la urmă, să găsesc aici și multe alte site-uri care promovează o mulțime de secte și de practici combătute de Biserica Ortodoxă. M-a surprins puțin însă alăturarea unor site-uri ortodoxe (mai ales cele despre anumite mănăstiri).

Am descoperit cu acest prilej, atașamentul d-lui Remus Cernea față de „**libertatea față de religie**”, **Constituție** (precum unii din PSD, ca Ion Iliescu și alți „liber-cugetători”) și ... **Drepturile Omului** (precum Monica Macovei și Alina Mungiu-Pippidi, care nu agreează nici dânsurile Ortodoxia). Datorită mențiunii atașate (copyright), nu vă pot reda textual mai multe aspecte. Pe scurt însă, vă pot spune că nu sunt de acord cu protecția excesivă a drepturilor de autor (ce ar avea de ascuns sau de pierdut?). Nu sunt de acord cu opinia sa, potrivit căreia trebuie separată total Biserica de Stat iar legea care prevede salarizarea clericilor prin Ministerul Cultelor să fie abrogată (pe motiv că ateii contribuie și ei la aceasta, și încă împotriva voinței lor!).

Ce înseamnă oare „libertatea față de orice religie”? Toleranța față de dogmele tuturor religiilor? Sau poate indiferența? Atunci, cum se justifică contrariul acestei nepăsări și implicarea în acțiuni vădit antiortodoxe? Cum se face, că un alt domn, care nu o dată s-a declarat fățiș ca fiind ateu (Florin Iaru, unul din moderatorii emisiunii „Mari români” de la TVR 1), și-a pierdut de câteva ori cumpătul iar în emisiunea „Între Bine și Rău” l-a luat peste picior pe părintele ortodox Constantin Coman? (sugerând lipsa sa de toleranță față de păcătoși, adică depărtarea de modelul Mântuitorului).

Oare, nu cumva dincolo de acest paravan (ateismul) se ascunde însăși masoneria română? Putem vorbi de ateii convinși, persoane care nu cred decât în om și știință?

Făcând o scurtă paranteză, trebuie spus, că în cadrul lojilor masonice, primele grade (cu o oarecare autonomie?) reunesc pe ateii, dar gradele superioare sunt obținute de cei care cunosc mai bine Răul și i se închină. Spre deosebire de creștinism sau alte religii mari ale lumii (care cultivă viața spirituală, interioară), în masonerie prevalează cunoașterea lumii exterioare și bagajul de cultură generală (mai ales inițierea în misterele lumii, ezoterism, magie etc.etc.)

Mie personal, mi se pare că atacurile împotriva Ortodoxiei se întetesc, mai ales de când am intrat în „hora” europeană. Mai multe detalii veți găsi în volumul al treilea (în final), în special cu referire la cazul Tanacu, după cum a fost numit de mijloacele de informare dezlănțuite împotriva unui călugăr și câtorva măicuțe, care nu puteau înghiți defel ecumenismul (cea mai mare erezie a timpului nostru!). Ateii se poartă că își strâng rândurile, au prins mult curaj și apar tot mai multe articole prin care își fac ... publicitate. Unele au apărut chiar în Postul Mare și au denigrat pe creștinii ortodocși! Mai recent, am

aflat că și casa în care a crescut Nicolae Ceaușescu a intrat în preocupările mass-mediei, care dorește să transforme Scorniceștiul într-un loc de pelerinaj!

Mă deranjează tot mai mult să ascult la radio, să privesc la emisiuni cu un puternic mesaj anticreștin și subcultural. Constat că se face în mod deliberat tot mai multă bășcălie pe seama preoților și credincioșilor, de către limbile fără de Dumnezeu și de către cumpliții eretici. Invazia de umor de proastă calitate este prezentă aproape peste tot și contrastează foarte mult cu umorul „de supraviețuire” din perioada comunismului. Se pare că, totul se află astăzi în criză, inclusiv credința ortodoxă. Apar tot mai multe cazuri de convertiri ale orotodocșilor la diverse secte. **Tot mai multe familii se destramă din cauza alcoolului, drogurilor, prostituției etc. Ori, familia creștină are o importanță nebănuț de mare în societatea românească și în întreaga lume.**

Existența unei ofensive și a unui plan de subminare a Ortodoxiei și spiritualității, culturii în general, este atestată de numeroase exemple. Dar, poate cel mai elocvent este exemplul unor reviste precum Rost (de cultură creștină și politică), care sunt astăzi puse în situații extrem de dificile. Iată ce se spune, în numărul din octombrie a.c.:

„Recunoaștem că ideea de a schimba modul de difuzare și, deci, de a ne cerne altfel cititorii nu ne-ar fi venit fără ajutorul neprecupețit al capitalismului sălbatic de la noi – care ne-a dovedit că înțelegerile și contractele nu fac nici cât o ceapă degerată, iar onoarea și corectitudinea sunt simple naivități pe care le ignoră orice afacerist hotărât să se îmbogățească. Cum noi nu vrem să facem parte din sistem, ci să-l schimbăm; cum nu avem nimic de pierdut, iar singura răsplată a eforturilor noastre este lucrul bine făcut – nu vreun beneficiu material-, ne-am hotărât să renunțăm la colaborarea cu marii difuzori de presă. **Comisioanele împovărătoare, lipsa de seriozitate, întârzierea inadmisibilă – de câte 8-10 luni – a plăților**, ne-a obligat să găsim o soluție. Începând cu 1 ianuarie 2008, revista Rost va putea fi găsită numai în marile orașe și numai la anumite centre de difuzare a presei, independente, librării și biserici, care înțeleg să cultive valoarea. Lista acestor puncte de distribuție a ROST va fi făcută publică în revistă și pe pagina de internet a publicației (www.rostonline.org/rost). [...] Firmele care dețin chioșcuri de distribuție a presei decente, librăriile, bisericile de mir și mănăstirile care doresc să difuzeze ROST, ne pot contacta la numărul de telefon 0740.103.621 sau pe e-mail: revistarost@gmail.com.”

De unde nu tragem concluzia că masoneria e de vină? Pentru că s-au scris și s-au publicat unele articole care o vizau, mai mult sau mai puțin direct sau indirect...

Dar nici televiziunea publică nu stă mai bine. Filmele, documentarele și alte emisiuni de știri, demonstrează tot mai clar semnarea unor contracte cu mari firme din America și Europa, cum ar fi BBC, conduse de masoni evrei. Dacă veți urmări cu atenție distribuția afișată pe micul ecran la final, veți regăsi multe nume de evrei. Iar cum masoneria este condusă de aceștia...

Pe plan spiritual și cultural, asistăm și în prezent la o tot mai intensă reeducare a omului contemporan. Observăm cum se realizează în primul rând prin mass-media. Și în special prin noua orientare prin care cultivă erotismul, magia, violența și ficțiunea (adeseori cu pretenția de „cercetare științifică”!). Putem aminti astfel și cazul ultramediatizatelor volume ale lui Dan Brown: „Codul lui Da Vinci” și „Îngeri și demoni” (în prezent rulând și ecranizarea lui în cinematografe), în care intenția vădită a acestor romane cu pretenții finale de cercetări istorice este de a răstălmăci învățăturile creștinismului și de a întrona cunoașterea de tip ezoteric, alchimia. Și totul, sub auspiciile „științei”, desprinsă total de Dumnezeu și împotriva Lui.

Ne întrebăm cum de a ajuns să fie atât de mediatizată cartea „Codul lui Da Vinci”, care promovează atâtea idei blasfemiatoare la adresa Mântuitorului și Maicii Domnului, precum și atâtea idei ale gnosticismului (cum ar fi nașterea lumii din actul erotic al zeității feminine Sofia!) și să fie catalogată de mass-media drept cea mai vândută carte din toate timpurile?

Cum de găsim mai în toate statele și supermarket-urile cărțile lui K. Rowling (autoarea

romanelor din ciclul Harry Potter, recunoscută ca membră a Bisericii Sataniste!), Dan Brown (ale cărui romane, stârnesc mai degrabă curiozitatea cititorilor) și Paulo Coelho (la care se observă un pronunțat caracter comercial)?

De ce oare se adâncește manipularea prin mass-media și spălarea permanentă a creierelor? De ce scad mereu standardele de calitate cât privește programele de televiziune și emisiunile radio? De ce se insistă tot mai mult pe latura divertismentului în detrimentul educației și informării corecte? De ce se cultivă atât de mult apatia și indiferența, obediența față de sistem?

Cum altfel, am putea caracteriza recentul experiment al Uniunii Europene al acceleratorului de la Geneva (aflat în vecinătatea sediului Lojei Prioriei Sionului), care și-a propus nici mai mult, nici mai puțin decât descoperirea „particulei lui Dumnezeu” și originea vieții, cu scopul vădit de a întrona concepția atee asupra creației universului și lumii de astăzi? De ce canalele de televiziune Discovery și National Geographic insistă la nesfârșit pe teoriile evoluționiste, la care oamenii de știință serioși au renunțat de mult timp? De ce mai apar ele încă și astăzi în programe și manuale școlare?

Cum se justifică orientarea tot mai puternică a majorității covârșitoare a mass-mediei către pornografie, desfrâu, promovarea avortului și homosexualității? De ce la „sugestia” UE, România a creat și ea un Consiliu Național Pentru Combaterea Discriminării și are loc o intensă propagandă în favoarea homosexualității, deși până nu demult era abia tolerată sau interzisă? Oare nu pentru a sancționa orice protest în favoarea normalității? De ce pe 15 ianuarie 2008, Uniunea Europeană a adoptat o rezoluție care propune uniformizarea între statele membre a statutului legal al relațiilor dintre persoanele de același sex? De ce oare anul trecut Thailanda a fost lovită atât de crunt prin valurile aduse de tsunami, știind că în această țară înflorise o adevărată industrie a prostituției și pedofiliei?

De ce se luptă atât de mult astăzi împotriva familiei tradiționale și creșterii demografice? De ce se insistă pe politici contraceptive ale statului (planning-ul familial) și pro-avort? De ce în România postdecembristă, prima lege a fost tocmai liberalizarea avorturilor, fapt care a condus la un număr record de avorturi și atâtea catastrofe naturale? Cum de se insistă încă în România a se introduce pentru fetele de până la 14 ani vaccinul de prevenire a cancerului de col uterin Gardasil, în ciuda tuturor campaniilor ortodoxe de renunțare la el, știut fiind că acesta este încă experimental, că alte țări l-au respins categoric și că are multe efecte adverse importante, mergând în unele cazuri până la deces sau cel mai adesea la sterilitate? De ce se exacerbează drepturile copilului în detrimentul părinților?

Cum se justifică tot mai intensă batjocorire publică a Mântuitorului și simbolurilor creștine și reacția palidă de protest a creștinilor? Cum se explică acordarea Premiului Uniter piesei Evangheliștii a Alinei Mungiu Pippidi (personalitate publică în România de ceva vreme), care batjocorește pe Mântuitorul, pe Maica Domnului și pe sfinți? Cum de s-a reușit ca în cadrul expozițiilor organizate de Institutul Cultural Român la New York și în Germania, să fie prezentate blasfemii și adevărate invitații la sexualitate? Ce fel de artiști sunt cei care au îndrăznit să-și descopere descendența spirituală din Iuda, vânzătorul lui Hristos, sau afirmă de pildă că: „Ștefan cel Mare este un criminal, un pitic frustrat, pe care românii în nebunia lor l-au mitizat și remitzat și cam atât?” (cum apare în articolul lui Dragoș Constantinide, revista Presa ortodoxă, numărul semnal) Cum se explică această încercare de astăzi și a unor umaniști europeni de a reabilita memoria lui Iuda?

Cum putem cataloga recentul film al danezului Lars Von Trier intitulat „ANTICHRIST”, film plin de orori și de o violență exacerbată? Oare acest titlu nu prevestește apropierea domniei lui și intrarea în memoria conștiinței colective? Oare încercarea acestui regizor nu continuă gestul altui compatriot, care a lansat acele caricaturi blasfemiatoare la adresa lui Mahomed, care au stârnit în întreaga lume protestele lumii islamice și care recent au fost din nou prezentate în mass-media?

De ce s-a încercat și se încearcă și astăzi scoaterea icoanelor și simbolurilor creștine nu numai din școli, ci din întreg spațiul public? De ce o nouă „directivă a egalității” a Uniunii Europene a interzis

recent afișarea însemnelor religioase în organizațiile din cuprinsul ei care oferă servicii publice, în spitale, fundații, închisori etc.? Cum de s-a renunțat în România la orele de religie din licee?

De ce sediul Parlamentului European a fost proiectat tocmai după modelul Turnului Babel, care a rămas pe veci neterminat pentru ambiția lui de a atinge cerul și în care au fost amestecate limbile? De ce însăși denumirea comunității (Europa) se bazează pe un mit grecesc precreeștin iar această zeitate este „întrupată” într-o statuie așezată la loc de cinste, călare pe un taur?

De ce în Marea Britanie se predă acum „educația sexuală” și copiilor preșcolari? De ce importăm prin mass-media Valentine’s Day și Halloween-ul, care celebrează ziua îndrăgostiților, respectiv cultul morții? De ce în unele țări se aprobă astăzi pentru bolnavi sinuciderea asistată sau eutanasia?

De ce se urmărește îmbolnăvirea premeditată a populației (și reducerea ei în consecință) prin modificarea genetică a unor viruși, cum sunt și cazurile gripei aviare și celei porcine? De ce adepții globalizării promovează politici de control al populației dar și de reducere a populației, prin tot felul de măsuri și legi? De ce alimentația omului devine tot mai nocivă și artificială?

De ce chiar sub masca democrației și drepturilor omului se atentează grav la libertatea și demnitatea omului, prin obligativitatea purtării microcipurilor și viitoarelor implanturi? De ce România s-a grăbit atât de mult să implementeze proiectul experimental al cip-urilor biometrice și încă în modul cel mai complet, cu toate elementele? De ce acest subiect este evitat de către mass-media în ciuda protestelor unor organizații și asociații? De ce s-a introdus deliberat și definitiv numărul 666 în codul de bare și în sistemul electronic central al Uniunii Europene?

Nu cumva, această criză economică (dar și socială, culturală și spirituală), devine un pretext ideal pentru a fi invocată crearea unei Uniuni Europene centralizate, cu șef de stat și puteri care să controleze economia tuturor statelor membre? În sfârșit, nu este întemeiată opinia celor care cred sau sunt convingși că omenirea alunecă pe panta unei dictaturi globale?

Am putea face mai întâi o constatare dureroasă. **În vreme ce cartea educă pe om, mass-media reeducă. Cu alte cuvinte, televiziunea și celelalte mijloace de informare în masă încearcă și reușesc adeseori să schimbe sistemul de valori și reperele culturale în sens negativ (vezi manelele, idolii și multe alte aspecte), mergând până la spălarea deplină a creierului.**

Nu este dificil să observăm cum în prezent doar foarte puține televiziuni (sau emisiuni), posturi de radio, ziare și reviste, mai cultivă valorile autentice și tradiționale și cea deprindere importantă a omului de a gândi singur. Așa se face că astăzi, mulți concetățeni cred aproape tot ceea ce li se spune.

Pentru a înțelege fenomenul reeducării la scară națională și globală, ar trebui poate să studiem puțin experimentul diabolic al reeducării prin tortură de la **Pitești** (dar și prin constrângeri de tot felul în toate închisorile și lagărele comuniste), petrecut între anii 1949-1952. În opinia d-lui Dumitru Bordeianu, autorul volumului „Mărturisiri din malștina disperării”, la Pitești și Gherla „lupta s-a dat între cei ce-L slujeau pe Dumnezeu și cei posedați de duhurile satanei”.

Dacă vom lectura numai câteva astfel de lucrări privind reeducarea care s-a făcut acolo, privind liturghiile negre, blasfemiile, ororile și tragediile care s-au făcut acolo, vom concluziona că, comunismul a luptat într-adevăr împotriva creștinismului și mai cu seamă împotriva Bisericii Ortodoxe, cea care a dat de altfel cei mai mulți martiri și pe care nu am reușit nici până astăzi să-i canonizăm, măcar pe unii dintre ei așa cum era firesc și necesar, după așa-zisa cădere a comunismului.

Același lucru se poate spune și astăzi, când sub masca unei democrații aparente, de formă, vlăguite și fără fond, globalismul încearcă să folosească și să submineze încrederea poporului în credința sau religia sa, să reformeze Biserica (!) și să-i anihileze tot ceea ce are ea mai valoros.

Asistăm totodată la o nivelare a religiilor în spiritul ecumenismului (potrivit căruia toate religiile și credințele sunt egale și au pe același Dumnezeu ocrotitor!), pentru a „garanta” și asigura „pacea lumii”. Când, în fond, acesta relativizează tocmai adevărul și caută nașterea unei noi și singure religii pe tot globul,

care să propovăduiască spiritul lumesc, libertatea (de formă numai, precum în comunism, la Revoluția Franceză etc.) și toleranța deplină între enoriași și clerici. Căci secularizarea adusă de globalizare nu este altceva decât slujirea duhului acestei vremi, care este cu certitudine unul lumesc și profund impregnat de **materialism și consumism**, potrivit principiilor: „Trăiește viața!” și „Consumă și aruncă!”.

Globalismul se propagă astăzi prin mișcarea New Age (Noua Eră), cultivând un nou tip de morală (morală succesului și banului), insistând asupra dorințelor și poftelor lumesti. În locul adevărului, este adusă în prim plan plăcerea, adică hedonismul. De asemenea, globalismul țintește spre **schimbarea din temelii a mentalităților tradiționale și a modului de a gândi** la nivel colectiv și individual. Totul, în încercarea de a edifica (din nou!) „omul nou” și Noua Ordine Mondială visată îndelung de partizanii înfocați ai globalizării și imperialismului.

Reeducarea omului prin mass-media, chiar dacă se face astăzi în ascuns, fără tortură și constrângeri fățișe, ci doar **prin reclame, bombardament informațional, nihilism și negativism**, totuși generează mult stres, confuzie, neliniște, nefericire, însingurare și chiar depresie. Se merge încă pe filosofia lui Nietzsche, potrivit căreia Dumnezeu a murit și nu mai e prezent în creație, deși știm că acesta înainte de a muri în azilul de nebuni, alerga pe câmp strigând că el este Dumnezeu!

Este interesant că, în volumul „De la epuizare la echilibru”, autorul acestuia, Ben Kubassek afirmă că „suntem puternic influențați de ceea ce citim și vedem cel mai mult”, iar „mass-media alimentează mințile noastre cu negativism, deoarece negativismul este cel care face ziarele să se vândă și rata vizionării TV să crească”. Am putea completa poate spunând că, negativismul este căutat premeditat tocmai pentru a-i îndepărta pe oameni de Dumnezeu și pentru că mass-media este formator de opinie. Nu putem crede că asta chiar își doresc spectatorii, ascultătorii și cititorii.

Uitați-vă la tinerii care neglijați fiind de părinții lor, evadează în lumea virtuală a filmelor violente sau erotice, a jocurilor violente de pe calculator ș.a.m.d. Sunt tot mai mulți care își spală creierul în felul acesta, descurajați fiind și de viitorul care li se prezintă sumbru și lipsit de perspectivă, care își pierde adesea orice motivație și bucurie de a trăi frumos. Cu ei însă se va construi lumea desacralizată de mâine! În confuzia creată și întreținută de mass-media, pentru ei sentimentul iubirii echivalează cu erotismul...

TREBUIE SĂ FACEM CEVA ÎMPOTRIVA REEDUCĂRII TINERILOR DIN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

Dacă ați observat, în zilele noastre un creștin care vrea să mărturisească sau mărturisește pe Hristos, trăind cu adevărat în duhul ortodoxiei, este imediat etichetat în mass media ca fundamentalist, extremist, fascist, xenofob, antisemit sau în cel mai fericit caz habotnic, antiprogresist. Nu credeți că aceasta dovedește o crasă intoleranță și o ură furibundă din partea dușmanilor ortodoxiei? Nu este și acest fapt o dovadă că așa începe prigoana împotriva creștinismului?

Nu cred nici că este o cauză pierdută să popularizezi anumite idei și lucrări ale altor autori și să tragi astfel un semnal de alarmă mai puternic în societatea noastră amorțită și adormită nu demult de propaganda bolșevică iar acum de cea a globalismului și consumerismului. Există o decădere dramatică a spiritualității și culturii în societatea contemporană, care nu s-a eliberat nicidecum de mentalitățile comuniste. Sufletul românesc este încă mutilat și are nevoie de regenerare.

Este absolut îngrijorător adevărul că astăzi, unele sondaje indică faptul că **jumătate din cei intervievați afirmă că se trăia mai bine pe timpul comunismului și regretă acea perioadă**. Nu este oare o dovadă de uitare, nepăsare, ignoranță și pragmatism?

Dar oare după 1989 au venit într-adevăr capitaliștii la putere și au dispărut comuniștii? Puteau să se schimbe ei peste noapte în capitaliști veritabili? Doar dacă admitem faptul că ideologia comunistă era bună numai pentru manipularea maselor și nu era și crezul lor. În aceste condiții, când comunismul și-a arborat doar o față umană, ne putem explica de ce nu s-a adoptat atunci legea lustrației, care ar fi interzis accesul foștilor activiști și securiști în funcțiile publice, de ce au fost arestați și bătuți cei care au protestat vreo două luni în Piața Universității împotriva restaurației comunismului în România, de ce au venit în câteva rânduri minierii să maltrateze intelectualitatea bucureșteană și chiar de ce sfinții închisorilor nu au fost nici până astăzi canonizați.

Aceleași sondaje ne spun și că **mulți tineri cu vârsta cuprinsă între 10-18 ani declară că s-au gândit la sinucidere sau chiar au încercat**. Sinuciderea este victoria finală asupra omului. Occidentul are un număr mare de sinucideri. Mă doare sufletul să constat un asemenea fapt, și să văd cum tot mai mulți români se depărtează de Dumnezeu, căzând în diverse patimi, erezii și boli psihice, toate cultivate cu ardoare de globalismul actual. Materialismul, modernismul, formalismul și ignoranța fac tot mai multe victime.

Pe lângă faptul că omul contemporan citește arareori o carte și încă mai rar se interesează de problemele societății în care trăim cu toții, observăm acapararea presei, televiziunii de mari trusturi străine. Până și marile librării de astăzi ne atrag cu nenumărate volume luxoase aparținând unor edituri și autori care promovează cu nonșalanță ideile și teoriile anticreștine agreeate de cercurile masonice.

Se pare că și editura Humanitas ține de loja cu același nume, iar astăzi fac reduceri de preț și oferă o parte din titluri în liceele din România? Puteți fi de acord cu opiniile actuale ale unor autori precum Andrei Pleșu și Gabriel Liiceanu? Cum e posibil ca aceste librării și edituri (Trei, Rao, etc. etc.) să expună ostentativ „operele” lui Karl Marx (pe ideologia marxist-leninistă se fundamentează comunismul), Sigmund Freud (potrivit căruia omul nu se poate înfrâna, de unde și revoluția sexuală ulterioară), Charles Darwin, Dan Brown și alții asemenea? Probabil că ele mizează mult pe ignoranța tinerilor, pe faptul că gusturile pot fi formate, mentalul poate fi modelat iar ideile gnostice pot fi sugerate sau inoculate mai ușor, având în vedere curiozitatea și dorința de cunoaștere a lor.

Femeia modernă este reeducată să fie libertină, independentă și carieristă și să renunțe la familie și copii. Pentru că poftele senzuale și trupești, dorințele personale egoiste au câștigat teren și întâietate. Oare nu mai există credință, nădejde și dragoste? Doar poftă din acestea josnice?

Majoritatea oamenilor au devenit egoiști. Fac totul pentru ei și nu îi mai interesează nimic altceva. Ei aduc de regulă argumentul că viața e dură și trebuie să supraviețuim. Însă nu sunt toți astfel. Unii se străduiesc să-i facă fericiți pe cei apropiați și pe semenii lor. Până și o vorbă bună ajută mult, pentru că omul contemporan are nevoie mai mult ca oricând de încurajări sau mângâieri, de respectul, sprijinul și de iubirea celor din jur.

Noi trebuie să ne împotrivim războiului psihologic dus împotriva poporului român. Imaginea României și românilor este mereu denigrată atât în țară, cât și peste hotare. Au apărut panouri mari publicitare care ne spun că nu suntem buni de nimic și că nu avem viitor. Sunt infiltrați oameni în anumite zone ale sportului românesc de performanță pentru că rezultatele notabile de acest gen ar influența în bine moralul poporului român. Chiar și în concursurile de genul Eurovision, suntem boicotați la nivelul politic (50% reprezenta nota juriului din țările participante), când avem reprezentanți bine pregătiți ș.a.m.d.

Noi trebuie să ne opunem actelor personale cu cip și viitoarelor biocipuri (cipuri implantabile), prin care devenim sclavii globalismului și dictaturii, lepădându-ne treptat și în final cu totul de Hristos. Dacă noi nu vom reuși acum acest lucru, **mai târziu nimeni nu va mai putea opune nici cea mai mică rezistență!**

NU INTERNETUL DĂUNEAZĂ GRAV ORTODOXIEI

Fiecare dintre noi are dreptul la replică derivând din libertatea de exprimare consacrată și de legea fundamentală care este Constituția. Fiecare creștin are și această datorie sfântă de a mărturisi Adevărul.

Prin urmare, nu putem trece cu vederea sau sub tăcere anumite articole din presa românească, cu precădere din presa care se pretinde încă a fi și ortodoxă.

Să luăm cazul articolului „Internetul dăunează grav Ortodoxiei”, semnat de dl. Răzvan Bucuroiu în revista „Lumea credinței” (ianuarie 2011, pag. 3-4), dezvoltat și în câteva numere ale acesteia.

La prima vedere, în special pentru cei neavizați în problemele cu care se confruntă ortodoxia, articolul nu pare de rea credință, incriminând internetul, care astăzi mai mult tulbură mințile tinerilor decât îi ajută să-și dezvolte personalitatea, le creează neliniște, indignare, revoltă, amărăciune, depresie și chiar deznădejde... Însă vom vedea că avem de-a face cu o generalizare care nu corespunde adevărului.

Lecturând cu mai multă atenție articolul cu pricina, descifrăm și motivele pentru care militează. Iar motivul principal este acesta: să discrediteze și să reducă la tăcere pe toți aceia care au îndrăznit și critică globalizarea și oculă mondială (francmasoneria).

Prin cuvintele și sintagmele folosite, m-am simțit personal vizat, ca unul din autorii care au scris destul de mult despre comunism și globalizare, despre capcanele întinse omului contemporan și atacurile îndreptate cu precădere împotriva ortodoxiei.

Autorul acestui articol, vorbește printre altele de așa-zisul gust al românului pentru exagerări și pentru „teoria conspirației”, de execuțiile și sentințele bloggerilor de pe Internet de tip „România Mare”, de „reeducarea sufletelor creștine slabe prin site-urile ortodoxe”, de „refuzul realității” și idealizarea unui „trecut fabulos”, de „lagărul virtual al internetului” și de „stricarea suflatelor” celor care cad pradă deznădejdi...

În primul rând, avem convingerea neștrămutată că nu Internetul (sau oricare alt mijloc de informare în masă) este „virusul mortal care lovește Ortodoxia perfid și nu are antidot”, ci globalismul actual care atacă ortodoxia pe diverse căi, care mai de care mai subversive, cum ar fi: promovarea asiduă a sectarismului, ecumenismului, materialismului, relativismului, imoralității în mass-media (erotismului, violenței, pornografiei), teoriilor evoluționiste (darwiniste și neodarwiniste) etc.

Fără îndoială că, adepții sau promotorii globalizării în lume sunt înregimentați în francmasoneria condusă de evreii sioniști (ultranaționaliști), cei care nu au renunțat încă la teoria sau teza poporului ales cândva de Dumnezeu.

Credem că, a vorbi astăzi de „teoria conspirației” reprezintă o mare diversiune și un mare neadevăr. Conspirația împotriva libertății popoarelor de a avea propriul lor destin prin crearea unui GVERN MONDIAL, unei REPUBLICI UNIVERSALE, unei RELIGII UNICE este cât se poate de vizibilă astăzi și cât se poate de reală! Pentru că una este teoria și alta este practica, dovedindu-ne că totul converge către acest suprem obiectiv masonic urmărind controlul absolut și puterea sau supremația mondială.

Această sintagmă „teoria conspirației” neagă astfel adevărul și încearcă să ascundă obiectivele evreilor sioniști. În mod indirect neagă implicarea masoneriei în dirijarea cursului unor evenimente sau unei părți a istoriei omenirii, deși unii masoni se laudă mult cu personalitățile lor absolut remarcabile care au influențat „evoluția omenirii”.

Autorul afirmă că „ne stricăm sufletele cu adevăruri imposibil de verificat și nici de purtat ca povară”. Cu alte cuvinte, nu avem nevoie de rațiune și nici nu trebuie să cunoaștem lumea în care trăim. Dar, oare avem nevoie de dovezi palpabile pentru a crede în Dumnezeu și în cuvintele proorocilor care

ne-au vorbit de vremurile din urmă când va veni sfârșitul lumii? Cunoașterea adevărului ne conduce automat la deznădejde? Dimpotrivă, ea trebuie să fie un imbold pentru a demasca uneltirile vrăjmașului și celorlalți creștini, pentru a nu-și pierde credința sau sufletul.

Părerea noastră este că la ora actuală există multe dovezi privind existența masoneriei și chiar despre planurile lor. Există temple masonice deschise formal publicului larg în unele țări. Există cărți și afirmații făcute de personalități publice de prestigiu din țara noastră și din întreaga lume despre acest subiect. Există unii care au înfruntat moartea și au demascat până la un punct masoneria. Există unele documente ale acestora care au căzut întâmplător în mâinile altora, cum este și lucrarea tradusă de Ionel Moța „Protocoalele Înțelepților Sionului”.

Apoi, avem nenumărate dovezi ale imixtiunii masoneriei în treburile politice deși ei afirmă exact contrariul: Războiul de Independență din SUA, Revoluția Franceză din 1789, Revoluțiile din Europa din 1848, Revoluția bolșevică din Octombrie 1917 din Rusia, maleficul experiment mondial al comunismului și multe alte evenimente politice de mai mică amploare.

Este un fapt de notorietate că, președinții SUA și candidații la președinție din SUA (cu rare excepții), precum și mulți dintre politicienii americani sunt masoni. În multe țări, chiar ocuparea unei funcții importante cum sunt și posturile de judecător depinde și la ora actuală de apartenența la o organizație masonică! Așa cum, în comunism trebuia să ai carnet de membru pentru a dobândi o funcție sau o avansare.

Există și multe alte dovezi care demonstrează clar că, până și mari personalități din alte domenii, precum Voltaire și Freud, Nicolae Iorga și Mihail Sadoveanu la noi, au aparținut masoneriei sau unei Biserici Sataniste (ca toate sectele conduse din umbră tot de masonerie).

Apoi, nu știm că Bisericile Ortodoxe din Grecia, Rusia, Serbia, România, Cipru au condamnat în Sinoadele lor deja francmasoneria? Există documente imbatabile. În România sunt încă în vigoare dispozițiile din 1937. Unul din motivele pentru care Carol al II-lea a desființat în 1938 democrația și partidele pentru a instaura dictatura lui personală.

Nu știm la ce fel de Biserică se referă autorul (sau credem că e vorba de Patriarhia Română, care stă foarte pasivă), când spune mai departe: „Îți spune Biserica ta ceva? Nu ascuți, că ai aflat tu de pe internet că lucrurile stau tocmai pe dos. Te sfătuiește duhovnicul tău să faci sau să nu faci cutare lucru? Nu ești fraier și nu pleci urechea, că tu ai duhovnici ai neamului, dar și consilieri spirituali, care postează comentarii și sfaturi duhovnicești *on line*.” Oare, în viziunea autorului Biserica se reduce la înalta ei ierarhie, care foarte probabil a îmbrățișat ecumenismul? Nu a numit marele nostru teolog Dumitru Stăniloae ecumenismul ca fiind „produsul masoneriei”?

Iar noi știm că mulți clerici și mireni se opun ecumenismului, dictaturii mondiale și globalizării. Îi contestă autorul pe marii duhovnici ai neamului pe care nici nu i-a pomenit, precum Ilie Cleopa, Arsenie Boca, Arsenie Papacioc, Ioanichie Bălan, Iustin Pârvu și alții? Ne întrebăm dacă autorul are măcar cunoștință despre lucrările lor.

De aceea, a incrimina Internetul reprezintă o greșeală gravă. A susține că el atentează la viața duhovnicească și duhul ortodoxiei este iarăși o atitudine contrară adevărului. Dimpotrivă, noi credem că deranjează tot mai mult tocmai această deconspirare a globalizării și masoneriei. Adevărații creștini nu se tem decât de Dumnezeu și nu se tulbură sufletește analizând sau văzând ce se întâmplă în jur. Trăind în duhul ortodoxiei, ei se întăresc permanent prin participarea la slujbe (Sfintele Taine), post, rugăciune și împlinirea poruncilor (faptelor creștine). Niciun fir de păr din capul omului nu cade fără voia lui Dumnezeu.

Așadar, Internetul, ca mijloc modern și rapid de comunicare și cu o tot mai mare răspândire, nu trebuie demonizat și respins. Sigur că o anumită cenzură ar fi de dorit, dar numai în privința protejării site-urilor ortodoxe, care prezintă ortodoxia și problemele ei, care sunt infestate de link-uri sau

materiale postate de anumiți haeckeri sau profesioniști plătiți anume în acest scop pentru a semăna confuzie sau a arunca în derizoriu subiecte importante (promovând pornografia, jocurile violente și cele virtuale).

Nu sunt lipsite de importanță nici ingerințele grupului G8 a țărilor puternic industrializate, care au avut reuniuni unde au ridicat și problema reglementării Internetului (considerând-o deci foarte importantă!). Deja acordul internațional ACTA din 2012 a fost foarte criticat de mulți tineri din multe țări pentru că este un atentat la libertatea de exprimare.

Discreditarea de către dl. Răzvan Bucuroiu a tuturor celor care se opun masoneriei merge chiar până la insinuarea nebuniei lor: „Te miri cum de mai existăm pe planetă ca oameni ai credinței, într-atâtea atacuri ale oculte, ale agenturilor (ironie vizavi de „agenturile străine” pomenite de Ceaușescu la mascarada de proces intentat de un tribunal ad-hoc excepțional – n.a.), ale coruptelor guverne euro-atlantice?! Toate sunt descrise însă minuțios, cu o siguranță bolnavă. Reeducarea sufletelor creștine slabe, prin aceste site-uri, este garantată! Căci despre reeducare este vorba aici. Devii bănuitor, ciufut. Și se usucă dragostea din inimă, încrederea, speranța.”

Mai mult, adversarii globalizării sunt acuzați că fac o „reeducare” asupra credincioșilor slabi sau neîntăriți în credință. Este practic o răsturnare totală a planurilor și a realității. Nu masonii s-au ocupat de reeducare (spălarea creierului), ci ortodocșii care vorbesc de „himera masoneriei” sunt „torționari”!... Noi nu credem că omul prevenit în acest fel devine suspicios și confuz, ci dimpotrivă, devine mai vigilent, mai lucid și mai bine informat. Ori, ei tocmai asta vor, ca oamenii să fie cât mai puțin informați sau ignoranți.

Este întâmplător faptul că, în altă revistă patronată de acest domn Bucuroiu, fost președinte al Asociației Ziariștilor și Editorilor Creștini, în „Lumea monahilor”, apar articole de genul „Lupta anti-cip e o țintă falsă” semnat de Starețul Iustin de la Oașa? Ne îndoim că dumnealui ar fi de cu totul altă părere.

Până la urmă pe cine deranjează atât de mult prezența site-urilor ortodoxe în general? Pe cine deranjează existența crucilor și icoanelor în spațiul public? Oare nu pe cei care luptă de fapt împotriva adevărului și împotriva lui Dumnezeu? Sfânta Scriptură ne spune că înțelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu. Mândria masonilor legată de cunoaștere și înțelepciune este nemăsurată. Iar în Patericul Egiptean mai scrie: „A zis iarăși Avva Antonie (cel Mare – n.a.): va veni vremea ca oamenii să înebunească și când vor vedea pe cineva că nu înebunește, se vor scula asupra lui, zicându-i că el este nebun, pentru că nu este asemenea lor.”

RELIGIA ȘI ȘTIINȚA NU SUNT DELOC ÎN OPOZIȚIE, CI COMPLEMENTARE

Nu demult a avut loc la universitatea din municipiul Pitești o conferință intitulată „Religia vs. Știința”. Din păcate, am zărit afișul doar cu o zi întârziere, așa că nu am mai participat. Cred că a fost cu adevărat interesantă. În același timp, am zărit întâmplător pe una din aleile unui parc scris astfel: „ȘTIINȚA SE ÎNȚELEGE. RELIGIA SE CREDE.” Iar acest mesaj mi-a dat impulsul de a scrie astăzi prezentul articol.

Cum am putea oare descifra mesajul de mai sus? Cu alte cuvinte înseamnă în opinia noastră, că știința are la bază înțelegerea rațională (probată obiectiv, în mod științific), în timp ce religia se bazează doar pe credință. El ne sugerează așadar opoziția dintre acestea și mai mult decât atât, superioritatea științei omenesci față de învățătura și legile lui Dumnezeu...

Ne putem pune întrebarea firește dacă și în religie există rațiune. Credinciosul este lipsit oare de facultatea sufletească a rațiunii, de puterea de a judeca lucrurile? Dar atunci, teologia (și implicit învățământul teologic), care în traducere din limba greacă înseamnă știința despre Dumnezeu, nu mai este știință și ar trebui exclusă din cadrul învățământului pentru că nu este palpabilă și nu oferă date concrete? Atunci ce facem și cu alte științe precum cele juridice, psihologia, logica și altele, care nu au nici ele un caracter tehnic?

Doar sectele și alte confesiuni religioase care se bazează în mod exclusiv pe credință, obiceiuri și superstiții (perpetuate încă din epoca precreștină), ar putea fi într-o opoziție cu știința, precum în vremea Inchiziției Catolice, când unii oameni de știință erau arși pe rug, deoarece au și astăzi practici rituale străvechi precum magia albă și magia neagră. Mai putem adăuga ezoterismul (pornit de la alchimie), yoga, bioenergia etc.

Ortodoxia (în traducere DREAPTA CREDINȚĂ) nu este în fapt, dacă ne gândim mai bine, nici măcar una din religiile existente. Este un mod de viață aparte, întemeiat pe învățătura lăsată nouă tuturor de Mântuitorul Iisus Hristos (legea iubirii lui Dumnezeu și a aproapelui nostru), care o completează pe cea din Vechiul Testament.

În ortodoxie, nu există doar credința în Dumnezeu. **Credința fără fapte este moartă**, adică nu are nicio valoare sau substanță. Iar faptele creștine pot fi de multe feluri, cum ar fi mai ales rugăciunile, postul, prezența la sfintele slujbe ale Bisericii, milostenia trupească (sprijinul material) și sufletească (consilierea, alinarea suferințelor), sfințirea casei și altor bunuri etc.

Cum s-ar putea ca religia și știința să fie opuse? Ele nu au scopuri diferite, deoarece urmăresc progresul material și spiritual al omului. Așadar, știința este complementară religiei, iar toate invențiile omului, făcute în beneficiul omului, sunt opera lui Dumnezeu. Chiar mari savanți au recunoscut acest lucru. Însă **masonii au creat această sciziune între religie și știință**, revendicând știința de partea lor și cuceririle științei, a minții omenesci, preaslăvind OMUL. S-a văzut acest lucru mai ales începând cu epoca Renașterii, întoarcerii la OM și la filozofia umanismului.

E adevărat că metodele acestora de cercetare diferă, iar religia răspunde mai mult la întrebarea „De ce?” și analizează ceea ce se întâmplă în jurul nostru și cu noi înșine, în timp ce știința răspunde la întrebarea „Cum?”, explicând în detaliu în ce fel se întâmplă fenomenele acestea. Dar, nu le putem privi ca fiind opuse, ci complementare, adică completându-se astfel una pe cealaltă ca în „mariajul” dintre suflet și trup, ambele lucrând în folosul omului (spiritual și material). Religia se adresează sufletului, care are nevoie de hrana sa spirituală. Știința are în vedere mai mult bunăstarea materială a omului.

FRAȚI ORTODOCȘI, DESFRĂUL VA ATRAGE CEL MAI MULT SFÂRȘITUL LUMII

Este un adevăr dureros faptul că asistăm astăzi la prăbușirea valorilor tradiționale spirituale și culturale autentice. Iar locul acestora este preluat de non-valorile unei pseudo-culturi în cadrul căreia creștinismul este repudiat fiind considerat în mod greșit învechit și depășit.

Dar, analizând această decădere a omenirii (în fond dramatică), nu ne este prea greu să anticipăm deznodământul: sfârșitul lumii și Judecata lui Dumnezeu. Așa gândim noi, văzând schimbările care se petrec în întreaga lume și provocările și amenințările tot mai explicite la adresa noastră, a creștinilor. Ortodoxia este lovită din toate părțile. Vedem cum se încearcă consecvent smulgerea rădăcinilor creștine ale societății și alungarea din spațiul public a lui Dumnezeu.

Noi ar trebui să ne reamintim că Sodoma și Gomora au fost distruse complet prin pedeapsa divină tocmai datorită desfrâului celor care trăiau acolo. Ar trebui să vedem ca și cei dinaintea noastră mâna lui Dumnezeu în cazul cutremurelor, inundațiilor și altor calamități, pe care alții le numesc „naturale”...

Amintiți-vă de cazurile mai recente, când valuri seismice au spulberat mari părți din litoralul Thailandei, când uraganul Katrina a lovit mai ales orașul New Orleans din SUA. Ei bine, poate nu știm că tocmai în aceste locuri exista un desfrâu generalizat, constând în multă pornografie, prostituție, libertinaj și jocuri de noroc...

Nimeni să nu desconsidere această patimă a desfrânării. Revoluția sexuală a libertinajului care a debutat cu psihanaliza lui Freud a diminuat considerabil conștiința păcatului în această privință. Nimeni să nu se laude nici măcar în sinea lui că a biruit această patimă grea, pentru că ea poate renaște oricând cu putere.

Este bine să descifrăm cauzele, efectele și remediile acestei teribile maladii sufletești și trupești răspândită astăzi peste tot în lume, în condițiile în care ipocrizia, minciuna, ignoranța, uitarea și nepăsarea noastră a tuturor au atins cote de nesuportat.

Când vorbim despre desfrânare, ne referim la mai multe aspecte: lăcomia la mâncare și băutură, onania (masturbarea și paza de a nu avea copii), fraudă conjugală sau dintre parteneri față de Dumnezeu (prin folosirea prezervativului, legarea trompelor uterine la femei), malahia între parteneri (atingerile sexuale), curvia (relațiile trupești dintre cei necununăți religios), preacurvia (adulterul sau relațiile trupești extraconjugale), neînfrânarea în posturi, sărbători și în zilele de post din cursul săptămânii, avorturile chirurgicale dar și cele hormonale (prin folosirea pilulei contraceptive, steriletului și altor metode), homosexualitatea, sexul în grup, sexul prin schimbarea partenerului și alte perversiuni sexuale, prostituția și masajul erotic, consumul de pornografie, vorbirea și comportamentul obscen, gândirea pătimașă față de trupul unei persoane ș.a.

Dacă vom cerceta cauzele desfrânării, vom constata că ele depind în mare măsură de valorile dobândite prin educația din familie și societate (școală, anturaj, mass-media). Mai importante credem că sunt: neînfrânarea noastră (provenind din curiozitate sau neputințe trupești și voință aproape inexistentă în acest caz), promovarea în societate prin diverse programe de sănătate și învățământ și prin mass-media a desfrâului sub toate sau aproape toate aspectele prezentate mai sus (la care se mai adaugă promovarea feminismului, a relațiilor libertine, a educației sexuale încă de la grădiniță!, a cabinetelor de planificare familială etc.).

O altă cauză ar putea fi și nivelul de trai precar sau sărăcia, când unele femei aleg sau sunt împinse să ia calea prostituției...

Cât privește efectele desfrânării, vom constata că ele afectează atât sănătatea, cât și personalitatea celor în cauză. Printre bolile frecvente care îi afectează se enumeră cele cu transmisie sexuală (bolile

venerice, SIDA) dar în ultima vreme și cazurile de cancer (în special de col uterin la femei și de prostată la bărbați). În plan social, desfrânarea ne îndepărtează de toate valorile morale, ba chiar încurajează infraționalitatea (violuri, incesturi, crime etc.) Iar în plan duhovnicesc, ne îndepărtează de harul lui Dumnezeu și de comuniunea cu El. Prin retragerea sau diminuarea harului primit de noi la Sf. Botez, avem parte de multe necazuri și suferințe, fiind lăsați o vreme la mâna vrăjmașului nostru și al lui Dumnezeu. Nu întâmplător există porunca a VII-a din Decalog care ne spune SĂ NU DESFRÂNĂM.

Să încercăm să descoperim și remediile iar acestea vin mai ales prin trezirea conștiinței noastre la realitate și prin cunoașterea pericolelor la care ne expunem, dacă nu dorim să experimentăm suferința într-un grad până la care nu vom mai suporta. Doar puțini, cu ajutorul lui Dumnezeu firește pot să se mai întoarcă din drumul acesta al pierzării...

De mult folos ne este participarea la slujbe și la Sf. Taine (spovedania, Sf. Împărtășanie, Maslul și celelalte). Apoi, lectura unor reviste și cărți ortodoxe în care apare învățătura Sfinților Părinți. De asemenea, conștientizarea faptului că suntem fiecare în mijlocul unui război nevăzut, că se duce un adevărat război împotriva familiei și valorilor creștine și naționale.

Noul păgânism are drept idol SEXUL (SEXUALITATEA). Acest cult al sexului neîngrădit și al amorului liber introduce un nou tip de cultură, o cultură a morții dar în același timp constituie un important MIJLOC DE CONTROL DEMOGRAFIC AL POPULAȚIEI! Fără îndoială, cercurile oculte mondiale urmăresc declinul sever al natalității.

Și de ce se încurajează desfrânarea mai ales în țările preponderent ortodoxe? Oare nu pentru a le ruina cu totul?

De ce tot mai mulți medici ginecologi recurg sau recomandă ușor operația de cezariană? Nu știu tocmai aceștia că în acest caz, organismul femeii se reface mai greu, că pot rămâne cu urmări, că o descurajează de a mai avea alți copii, că le împiedică să aibă o vreme alt copil? Ba, mai mult, le învață să se „protejeze” prin legarea trompelor, sterilet și alte metode contraceptive. Evident, nu au niciun interes real pentru sănătatea și viața lor. Pentru că adevărul este că se pot declanșa în acest fel diverse forme de cancer și alte complicații...

Cine va reflecta îndelung asupra acestor probleme, va admite că sexul este CEL MAI PUTERNIC DROG. De aceea nu e deloc ușor să lupți cu el. Împotriva acestuia Preacuviosul Casian Romanul spunea: „... războiul cu patima poftei trupești este de neocolit pentru suflet până când sufletul nu va cunoaște că acest război este mai presus de puterile sale, că nu este cu puțință a primi izbândă asupra lui prin nevoința și efortarea proprie, fără ajutor și acoperământ de la Domnul.”

Este recomandată de către un părinte chiar vorbirea mai rară și mai puțină cu femeile în acest caz sau șederea pentru o vreme departe de ele (la un schit sau o mănăstire, precum la Frăsinei sau în Muntele Athos din Grecia, unde nu au acces femeile). Căci ne spune Sf. Efreim Sirul: „Nu numai prin depărtarea de bucate, ci și prin oprirea ochilor, ca să nu vadă deșertăciuni, se surpă dracul curviei...”

Să nu pierdem din vedere că orice patimă ne înrobește păcatului și prin el ne pierdem libertatea dăruită de Dumnezeu. Iar „stăpân adevărat este cel ce se stăpânește pe sine și nu se lasă robit de pofta josnice...”, ne spune înainte de a fi martirizat Sf. Ierarh Filip din Rusia din ordinul țarului Ivan cel Groznic.

Chiar Sf. Apostol Pavel ne îndeamnă stăruitor să fugim de desfrânare, pentru că trupul „este templu al Duhului Sfânt” și „nu e pentru desfrânare, ci pentru Domnul...” În aceeași Epistolă către Corinteni zice: „Nu vă amăgiți: Nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.”

Cum este posibil ca în zilele noastre toate devianțele sexuale să devină peste noapte normalitate și chiar recomandate nouă? Cum e posibil ca unele posturi de televiziune să facă propagandă fățișă desfrâului, incitând la excursii în zone exotice pe mari vapoare de croazieră și pe care arată că se practică nudismul, sexul în grup, sexul prin schimbarea partenerului etc.? În vreme ce vechiul creștinism este numit fanatism...

Putem noi oare să ducem o viață lipsită de înfrânare și moralitate? Dumneavoastră ați cumpăra bunăoară un automobil defect, care nu are frâne sau ați circula cu acesta știind că acestea îi lipsesc?

Desigur cea mai bună soluție este înfrânarea din proprie voință și arătarea că Îl cinștim mai mult pe Dumnezeu, potrivit primelor două porunci din Decalog prin care avem o atitudine dreptslăvitoare.

SFÂRȘITUL LUMII ȘI VENIREA ANTIHRISTULUI NU SUNT BASME DE ADORMIT COPIII

Este o realitate faptul că foarte mulți creștini și aproape toți laicii nu au timp sau nu vor să audă de apropierea sfârșitului lumii și de dictatura mondială a Antihristului, despre care ne vorbește Sfântul Apostol Ioan în Apocalipsă. Sigur că și aici există o mare Taină a lui Dumnezeu din moment ce nici oamenii și nici îngerii nu știu când se va întâmpla acest lucru.

În istoria omenirii și mai cu seamă în ultimele veacuri au existat mulți antihriști notorii precum Stalin, Hitler, Pol Pot, Ceaușescu, însă Antihristul care va veni va fi Unicul, cel mai mare dintre toți. Diavolul îi va da toată puterea lui iar Dumnezeu îi va îngădui să stăpânească un timp scurt lumea pentru că mulți oameni vor iubi fărădelegea și vor fi amăgiți de satana.

Se spune că Antihristul va fi crescut în ascuns și va apărea uimind la început omenirea cu „geniul” și cunoștințele lui, fiind numit „învățătorul Lumii”. El va face tot posibilul să fie cât mai agreat și iubit de oameni, astfel încât să fie recunoscut ca fiind el Hristos la a doua venire a Sa. Se va strădui să-L imite pe Hristos și să-i atragă în cursă pe cât mai mulți dintre ortodocși, până când va fi uns ca împărat al lumii în noul Templu al lui Solomon din Ierusalim. Iar odată ce își va fi atins acest scop, va instaura cea mai cruntă dictatură din istoria omenirii printr-o teroare și violență greu de imaginat. Atunci va începe prigoana fățișă împotriva creștinilor și celor care nu i se vor închina și nu-l vor adora.

Până atunci putem vorbi de o prigoană ascunsă împotriva celor îi stau în calea acestor planuri. Antihristul ține morțiș să-L imite pe Hristos pentru a amăgi, fiind interesat a cuceri cât mai multe suflete din rândul credincioșilor. Iar mijloace de a prigoni sunt multe și variate în funcție de situația și profilul psihologic al fiecăruia.

Observăm noi înșine că **timpul Antihristului e foarte aproape**. Semnele vremurilor și folosirea noilor tehnologii împotriva omului ne indică acest lucru. De asemenea, răcirea credinței, înstrăinarea dintre oameni, înmulțirea infracțiunilor, extinderea aplicațiilor microcipurilor pentru supraveghere și control asupra omului, roboții militari (cu care vor fi înzestrate unele armate, în primul rând cea americană), precum și multe altele sunt semne clare care prevestesc venirea Antihristului. Iar criza mondială actuală, cheltuielile exorbitante care încă se mai fac pentru înarmare, ne îndreptățesc să credem că într-adevăr este foarte posibil un al treilea război mondial în urma căruia va apărea „Salvatorul”, adică tocmai Antihristul.

Nu mai este deja un secret faptul că până în 2015 se preconizează ca în dotarea armatei americane să figureze un număr mare de roboți (probabil humanoizi), cam jumătate din efectiv! Desigur aceste mașini ucigașe vor constitui un pericol redutabil.

După cum avertiza cercetătorul Peter Singer, cel mai mult ar putea avea de suferit tot populația civilă, pentru că aceste mașini nu au compasiune sau sentimente omenești. Pe de altă parte, aceștia nu ar putea fi distruși cu ușurință și ar putea fi folosiți ca „teroriști” kamikadze, pentru a detona încărcături explozive în piețe aglomerate, centre comerciale etc. Și credem că, chiar ar putea fi foarte eficienți în luptă prin dotarea lor cu radare termice de identificare a omului de la distanță, chiar dincolo de unele obstacole. Știm că există deja asemenea radare chiar la frontierele unor state, inclusiv la granițele Uniunii Europene pentru a împiedica trecerea frauduloasă.

FEMEIA MODERNĂ ESTE CREAȚIA MASS-MEDIEI CONTROLATĂ DE OCULTA MONDIALĂ

Observăm cu toții anumite schimbări care s-au produs în societate în ultimii 50 de ani în special. Constatăm că s-au implementat diverse legi și au apărut tot soiul de mentalități în opoziție adeseori flagrantă cu morala creștină, cu obiceiurile și tradițiile noastre.

Dacă parcurgem revistele adresate în special femeilor vom avea surpriza poate de a constata că ele spun cam aceleași lucruri îndreptând femeia zilelor noastre în direcția greșită, determinându-le să înghită astfel tot felul de concepții așa-zis moderne dar profund impregnate de materialism și ateism, transformând-o mai ales într-un fidel consumator al viitoarei societăți globale.

Din toate observațiile noastre reiese că femeia de astăzi este supusă realmente unei **reeducări prin mass-media** care se străduiește să-i pervertească moralitatea deprinsă în familia creștină, caracterul, firea și dorințele sale. Iar cei care se ocupă de acest lucru cunosc rolul și importanța deosebită pe care a avut-o și o are femeia în societate, contribuția ei importantă în educarea copiilor.

Am putea chiar face distincția între femeia tradițională (creștină) și femeia modernă pentru că valorile pe care le îmbrățișează ele sunt diferite în general și adesea chiar opuse. Astfel, observăm că femeia modernă optează pentru carieră profesională, nu-și mai dorește copii, nu mai trece pragul Bisericii decât foarte rar și atunci din curiozitate sau îndeplinind o formalitate.

Femeia modernă iubește nespus confortul punând preț mai mult pe bunăstarea materială în detrimentul laturii spirituale. Ea n-a auzit de faptul că omul se hrănește nu numai cu pâine ci și cu cuvântul lui Dumnezeu. Și atunci se lasă purtată în vârtoarea duhului lumesc, iubind lumea și tot ce este „la modă” și uitând de Dumnezeu. Ajunge să iubească zidirea, lucrurile făcute de om și uită de adevăratul Creator.

Femeia acesta este modelată conform dorințelor celor care în fond o disprețuiesc și reprezintă opera celor care trasează viitorul omenirii în locuri ascunse departe de ochii privitorilor. Ea este învățată că trupul îi aparține numai ei însăși în întregime și că poate face absolut tot ceea ce-și dorește cu el, că poate avorta oricând, că trupul ei este destinat plăcerilor trupești. Ea a ajuns chiar să-și rezerve libertatea de a avea relații cu mai mulți bărbați și de a divorța cu ușurință dacă nu îi mai place ceva.

Iată și poziția chiar a unei femei (Silvia Criveanu, în Presa Ortodoxă nr.6/2009, p.43, de profesie psihopedagog): „*Ce minune poate fi mai mare în viața unei femei decât aceea de a zămisli un copil în pântecele său, de a da viață! Și totuși, ceva s-a întâmplat cu omul în ultimele zeci de ani, căci multe dintre femeile de astăzi nu mai simt atât de arzător acest adevăr în adâncul sufletului și al trupului lor... Oare concepția darwinistă, care spune că omul nu e om decât după nașterea sa sau chiar după atingerea unei anumite maturități, a avut puterea de a schimba datele firii, ce definesc femeia ca mamă încă de la începutul veacurilor? Sau, în goana după fericirea configurată publicitar și vândută ca bonus, la pachet, împreună cu produsele culturii de consum, ne-am însușit niște concepții care nu fac decât să ne satisfacă patimile noastre mărunte, aducându-ne, în schimb, o adevărată nefericire?!”*

Cum să ne explicăm chiar această creștere alarmantă a numărului divorțurilor? Oare nu există și aici o slăbiciune din partea femeilor moderne? Pentru că de cele mai multe ori, divorțul este provocat sau intentat de femei educate mai degrabă de mass-media, de cele prinse în capcanele întinse de ea și prin ea, care prețuiesc exagerat banii, divertismentul și chiar aspectul lor fizic.

Atacurile îndreptate împotriva familiei tradiționale (creștine) le putem observa la tot pasul. Mass-media (în special televiziunea sau cea mai mare parte a ei) incită practic la libertinaj, adulter, la încurajarea relațiilor nefirești (lesbianism, homosexualitate, perversiuni sexuale). Ne sugerează că trebuie să acceptăm o limitare drastică a numărului de copii și că ei sunt o povară.

Pe de altă parte, autoritățile statului, cum sunt și cele din sistemul medical au înființat cabinete de planificare familială, făcând propagandă prezervativelor și anticoncepționalelor sub pretextul reducerii numărului de avorturi chirurgicale. Ba, mai mult, se caută legi de pronunțare rapidă a divorțului, cum ar fi cea în fața notarului, unde adesea se face și partajul amiabil (de comun acord).

În opinia noastră, principala cauză a divorțurilor este tocmai înstrăinarea unuia sau a ambilor soți față de Dumnezeu. Pentru că patimile duc la retragerea harului primit de la Dumnezeu.

CE FEL DE DIVERTISMENT PROMOVEAZĂ MASONERIA ÎN MASS-MEDIA INTERNAȚIONALĂ?

Aș începe cu o simplă și utilă observație cât se poate de personală: lumea întreagă (omenirea) se separă astăzi în mod tot mai vizibil, pentru oricine analizează situația în ansamblu, în două mari părți și relativ distincte. Este vorba mai întâi despre tabăra „tradiționaliștilor” (considerați de ceilalți ca reacționari, împotriva progresului, retrograzi, „perimați” etc.), cei care au aderat și aderă la valorile creștine (sau ale altor religii mari tradiționale) și păstrează cu respect Tradiția lăsată de înaintași. Iar a doua este tabăra „moderniștilor” (autodefiniți ca progresiști, umaniști, globaliști, etc.), susținătorii progresului nelimitat și cu orice preț, cei care în același timp „**cred în divertisment**” (pentru care este prioritară distracția de orice fel, potrivit devizei „Trăiește-ți clipa!”).

Să nu vă închipuiți că am fi împotriva distracției și umorului. Consider că umorul este și el într-adevăr necesar și util în viața noastră, dar el nu trebuie să întrecă orice măsură și să fie neapărat unul de „o calitate superioară”. Consider că oamenii au nevoie într-adevăr de o destindere, de o relaxare pe măsura activităților întreprinse (în funcție de volumul de muncă) și au tot dreptul să-și refacă forțele.

Dar ceva s-a întâmplat în ultima vreme și cu umorul. Este edificator în acest sens să ne reamintim puțin de calitatea umorului până în 1989 (pentru noi, românii) și cel de după această dată. Unii intelectuali susțin că el a cunoscut un regres evident în perioada tranziției noastre. Și într-adevăr le dau dreptate. Umorul nostru s-a vulgarizat într-una, s-a degradat și a contribuit și el la „opera” de desacralizare și secularizare, sub influențe nefaste din America îndeosebi...

Astăzi asistăm prin urmare, practic neputincioși, la tot felul de **emisiuni de televiziune și radiofonice**, de **reclame**, care cultivă umorul de cea mai joasă speță și imoralitatea. Asistăm la un atac direct și indirect la adresa valorilor creștine și specificului național. Cum să interpretăm oare altfel nenumăratele insulte față de preoți și față de anumite precepte creștinești?

Exemplele pentru a ilustra cele spuse mai sus sunt desigur numeroase. Dar mă voi opri doar la câteva care mi-au atras până acum atenția. Poate ați urmărit și dumneavoastră reclama la emisiunea „Ziua Judecării” de la postul TV Antena 1, care subliniază încă de la început următorul aspect: „**Pentru cei care cred în divertisment...**”. Apoi, imediat apărea invitația urmării unui „Revelion de poveste” și câteva imagini provocatoare, printre care cele cu un manelist cunoscut care arunca zâmbind, una câte una multe bancnote mari... Vă veți întreba probabil, pentru a demonstra, ce?...

Oare acești îmbogățiți de astăzi, care flutură ostentativ banii sub privirea celor din jur, bani câștigați adeseori cu prea multă ușurință, nu se comportă asemenea comuniștilor și masonilor? Asemenea gesturi nu reprezintă oare în sine disprețul, **disprețul profund** față de oameni în general, față de cei defavorizați de soartă și, în același timp un impuls și model pentru „lupii tineri” de astăzi? Nu întâmplător, unii se laudă cu ce au, iar alții cu numele lui Dumnezeu...

O altă reclamă la televiziune spunea cam așa: „Cercetătorii au descoperit că românii se numără printre cei mai **trști...**” Apoi, venea și soluția, care era ... un anume sortiment de vin „nobil”. Iată o „frumoasă” invitație de a-l „aprofunda” pe...Bachus și una din rețetele fericirii, când în fond nu este decât un mijloc perfid de „spălare a creierului” și mult mai eficientă în comparație cu altele!

Prin urmare, vă propun să analizați și să nu treceți cu vederea asemenea oferte „generoase” și să pledați și dumneavoastră pentru **interzicerea acelor reclame** care conțin un mesaj subversiv la adresa dezvoltării personalității umane și libertății omului (știut fiind faptul că orice dependență atentează la libertate!). Este necesar ca psihologii să se implice sau să fie implicați în demascarea acestor demersuri de înjosire, manipulare și degradare a ființei umane! Ei știu mai bine decât toți ce influență au în timp

astfel de mesaje, la nivelul subconștientului. E poate la fel cu situația când un părinte sau educator îi repetă unui copil că nu este bun de nimic...

De asemenea, vă invit să reflectați pe marginea oricăror spectacole sau show-uri (importate sau imitate) de televiziune sau radiofonice și veți descoperi ceva terifiant...Veți remarca poate, cum am observat eu însumi **aparițiile în public ... ale demonilor**, sub diverse forme și măști. Amintiți-vă de măștile demonice ale celor care anul trecut au câștigat concursul de muzică ușoară de la Eurovision, amintiți-vă de numeroasele spectacole de circ pentru adulți din străinătate și difuzate și la noi (care îmbină o anume muzică, cu un anume balet și cu anumite momente de magie și iluzionism). Amintiți-vă de Revelionul recent al „integrării” de la Sibiu, de proiecțiile făcute acolo de o companie străină (dar din UE), printre care cea a unei măști ... de mumie. Sau, amintiți-vă de pictura „modernistă”, făcută aici pe un ecran special cu un dispozitiv de genul unui aruncător de flăcări...

Dar, poate cel mai interesant aspect pentru mine este acela că Sibiuul nu a fost ales la întâmplare pentru a fi în 2007 una dintre cele două capitale culturale ale Europei. Aici există o diversitate etnică și o importantă comunitate **protestantă** și mulți adepți ai ecumenismului...O doamnă ne spunea cu mândrie cum, la Biserica Evanghelică există patru orgi pentru a avea o rezonanță deosebită...

Cultura și divertismentul cretin care inundă astăzi micul ecran și viața noastră este rodul politicii celor care au obsesia puterii și manipulării locuitorilor planetei.

De ce sunt **masonii** atât de orbiți de putere, de ce și-o doresc atât de mult încât vor să domine întreaga omenire? N-ar fi prea greu de înțeles. Pentru că ei au prins gustul sângelui, au prins **gustul puterii**, având plăcerea excentrică de a trage **sforile politicii**. De ce au ales mai ales politica? Pentru importanța ei strategică, pentru că aici există multe intrigi și intriganți, mulți oameni care fac până la urmă pactul cu diavolul. Se știe că masonii prestează la inițierea lor și un jurământ teribil, care consfințește supunerea lor totală și necondiționată și legea tăcerii. Chiar dacă vi se pare incredibil în stadiul de progres la care a ajuns omenirea, acesta este adevărul despre noua sclavie modernă...

CAPITALISMUL DE TIP IMPERIALIST SAU DICTATURA EXTREMEI DREPTE OCCIDENTALE

În condițiile actuale determinate de accelerarea procesului de unificare a statelor lumii și a religiilor acestora, sub diverse pretexte invocate precum concurența globală din domeniul economic, era și este de așteptat reacția naționalismului adevărat sau al patriotismului autentic. Dar cum aceasta întârzie să apară în rândul politicianilor și a slujitorilor Bisericii, ne revine unora dintre noi sarcina ingrătă de a condamna globalizarea sau noul experiment diabolic aplicat din păcate pe oameni.

Ca și în comunism de altfel, putem observa cu ochii minții noastre, natura sistemului și operațiunea de spălare a creierelor și de intoxicare a informației, precum și nivelarea dorințelor și aspirațiilor noastre. Este evidentă astfel tendința către dictatură sau totalitarism, singura formă de guvernare care are nevoie de manipularea maselor și de înrobirea totală a acestora. Este evident și faptul, că noi cei care ne opunem oricărei tiranii, trebuie să ne unim și să acționăm în consecință.

Globalizarea a început practic după sfârșitul celui de-al doilea război mondial, când au apărut primele mari organizații internaționale (și funcționale), motivate în aparență de asigurarea păcii și dezvoltarea relațiilor dintre state. Războiul acesta a avut rațiunile sale ascunse, după cum și cel anterior a urmărit destrămarea ultimelor imperii, care stăteau în calea pretențiilor de dominație masonică. Conflictul dintre marii conducători ai lumii și masonerie exista de multă vreme și nu se putea stinge decât prin instaurarea unei singure dictaturi, fără rivali și disidenți.

Unii intelectuali au tras alarma în privința efectelor globalizării, în special pe terenul economic, criticând de pildă Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială, Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, ș.a. Împrumuturile acordate le-au creat posibilitatea de a exercita anumite influențe și presiuni asupra statelor îndatorate, și chiar de a dicta politica internă ori externă a acestora! Sunt vinovați mai ales cei care conduc multe din corporațiile sau marile companii, care au creat un sistem economic mondial foarte corupt și noi instituții, care promovează interesele financiare și politice ale masoneriei mondiale precum Organizația Mondială a Comerțului, Acordul General pentru Tarife și Comerț, etc. Este și părerea unor intelectuali, din întreaga lume, al căror număr sporește.

La o privire de ansamblu, omenirea parcurge o perioadă critică și destabilizatoare. Neoliberalismul și globalizarea actuală adâncesc permanent dezintegrarea socială și falimentul democrației. S-a intensificat totodată și criza ecologică, rezultată din crizele de guvernare și din birocratiile guvernamentale. Politica devine tot mai mult un sector iresponsabil și ineficient, datorită intereselor masonice. Drept dovadă să luăm în calcul, la nivel național și chiar mondial, actuala stare de sărăcie, infraționalitatea, schimbările climaterice (încălzirea globală, datorată protecției scăzute a mediului în fața poluării și defrișărilor necontrolate, dar și politiciii jalnice a S.U.A., China și India, care se opun unor cheltuieli în acest sens, pentru a-și menține sau mări nivelul creșterii economice...).

Acestea sunt doar câteva aspecte, dintre cele mai importante dar nu putem să nu remarcăm de pildă gravitatea acestora din urmă, a inundațiilor tot mai mari, a furtunilor tot mai numeroase și mai puternice, a alunecărilor de teren de-a dreptul catastrofale. În definitiv, poate că asta se și urmărește: reducerea drastică a populației Terrei, sărăcia în rândul majorității acesteia, creșterea infraționalității și extinderea focarelor de război în întreaga lume.

În mod evident, nu pot fi decât întrutotul de acord cu dl. David C. Korten, care are o experiență bogată de specialist; a activat în mari cercuri academice, lucrând în Agenția Americană pentru Dezvoltare Internațională și în Managementul Afacerilor în proiecte finanțate de Fundația Nord, și a arătat defectele majore ale sistemului, în aparență democratic și bine intenționat. Domnia sa, a identificat printre altele, trei forumuri importante, care au servit realizării consensului de sprijinire a globalizării

economice: **Consiliul pentru Relații Externe**, **Comisia Bilderberg** și **Comisia Trilaterală**, adică „fundamentul pe care se construiesc imperiile noului colonialism corporatist”. A precizat de asemenea, că este greșit a-i atribui marelui economist Adam Smith rădăcinile noului liberalism de piață, întrucât idealul lui era o piață formată din „mici comercianți și cumpărători” iar el „nu a propovăduit niciodată o filozofie morală în apărarea lăcomiei fără margini”. Globalizarea, în opinia sa nu face decât „să transfere puterea din mâinile guvernelor responsabile pentru binele public, în cele ale câtorva corporații și instituții financiare, mânate de un singur imperativ, căutarea profitului financiar pe termen scurt” (un gen de cămătărie „la nivel înalt”, mai imorală decât cea practică în deobște - n.a.).

Deturnarea sensului naționalismului (în mass-media, inclusiv în dicționarele adresate în special elevilor, studenților și intelectualilor) se subscrie în mod cert politicii globalizării, deoarece imperialismul capitalist, învingător în competiția cu imperialismul comunist, pledează pentru Noua Ordine Mondială și „supranaționalism”. Veți găsi mai jos doar câteva mostre de dezinformare și săditoare de confuzii grave, pe care nu le putem accepta...

V-aș invita să intrăm puțin și în culisele democrației, **individualismului democrației** (despre care, părintele profesor Dumitru Stăniloae afirma că „este egoism feroce care destramă națiunea, destramă familia, destramă breasla...” sau ale **individualismului protestant occidental** (care afirmă o autonomie împinsă uneori până aproape de anarhie” și care „pune libertatea de conștiință a individului mai presus de orice interes al comunității, prin urmare și al statului”). Același autor citat la urmă – Simion Mehedinți – mai spunea de asemenea că „Rezultatul a fost o sumedenie de secte și de dizidențe în mijlocul sectelor.”

Nu cred că este întâmplător faptul că, Remus Cernea (de la Asociația „Solidaritatea pentru libertatea de conștiință”, cel care a contestat vehement în fruntea mai multor ONG-uri prezența simbolurilor creștine din spațiul public, dorește acum să conteste **Legea cultelor**, recent promulgată de președinte, la Curtea europeană a drepturilor omului. Teza lui – discriminarea minorităților – este inacceptabilă din multe puncte de vedere. Interesantă este însă, critica venită recent tocmai din Washington la adresa acestei legi de la noi, considerată a fi „cea mai restrictivă din Europa” și în detrimentul drepturilor omului, deși sunt țări precum Austria, care pun condiții mai restrictive (pentru a preveni prozelitismul unor secte care văd în țările din Estul Europei, un fel de nou El Dorado...). Însă, Legea cultelor din România, care pune condiția pentru cultele oficiale (care pot primi bani de la buget) de a avea cel puțin 22 000 membri și 12 ani de la înființare, trebuie să respecte într-adevăr tradiția locului, după cum a declarat însuși consilierul prezidențial Teodor Baconsky.

Dacă veți căuta sensul termenului de libertate (în dicționar) și îndeosebi a „libertății de conștiință”, veți vedea că acesta din urmă are în vedere doar libertatea de a avea o opinie în privința oricărei chestiuni, iar nu de a impune această opinie personală altor persoane, cu atât mai puțin majorității cetățenilor!

Am putea presupune, dacă acceptăm existența unui plan masonic de dominare asupra întregii lumi transpus în practică punct cu punct, că Erasmus din Rotterdam (care a rămas celebru și prin codul manierelor pe care l-a lăsat, care a impulsionat civilizația formală și „de curte”, neglijând cultura), Friedrich Nietzsche (cel care a afirmat „răsturnarea valorilor” și filosofia luciferică a nihilismului și Antihristului) și Carl Gustav Jung au fost și ei masoni. Masoneria avea nevoie de oameni cu un mare prestigiu pe care să-i sprijine, pentru a-și impune în plan cultural-științific interesele. Un alt argument ar fi acela că, cei menționați aici sunt personalități care au îmbrățișat valorile **umanismului** (secularizat), și **individualismului**.

Revenind la tema noastră – capitalismul de tip imperialist sau dictatura extremei drepte occidentale -, cel care este promovat de globalizarea actuală, mai trebuie să spunem că el a apărut pe la începutul secolului XX (fapt ce confirmă o dată în plus existența planului de mai sus, trasat la Basel în

1897!). Comunismul care s-a instaurat în Rusia, după Revoluția din 1917, fascismul și nazismul, au apărut anume pentru a contribui decisiv la radicalizarea capitalismului și liberalismului ce-l caracterizează. Aceste noi sisteme și doctrine rivale au dat naștere marilor războaie mondiale, nenumăratelor masacre și fărâdelegi din veacul trecut. Or, acestea sunt tot „opera” sioniștilor și masoneriei mondiale, interesate în crearea și perpetuarea unor dezechilibre majore între state, între straturile sociale, între drepturile individului și drepturile statului.

ÎNTOARCEREA OMULUI LA INSTINCTELE PRIMARE ȘI SĂLBATICE ?

Poate că, v-ați convins într-o oarecare măsură că **demonii există într-adevăr** și că lumea aceasta este plină de ispitele lor. Dacă nu, cred că merită să oferim un exemplu de manipulare a mentalului colectiv printr-o inițiativă de-a dreptul bizară. Un documentar francez (cu participarea unui domn pe nume David, foarte posibil evreu) și-a propus să arate **o nouă fațetă a lupilor**, prin scenele filmate la un centru din Canada, o minirezervație amenajată pentru studiul lor și atragerea publicului larg ca asistență. Ideea de bază a filmului consta în demontarea prejudecăților europene față de lupi și a temerilor (!), considerate total nejustificate, deoarece lupii „nu atacă omul decât ca să se apere”. Adevărul este că lupii atacă totuși oamenii, cel puțin când sunt în haite și sunt flămânzi.

A mai fost precizat faptul, că în Evul Mediu, lupii erau considerați demoni sau diavoli, „încarnări ale răului” și erau uciși fără milă. Dar, noi știm că demonii pot sălășlui atât în unii oameni, cât și în unele animale. Astfel, generalizarea cu pricina nu se susține. Dacă ar fi fost așa, astăzi specia lupilor ar fi dispărut complet sau ar fost pe cale de dispariție.

Apoi, s-a încercat și schimbarea referențiarului față de copii. „Lupii nu sunt răi”, cum spun poveștile iar copiii trebuie să iubească lupii, pentru că aceștia sunt „magnifici, liberi și sălbatici”. Fetița care umbla printre lupi, însoțită de David și alți câțiva bărbați (înarmați cu spray-uri iritante și cărora le era, în mod vizibil teamă, deși ne recomandau nouă să renunțăm la teamă...) asistă la scoaterea dintr-o vizuină a șase pui de lup și luării a doi dintre aceștia, în timp ce lupii adulți umblau în jurul lor, fără a se apropia prea mult (probabil temându-se, după ce au luat deja contact cu acele spray-uri iritante sau paralizante).

De ce cred că David ar putea fi evreu? Pentru că a botezat lupul conducător cu numele de Alpha (adică Primul), cu aluzie la primul popor sau poporul ales de Dumnezeu. Pentru că, a comparat destul de mult societatea omenească, cu cea a lupilor. Oare chiar așa stau lucrurile? Pentru că, admira nețârmurii asemenea animale de pradă (văzând în ochii lor galbeni luna...) și propunea, în mod indirect, **legea junglei** (a forței și dreptului celui mai puternic de a-l sacrifica pe cel mai slab decât el). Să nu uităm, că aceasta este și mentalitatea cea mai întâlnită în Occident. Cultul cuceritorului (războinicului curajos și invadator) răzbate din trecutul îndepărtat (cruciade) până în vremurile noastre.

Nu în zadar s-a vorbit despre „homo homini lupus” (**omul ca lup pentru om**). Cu alte cuvinte, se încearcă și pe această cale inocularea spiritului agresiv și războinic, a instinctelor primare sau sălbatică. Este într-un fel, o chemare la întoarcerea omului la viața sălbatică.

Oare, câți dintre noi știu însă, că mulți români sunt jefuiți fără scrupule în străinătate de către autohtoni sau chiar de către alți români? Pentru bani, mulți oameni sunt astăzi în stare de orice. Aceasta înseamnă renunțarea la umanitatea din noi și exacerbarea instinctelor.

Tocmai de aceea, inițiativa prezentată mai sus îmi pare mai degrabă de sorginte masonică, fiindcă **se lucrează la nivelul imaginării colective, a psihicului uman și a răsturnării unor mentalități**. Poate că întrebarea cea mai nimerită pentru conducătorii proiectului ar fi aceasta: dacă îi iubesc atât de mult, precum afirmă sau lasă să se înțeleagă, de ce nu aleg totuși să trăiască cu familiile lor, cu proprii lor copii în mijlocul lor?

Probabil, că va apărea curând vreun alt documentar despre șerpi, față de care nu trebuie să mai simțim nici un fel de teamă sau repulsie ș.a.m.d.

CAUZE ȘI MIJLOACE ALE CRIZEI MONDIALE CONTEMPORANE

La fel ca și în cazul așa-zisului război declanșat în septembrie 2001, după prăbușirea turnurilor gemene din New York împotriva „terrorismului internațional” sau „fundamentalistilor islamici”, actuala criză mondială a debutat suspect tot în Statele Unite ale Americii cu probleme foarte grave ținând de sistemul bancar. Mari companii de asigurări precum A.I.G. și bănci au înregistrat pierderi uriașe datorită creditelor ipotecare. Iar criza financiară a determinat în chip hotărâtor criza economică și socială atât în America, cât și în alte zone de pe mapamond. Au avut de suferit acționari din multe state datorită prăbușirii de la burse. **Unii autori sunt de părere că a fost cea mai mare lovitură de bursă premeditată.**

Recesiunea era atestată de șomajul tot mai ridicat, de faptul că veniturile americanilor de rând a scăzut dramatic la 1/3 iar locuințele și proprietățile au scăzut chiar la un sfert din valoarea lor inițială. Prin urmare mulți oameni au sărăcit, în vreme ce oamenii cu averi importante au avut și au șansa să se îmbogățească tot mai mult profitând de situația creată în mod artificial. Iar din bugetul public și așa destul de îndatorat, observăm că s-au acoperit pierderi uriașe de mii de miliarde de dolari ale acestor bănci și companii. Cu ce bani s-au acoperit? Desigur tot cu banii contribuabililor.

Analizând toate aceste lucruri, considerăm ca o principală cauză a crizei mondiale **planul masoneriei de a pregăti și instaura dictatura lui Antihrist**. Astăzi putem vedea cât se poate clar, că se fac ultimele pregătiri în lumea întreagă pentru introducerea microcipurilor în acte și a biocipurilor (implanturilor) în corpul uman. După acest pas extrem de important care să prevină criticile și revolta oamenilor împotriva sistemului, va urma desigur anihilarea completă a statelor și unificarea la nivel global a tuturor instituțiilor în imperiul ce se va naște.

Cum am putea altfel explica criza de morală a conducătorilor și a societății în ansamblul ei? Când morala creștină a fost înlocuită tot mai mult și pretutindeni în lume cu morala succesului, banului și consumerismului, propovăduită de masonerie atât cu ajutorul celei mai mari părți din mass-media, cât și în sistemul de învățământ prin noile programe de educație. Iar masoneria într-adevăr este acea organizație care a militat permanent pentru descompunerea societății din toate punctele de vedere, conducându-se după scrierile Talmudului care sunt vădit anticreștine! Pentru ca, pe ruinele acestei societăți să edifice „lumea nouă” de mâine, prin Mișcarea New Age și Noua Ordine Mondială. De aceea a fost planificată această criză mondială, care ne-a afectat și financiar și economic, social, politic, cultural și mai ales spiritual.

Pe de altă parte, ca și în cazul marilor conflagrații mondiale, lovitură are și un aspect material, vizând îmbogățirea marilor bănci internaționale, gen FMI, Banca Mondială și altele asemenea, precum și a investitorilor care pot cumpăra acum cu mult mai ieftin. Prilej cu care au fost impuse diverse măsuri restrictive statelor care s-au împrumutat (ingerințe mai ales în plan economic). Și noi credem că, chiar această introducere a microcipurilor în acte, carduri bancare și implanturilor pe motive medicale, au constituit o condiție de bază impusă pentru acordarea împrumuturilor către statele amenințate cu recesiunea.

O altă cauză importantă este și administrarea foarte defectuoasă a veniturilor publice ale statului. Pentru că, pe lângă acoperirea imorală a pierderilor provocate de mari bănci și corporații multinaționale, s-au făcut pe plan mondial tot mai mari cheltuieli militare mai ales după anul 2000, odată cu războaiele declanșate de NATO împotriva Iugoslaviei, Irakului și Afganistanului. Sumele care s-au cheltuit sunt de ordinul trilioanelor de euro sau dolari. Apoi, există unele proiecte civile nerentabile, precum cel al acceleratorului de la Geneva, prin care unii oameni de știință și-au propus să descopere „particula lui Dumnezeu” și să nege existența lui Dumnezeu în mod științific! Vi se pare puțin suma cheltuită în acest

proiect, de peste 8 000 de miliarde de euro? Sau e bine că România a participat și ea cu peste 2 milioane de euro prin institutul de cercetări nucleare de la Turnu Măgurele? România a cheltuit sume enorme și cu întreținerea și plata a câteva mii de soldați plus echipamentele și vehiculele aduse în teatrele de operațiuni.

Pentru statele mai mici, o cauză a crizei o poate constitui și exodul creierelor, adică atragerea tinerilor foarte dotați prin burse de studiu și job-uri în Occident, mai cu seamă în Statele Unite și Marea Britanie. Diverse fundații coordonate și sponsorizate discret de masoneria mondială sau locală racolează adeseori cu succes acești tineri capabili, fie pentru a-i înrola în loji masonice, fie pentru a obține profituri consistente de pe urma activităților lor viitoare sau pentru a-i obliga cel puțin să colaboreze în unele situații sau în mod permanent.

Un rol important în extinderea crizei mondiale și adâncirea ei o are însăși mass-media, care este într-o proporție covârșitoare dependentă de patronii acestora, care amplifică temerile oamenilor și manipulează informația, ducând un adevărat război psihologic împotriva oamenilor de pretutindeni. Cum vă explicați altfel toată această cultură morbidă de astăzi, tot desfrâul și violența care ni se transmit ca pe niște valori? Cum vă explicați apatia și indiferența omului contemporan, pentru care votul și democrația au devenit realmente vorbe goale sau chestiuni fără nicio importanță? Sau vi se pare onest ca astăzi să conducă în topul vânzărilor ziare precum Libertatea, Cancan și Click, care abundă în tot felul de porcării colorate și știri senzaționale sau de scandal, dar și care cumpără cititorii cu diverse premii?

Scenariul anticipat unii autori, pare foarte plauzibil, constând în declanșarea de către înalta oligarhie financiară a unei crize mondiale teribile, cu un haos pe măsură și în care își fac apariția masonii în chip de „salvatori ai omenirii”, tot ei având mijloacele necesare (materiale și logistice) pentru a-i pune capăt.

În vederea atingerii unor obiective atât de ambițioase la nivel mondial, sunt convins că există un întreg arsenal de mijloace, chiar dintre cele mai moderne, printre care științele experimentale. Prin propriile lor servicii secrete și rețele informatice, dețin într-adevăr un control tot mai evident asupra mass-mediei de pretutindeni și a statelor lumii, exploatându-le resursele materiale sau umane, dictându-le propria politică în toate domeniile. Este foarte posibilă chiar subordonarea oricărei rețele mai importante de crimă organizată, care alimentează din plin unele imperii financiare. Politica, afacerile și crima organizată (Mafia) reprezintă, atunci când își dau mâna pentru interese ilegale și imorale, o caracatiță pe care cu greu o pot învinge statele lumii.

Este dificil să identificăm fiecare dintre noi, absolut toate strategiile de manipulare utilizate pe scară largă de masonerie, dar merită să le avem oricând în vedere. Aș enumera măcar unele dintre ele:

- cultul banului și a confortului material desăvârșit, indiferent de suprasolicitarea prin muncă (prin care omul este obligat să-și reducă foarte mult timpul de odihnă, să înghită divertismentul cretin din mass-media – singura sursă de relaxare mai la îndemână – și să negligeze tot ce ține de viața spirituală și culturală);

- cultul superspecializării omului (pe principiul „fiecare cu meseria lui”) și al lipsei preocupării de a avea o imagine de ansamblu asupra lumii înconjurătoare;

- cultul consumerismului și al achiziționării de diverse bunuri;

- mirajul îmbogățirii peste noapte și al goanei după avere;

- stimularea și alimentarea focarelor de conflict de pe tot globul;

- globalizarea traficului de carne vie, a drogurilor și a armelor;

- înrolarea celor mai bogați oameni în rândul masoneriei și ruinarea celor care refuză;

- răspândirea hranei chimizate în detrimentul sănătății celor mulți;

- contribuția efectivă la alcătuirea și apărarea/impunerea Constituției în statele lumii și a altor legi importante, spre beneficiul intereselor masonice;

- crearea unor mari organisme financiare internaționale ca paravan pentru mari afaceri și mai ales pentru îndatorarea îndelungată a țărilor sărace, care permite dominația politică și economică asupra lor;
- sprijinirea proliferării în masă a imoralității și vulgarității, mai ales prin intermediul mass-mediei (a „culturii de cartier”);
- crearea și difuzarea a numeroase filme, în care sunt exacerbate instinctele primare/sălbatică ale omului (violența extremă, amorul pasional, suicidul, crima, răzburarea...), adresate cu predilecție copiilor și tinerilor;
- politica prin jocuri de culise, prin populism și demagogie, prin propaganda „formelor fără fond” (a unor teorii masonice legate de democrație, libertate, fraternitate, umanism, toleranță, pace...);
- oferirea iluziei de fericire prin bunăstare și de participare reală la viața politică pentru masele largi de cetățeni (în fond, alegerile sunt adesea manipulate, trucate, mai mult sau mai puțin, dirijate prin variate metode, precum dezinformarea, marketingul electoral etc.);
- folosirea celui mai influent și mai puternic stat pe post de „vârf de lance”, în planul de cucerire a puterii absolute și oficiale (amintind doar faptul numirii președinților americani (cu foarte rare excepții) din rândul membrilor marcanți ai lojelor masonice);
- încurajarea și sprijinirea corupției de orice fel (în special a celei economico-financiare, care întăresc economia subterană și slăbesc veniturile statului, îmbogățind foarte mult pe marii evazionști și sărăcind continuu populația onestă);
- dictarea politicilor fiscale de către marile organisme financiare creditoare (gen FMI, Banca Mondială ș.a.).

TOT MAI MULTE ATACURI ÎN MASS MEDIA ÎMPOTRIVA BISERICII ORTODOXE DIN ROMÂNIA!

Miercuri, 30 martie 2011, am avut curiozitatea să urmăresc pe canalul TVR 1 (post public național) emisiunea CU OCHII ÎN PATRU, prezentată într-un nou format de moderatorul Cornel Mihalache, care încă din precedenta ediție a ținut să facă precizarea că emisiunea cu acest nume s-a reluat după o pauză de un an și jumătate. De unde am dedus cred pe bună dreptate, că ea a fost trasă pe linie moartă de către conducerea televiziunii întrucât își permitea să spună realitatea, să spună lucrurilor pe nume și devenise incomodă pentru tot mai multe persoane din România. Aceste reportaje, precum și cele de la OCHIUL MAGIC, erau investigații mult prea curajoase.

Ei bine, de data aceasta moderatorul nu a mai dat dovadă de imparțialitate și luciditate, atacând un subiect complex și inexistent în fapt: imoralitatea averilor Bisericii Ortodoxe. Însăși reclama emisiunii sugerase deconspirarea creării „averilor uriașe” ale acesteia. Ceea ce nu s-a dovedit însă.

Urmărind emisiunea cu reportajele prezentate și dezbaterile din platou cu câțiva autoerijați „reprezentanții societății civile”, am rămas de-a dreptul stupefiat de acest atac perfid și fără precedent asupra ortodoxiei (amintind poate puțin de cazul Tanacu). S-a mizat pe faptul că ortodocșii sunt în post și pe lipsa lor de reacție în consecință.

Celelalte culte, care și ele beneficiază de sprijin din partea statului român conform Legii cultelor, au fost doar pomenite în treacăt, fără a face obiectul criticilor sau dezbaterilor. Ba chiar moderatorul s-a trădat singur la un moment dat ca partizan al catolicismului.

Încă de la bun început s-a spus că la noi, vezi Doamne, sunt prea multe mănăstiri și biserici (ca și când acest lucru ar fi rău!). Au fost prezentate publicului așa-zisele afaceri ale Bisericii (cu tot felul de societăți din țară care lucrează pentru ea în mod direct)?! S-au intervievat persoane diverse de pe stradă care criticau pe slujitorii Bisericii, însă cum au fost alese astfel...

S-au dat ca exemple țări în care statul este separat de Biserică deși nu există nicăieri o asemenea separație totală. Chiar și acolo, statul se îngrijește de restaurarea și întreținerea lor. S-a repetat în mod eronat că, cei de altă confesiune contribuie la sprijinirea Bisericii Ortodoxe. S-au invocat mereu „averile fabuloase” ale Bisericii, deși patrimoniul acesta este inestimabil și nu poate fi evaluat astfel. S-a uitat premeditat de cheltuielile care grevează mereu aceste bunuri mobile și imobile (legate de administrare și întreținere, reparații, restaurări etc.), precum și faptul că aceste terenuri și construcții nu sunt în proprietatea cuiva sau a unor preoți, ci a poporului român dreptcredincios, care a contribuit de-a lungul multor generații prin jertfa personală, prin donații mai mici și mai mari.

S-a invocat culmea că ar exista o lipsă de modele în ortodoxia noastră, pentru că nu pot fi acei preoți, duhovnici care simpatizează Mișcarea Legionară, potrivit opiniei jurnalistei Mirela Corlățan de la ziarul Evenimentul zilei...

Mesajul exprimat unanim de cei care au criticat în această emisiune Biserica Ortodoxă a fost destul de clar: statul trebuie să se despartă cu totul de Biserică, în special de Biserica Ortodoxă majoritară (86,7% dintre români). Pentru acesta au pledat jurnalista pomenită mai sus, Emil Moise (Asociația Solidaritatea pentru Libertatea de Conștiință), Remus Cernea (Asociația Umanistă din România), Toma Pătrașcu (Asociația Secular Umanistă din România), Gabriel Măcaș (președintele așa-zisului sindicat al preoților Solidaritatea), Vasile Guriță (fost preot ortodox, firește!), Andrei Chiper (inițiatorul unui forum antiortodox pe Internet) și altele câte-va.

Nu este greu însă să remarcăm faptul că protagoniștii enumerați se numără în mare parte tocmai printre cei care în ultimii ani au făcut eforturi să scoată din spațiul public (școli, spitale, săli de judecată etc.) simbolurile religioase (crucile și icoanele). Este incalificabilă această intoleranță a ateilor din România, în

condițiile în care și aceste organizații nonguvernamentale primesc finanțare de la bugetul statului pe motivul utilității publice!

Ne putem întreba despre ce fel de „libertate de conștiință” ar putea fi vorba, știind desigur că oricum conștiința omului este liberă reprezentând glasul lui Dumnezeu care ne vorbește și ne mustră când greșim. Nu cumva se aseamănă mai degrabă așa-zisei libertăți a femeii de a face cu trupul ei tot ce vrea, inclusiv de a avorta și ucide pruncii nenăscuți?

Frați ortodocși, a sosit vremea să renunțăm cu toții la indiferență și tăcere. Altfel, ce răspuns vom da la Judecata de Apoi? Astăzi, mai mult ca oricând, avem această datorie de a mărturisi adevărul. Noi trebuie să luăm atitudine. Trebuie să ne apărăm la nevoie valorile creștine și naționale, familia și copiii. Nu putem admite niciun compromis în privința credinței noastre și adevărului.

Este scandalos chiar și faptul de a arunca în derizoriu ortodoxia sau Biblia. Sfânta Scriptură nu-i o culegere de „povești biblice”, așa cum o numesc cei ce promovează reclama la Biblia pentru copii, în 12 volume ilustrate, care se vinde odată cu ziarul Gazeta Sporturilor.

Să respingem cu toții așadar, în mod hotărât orice atac și orice hulă împotriva lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Maicii Domnului și sfinților noștri, învățăturii ortodoxe, Bisericii și slujitorilor ei.

Să respingem ecumenismul (care astăzi tinde să se extindă inclusiv în rândul profesorilor de teologie, preoților, monahilor!), ereziile și sectele, teoriile evoluționiste și materialiste, avorturile, metodele contraceptive, prelevarea de organe de la cei aflați în moarte cerebrală sau comă, homosexualitatea, prostituția, yoga, astrologia, deschiderea psaltirii ș.a.m.d.

CUM RĂSPUNDEM NOI OFENSIVEI ACTUALE ÎMPOTRIVA ORTODOXIEI?

Este bine să se unească creștinii într-o frăție ortodoxă, care să lupte pentru cunoașterea adevărului în lumea secularizată de astăzi, care să reacționeze prompt când înainte-mergătorii lui Antihrist sunt în ofensivă și nu-i oprește nimeni.

Nu putem rămâne indiferenți văzând cum sub ochii noștri, dușmanul de moarte al Ortodoxiei (satanismul) inversează și maimuțărește în mod indescriptibil toate valorile creștine și naționale, tot ce avem noi mai sfânt. De aceea, acest subiect ar merita toată atenția noastră și unele dintre reflecțiile noastre zilnice.

Satanismul este un creștinism inversat. Valorile creștinismului sunt blamate și li se contrapun noile «valori». Acestea din urmă nu au până la urmă nimic în comun cu mesajul iubirii adus pe pământ de Mântuitorul. Dimpotrivă, constatăm că din faptele sataniștilor rezultă o religie a urii și răzbunării. Se poate vorbi astfel de o continuare a legii Vechiului Testament. Numai că sataniștii merg mai departe, și în secta denumită Biserica satanistă se închină pe față chiar lui Lucifer (ca și în cazul unora dintre lojele masonice, cele superioare).

De unde ura și răzbunarea, care au inundat și mass-media? Izvorul lor e foarte îndepărtat. Satana (cum mai este denumit Lucifer și exponentul satanismului) dorește să le sădească adânc în sufletul omului, pentru a-l distruge. Nu poate admite că Dumnezeu umple Raiul cu sfinți și drept credincioși, așezându-i în locul foștilor îngeri decăzuți, deveniți diavoli. De aceea invidia lui e nemărginită, ca și încăpățânarea de a-și cere iertare, de a se căi.

Aș propune ca temă de reflecție și pentru dumneavoastră identificarea și alăturarea, din punct de vedere lingvistic, a termenilor care se înrudesesc cu cel de bază – satanism. Există termeni cu sufixul „-ism” având conotație pozitivă sau neutră, însă cei mai mulți am constatat că au o conotație negativă. De aceea, am încercat să găsec cât mai mulți termeni dintre aceștia din urmă, pentru că simpla lor alăturare ne poate spune totuși ceva:

SATANISM, demonism, ezoterism, alchimism, anticreștinism, păgânism, neopăgânism, politeism, iluminism, ateism, umanism, sionism, mesianism, COMUNISM, marxism, leninism, socialism, cooperatism, stalinism, ceaușism, egalitarism, fariseism, internaționalism, cosmopolitism, GLOBALISM, mondialism, colonialism, neocolonialism, liberalism, neoliberalism, capitalism, imperialism, despotism, corporatism, ultranaționalism, extremism, nazism, hitlerism, fascism, terorism, fundamentalism (în opoziție cu alt termen, de astă dată pozitiv – dogmatism, pentru că Ortodoxia se fundamentează pe dogmele sale), antisemitism, xenofobism, negativism, machiavelism, MATERIALISM, idealism, consumatorism / consumism, pragmatism, afacerism, ECUMENISM, sincretism, secularism, laicism, pietism, puritanism, sofism, arianism, maniheism, stoicism, gnosticism, EGOISM, egocentrism, individualism, EVOLUȚIONISM, darwinism, neodarwinism, nihilism, anarhism, freudism, antropocentrism, hedonism, erotism, feminism, modernism, postmodernism, nonconformism (în sens negativ, de anarhism), avangardism (tot în sens negativ), cinism, sadism, masochism, exhibiționism, primitivism, barbarism, SECTARISM, canibalism, separatism (pe principiul satanic „divide et impera”, adică divide și vei stăpâni), snobism, aventurism, nepotism, senzaționalism (procedeu exploatat de mass-media), automatism (în ceea ce privește gândirea de exemplu), RELATIVISM, raționalism, cartezianism, pozitivism, existențialism, scepticism, stoicism, scientism, libertinism (mai ales sexual), lesbianism, bigotism, SPIRITISM, sentimentalism, subiectivism ș.a.m.d.

În condițiile actuale, când vrăjmașii lui Dumnezeu lovesc tot mai mult în valorile și cetatea

Ortodoxiei, datoria noastră este să ne păstrăm credința, să ne întărim mai mult în ea, să fim uniți și netulburați chiar în fața unei prigoane generale. Oare nu spune Apocalipsa că va veni și o astfel de vreme la sfârșitul lumii?

Pe lângă răbdarea de care avem mare nevoie, se cere să luăm atitudine și să nu stăm nepăsători cu brațele încrucișate, desigur sub îndrumarea înțeleaptă a duhovnicului. Mântuirea nu este astăzi doar individuală. Nici monahii nu se roagă doar pentru ei, ci pentru întreaga lume și pentru neamul nostru românesc.

Se cere să fim creștini adevărați, nu dintre cei care Îl iubesc pe Dumnezeu doar cu buzele. Noi trebuie să conștientizăm că tocmai lipsa de reacție, apatia, tăcerea nu fac decât să grăbească cursul evenimentelor și să-i încurajeze mai mult pe dușmanii de moarte ai ortodoxiei care lucrează pe ascuns la introducerea dictaturii mondiale a antihristului.

Observați cum apar tot mai multe legi cu un vădit caracter anticreștin, mai ales vizând drepturile omului (de fapt ale homosexualilor, etc.) Preoții sunt lipsiți de venituri sau impozitați peste măsură. Nu mai au voie să slujească în armată pentru că... așa vrea NATO.

Observați apoi toată această ofensivă din ultimele decenii a ecumenismului, sectarismului, materialismului de consum și formalismului. Sunt reînviată concepții precum arianismul, care pretinde că Mântuitorul a fost doar un om excepțional și profet. Vedeți cum s-au înmulțit în mass-media parodiile, blasfemiile și hulele împotriva lui Dumnezeu. Apar noi evanghelii, coduri, Evanghelia satanei etc., la care aproape toți rămân impasibili.

Observăm din păcate, cum se manelizează permanent cultura și modul de viață. Se fac intense campanii de propagandă în favoarea desfrâului generalizat, violenței, magiei, ezoterismului sau ocultismului (prin anunțuri care invită la conferințe urmate de cursuri săptămânale pe teme de antropologie, filozofie, ezoterism și autodezvoltare personală; www.ageac.org, www.vopus.org etc.; cu un motto: „Înțelepciunea supremă care există este cunoașterea de sine însuși...” Galileo Galilei).

Așadar, cum răspundem noi acestei ofensive anticreștine împotriva credinței noastre strămoșești și modului nostru de viață creștin și al copiilor noștri?

Considerăm că e timpul să ne trezim pentru că am dormit destul. E timpul să fim cu adevărat creștini până nu e prea târziu. Adică, să-L mărturisim cu curaj pe Hristos în toată vremea, să păzim cu sfințenie poruncile, să ne rugăm și să postim mai mult, să fim mult mai uniți, să facem mai multă milostenie... Să ne asumăm pe deplin condiția de creștini, urcând și noi Golgota indiferent de greutate, necazuri sau umilințe. Crucea noastră o va purta de fapt Dumnezeu în locul nostru, ne va da puterea să rezistăm.

E timpul mărturisirii. Noi știm de fapt că, fără fapte credința noastră nu valorează nimic, pentru că așa cum ne învață Sf. Apostol Pavel, dragostea e mai mare decât credința și nădejdea. De altfel, în iubirea lui Dumnezeu și iubirea aproapelui (mai ales a celor aflați în nevoi) rezidă tocmai ESENȚA ORTODOXIEI.

Frați ortodocși, să luăm așadar aminte la tot ce se întâmplă în jurul nostru și în lume, dar mai ales să urmăm pe cât putem pilda sfinților și înaintașilor noștri care și-au apărat credința și neamul. Nu-i uitați nici pe sfinții noi mucenici ai închisorilor comuniste, care nu au pactizat cu diavolul. Și prin aceștia s-a arătat puterea nemărginită a lui Dumnezeu, care i-a întărit și menținut în viață spre mirarea călăilor lor. Ei și-au asumat păcatele și suferința, dar puterea de a suporta chinurile, înfometarea, frigul, torturile fizice și psihice îndelungate și greu de imaginat nouă, le-a dat-o bunul Dumnezeu. Comunismul a umplut cerul de sfinți, ne mărturisea cineva.

Ar trebui să înțelegem că, dacă nu ar fi existat acești mărturisitori care nu s-au lepădat de Hristos, cu siguranță am fi avut parte și noi de vreo 70 de ani de comunism precum a existat în Rusia.

Vorbind despre admirabilul curaj și demnitate al acestora, Danion Vasile sublinia într-un articol: „E greu de imaginat ce-am fi făcut noi, în locul unor astfel de mărturisitori. Noi care ne temem să înfruntăm necazurile din viața de zi cu zi. Să ne hrănim, iubitorilor, din jertfele lor! (...) Așa cum au fost prizonieri Sfinții închisorilor în vremea lor, așa sunt prizonieri și în vremurile noastre. (...) Sfinții închisorilor ne-au învățat să fim demni, să fim curajoși și când dușmanul lui Hristos vorbește, să vorbim și noi. Să nu ne fie frică. Pentru că secretul prigonitorilor este tocmai trezirea fricii în sufletele celor prizonieri.” Sunt oferii ca exemplu mai ales Valeriu Gafencu, Costache Oprișan, părintele Marcu de la Sihăstria.

Observăm de asemenea și faptul că fie în comunism, fie în globalizarea capitalistă corporatistă de astăzi cenzura și restricționarea drepturilor sunt elemente importante în subjugarea maselor. Cenzura e prezentă în special în presa de mare tiraj și televiziunile centrale.

Mitropolitul Bartolomeu Anania ne sfătuia că „noi nu împotriva apocalipsei trebuie să luptăm (căci ea va veni oricum), ci pentru capacitatea noastră, a fiecăruia, de a o traversa fără vătămări sufletești... Or, pentru aceasta există o singură armă: răbdarea...” (din revista Familia Ortodoxă, nr.2 (25) / 2011, p.13)

Într-un alt articol consemnat în aceeași revistă de Ioana Pârvu (p.40) scrie: „Purtăm fiecare dintre noi, adulții de azi, o responsabilitate pentru starea lucrurilor... Suntem puși în fața unui fenomen de distrugere în masă, care aproape că anihilează o generație întreagă. Legislația este slabă. Lupta este grea. Dar să ne gândim că lupta noilor mucenici din temnițele comuniste a fost incomparabil mai grea, iar jertfa a mers până la ultima picătură de sânge. Ei au murit pentru a ne lăsa o mărturie de credință. Unde este mărturia noastră acum? Căci, dacă nu o vom da, generațiile care vin după noi s-ar putea să nu mai aibă nici voința, nici forța de a opune o minimă rezistență răului...”

Într-un interviu, Florin T. Roman, autorul volumului „Idolii vremurilor noastre” sublinia de asemenea: „Părintele Iustin Pârvu spunea că vina pentru dezastrul duhovnicesc în care se află poporul român o poartă în primul rând preoțimea și intelectualitatea (care nu-și fac datoria – n.a.)... Așa că nu ne-au mai rămas decât rugăciunea, postul, faptele bune, evitarea mediilor imorale, spovedania și împărtășania. E nevoie, de asemenea, de implicare socială activă și de răbdare, foarte multă răbdare. Căci numai <<cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui>> (Matei 24:13)... Noi niciodată nu-L mărturisim suficient pe Hristos. Întotdeauna este loc de mai bine. Fiecare dintre noi trebuie să aibă curajul de a lupta... Atunci dumnezeiescul har coboară neîntârziat asupra noastră și ne ajută să biruim toate obstacolele...” (revista de mai sus, pp.50-52)

Iată și un alt îndemn poate mai convingător: „Realizăm noi oare creștinii din România unde a ajuns țara și neamul nostru, poate și pentru nepăsarea și puțină noastră credință, pentru lipsa acelor care să-L mărturisească cu curaj pe Hristos peste tot în societate?!... Ce ar mai trebui ca să se întâmple ca să ne trezim? Adevărat, nimic nu este cu desăvârșire pierdut, căci Mare este Dumnezeu, dar parcă noi așteptăm ca altcineva să ia inițiativa, altcineva să acționeze în locul nostru, luptând pentru dreptul nostru de a trăi creștinește...” (Gheorghe Fecioru, revista de mai sus, p.5)

ISTORIA ROMÂNIEI ESTE FALSIFICATĂ PENTRU A FI PE PLACUL EUROPEI ȘI MASONERIEI

Asupra acestor rânduri aș dori să reflectați, ținând seama de tot ce s-a scris pe această temă. Eu nu am autoritatea unui istoric consacrat, dar pentru simplul fapt că istoria României a fost și rămâne o preocupare foarte importantă a vieții mele, m-am simțit obligat să iau atitudine. Mai ales, în contextul actual al globalizării, în care mulți istorici au fost practic cumpărați (iar acest lucru nu e prea greu de realizat astăzi) de către masonerie iar alții nu au curajul să spună adevărul pe care îl cunosc, de teama unor represalii.

Pentru a argumenta aceste afirmații de mai sus, vă invit la un exercițiu de analiză și de comparație. Este necesar să analizați fiecare propoziție și fiecare mesaj pe care aceasta îl transmite. În contextul în care există multe inexactități, omisiuni și distorsionări ale informației în actualele manuale de istorie (poate nu toate), eu am ales unul dintre acestea, ceva mai „corect”. Și totuși, vom întâlni și aici o promovare ostentativă a personalităților masonice, a oligarhiei financiare (a aceluși grup restrâns de mari posesori ai capitalului financiar, care domină viața economică a unui stat dar și alte domenii) și a celor care au adus servicii masoneriei, tocmai în virtutea faptului că tinerii nu sunt documentați în acest sens. De altfel, trebuie să recunoaștem, nici în rândul oamenilor vârstnici nu întâlnim o categorie largă de populație bine informată și bine intenționată. Iar în același timp, veți constata o denigrare în privința a tot ce ține de Mișcarea Legionară, inclusiv a marelui precursor care a inspirat-o: publicistul, scriitorul și poetul Mihai Eminescu.

Oare, toate aceste aberații și omisiuni voite, trebuie să le înghită actualele și noile generații de elevi și studenți? Acest „adevăr” îl vor transmite și ei mai departe? Cui folosesc aceste denaturări ale adevărului și ce se urmărește de fapt? Vă las pe dumneavoastră să trageți concluziile de rigoare și să găsiți cele mai potrivite răspunsuri la aceste întrebări.

Iată ce susțin autorii unui manual de istorie, mai frecvent utilizat astăzi, **manual pentru clasa a XII-a, apărut la editura Humanitas Educațional, la București, în anul 2003** (Nicoleta Dumitrescu, Mihai Manea, Cristian Niță, Adrian Pascu, Aurel Trandafir și Mădălina Trandafir) din care spicuiem:

„FRANCMASONERIE, asociație internațională cu caracter filantropic, în parte secretă, ai cărei membri se recunosc prin anumite semne, embleme și simboluri. [...] <<OCULTA>>, grupare în cadrul P.N.L. (de la sfârșitul sec. al XIX-lea), condusă de Eugeniu Carada, cu scopul de a-l aduce în fruntea partidului pe Ion I.C. Brătianu.” (p.99)

Dacă veți răsfoi manuale relativ recente de istorie sau cărți și articole privind acest domeniu, veți descoperi multe alte inadvertențe. **Faptul că, regimul totalitar comunist a mistificat adevărul istoric, nu trebuie să conducă la o altă „rescriere a istoriei”, prin alte exagerări și mistificări.** Ambele sisteme, și anume comunismul și liberalismul (cu formele sale, îndeosebi radicale) au păcătuit prin extremism. Statul sau individul, au stat în centrul acestora. Adevărul este însă, după cum se spune, la mijloc, pentru că societatea are nevoie de armonizarea acestor relații și punerea în valoare atât a valorilor colective, cât și a celor individuale. Exacerbarea însă, a acestora este extrem de păgubitoare.

Să mai precizez că, Mihai Eminescu i-a criticat dur mai ales pe liberalii (numiți „roșii” în scrierile sale politice) care l-au detronat pe Alexandru Ioan Cuza. Mulți erau atunci masoni. În fruntea lor se aflau C. A. Rosetti (fondatorul ziarului *Pruncul român* și mai târziu al cotidianului/oficiosului partidului liberal *Românul*, cu care a polemizat intens Eminescu) și Ion C. Brătianu (cel care s-a ocupat personal de aducerea în țară, pe ascuns, a prințului Carol de Hohenzollern-Sigmaringen). Aceștia susțineau „organizarea rapidă a noului regim politic” și imitarea instituțiilor din țări, precum Germania, Franța, Belgia.

De ce credeți că îi critica Eminescu? În principal, datorită apartenenței lor la lojile masonice și excluderii interesului național. Chiar în acest manual (la p.104) scrie: „*Mulți dintre membrii elitei liberale au aderat la lojile masonice, mai ales în perioada pașoptistă. Sunt cunoscute și cazurile lui C.A. Rosetti, Ion C. Brătianu, Dumitru Brătianu, Ion Ghica, Ion Bălăceanu și a multor alora. Însă, după 1866, aripa radicală reprezentată de I.C. Brătianu și C.A. Rosetti s-a retras din această organizație, ca urmare a opoziției dintre caracterul național pregnant al ideologiei liberale și internaționalismul francmasonic.*”

Din păcate, și aici este eludat un adevăr sau chiar mai multe. Din lojile masonice, nimeni nu se poate retrage fără a suporta consecințe extrem de dure (moartea). De aceea, chiar și Titu Maiorescu, cel care inițial l-a sprijinit pe Eminescu iar apoi l-a trădat în mod incredibil, declarase că fusese francmason în tinerețe. Acum, când știm cât de mult l-a „prețuit” el pe Eminescu și cât a profitat de posteritatea lui pentru a-și clădi propria lui imagine publică, cum să-l credem pe cuvânt pe „onorabilul” Maiorescu? Apoi, după trădarea sa, liberalii l-au recompensat cu funcția de avocat al poporului...

Despre masonerie se pot scrie desigur și se pot discuta multe. Dar, indiscutabil rămâne faptul, că **ea a lucrat și lucrează împotriva omului**. M-a surprins inițial destul de mult poziția curajoasă a d-lui Antonie Iorgovan, care a criticat masoneria, pentru că el însuși face parte dintr-un partid în mare parte corupt și astăzi. M-am gândit că domnia sa a fost și rămâne totuși un mare jurist. Altfel, nici nu cred că ar fi fost cooptat în echipa care s-a ocupat de elaborarea Constituției României. Am mizat deci, pe obiectivitatea sa, în momentul acuzațiilor lansate la adresa lui Adrian Năstase și a altor membri PSD, pentru că eu însumi am la bază o formație juridică și apreciez spiritul critic.

Dar, să nu cădem în capcana unei judecăți simpliste sau subiective. V-ați pus întrebarea: oare de ce a fost lăsat să acuze masoneria? Ca să lași o persoană publică să facă asemenea dezvăluiri (până la urmă senzaționale), când în alte cazuri, pur și simplu se întrerupeau parțial sau total emisiunile (mai ales pe postul TV Realitatea, la cele prezentate de d-l Robert Turcescu, care discuta la obiect cu câte un invitat etc.) mi se pare destul de suspect.

Având în vedere faptul, că toți acești purtători de cuvânt (mai puțin Ion Iliescu) sunt masoni de rit scoțian, convingși și ei de „necesitatea” integrării României în Uniunea Europeană (unde domină această masonerie comunitaristă în prezent) și divergențele dintre cele două mari ramificații masonice, am putea trage concluzia, și cred că e cea corectă, că Antonie Iorgovan exprimă în fond punctul de vedere al masoneriei comuniste, speriată de pierderea posibilă a privilegiilor și a organizării unui proces al comunismului, care nu dorește să lase totul celeilalte masonerii și ca atare preferă scoaterea din beneficiile legii care-i dă dreptul să primească bani de la bugetul de stat. Însă rămâne de văzut de ce a declarat totuși că: „**Dacă este să căutăm crima organizată, ea este foarte bine așezată în aceste structuri masonice.**” Pentru simplul fapt că acesta este și adevărul...

Ar fi interesant de analizat întreaga istorie a loviturilor de stat din țările românești, și mai cu seamă de când a apărut mai vizibilă masoneria la noi. Dau numai un exemplu. Căderea dictaturii ceaușiste, atribuită în mod greșit doar românilor de rând, care s-au unit în mod spontan și cu mult curaj (deși, se știe că românii trăiau atunci într-o frică generalizată și întreținută abil de Securitate). Potrivit, iarăși unei „teorii” conspiraționiste, dintr-o emisiune cu același nume (Teoria conspirației), turiștii sovietici aflați într-un număr suspect de mare în prejma revoluției din decembrie’89 s-au implicat foarte puțin, pentru că Ion Iliescu reușise să fie impus ca personaj-cheie al revoluției și ca personalitate de prim rang, cu reale șanse de a fi un președinte pentru multă vreme (ceea ce s-a și întâmplat, în pofida multor contestații și acuzații care i-au fost aduse în toți acești ani postdecembriști). Dacă, să presupunem, n-ar fi fost ales acest promotor al politicii gorbacioviste, atunci cu siguranță am fi asistat la o baie de sânge. Interesele erau mult prea mari, ca să nu se ajungă la acest lucru. Ori, vizionând un alt episod al aceleiași emisiuni, m-am convins, în sfârșit (deși se putea anticipa, dar nu prea aveam dovezi palpabile - n.a.), că

Ion Iliescu nu este doar un apărător și susținător al masoneriei, ci un mason de-a adevăratelea!

Prin urmare, așa-zisa revoluție română a fost de fapt o lovitură de stat autentică, în care rolul principal l-a jucat masoneria! Cine să-l mai creadă pe Petre Roman, care susținea că românii din stradă au făcut-o? Cine? Ion Iliescu sau Silviu Brucan, ei înșiși direct implicați în evenimentele sângeroase, soldate cu peste o mie de morți și peste 3 000 de răniți? Istoria va clarifica până la urmă ceea ce s-a întâmplat cu adevărat în acele zile. Dacă nu va fi rescrisă din nou de către masonerie...

Tineretul, mai cu seamă de după 1989, nu va putea să aibă o imagine clară despre istoria neamului românesc, inclusiv cea recentă, datorită misticărilor și dezinformărilor, care s-au făcut în ultima jumătate de veac și au loc chiar și în prezent, sub ochii noștri. Îmi vin în minte acum, câteva exemple: prezentarea aceluia „documentar” despre Ion Antonescu de către Adrian Cioroianu (susținut de Andrei Oișteanu ș.a.); calificarea Mișcării Legionare de către detractorii ei (unii evrei și susținători ai lor) drept „o mișcare anarhică sau fascistă” iar de unii (precum Dragoș Bucurenci) drept „cea mai criminală după comunism”; manipularea perfidă, demitizarea și banalizarea valorilor naționale (inclusiv istorice) în cadrul ciclului de emisiuni „Mari români”, care urmărește în fapt prin înlocuirea criteriului valorii cu cel al notorietății, să rescrie istoria și să „educe” tineretul pe linia altor valori considerate „moderne” și a excluderii naționalismului, văzut ca un capitol încheiat al istoriei; contestarea Mișcării Legionare de către Andrei Pleșu (care are o rubrică în revista controversată „Dilema”!), alăturându-se d-lor Zigu Ornea și Andrei Oișteanu, poate deși cunoaște adevărul istoric (călcând astfel, s-ar putea spune, pe urmele profesorului Nicolae Iorga, care a uitat complet de principiile sale din trecut și de morala datoriei față de neam și semenii din jur); rescrierea istoriei de către autoritățile comuniste de la Chișinău (care, printre atâtea altele, au mai și cheltuit sume uriașe pentru cimitirul dedicat eroilor ruși și ucraineni, căzuți în război iar pe cel al eroilor armatei române l-au uitat cu totul, el fiind astăzi acoperit de gunoaie, profanat și nesupraveheat de nimeni) și exemplele pot continua la nesfârșit...

În final, aș vrea să formulez câteva critici sau întrebări, care vizează un volum de crestomație, intitulat „**Altfel despre Ștefan cel Mare**”, apărut de curând la Ed. Anastasia. Sunt intrigat, fie și ca cercetător amator într-ale istoriei neamului românesc, de unele inexactități, pe care nu le pot trece cu vederea.

Cum este posibil ca istorici, precum Oreste Tafrali, C. I. Andreescu și A. Pippidi, să avanseze ipoteza că „mariajul <<bizantin>> (cu Maria de Mangop, din spița Paleologilor) ar fi inspirat voievodului moldovean ideea să ridice pretenții la tronul Constantinopolului”? (p.168) Cum pot să acrediteze unii istorici existența și influența puternică a astrologilor de la Curtea Domnească, știind totuși că domnitorul Ștefan cel Mare era credincios și ortodox pe deasupra? (pp.147-151) Cum pot să-și dea cu părerea unii autori (specialiști chiar în alte religii), precum A. K. Coomaraswamy (un budist recunoscut pe plan internațional) și traducătoarea acestuia, Anca Manolescu, în probleme ce privesc un erou și sfânt ortodox? (p.282 ș.a.) De ce este pomenit, aparent fără rost, Christian Rosenkreutz (din Ordinul masonic al Rosicrucienilor)? (p.151) De ce se invocă ecumenismul, legat de chivotul ecumenic cerut de Petru Rareș? Cine sunt până la urmă „cercetătorii noștri”? (p.60)

Apoi, de ce în acest volum plin de date de tot felul, în general despre civilizația medievală, nu se aduce aproape niciun omagiu sau elogiul marelui domnitor? De ce coperta cărții prezintă un pocal aurit înconjurat de stelutele Uniunii Europene, iar titlul este scris cu litere mari albastre? Pentru a da bine înaintea acesteia? Cum de a fost scos la tipografia... Gutenberg?

APĂRAREA ADEVĂRULUI ISTORIC

Avem astăzi, printre altele, **datoria de a apăra și posteritatea eroilor neamului românesc**, amenințată din diverse direcții. Chiar în mass-media noastră și în special în unele manuale alternative de istorie, în programe școlare și apoi în rândul publicului larg, au apărut tot mai multe denigrări și dezinformări în privința acestora, care denaturează practic adevărul istoric. Rolul jucat de acestea este acela de a realiza ștergerea treptată a marilor noștri eroi din memoria națională, din mentalul colectiv și chiar din conștiința românilor și excluderea lor din istorie, în fața noilor generații.

Să luăm de pildă, cazul domnitorului Ștefan cel Mare și Sfânt. Canonizarea sa recentă de către Biserica Ortodoxă Română a stârnit unele valuri și controverse. Se uită un aspect important, și anume acela că gloriosul nostru voievod era considerat încă de pe vremea sa un sfânt care a apărut cu sabia într-o mână și crucea în cealaltă Poarta creștinătății de năvălirea păgânilor (tătarilor și otomanilor, aflați în plină expansiune). În lupta teribilă pentru independența Moldovei, toată țara i-a fost alături, indiferent de sacrificiile umane și materiale cerute de războaie. Nu cred că întâmplător, marele Ștefan a fost inclus în rândul celor 100 de personalități din toate timpurile care au influențat evoluția omenirii, în cartea intitulată astfel și semnată de dl. Michael H. Hart. În acord cu opinia sa și a d-nei Diana Constantinescu, care s-a ocupat de biografia domnitorului „*Ștefan cel Mare nu și-a pus pecetea numai pe istoria unui popor, care îl va glorifica veșnic ci și pe aceea a unui continent, care, fără el, ar fi avut mult mai mult de furcă cu turcii*”, iar „*Nimeni și nimic nu va putea șterge amintirea unei domnii atât de glorioase din memoria moldovenilor și, în general, a românilor*” (carte apărută la Editura Lider, București, 1992, pp.104-106). Dați-mi voie să-mi exprim îndoiala, în actualele circumstanțe, față de ultima afirmație citată, pentru că istoria poate fi rescrisă de principalii actori politici ai vremii, ca și în timpul comunismului, după bunul lor plac.

Cum se face însă, că în zilele noastre, **denigrarea vine din partea multor oameni și mai ales din rândul celor cu mentalități comuniste sau ateiste**? Cum putem noi să-l acuzăm cu ușurință de adulter (că ar fi avut ibovnice în fiecare sat...), de apucături despotice (că ar fi ucis mulți boieri și oameni nevinovați, la mânie...) și să nu-l mai considerăm sfânt (deși există sfinți care au avut „căderi” înainte de a apuca calea grea a sfințeniei), pornind de la spusele cronicarului Grigore Ureche? Este acesta adevărul istoric? În opinia d-lui profesor Ștefan Gorovei, care recent a publicat o amplă carte despre viața acestui domnitor, sunt doar două cazuri consemnate de izvoarele istorice, când Ștefan a pedepsit cu moartea boierii trădători. Iar din analiza documentelor epocii, reiese clar că el a fost într-adevăr un judecător drept și că în miile de procese nu a nedreptățit pe nimeni (ca dovadă, după moartea lui, în perioada domniilor care s-au succedat, nu s-au revizuit sentințele date de el). Războaiele, la care au participat atât boierii cât și răzeșii din popor nu au condus la revolte, pentru că ei au știut că Ștefan „a făcut ceea ce trebuia să facă” în calitate de bun creștin ce era, că el dorea chiar să creeze la Suceava un centru al creștinătății răsăritene (un nou Constantinopol). A zidit numeroase biserici și mănăstiri în semn de mulțumire față de Dumnezeu și pentru a-I slăvi numele.

Cât privește acuzația de adulter, exagerată în mod premeditat, istoria nu consemnează decât relația sa din care a rezultat un copil din flori, viitorul urmaș vrednic de înaintașul său - Petru Rareș (după domnia fiului legitim al lui Ștefan, Bogdan al III-lea). Dacă am presupune că au fost mulți bastarzi datorită „nenumăratelor aventuri extraconjugale”, atunci ar fi fost și de presupus bătălii acerbe pentru tronul Moldovei, despre care însă nu se știe nimic, pentru că ele pur și simplu n-au existat. Păcatul său, omenesc până la urmă, dacă avem în vedere și tradiția epocii de a avea mai mulți urmași la tron și vrednici pentru asta, a fost spălat cu prisosință în focul celor peste 47 de războaie și cam tot atâtea biserici și mănăstiri.

În opinia mea, **denigrarea marilor eroi ai neamului nostru se subscrie îngropării valorilor naționale, care stau în calea făuririi noului tip de om și a «națiunii universale».** Dar, din fericire pentru noi, **nimeni și nimic nu poate împiedica adevărul ca să iasă la lumină**, oricât ar fi de bine ascuns sau îngropat, pentru că El cunoaște Învierea și pentru că numai o viață trăită în adevăr poate fi un prilej continuu de bucurie, după cum spunea Constantin Noica. Iată, de ce nu-mi este teamă să vorbesc despre el: pentru că **adevărul merită orice sacrificiu din partea noastră.** Faptul, că am sărit astăzi de la o extremă la alta, devine pe zi ce trece tot mai evident. Am putea încerca să dăm o definiție globalizării (denumită de unii autori comunitarism), definiție pe care doresc să v-o propun: **globalismul sau comunitarismul reprezintă acel sistem social-politic, promovat de anumite cercuri interesate, la nivel mondial, care se bazează pe ideea unificării tuturor statelor și garantării proprietății particulare, conducând în mod inevitabil la amplificarea extremă a diferențelor sociale, la uriașe tensiuni și inegalități sociale și economice între indivizi, și la împărțirea lumii în câteva state foarte bogate și multe state foarte sărace.**

Mi se pare absolut regretabil faptul că tot aceste dicționare uzuale interpretează naționalismul drept o „doctrină politică bazată pe apărarea (uneori exagerată) a drepturilor și aspirațiilor naționale”, iar ceea ce ne interesează pe noi (globalizarea sau globalismul) nu apare în nici un fel. Acest lucru ar trebui să ne dea de gândit, pentru că prăbușirea sistemului comunist în fostul URSS și Europa de Est a fost regizată atent și premeditată iar capitalismul învingător s-a orientat apoi spre imperialism (de altfel o acuzație venită tocmai de la comuniști!), spre neocolonialism și neoliberalism, spre un extremism de dreapta, care a subminat și subminează mereu dreapta tradițională și democrația autentică din întreaga lume. Pretutindeni, dreapta ca și societatea civilă aproape nu există.

S-a denaturat în mod voit sensul naționalismului, o doctrină altădată atât de apreciată. Mass-media a reușit să-i dea în timp o conotație negativă, asimilându-o tot mai mult cu xenofobia și extremismul, la ordinul masoneriei mondiale, care a considerat că nu-i mai este de folos (după ce și-a îndeplinit rolul dezintegrator al imperiilor din ultimele două veacuri) și că trebuie pusă la stâlpul infamiei și aruncată în lada de gunoi a istoriei. Ba, mai mult, orice formă de extremism devine automat naționalism. Ori, să stăm și să judecăm drept. Naționalismul reprezintă cu totul și cu totul altceva: patriotismul curat, nealterat, constând în tot ceea ce se jertfește pentru țara natală, în sentimentul și dorința de a-ți servi mereu, cu devotament patria și neamul, inclusiv în a răspunde oricăror agresiuni la adresa lor. În schimb, **comunismul și globalismul – adevăratele forme de extremism** – sunt trecute total sub tăcere. Foarte interesant! Nu întâmplător, observăm că nu s-a condamnat oficial comunismul în multe țări și nici n-au fost pedepsiți autorii nenumăratelor crime comise (culmea ironiei, în numele unor „idealuri înalte ale omenirii”). În schimb, este tot mai lăudat mondialismul sau supranaționalismul (cu organisme sale ramificate în toată lumea), văzut ca un rezultat firesc al modernității, al umanismului și toleranței dintre popoare, aducător de prosperitate și de pace în întreaga lume?! Istoria ne-a demonstrat însă, cu prisosință utopia și absurditatea comunismului, natura lui criminală (diabolică) și va demonstra desigur și „viabilitatea” ideii de „națiune universală”.

Înțelegând prin națiune acea „comunitate stabilă de oameni, istoricește constituită ca stat, apărută pe baza unității de limbă, de teritoriu, de viață economică și de factură psihică, care se manifestă în particularitățile specifice ale culturii naționale și în conștiința originii și a sorții comune”, putem remarca astăzi faptul că, **atacul dezlănțuit asupra ideii naționale și naționalismului** (asupra patriotismului, astăzi demonetizat) este concertat cu **atacul asupra națiunilor**, care potrivit planurilor globaliste desigur trebuie să dispară. De ce? Pentru că altfel nu pot fi nivelate culturile naționale și nu se poate produce mai rapid «omogenizarea indivizilor și a națiunilor», care să transpună în practică nașterea unei «națiuni universale», a unei limbi și a unei culturi unice, a tipului de „om nou” (oare al câtelea?!) – *homo globalis* –, adeptul fidel al globalismului și al unui pragmatism feroce. Până la urmă,

de ce să nu spunem că același scop - sclavia omului, de tip modern - l-a urmărit insistent și sistemul comunist, prin dictatura unui grup restrâns de privilegiați, alcătuită din mulți activiști de partid influenți și sprijinită masiv de către securiști.

Condamnăm preocuparea „celor din umbră” pentru ascunderea adevărului față de publicul larg, îndeosebi a celui referitor la Mișcarea legionară din România și prezentarea ei într-o perspectivă cât mai inadecvată și ostilă (fascism, extremism, fanatism etc.etc.), atât înainte de 1989 cât și după această dată. În realitate, legionarii au fost spre deosebire de alte formațiuni mai radicale, cum a fost cea a lui A. C. Cuza, mult mai ponderați, realiști și responsabili, datorită spiritului lor civic și creștin, suportând după cum spun numeroase documente, umilințe și brutalități, care nouă celor de astăzi ni s-ar părea incredibile (mai grave decât în scenele bine cunoscute ale mineriadelor postdecembriste și tulburărilor de la Târgu Mureș).

Atunci, cine are interesul de a-i asimila pe legionari, precum au făcut și comuniștii, cu extremiștii cuziști sau de alte culori politice, unii finanțați și conduși chiar de masoni? În realitate, ei au fost, exceptându-i pe cei care s-au infiltrat (cu sprijinul KGB-ului sovietic), **adevărați eroi ai luptei anticomuniste și antimasonice.** Dacă ei ar fi fost într-adevăr extremiști, cu siguranță că n-ar fi intrat în rândul lor atât de mulți intelectuali români (dintre care unii foarte cunoscuți), nu s-ar fi produs acel impact social formidabil, n-ar fi ajuns la guvernare alături de Antonescu ș.a.m.d. Dacă un francmason reactivat, precum Alexandru Paleologu, îl „glorifica” pe regele Carol al II-lea și îi îndemna pe tineri să nu tragă concluzia „greșită” că legionarii ar fi fost buni, devreme ce comuniștii erau răi, și că legionarii erau profund încrâncenați și extremiști, nu înseamnă că este și opinia pe care noi trebuie s-o acceptăm fără rezerve.

Nu trebuie uitat un aspect. Așa zisa rebeliune legionară din 21-23 ianuarie 1941, a fost în disperare de cauză, o diversiune abil orchestrată de către masonerie și numită astfel de Mareșalul Ion Antonescu (în fapt, o lovitură de stat, față de statul național-legionar de atunci). Cu câteva săptămâni înainte, legionarii confiscaseră o mare parte a arhivei masonilor din România! Iată de ce, masonii au făcut mari presiuni asupra lui Antonescu prin apropiații săi și prin orice mijloace.

Cităm în acest sens din revista Permanențe nr.1-2/2010 (p.1): *„Percheziția făcută la lojile masonice cât și în apartamentele unor membrii marcanți ai masoneriei și, mai ales anunțul lui Horia Sima că va face public nume și date de trădare națională ale unor personalități politice și militare, l-au întărit și mai mult pe Antonescu (care ținea la blazonul armatei - n.a.). (...) 14 ianuarie 1941 - Vizita Generalului Antonescu în Germania, unde capătă acceptul lui Hitler de înlăturare a conducerii Mișcării Legionare și îndemnul de a prelua el conducerea Legiunii. (...) 19 ianuarie - Asasinarea șefului Abwehr-ului din Balcani, maiorul german Döring, de către un grec (Sarautopoulos), agent englez. Cercurile legionare și unele nemțești nu înlătură amestecul lui Eugen Cristescu, șeful Serviciului Secret Român, fost om de încredere al lui Armand Călinescu în acest asasinat. De fapt, acest asasinat a fost pretextul de a scoate din funcție pe guvernamentalii legionari. (...) 23 ianuarie... Horia Sima dă un comunicat în care ordonă legionarilor să ridice baricadele, să evacueze clădirile și să intre liniștiți în viața publică. Antonescu nu face cunoscut public comunicatul lui Horia Sima. În tot timpul nopții de 22-23 ianuarie, cât și în cursul dimineții, **armata deschide focul, fără control, atât asupra unor clădiri, cât și asupra unor grupuri de cetățeni de pe stradă.** (pentru a acredita și legitima teza „rebeliunii”, așa cum s-a întâmplat și la „Revoluția Română” din 1989 - n.a.) Rezultatul: 2 ofițeri, 15 subofițeri și soldați și cca. 1000 de civili, împușcați. Discuție între Gen. Antonescu și ambasadorul H. Neubacher. Antonescu mulțumește pentru intervenția făcută și apoi întocmește un proces verbal prin care ordonă să fie spânzurată toată conducerea Gărzii de Fier. Ambasadorul german se înfurie, spunând că el nu poate fi intermediarul unei asemenea crime și până la urmă renunță. (mai târziu, Antonescu dă ordin să fie arestați toți legionarii și umple închisorile, iar după 1944 aceștia sunt preluați de comuniști... -n.a.)”*

Îmi exprim însă, cu această ocazie și protestul față de lucrările care se scriu în prezent, de către mesagerii Masoneriei și Noii Ere (New Age), care se îndepărtează tot mai mult de adevăr. Am rămas surprins neplăcut să descopăr accesând pe Internet <http://scribd/raduiacoboiaie>, lucrarea doctorului Ovidiu Vuia, în care contestă asasinarea lui Mihai Eminescu, precum și lucrările eminescologilor Nicolae Georgescu și Theodor Codreanu. Precizez că Mihai Eminescu a fost supus forțat tratamentului cu mercur, fiind sănătos! Iar doza administrată de 7 ori mai mare (pentru un sifilis inexistent de altfel) i-ar fi putut fi fatală, dacă nu intervenea sora lui Maiorescu, pentru a merge la spitalul din Viena (văzând că tratamentul îi agravează starea sănătății). Oare cui face jocurile dr. Ovidiu Vuia?

Este suficient poate, să invoc doar cartea d-lui **Michael H. Hart: „100 de personalități din toate timpurile care au influențat evoluția omenirii”**, reeditată de Ed. Lider (București, 1992). Această carte, chiar a stârnit mari controverse, după cum se așteptau editorii acesteia (după cum scrie pe coperta finală). De ce? Tocmai datorită ... „acurateții” informațiilor conținute și subiectivismului autorului (jurist, fizician și astronom).

Dincolo de unele biografii, cât de cât acceptabile (cum ar fi cea despre Ștefan cel Mare sau Mihai Viteazul, etc., scrise de Diana Constantinescu, respectiv Stelian Neagoe), veți remarca inexactități evidente, în privința elogierii inadecvate de pildă, a lui Nicolae Titulescu (de către prof.dr. Adrian Năstase!), în contextul celor 10 personalități românești incluse în acest volum, cu acordul autorului. Nu se știe, prea bine și de ce s-a recurs la această „generozitate” a acestuia.

Aș dori să confrunțați chiar dumneavoastră adevărul istoric cu cel expus în cartea pomenită mai sus, din care nu pot reproduce texte datorită drepturilor de autor. Dar, din punctul meu de vedere **este o mare greșală – a falsifica trecutul sau istoria** – în primul rând din punct de vedere etic. Nu e necesar să citiți chiar toată cartea pentru a vă convinge singuri. Adevărul este denaturat cu „bună” știință, mai ales în privința lui Iisus Hristos, Sf. Apostol Pavel, Martin Luther, Jean Calvin, Karl Marx și Sigmund Freud, făcându-se reale concesii evreilor (talmudiști) și ideilor de origine protestantă și neo-protestantă.

În acest context, al unor vremuri care seamănă izbitor cu cele anticipate de Apocalipsă, **consider drept una dintre principalele îndatoriri ale oricărui creștin autentic, mărturisirea cu putere a lui Hristos și acceptarea spiritului de jertfă creștin fără nici cea mai mică rețineră sau urmă de îndoială.**

Evocat în volumul de mai sus (apărut la Ed. Christiana, București, 2006), cu mult respect dar și admirație, **Valeriu Gafencu** se dovedește a fi într-adevăr, pentru oricine, un mare mărturisitor al lui Hristos, un om de o înaltă prestație morală și de o smerenie desăvârșită. Nu întâmplător, a fost numit de către Nicolae Steinhardt și apoi de către mulți alți deținuți politici, drept „sfântul închisorilor”. El, spre deosebire de filosoful Constantin Noica și de „școala” sa ulterioară de la Păltiniș (care pune accent pe „autoanaliză, autocunoaștere și responsabilizare”), a optat pentru **o școală a credinței vii întru Iisus Hristos** iar ideile sale despre naționalism și despre evrei sunt absolut admirabile și își păstrează actualitatea, deși a murit în închisoarea-sanatoriu de la Tg. Ocna în 1952.

El a murit cu puternica convingere, că și-a dat viața pentru Hristos. Este cel care alături de Corneliu Zelea-Codreanu (prin *Jurnalul* său de la Jilava, scris concomitent cu recitirea Evangheliilor și a Epistolelor Sf. Pavel) a contribuit la convertirea pastorului evreu protestant Richard Wurmbrand la ortodoxie (acesta cerând să fie botezat de preotul Ianolide, lucru care s-a și întâmplat apoi, fără nici o grabă!) și cel care a insistat ca Ioan Ianolide și alți prieteni apropiați să ducă mai departe **duhul credinței**, ca o rugămintă sau ca o prevedere de tip testamentar. A trecut la cele veșnice înconjurat cu dragoste și gestul său creștinesc de a-i dăruia cele 10 grame de streptomycină (primite din afară, expres pentru el) pastorului Wurmbrand (în ideea că acesta era mai util lumii decât el!) îl onorează pe deplin. A fost un gest eminent creștin și înălțător. Din păcate, el a murit după o agonie îndelungată iar Wurmbrand s-a lepădat ulterior în America de ortodoxie, revenind la protestantismul dinainte, a uitat

totul, și mai mult, a acceptat eticheta infamă și cătuși de reală de „fascism”, aplicată de evrei și de către comuniști, legionarilor...A refuzat apoi orice dialog cu dl. Ianolide.

Este revoltător faptul, că un istoric apreciat precum Stejărel Olaru, în finala concursului (cercului) de la TVR 1, botezat „Mari români”, în fața a milioane de telespectatori a inversat (distorsionat) lucrurile, afirmând printre altele, că Würmbrand a salvat în închisoare viața unui tânăr legionar (pe care nici nu l-a numit!). Este puțin probabil că s-a aflat în necunoștință de cauză și a fost indus în eroare de către partizanii fideli ai lui Würmbrand. Este părerea mea personală de tânăr istoric autodidact, dar responsabil și nepărtinitor, observând mai ales în ultima vreme **ofensiva protestantismului, cu precădere în România**, înainte chiar de integrarea în Uniunea Europeană. În acest caz, se justifică demersul marilor interese oculte de a obține concursul unui asemenea istoric, cunoscut publicului prin intermediul mass-mediei (care se afișează tot mai frecvent la televiziune), dar și al Luciei Hossu-Longin, distinsa doamnă care a regizat amplul documentar *Memorialul durerii*, precum și micul documentar privitor la Richard Würmbrand.

Părerea mea este, că intrăm sau am intrat deja într-o eră a protestantismului și ecumenismului, întocmai cum a fost ea planificată de către artizanii din umbră ai globalizării. Altfel, nu-mi explic inițiativele și mediatizarea tot mai intensă a protestanților și neo-protestanților. De pildă, recent am avut surpriza să asist la o emisiune-dezbatere de la Radio Actualități, a d-lui Cristian Curte, în care s-a polemizat pe tema **scoaterii simbolurilor religioase din instituțiile de stat (mai ales din școli)**. Este vorba de inițiativa unui „intelectual” de prin părțile Buzăului, dl. Emil Moise, care nici mai mult, nici mai puțin, a cerut, dimpreună cu câteva asociații anonime sau obscure (cum ar fi asociația Solidaritatea pentru Libertatea de Conștiință, etc...), scoaterea icoanelor și crucilor îndeosebi, pe motiv că ar aduce atingere drepturilor omului, că sunt discriminatorii și cultivă intoleranța!

Cum discuțiile purtate nu duceau la nici un consens sau rezultat valabil pentru ambele tabere (cei pro și cei contra), unul dintre invitații emisiunii, în persoana lui Remus Cernea a subliniat în final intoleranța românilor și a amenințat cu acționarea în judecată, probabil a statului român. De partea sa, în mod oarecum straniu s-a situat și jurnalistul Mircea Toma! De cealaltă parte, deputatul independent Anghel Pavelescu (dacă i-am reținut bine numele) și alți invitați (prin telefon) precum un jurnalist de la „Ziua” (dacă nu mă înșel, dl. Victor Roncea) și Claudiu Târziu (de la „Cotidianul”) au avut intervenții salutare, lucide și responsabile. Ideile cele mai pregnante au fost acelea, că nu există de fapt așa de mulți părinți revoltați de prezența acestor elemente sacerdotale (de cult), cum s-a invocat tendențios, că, bineînțeles și alte culte pot să introducă simbolurile lor (acolo unde există numeroși membri ai acestora) și mai ales, că ele nu deranjează decât pe cei care sunt cu adevărat **anticeștini**. Într-adevăr, ele sunt motiv de iritare pentru ... demoni, în condițiile în care astăzi, școlile sunt asaltate de „moda” fumatului, alcoolismului, violenței de orice tip și mai ales de cea a drogurilor sau „morții albe”!

În mod cu totul justificat, ne putem pune și noi întrebarea legitimă: ce se va întâmpla oare, dacă vom scoate Biblia și crucea din sălile de judecată (și se va jura pe „onoare” sau altceva). Sau, dacă am introduce și noi botezul pe la 16-18 ani, pentru a se avea „discernământul necesar”, cum se procedează la sectanți, subiect de altfel, asupra căruia dl. Cernea a insistat în emisiune. Și sunt convins, că inițiatorii „Reformei”, ca adevărați „umaniști”, nu s-ar opri aici. În Grecia, o altă țară ortodoxă (prima care a aderat la UE), n-au avut atâta curaj sau mai bine zis tupeu, cunoscându-se spiritul activ și combativ al credincioșilor greci (inclusiv sau mai ales la nivelul Sinodului), în schimb la noi, unde toleranța este de-a dreptul proverbială și permanent actuală, se poate încerca și experimenta orice. La noi, nu e o noutate sau mirare dacă se manipulează aproape totul, prin urmare și valorile religioase. În numele cui și din ce motiv?

LUAȚI AMINTE LA PILDA TUTUROR CELOR CARE L-AU MĂRTURISIT PE HRISTOS

Este de-a dreptul incredibil faptul că în ultimul timp, unii prelați catolici promovează liberalismul tot mai mult în Biserica lor, acreditând teza că aceasta trebuie „să se adapteze” vremurilor pe care le trăim. Imaginați-vă și dumneavoastră dacă puteți, că în prezent au început să admită filosofia sau teoria reîncarnării și a multiplelor vieți, în care poți face ce vrei, numai în ultima să te dedici mântuirii sufletului! O teză desigur incompatibilă cu creștinismul (deși adepții ei susțin contrariul) și promovată de yoghini.

Imaginați-vă că au acceptat unii dintre ei cel puțin, chiar și teza existenței extraterestrilor și astrologia! Și nu s-au oprit aici. În acord cu „reforma”, au căzut la pace și cu evoluționiștii, acreditând posibilitatea nașterii universului din nimic potrivit teoriei bing-bang.

Iată până unde merg concesiile și slăbiciunile unei Biserici fără Hristos. Compromisurile sunt făcute față de grupurile puternice de presiune din interiorul și exteriorul ei. Iată de ce, Biserica Ortodoxă, care a rămas de două mii de ani fermă pe pozițiile ei, este considerată de dușmanii ei inamicul numărul unu.

Frați creștini și ortodocși, avem datoria să-L mărturisim pe Hristos. Nu putem trăi doar pentru noi și pentru propria noastră mântuire. Dar mântuirea neamului românesc de pildă, pe umerii cui o lăsăm? Și noi suntem români.

Să avem cât mai des gândul la Judecata de Apoi și la Înviere. Așa cum credem în învierea Mântuitorului, tot astfel să credem și în viața viitoare și în învierea noastră.

Spun unii tineri că astăzi fără tupeu nu facem nimic. Nimic mai fals. Fără ajutor de la Dumnezeu nu realizăm nimic.

Credem că noi am putea defini în modul cel mai concis Ortodoxia ca fiind „calea către Dumnezeu”. Tocmai de aceea este impropriu a se vorbi despre ea ca fiind o religie între alte religii. Ortodoxia este cu alte cuvinte în opinia noastră credința în Hristos, Care a venit să ne ofere șansa mântuirii și împăcării cu Dumnezeu.

Credem de asemenea că recursul la istorie, chiar la istoria creștinismului, este mereu binevenit, util și necesar. Este bine așadar să ne amintim din când în când de jertfa celor care au luptat eroic pentru apărarea libertății neamului și credinței lor.

Să ne amintim de războaiele purtate de Ștefan Cel Mare și Sfânt (cu turcii, tătarii, ungurii și polonezii), de domnitorul Constantin Brâncoveanu (decapitat la Istanbul împreună cu cei cinci fii ai săi și sfetnicul Ianache), precum și de mulți alți martiri care au mărturisit prin faptele și însăși viața lor credința în Hristos.

Să ne amintim mai mult de lupta grea și îndelungată dusă de românii din Transilvania pentru păstrarea ființei lor naționale, a credinței și tradițiilor lor strămoșești. Deși aceștia constituiau populația majoritară, nu aveau multe drepturi (cum ar fi cel de a cumpăra pământ, de a avea școli, biserici și preoți, de a obține titluri nobiliare și a participa la conducerea țării ș.a.m.d.). În plus au fost supuși unei deznaționalizări forțate în perioadele de intensă propagandă a calvinismului, catolicismului și uniației, mergându-se până la dărâmarea bisericilor ortodoxe, întemnițarea și torturarea celor care au cerut drepturi în propria lor țară, uneori chiar împreună cu familiile lor!

Să ne amintim de mitropoliții ortodocși precum Ilie Iorest (în timpul încercării de calvinizare a românilor din Transilvania), Simion Ștefan, Sava Brancovici, Inochentie Micu (când catolicii habsburgi interziceau învățământul pentru fiii preoților ortodocși și iobagilor, când „românii nu aveau dreptul să practice comerțul și alte meserii, nu erau primiți în funcții publice și nu aveau dreptul să cumpere sau să moștenească pământ”, când „erau încărcăți de biruri și zeciuielei chiar și de către preoții de altă confesiune”), de călugărul Visarion Serai (luptător împotriva Uniației, adică unirii cu catolicii) sau de

călugărul Sofronie (ce a condus răscoala împotriva uniției și iobăgiei). Mulți preoți ortodocși au fost întemnițați cu familiile lor pentru că au cerut prin memorii episcopi ortodocși, înapoierea bisericilor confiscate de către preoții uniți, eliberarea celor închiși pentru credința lor, scutirea preoților de dări etc. Iar cererile lor cum au fost satisfăcute? Prin ani grei de temniță și torturi. Mai mult, împărăteasa Maria Tereza a considerat cel mai potrivit să trimită un general care a distrus cu tunurile sau prin incendiere zeci de mănăstiri și biserici ortodoxe. (conform lucrării „Mică istorie a creștinismului”, având ca autori pe preotul Ioan și monahul Averkie).

Să ne amintim măcar de istoria mai recentă a comunismului, de jertfa tuturor celor prizoniți, arestați, chinuiți în mod sălbatic (mergând până la satanistul experiment al reeducării, schimbării identității și convingerilor personale prin torturi repetate sau permanente), deportați sau supuși unui regim de exterminare în lagăre de muncă (la Canalul Dunăre-Marea Neagră, etc.) Să ne amintim și de militarii români dezarmați de sovietici și trimiși în frigidurile Siberiei sau chiar mai departe, în colonii sau lagăre de muncă. Credeți că s-au întors peste ani mulți dintre ei? Foarte mulți însă au sfârșit în mizerie și boli, chinuiți de dorul după țara lor dragă...

În consecință, aș adresa un modest apel către toți ortodocșii. În aceste vremuri de prigoană voalată și ocultă (vezi infiltrarea ecumeniștilor în Biserică și alte aspecte), se impune cu hotărâre să ne rugăm mai mult, să postim mai mult și să facem faptele bune plăcute lui Dumnezeu. Masoneria luptă pe multe căi oculte împotriva Ortodoxiei, naționalismului curat, culturii și tradiției. Luptă împotriva familiei și moralei creștine. Luptă în special împotriva tinerilor, pe care voiește să-i alăture în masă planurilor diabolice anticreștine.

FRAȚI ROMÂNI, VA TREBUI SĂ NE APĂRĂM ÎMPREUNĂ LIBERTATEA, IDENTITATEA, CREDINȚA ȘI NEAMUL!

Credem că în fața acestei ofensive generale a GLOBALIZĂRII susținută de oculta mondială (și de uneltele lor, cozile de topor sau francmasoneriile locale), care e tot mai aproape de atingerea obiectivelor (guvern mondial, sistem economic unic, religie unică, mod de viață consumerist ș.a.), noi trebuie să ne unim eforturile pentru a concepe o adevărată strategie de apărare viabilă, care să contracareze și să întârzie planurile lor diabolice.

Prezentăm mai jos un posibil model de strategie sau un program orientativ de la care putem pleca și pe care să-l îmbunătățim progresiv.

1. În primul rând, noi românii suntem peste 86% ortodocși în această țară. Măcar o parte consistentă dintre noi să fie tare și statornică în credință. Să ne trăim credința efectiv și cu convingere. **Să încercăm să fim creștini adevărați** și nu ortodocși cu numele! Să-L mărturisim cu putere pe Hristos Mântuitorul nostru și să căutăm în toate să fim un exemplu pentru cei din jur și pentru copiii noștri, cultivând mereu adevărul, bunătatea, blândețea, smerenia și celelalte virtuți creștine. Să păzim întocmai poruncile lui Dumnezeu.

2. În al doilea rând, noi trebuie **să conștientizăm războiul nevăzut** îndreptat împotriva ortodoxiei și valorilor poporului român. Masoneria mondială, condusă de evreii sioniști (extremiști, ultranaționaliști, care se conduc după cărțile Talmudului anticreștin), își găsește rădăcinile cele mai adânci în secta fariseilor și cărturarilor care au cerut în fața guvernatorului roman Pilat răstignirea Mântuitorului Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Cavalerii Templieri, cavalerii iezuiți, cavalerii cruciați au fost apoi precursorii masoneriei moderne organizate astăzi în loji, ordine, asociații, fundații caritabile (paravan) etc.

Credem că este necesar să înțelegem mai profund totuși ceea ce se întâmplă în jurul nostru, atât în România, cât și în întreaga lume.

Un atac direct la adresa ortodoxiei și creștinismului în general a fost și este comunismul. El a reprezentat doar prima etapă a globalizării. Evreul Karl Marx a mărturisit nu o singură dată că voia să lovească în creștinism. Nu degeaba era membru al Bisericii Sataniste din Anglia iar Alianța Dreptilor (lojă creată de puternica organizație evreiască B'nai B'rith în 1864) i-a încredințat conducerea Internaționalei I-a Comuniste, având ca program Manifestul Comunist întocmit de el.

Observați toate atacurile din mass-media și nu numai, îndreptate mereu împotriva ortodoxiei, inclusiv **capcana ereziei ecumenismului** (cu așa-zisul dialog ecumenic), discreditarea preoților și Bisericii Ortodoxe. Tot mai multe filme de lung metraj și documentare regizate de evreii sioniști îi atacă pe creștini deformând adevărul și prezentându-i pe evrei ca victime (Agora ș.a.).

Observați **războiul psihologic dus împotriva poporului român, identității și valorilor sale.** Ni se inoculează și astăzi complexul rușinii de a fi român și ni se cere implicit să devenim europeni renunțând astfel la identitatea noastră națională și la naționalism. Mai urmează să fim ademeniți și obligați să devenim apoi cetățeni universali ai unei „republici” (dictaturi) mondiale.

Vedem cum mass-media este foarte preocupată să cultive în permanență **spiritul iudaic și pragmatismul**, și tot ce este mai rău tocmai în țările ortodoxe pentru a le distruge cultura, spiritualitatea și tradițiile. Aceasta se poate verifica cercetând cine sunt cei care conduc aproape toate posturile de televiziune și ziare, care sunt fie evreii sioniști, fie persoane abilitate de aceștia, pricepuți în prelucrarea și distorsionarea informației, în diversiune și în alte tehnici de manipulare în masă.

Observați cum până și televiziunea publică națională a devenit în ultimii ani comercială ca și celelalte posturi private iar unele librării importante etalează acum aceleași cărți și edituri existente și în supermarketuri („opera” lui Karl Marx, autori precum C. Jung, S. Freud, Dan Brown, Rowling și mulți alții;

teoriile evoluționiste, o mulțime de cărți bizare despre societățile secrete, concepute ca să atragă curiozitatea unora și chiar în scop de prozelitism ș.a.m.d.).

Observați cenzurarea și marginalizarea cărților, ziarelor și revistelor, emisiunilor, autorilor care îndrăznesc să vorbească despre istoria reală a masoneriei, despre adevărata ei față, despre istoria Mișcării Legionare din România. Observați delimitarea care se face în privința operei unor autori precum Emil Cioran și Mircea Eliade, care în tinerețea lor au fost profund legați de idealurile Mișcării Legionare. De ce se întâmplă acest lucru? Doar pentru că Uniunea Europeană nu agreează naționalismul? Nu. Pentru că această mișcare unică era profund anticomunistă și antimasonică. De aceea opinia publică nu trebuie să cunoască adevărul.

Mai vedem cum mass-media ne alimentează cu perseverență mai ales cu negativism și pesimism, încercând să ne împingă în disperare, descurajare, resemnare, depresie și chiar suicid. Iar divertismentul oferit este în general de-a dreptul jalnic.

3. În al treilea rând, noi trebuie **să ne cunoaștem cât mai temeinic valorile spirituale și naționale, Istoria României**. Vom vedea că avem mulți oameni de cultură reprezentativi, o spiritualitate originală și aparte (sinteză între Orient și Occident) și mai ales o istorie presărată cu nenumărate pilde de eroism și jertfe pentru apărarea credinței și neamului românesc.

4. În al patrulea rând și nu ultimul, va trebui **să luăm noi înșine atitudine** până nu e prea târziu. Nu putem sta la nesfârșit nepăsători față de suferința semenilor noștri. România se confruntă cu multe probleme grave și amenințări. Avem peste trei milioane de români bolnavi de depresie și mulți alții cu alte probleme de sănătate. Consumul de droguri și prostituția cresc alarmant. Se comit tot mai multe infracțiuni. Mai puțini tineri aleg să se căsătorească și să aibă copii. Numărul divorțurilor realmente a explodat ș.a.m.d.

Cuviosul Paisie Aghioritul din Grecia ne îndemna să fim trăitori ai ortodoxiei: „*Dumnezeu nu vrea creștini căldicei, ci adevărați. (...) Îi iubesc mai mult pe cei fierbinți și dăruiți cu totul celor lumești decât pe cei căldicei în cele duhovnicești, deoarece primii, cu râvna pe care o au pentru cele lumești, se vor întoarce cândva către cele duhovnicești.*”

Istoria creștinismului este plină de altfel de cazuri minunate de convertiri la ortodoxie (în traducere din limba greacă: dreapta credință). Cel mai elocvent este cazul Sfântului Apostol Pavel, care dintr-un prigonitor mare al creștinilor a devenit Apostolul Neamurilor și ne-a lăsat prin Scrisorile sale o adevărată comoară duhovnicească.

Indiscutabil, unii ajung să-L iubească cu o mare râvnă pe Dumnezeu, pentru că li s-a iertat mult. Prin pocăința lor adevărată și faptele lor, încearcă să-și răscumpere păcatele și să dobândească iertarea și intrarea în Împărăția Cerurilor. Este poate suficient să amintim cazul Sfintei Maria Egipteanca, care este cinstită de noi în una din duminicile Postului Mare.

DOAR ÎMPREUNĂ NE PUTEM APĂRA VALORILE!

O întrebare-cheie se desprinde din actualul context: Vom accepta noi, cetățenii de astăzi, să servim ca sclavi noua tiranie (globală) și acest nou experiment anticreștin și antinațional, fără a ne sinucide astfel din punct de vedere moral și spiritual? Răspunsul meu este unul singur: **Depinde și de noi ca această autodistrugere (inclusiv «spălarea creierelor») să nu se întâmple, să nu se generalizeze.** Dumnezeu nu intervine decât arareori și nici atunci în mod direct și peste voia noastră, prin anumiți oameni pe care îi înzestreză cu calități providențiale (adesea pentru a salva anumite popoare, de pildă pe cel francez prin Ioana D'Arc). Depinde de noi să nu retrăim experiența comunismului) și să învățăm din această lecție teribilă, fără a o repeta. **Dincolo de această mască a globalizării, se ascund de fapt tot cei care au inventat comunismul: reprezentanții sionismului mondial, care se impun prin organizații de tipul Illuminațiilor, Masoneriei (masoni evrei) și Francmasoneriei (masoni de altă etnie decât cea evreiască), la care se alătură numeroase secte religioase (mergând până la Biserica Satanistă), unele fundații „caritabile”, unele O.N.G.-uri etc.** Este vorba de o rețea imensă internațională!

De aceea, supraviețuirea noastră, atât ca națiuni cât și ca indivizi liberi, depinde de unitatea noastră, de întărirea societății civile, de independența ONG-urilor și a jurnaliștilor (care vor crea mereu presiuni asupra magistraților, politicienilor și altor funcționari), de implicarea masivă a tuturor intelectualilor adevărați (fie în diverse asociații cu caracter civic, fie chiar în politică, atunci când e în joc soarta națiunii noastre, fie prin lucrările lor). Iată de ce este atât de important astăzi **dialogul urmat de acțiune**. Fără acțiune, dialogul nostru constituie prin urmare doar un lux, o filosofare fără rost sau o pierdere de timp. Să încercăm cu toții, să fim pe cât ne stă în putință și oameni de acțiune, oameni hotărâți. Să nu neglijăm nici relația noastră cu Dumnezeu.

Mă număr printre acei români, care consideră atât **morala**, cât și **educația, domeniile de importanță vitală pentru supraviețuirea noastră și pentru existența oricărei națiuni de pe pământ**. Acestea sunt astăzi, după părerea mea, în cea mai grea suferință, antrenând în degringoladă întreaga societate. E firesc să ne punem atunci unele întrebări. Cine provoacă în mod deliberat decăderea lor și îndeosebi a moralei creștine? Cine urăște atât de mult valorile noastre? De ce suntem și «trebuie» să fim supuși unui **proces de îndobitocire sau de spălare a creierului**, deși comunismul - se spune - că s-a prăbușit? Cui folosesc într-adevăr toate acestea?...

Imperativul vremurilor pe care le trăim este redescoperirea valorilor autentice și reasezarea societății pe temelia lor trainică. Pentru a reuși acest lucru, noi trebuie să pătrundem hotărâți în cunoașterea și trăirea realităților adânci nedescoperite sau nepătrunse de analiza noastră, în miezul teribilului război psihologic actual, care îl completează pe cel economic. Abia apoi, ne putem angaja să luptăm cu toată dăruirea ființei noastre împotriva manipulatorilor din umbră și împotriva alienării premeditate a personalității noastre și anihilării dreptului națiunilor la propria lor suveranitate (la autodeterminare).

Prin urmare, nu vom putea supraviețui cu adevărat, ca oameni, fără aportul informației reale și culturii, fără credința noastră vie în Dumnezeu și trăirea creștinismului (El există, orice am crede noi, păstrând neatins universul cunoscut nouă), și nu în ultimul rând, fără o serioasă **implicare personală în «viata cetății», adică în spațiul public sau în comunitatea locală.** În opinia mea, aceste trei cerințe de mai sus sunt la fel de necesare astăzi și toate trei trebuie duse la îndeplinire, întrucât ideea creștină și ideea națională se completează în mod reciproc și armonios.

Noi chiar avem cu toții o datorie sfântă și o mare responsabilitate față de tineretul nostru și generațiile viitoare.

Frați români, va trebui să ne apărăm împreună libertatea, identitatea și credința noastră ortodoxă! De noi depinde și soarta generațiilor viitoare! Soluția cea mai bună ar fi după părerea noastră dialogul deschis în spiritul adevărului urmat de acțiune. **Doar împreună ne putem apăra valorile!**

Nu credem că e posibil și absolut necesară scoaterea masoneriei în afara legii. Observăm ce s-a întâmplat în cazul unor țări ortodoxe precum Grecia și Cipru, altor state, ori mai recent postului OTV (pentru dezvăluirile făcute pe această temă în unele emisiuni îndrăznețe, ulterior desființat la sfârșitul lunii ianuarie 2013, deci puțin după alegerile parlamentare, prin retragerea licenței acestuia de către Consiliul Național al Audiovizualului, instituție manevrată de politicieni, îndeosebi de stânga), ne amintim de asasinarea lui Corneliu Zelea Codreanu împreună cu 13 lideri ai Mișcării Legionare (mișcare de masă, apolitică) și a președintelui american J. F. Kennedy (a cărui moarte a fost anchetată tocmai de un fost director CIA, dat afară pentru abuzurile sale etc.).

Reînvierea misticii ortodoxe, adică trăirea autentică a ortodoxiei, în spiritul Adevărului și potrivit modelului creștin care este Domnul nostru Iisus Hristos, este imperativul vremurilor noastre. Noi trebuie să luptăm împotriva duhului Antihristului, chiar dacă el domină deja lumea contemporană. Îmi exprim chiar încrederea în spiritualizarea pe care o poate produce răsăritul creștin-ortodox asupra Occidentului secularizat. Nu pot decât să doresc ca tot mai mulți occidentali să descopere tezaurul de învățătură al ortodoxiei, tradițiile sale și să se mântuiască dimpreună cu semenii lor cei mai apropiați.

Eu cred că această bătălie care se duce actualmente între cei devotați Tradiției și partizanii Modernității și progresului cu orice preț (inclusiv ai creșterii economice nelimitate, care a declanșat și procesul încălzirii globale printre altele), va fi câștigată la nivel individual. Fiecare persoană va îmbrățișa valorile sau non-valorile în raport de educația primită și de morala adoptată.

Și mai cred că, cu cât vor fi mai puțini creștini practicanți pe pământ (acuzăți de atei/masoni de „habotnicie”, fanatism și misticism), datorită prigoanei împotriva lor, cu atât **creștinii adevărați vor trebui să-L mărturisească mai mult pe Hristos**, cu putere mare, cu curaj și cu încredere în izbânda viitoare a Binelui.

Aruncându-ne doar o privire asupra evenimentelor petrecute în istoria omenirii, mai cu seamă după sfârșirea în două a Bisericii Creștine în anul 1054, nu putem nega îndepărtarea omului de spiritul învățăturilor creștine, de harul lui Dumnezeu și de pilda jertfei lui Iisus Hristos. Biserica Catolică a ales să-și urmeze propriul ei drum și s-a pulverizat parțial în multe secte, autoproclamate «reformatoare», în vreme ce Biserica Ortodoxă a căutat să mențină tradiția creștină și preceptele ei într-o formă nealterată.

Trebuie să mai recunoaștem, că a existat încă din vremuri foarte îndepărtate permanent un război sau o rebeliune împotriva lui Dumnezeu, care cunoaște în prezent o amploare fără precedent în istoria omenirii, în ce privește dimensiunea globală și formele de manifestare. Această **ofensivă mondială a Antihristului** vizează amăgirea cât mai multor oameni (de preferat creștini) și obținerea acceptului oamenilor, apoi a puterii totale și definitive. Tocmai de aceea, constatăm un atac concertat asupra omului contemporan, care de cele mai multe ori nu mai găsește drumul către adevăratul Dumnezeu și alunecă pe panta unor rătăcirii tot mai greu de deslușit.

Totuși, noi trebuie să știm de cine să ne ferim, pentru a nu cădea în capcanele lor întinse cu abilitate (cu vicleșug diabolic). Masonii sunt prezenți în toate statele lumii și își infiltrează oamenii în instituțiile lor de bază și în pozițiile de decizie, pentru a crea un guvern mondial, o republică universală (dictatură în realitate) și NOUA ORDINE MONDIALĂ.

De pildă, masonii din sistemul de sănătate din România sunt în mare parte răspunzători de corupția gravă din sistem, de proasta gestionare a banului public, de faptul că românii au ajuns să fie pe primul loc în Europa la mortalitatea infantilă, la anumite boli (cancer, cardiovasculare ș.a.) (unul din patru români este bolnav cronic!), de plecarea specialiștilor din sistem. Se fură în prezent ca în codru, cum mărturisesc unii jurnaliști. Unii medici iau șpagă. Am ajuns piața de desfacere din Europa, unde se vând și medicamente

care pot ucide (retrase de pe piața altor state!), precum algocalminul, aulinul, diane 35 etc. Se experimentează la noi în premieră substanțe noi toxice precum Initium, vaccinuri precum Gardasilul. Se vând tot mai multe alimente având aditivi alimentari sau E-uri (102, 110, 120, 211, 223, 412, 950, 951ș.a.) cu potențial cancerigen...

Omul este încununarea întregii creații divine și lui i-a fost dată în administrare această lume și de aceea revolta împotriva lui Dumnezeu este dovada celei mai mari ingratitude și trădări a Lui. Noi nu trebuie să fim părtași ai războiului antichristic și să cădem în cursele lui. Ispitele satanice sunt ce-i drept peste tot, dar este datoria noastră de creștini (mai ales practicanți sau activi) de a le rezista, până la capăt și de a le deconspira. **Sufletul și libertatea omului este marea miză, pricipalul obiectiv al diavolului iar țările în care ortodoxia (păstrătoare a tradiției creștine și a dreptei credințe) este preponderentă, sunt cel mai mult atacate și astăzi în acest război nevăzut, declanșat în toate domeniile vieții noastre.**

Tocmai de aceea ne revine unora dintre noi, sarcina ingrată, imensă și dificilă de a evidenția **cauzele** acestor stări de lucruri, de a face transparent un astfel de război între oameni și al unora împotriva lui Dumnezeu, și de a căuta **soluții**. Ceea ce caracterizează cel mai bine lumea contemporană este tocmai **înstrăinarea tot mai mare a omului față de Dumnezeu și semenii lui**. Moralitatea trece astăzi prin cea mai mare criză, pentru că tot mai mulți oameni (chiar "creștini") îmbrățișează imoralitatea, materialismul societății de consum

Se impune astăzi, mai mult ca oricând, solidaritatea intelectualilor, care să coaguleze în jurul lor cât mai mulți oameni responsabili și cu simț civic, care să spună deschis adevărul pe care au izbutit să-l cunoască (cu voia și ajutorul lui Dumnezeu, chiar dacă nu recunosc acest lucru întotdeauna). E timpul ca oamenii să se trezească din strania somnolență colectivă în care au fost aduși și din somnul rațiunii (care naște într-adevăr monștri). E timpul să ne apărăm cu hotărâre și cu orice preț toate valorile înaintașilor noștri (măcar pentru strădaniile și sacrificiile lor), valori eterne și universale, atât spirituale cât și naționale. **E TIMPUL TREZIRII SPIRITUALE A OMULUI ȘI A NAȚIUNILOR DIN ÎNTREAGA LUME.**

Am scris aceste rânduri cu speranța unei lumi mai bune, pe deplin convins că, cel puțin două realități crunte ar trebui să ne determine a lua atitudine în vreun fel sau altul și să ne preocupe mai mult. În primul rând, ajungem să recunoaștem noi înșine faptul, că asistăm mult prea indiferenți la **decăderea dramatică a culturii autentice și a modului nostru de viață, a informării în deplin consens cu adevărul** și observăm cu tristețe sau cu dezamăgire că există tot mai puțini oameni care au curajul să gândească ei înșiși, care au propria lor judecată sau cântărire a lucrurilor. Iar în al doilea rând, observăm **o desacralizare fără precedent a lumii contemporane, o întoarcere la păgânism (la semibarbarie) tot mai accentuată și cu consecințe incalculabile.** Atacul concertat împotriva naționalismului este coalizat cu cel îndreptat împotriva creștinismului (ținta principală). Rezultatul se vede: tot mai puțini preoți vrednici de misiunea lor înaltă și tot mai puțini „creștini practicanți”, adică creștini în adevăratul înțeles al cuvântului, trăitori în spiritul ortodoxiei care urmează modelul lor întruchipat în persoana divino-umană a lui Iisus Hristos. **Din păcate, spiritul de jertfă creștină pentru aproapele nostru și de jertfă pentru națiune aproape că ne lipsește astăzi cu desăvârșire.**

Creștinii desigur, au ca model pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Dar ei, de asemenea, pot învăța și din viața unor sfinți precum Sf. Ioan Gură de Aur, Sf. Apostol Pavel și mulți alții. Pot învăța și pot cere un sfat de la marii duhovnici în viață, printre care se remarcă părintele Arsenie Papacioc și părintele Iustin Pârnu.

În această calitate de **creștin**, vreau să-L mărturisesc cu putere pe Hristos și să cer fraților ortodocși de pretutindeni să se întărească în credință și faptă. Nu trebuie să acceptăm nici un compromis,

în privința oricărui aspect care ar aduce atingere Ortodoxiei și Bisericii, dar și credincioșilor înșiși! **Nu trebuie să ne închinăm niciunui idol al lumii moderne de astăzi și să ne avertizăm din timp semenii! Iar, cu cât vom rămâne mai puțini creștini trăitori, cu atât mai mult fraților ortodocși, va trebui să-L mărturisim mai mult pe Dumnezeu!...**

Este și motivul pentru care cred că este timpul (și nu este încă prea târziu!), ca fiecare dintre noi și fiecare națiune să-și revalorizeze trecutul și tradițiile, să-și descopere energia și optimismul în valorile perene ale umanității, să se trezească la realitate cu adevărat și să lupte pentru păstrarea identității proprii, a spiritualității și culturii neamului său (națiunii sale). **A sosit timpul ca toate națiunile și toți indivizii să se trezească la viață din punct de vedere spiritual**, din inerția lor și să-și urmeze drumul lor firesc, chiar dacă ar fi să facă ele însele istorie (ceea ce ar fi, până la urmă un semn de normalitate).

Recomand cu căldură lectura volumului lui Virgiliu Gheorghe, **Știința și războiul sfârșitului lumii. Fața nevăzută a tele-viziunii**, (Ed. Prodromos, București, 2007), a lucrării istorice de excepție a lui Florin Mătrescu, **Holocaustul Roșu** (Ed. Irecson, București, 2008, trei volume, despre marele genocid comunist la nivel internațional și despre francmasonerie), a volumului **Ecumenismul fără mască**, scrisă de părintele grec Haralambie D. Vasilopoulos (Ediția a III-a), **Profetism românesc** (două volume) de Mircea Eliade, **Schimbarea la față a României** de Emil Cioran, **La apusul libertății** a părintelui Hristodul Aghioritul, precum și a cărților de învățătură ortodoxă de mare valoare precum **Biblia (mai ales Noul Testament)**, **Viețile Sfinților**, **Proloagele**, **Patericul**, **Filocalia** și lucrările sfinților Părinți.

Pentru un spor de informație dar și ca argumente în sprijinul lucrării de față, anexăm fișierul „*Materiale alese de pe Internet despre masonerie*”, care cuprinde:

DECONSPIRAREA FRANCMASONERIEI - site pe internet

Români geniali, dar puțin cunoscuți

Francmasoneria în România

Lista “neactualizată” a masonilor din România – raport SRI. (din 2010)

Lista celor mai importanți “venerabili” din București

Articol din Evenimentul Zilei: “Arhitecții”, în toate instituțiile

UN ISTORIC AL MASONERIEI

Cornel Dan Niculae – Armagedonul Templului lui Solomon ...

Ne vorbește Parintele Sofian despre LOJA SATANICA A MASONERIEI

DEZVĂLUIRILE PĂRINTELUI GHEORGHE CALCIU-DUMITREASA (care confirmă faptul că francmasoneria luptă de multă vreme împotriva religiei creștine, fiind incompatibilă cu aceasta)

Bunul Dumnezeu, după mare mila Lui, pedepsește așa cum trebuie Biserica Ortodoxă Română! Ce aveți de va agitați așa?

Masonii din Biserică

CABALA SI MAGIA (Francmasoneria contra religiei, Bisericii si preotimii crestine...)

Cele opt lovituri de stat confirmate de istoria Romaniei (sursa: site-ul ziare.com)

BisericaSecreta.WordPress.Com – BISERICA „SECRETĂ“

Roncea.ro: Lista masonilor venerabili din București și pozițiile acestora în stat și societate

Lista lojilor masonice din România

SOCANT: Rugaciunea masonilor adresata satanei

POZIȚIA BISERICII ORTODOXE ROMÂNE FAȚĂ DE MASONERIE

EVREII SIONIȘTI (MASONI) AU IMPUS ȘI LA NOI, PRIN ORDONANȚA 31/2002, PEDEPSIREA CELOR CARE NEAGĂ ÎN PUBLIC EXISTENȚA HOLOCAUSTULUI ÎN ROMÂNIA

Manipulare si Masonerie

Guvernele masonice ale României

„Masoneria conduce România (I)” – Afaceriștii și politicienii purtători de șorțuri, în fruntea Argeșului

Candidații masoni, scoși la lumină de EVZ

Masoneria, patriarhul și Catedrala Neamului

DIN ANTOLOGIILE AUTORULUI RADU IACOBBOAIE (unele capitole)

CUPRINS

INTRODUCERE. <u>DESPRE CEI CE URĂSC DE MOARTE CREȘTINISMUL (ORTODOXIA)</u>	3
MASONII MAI CUNOSCUȚI DIN ROMÂNIA	9
EXEMPLE DE STRUCTURI SAU LOJE MASONICE	11
RECOMANDĂM ȘI VIZIONAREA UNOR DOCUMENTARE DE PE INTERNET	12
DOCUMENTARE PE INTERNET PRIVIND CIP-URILE ȘI EREZIA MASONICĂ A ECUMENISMULUI	14
MESAJ PE INTERNET DE LA „fight4romania”	15
IATĂ CU CE SE LAUDĂ ASTĂZI FRANCMASONII..	16
DESPRE OBIECTIVELE SIONISMULUI MONDIAL	18
<u>ADEVĂRATA FAȚĂ A MASONERIEI.. DESPRE CRIMELE MASONERIEI</u>	20
DESPRE GLOBALIZARE SAU GLOBALISM (manipularea maselor, reeducare, spălarea creierului)	24
NIMIC MAI FALS DECÂT AȘA ZISA NEIMPLICARE POLITICĂ A MASONERIEI!	33
ROMÂNIA ȘI ATACURILE SIONISMULUI	37
OCULTA MONDIALĂ PROMOVEAZĂ INTERNAȚIONALISMUL ȘI NOUA ORDINE MONDIALĂ	39
MASONERIA ÎNCEARCĂ SĂ PREIA CONTROLUL ASUPRA PREȘEDINȚIEI ȘI INSTITUȚIILOR IMPORTANTE PRECUM: SRI, SIE, CONSILIUL SUPREM DE APĂRARE AL ȚĂRII, MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE Ș.A.	41
ROMÂNIA NU VA FI ÎNGENUNCHEATĂ DIN NOU DE MASONERIE! NU PUTEM ACCEPTA SCLAVIA NIMĂNUI!	43
EXISTĂ TERORISM INTERNAȚIONAL SAU IMPERIALISM AMERICAN DIRIJAT DE MASONERIE?	46
NOI, ROMÂNII, AM ÎNVĂȚAT OARE CEVA DIN EXPERIMENTUL MALEFIC AL COMUNISMULUI?	48
PE CINE MAI BÂNTUIE HIMERA COMUNISMULUI?	50
CÂT TIMP VOM MAI AȘTEPTA CANONIZAREA SFINȚILOR ÎNCHISORILOR, MARTIRI AI POPORULUI ROMÂN DIN TEMNIȚELE COMUNISTE?	51
NU UITAȚI EXPERIMENTUL DE LA PITEȘTI! REEDUCAREA DE AICI – O ACȚIUNE VĂDIT ANTILEGIONARĂ	52
DE LA EXPERIMENTUL REEDUCĂRII LA ROBOTIZAREA OMULUI CONTEMPORAN	57
COMUNISMUL NU DISPARE CU UNA CU DOUĂ!	59
CINE SUNT CEI CARE AU TRANSFORMAT POLITICA DINTR-O ARTĂ A GUVERNĂRII ÎNTR-O ARTĂ A COMPROMISULUI?	61
CUM S-A IMPLICAT OCULTA ÎN CAMPANIA ELECTORALĂ A UNIUNII SOCIAL LIBERALE?	63
TOCMAI REGALITATEA VA SALVA ROMÂNIA?	65
EXISTĂ O LEGĂTURĂ ÎNTRE TITLUL DE DOCTOR HONORIS CAUSA, ECUMENISM, CASA REGALĂ DIN ROMÂNIA ȘI OCULTA MONDIALĂ	67
DOUĂ PERICOLE DE O GRAVITATE EXCEPȚIONALĂ PENTRU ROMÂNIA:	

AVORTURILE ȘI MICROCIPIRILE!.....	69
INVAZIA ECONOMICĂ ȘI CULTURALĂ A OCCIDENTULUI.....	75
OFENSIVA MASONERIEI ÎMPOTRIVA TINERETULUI ȘI ORTODOXIEI.....	77
MANIPULAREA ȘI REEDUCAREA PRIN TELEVIZIUNE ȘI ALTE MIJLOACE.....	80
TREBUIE SĂ FACEM CEVA ÎMPOTRIVA REEDUCĂRII TINERILOR DIN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ.....	89
NU INTERNETUL DĂUNEAZĂ GRAV ORTODOXIEI.....	91
RELIGIA ȘI ȘTIINȚA NU SUNT DELOC ÎN OPOZIȚIE, CI COMPLEMENTARE.....	94
FRAȚI ORTODOCȘI, DESFRÂUL VA ATRAGE CEL MAI MULT SFÂRȘITUL LUMII.....	95
SFÂRȘITUL LUMII ȘI VENIREA ANTIHRISTULUI NU SUNT BASME DE ADORMIT COPIII.....	98
FEMEIA MODERNĂ ESTE CREAȚIA MASS-MEDIEI CONTROLATĂ DE OCULTA MONDIALĂ.....	99
CE FEL DE DIVERTISMENT PROMOVEAZĂ MASONERIA ÎN MASS-MEDIA INTERNAȚIONALĂ?.....	101
CAPITALISMUL DE TIP IMPERIALIST SAU DICTATURA EXTREMEI DREPTE OCCIDENTALE.....	103
ÎNTOARCEREA OMULUI LA INSTINCTELE PRIMARE ȘI SĂLBATICE?.....	106
CAUZE ȘI MIJLOACE ALE CRIZEI MONDIALE CONTEMPORANE.....	107
TOT MAI MULTE ATACURI ÎN MASS MEDIA ÎMPOTRIVA BISERICII ORTODOXE DIN ROMÂNIA!.....	110
CUM RĂSPUNDEM NOI OFENSIVEI ACTUALE ÎMPOTRIVA ORTODOXIEI?.....	112
ISTORIA ROMÂNIEI ESTE FALSIFICATĂ PENTRUA FI PE PLACUL EUROPEI ȘI MASONERIEI.....	115
<u>APĂRAREA ADEVĂRULUI ISTORIC</u>.....	118
LUAȚI AMINTE LA PILDA TUTUROR CELOR CARE L-AU MĂRTURISIT PE HRISTOS.....	123
FRAȚI ROMÂNI, VA TREBUI SĂ NE APĂRĂM ÎMPREUNĂ LIBERTATEA, IDENTITATEA, CREDINȚA ȘI NEAMUL!.....	125
DOAR ÎMPREUNĂ NE PUTEM APĂRA VALORILE!.....	127

LUCRĂRILE AUTORULUI (evidența lor pe scurt)

Puteți consulta unele lucrări ale autorului, prezentate mai jos și comentariile altor autori pe Internet, accesând pe Google.ro sau Google.Romania:

scribd.com radu iacoboiaie
raduiacoboiaie și iacoboiaieradu
saccsiv, natiunea.ro, Monitorul de Suceava ș.a.

• **CE SE ÎNTÂMPLĂ ÎN ROMÂNIA?**

*Un proces al comunismului, globalizării
și materialismului societății de consum”*

(volum publicat, Ed. Pim, ed.I în 2004 și ed. a II-a, Iași, 2005)

• **CINE A FOST CU ADEVĂRAT EMINESCU?**

Suceava, 2007 (antologie)

• **OFENSIVA MASONERIEI ȘI ÎMPOTRIVA ORTODOXIEI**

Un răspuns creștin-ortodox la provocările globalizării contemporane

Suceava, 2007 (antologie în patru volume)

**I. FRAȚI ORTODOCȘI, MĂRTURISIȚI-L
CU PUTERE PE HRISTOS, ÎN FAPTĂ ȘI CUVÂNT**

(Invazia neoprotetantismului. Dictatura mascată a Uniunii Europene – o nouă probă de credință pentru țările ortodoxe. Naționalismul în spiritul adevărului)

**II. JERTFA TINERETULUI NAȚIONALIST
DIN PERIOADA INTERBELICĂ**

(Confruntarea Masoneriei cu Mișcarea Legionară. Reabilitarea adevărului)

**III. OFENSIVA MATERIALISMULUI
ÎMPOTRIVA TINERILOR ȘI FAMILIEI**

(Masoneria mondială și subminarea creștinismului prin teoriile evoluționiste sau <<filosofia>> lui Antihrist. Despre manipularea opiniei publice și tinerilor prin televiziune și internet)

IV. NE SALVĂM TRĂIND ORTODOXIA!

(Apărarea identității naționale și spirituale. Modele de patriotism. Redescoperirea valorilor creștine și naționale)

- **LUPTAȚI ÎMPOTRIVA SCLAVIEI ELECTRONICE!**
Suceava, 2009 (antologie)

- **DE CE TREBUIE CONdamnATE ECUMENISMUL ȘI MASONERIA**
Suceava, 2011 (antologie)

- **CUM RĂSPUNDEM NOI PROVOCĂRILOR
SATANISTE ALE GLOBALIZĂRII?**

(Dincolo de așa-zisele «valori» ale civilizației moderne, dincolo de publicitatea ispititoare și agresivă, dincolo de afirmarea erotismului, violenței și perversiunilor ș.a.m.d., se ascunde vrăjmașul lui Dumnezeu – satanismul)
Suceava, 2011 (antologie)

- **CAPCANE DIABOLICE ALE MASONERIEI**
Pitești, 2013 (volum de articole)

- **ADEVĂRUL DESPRE MASONI**
Adevărata față a masoneriei.

Despre cei ce urăsc de moarte creștinismul (ortodoxia)
Pitești, 2013 (sinteza articolelor autorului)

- **MATERIALE ALESE DE PE INTERNET
DESPRE MASONERIE**
Pitești, 2013 (antologie)

- **7 APELURI CĂTRE ROMÂNII**
Pitești, 2013 (antologie și comentarii)

- **SUNTEM NOI ORTODOCȘI CU ADEVĂRAT?**
Pitești, 2014

- **A FOST MASON ALEXANDRU IOAN CUZA?**
Pitești, 2014 (antologie și comentarii)

- **LUPTAȚI ÎMPOTRIVA SCLAVIEI ELECTRONICE!**
Pitești, 2014 (antologie revizuită și adăugită)

• **MASONERIA - ORGANIZAȚIE RELIGIOASĂ ANTICREȘTINĂ**

Pitești, 2014 (antologie revizuită și adăugită)

Puteți cunoaște frumusețile ortodoxiei și Adevărul, accesând pe google.ro sau google Romania, site-uri și cuvinte precum:

Sfintii Inchisorilor, Sf. Valeriu Gafencu, Sf. Ioan cel Nou de la Suceava, saccsivs, bucovina profundă, apologeticum, apologetica.lx.ro, Crestinism Ortodox, HRISTOS este ORTODOX, Marturisitor ortodox, Ortodox liber - *Nihil sine Deo*, Vestitorul ortodox, Ortodoxie și ecumenism, Tezaurul Ortodox, Biserica „Secreta” - *Despre păstrarea și mărturisirea Adevăratei Credințe*, ortodoxiacatholica, Marturii Ortodoxe, calauzaortodoxa.ro, Blogosfera ortodoxa, frontpress.ro, Euroseptik.ro, Un blogger SCEPTIK, Nationalisti.ro, agonianatiunii.ro, Sită Deasă, Curtea Brancoveneasca, acvilaortodoxa, DeconspirareaFrancmasoneriei, Părintele Dan Badulescu, Parintele Amfilohie Branza, Monahul Teodot, Părintele Savatie Bastovoi, Danion Vasile, Mugur Vasiliu, Maica Ecaterina Fermo, doctorul Nicolae C. Paulescu, Cornel Dan Niculae, Ion Coja, doctorul Florin Matrescu, Rafael Udriste, Laurentiu Dumitru, Ciprian Voicila, DanielVla, Graiul ortodox, Corneliu Codreanu, N. C. Paulescu, fight4romania, Națiunea.ro, foaienatională.ro, atitudini.ro, familiaortodoxa.ro, luptapentruortodoxie, Marturisim.ro, jos-comunismul, DoarOrtodox, sfaturiortodoxe.ro, axa.info.ro, altermedia, Refuz implant, ramailiber.ro, Santinela Ortodoxa, bunavestire.ro, credo.ro, Miscareaconservatoare, Pentrupatrie.ro, Botoșăneanul Ortodox, Totulpentrutara, Miscarea de Rezistentă, Miscarealegionara.org, Portretul Romaniei interbelice, toaca.md, CodexAlimentarius, Gandeste.org, Bad politics, BibliaOrtodoxa.ro, filocalia.ro, Doxologia, Vietile Sfintilor, Ceaslov, Predania, Sfantul Munte Athos, Pantocrator, Timpul.md, Să fim oameni, crestinortodox.ro, misiune-ortodoxa.ro, avertizari.blogspot.com, crestinism-ortodox.ro, singur-ortodoxia, pentrulibertate.ro, Lumea după Eufrosin, Demascarea manipulării colective, Romania uneste-te!, lovitura de stat din 1989, piata universitatii 1990, Vreau sa aflu ...

NOTĂ: Din aceste site-uri de mai sus, aveți acces și la alte pagini importante, atât din țară cât și din străinătate, dar mare atenție la selecția lor, întrucât altele sunt postate de masoni, sectanți etc.

De exemplu, scrierea numelui Isus în loc de cel corect ortodox Iisus indică scriere protestantă (sectantă), o hulă sau blasfemie (prin traducerea lui în limba originară). Site-uri precum prosistemhaha.wordpress.com, carti-bune.ro și multe altele, credem că nu informează corect publicul. Pe

de altă parte, site-uri utile (ortodoxe sau nu) observăm că sunt greu de accesat sau virusate intenționat.

Pentru o mai facilă parcurgere a blogului sacciv accesați vă rog "CUPRINS":

<http://sacciv.wordpress.com/about/>

PE COPERTA FINALĂ

Scrisul cere celor ce vor să i se dedice o jertfă completă, jertfa unei vieți întregi. (...) a trebuit să renunț la multe, să îndur multe, să risc tot pentru a mă dărui pe deplin scrisului...

LIVIU REBREANU

Dacă s-a pierdut ceva în om este simțul sacrificiului, al jertfei, fundamental pentru om. Lipsește simțul onoarei și al altruismului; omul de azi e pragmatic, realist, nu idealist, nu arde pentru idei. Pe vremea mea, am văzut cu ochii mei oameni care au mers până la capăt.

CONSTANTIN NOICA

Cine își poate închipui că odată «Armata Roșie» intrată în România nu va pleca până când această țară nu va fi bolșevizată? (...) Cine luptă, chiar singur, pentru Dumnezeu, nu va fi învins niciodată.

CORNELIU ZELEA CODREANU

*Să nu răzbunați, dar să nu ne uitați. **MIRCEA VULCĂNESCU***

Cea mai mare datorie pe care o aveți voi cei căsătoriți, asta este: să aveți mare grijă cum vă creșteți copiii. Dacă în familie, cât ai copilul acasă în cei șapte ani, nu te-ai îngrijit să-l înveți rugăciuni, să facă cruce, să știe Tatăl nostru, Crezul, să-l duci la biserică, să știe ce înseamnă post, să știe ce înseamnă păcat, să se ferească de păcat, atunci cresc niște bestii, niște fiare. Vai și amar de lumea asta!

Să nu credeți dumneavoastră că-i glumă. Copilul, dacă nu știe ce-i păcatul, ce-i rușinea, ce-i ascultarea de părinți, devine o fiară.

PĂR. ARHIM. ARSENIE PAPACIOC